

K k

ο **καβαλάρης** (του καβαλάρη, των καβαλάρηδων), η **καβαλάρισσα** (της καβαλάρισσας) ουσ.: ο καβαλάρης είναι αυτός που είναι ανεβασμένος πάνω σε άλογο και το οδηγεί (= ιππέας, αναβάτης): *Τα άλογα στις ιπποδρομίες τρέχουν με καβαλάρη.*

καβαλάω (καβάλησα) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. καβαλάω ένα άλογο όταν ανεβαίνω και κάθομαι πάνω του με τα πόδια ανοιχτά, το καθένα πάνω σε καθεμία από τις πλευρές του ζώου (= καβαλικεύω): *Στο χωριό είχε μάθει από παιδιά να καβαλάει τα άλογα.*

2. λέμε καβαλάω όταν ανεβαίνω σε ποδήλατο ή μηχανάκι: *Καβάλησε τη μηχανή του και έφυγε για τη δουλειά.*

3. λέμε ότι με καβαλάει κάποιος όταν με κάνει ό,τι θέλει: *Μην του κάνεις όλα τα χατίρια, γιατί θα σε καβαλήσει.*

ΕΚΦΡ. καβαλάω το καλάμι

καβαλάω το καλάμι ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): το λέμε για κάποιον όταν αρχίζει να φέρεται αλαζονικά, συνήθως μετά από κάποια επιτυχία: *Από τότε που έγινε πρωταγωνίστρια στο θέατρο καβάλησε το καλάμι και έγινε δύστροπη.*

ο **καβάλος** (του καβάλου, των καβάλων) ουσ.: ο καβάλος είναι το μέρος του παντελονιού που καλύπτει το σημείο όπου ενώνονται τα πόδια μας: *Αυτό το παντελόνι έχει χαμηλό καβάλο.*

καβγαδίζω (καβγάδισα) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.): καβγαδίζουμε με κάποιον όταν κάνουμε καβγά μαζί του (= τσακωνόμαστε, μαλώνω, φιλονικώ): *Καβγάδιζε με την κόρη του, γι' αυτό είναι εκνευρισμένος. / Ξύπνησε από τις φωνές των γειτόνων που καβγάδιζαν.*

ο **καβγάς** (του καβγά, των καβγάδων) ουσ.: καβγάς είναι όταν δύο άνθρωποι μαλώνουν μεταξύ τους με δυνατές φωνές (= τσακωμός): *Έκανε μεγάλο καβγά όταν έμαθε ότι τον κορόιδευαν.*

το **καβούκι** (του καβουκιού, των καβουκιών) ουσ.: το καβούκι είναι το σκληρό υλικό που σκεπάζει το σώμα της χελώνας ή του καβουριού, μέσα στο οποίο κρύβουν το κεφάλι και τα πόδια τους όταν υπάρχει κίνδυνος (= καύκαλο, όστρακο): *Μόλις είδε το φίδι, η χελώνα κρύφτηκε στο καβούκι της.*

ΕΚΦΡ. κλείνομαι στο καβούκι μου

ο **κάβουρας** (του κάβουρα) ουσ.: ο κάβουρας είναι ζώο της θάλασσας με όστρακο, που έχει δαγκάνες και περπατάει με την ίδια ευκολία μπροστά, πίσω και πλάγια: *Οι αχινοί προσπα-*

θούσαν να τρυπήσουν τους κάβουρες, αλλά οι κάβουρες είχαν γερό όστρακο.

⚠ Η λέξη κάβουρας δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **καβούρι** (του καβουριού, των καβουριών) ουσ.: καβούρι λέμε αλλιώς τον κάβουρα: *Μαζέψαμε καβούρια για να φτιάξουμε καβουροσαλάτα.*

το **κάγκελο** (του κάγκελου, των κάγκελων) ουσ.: κάγκελο είναι καθένα από τα μακρόστενα κομμάτια από ξύλο ή μέταλλο που τα στερεώνουμε το ένα δίπλα στο άλλο για να φράξουμε κάτι: *Γλίστρησε στη σκάλα και κρατήθηκε από το κάγκελο για να μην πέσει.*

το **καγκουρό** ουσ.: το καγκουρό είναι ένα ζώο που ζει στην Αυστραλία και κινείται κάνοντας μεγάλα πηδήματα με τα πίσω του πόδια: *Τα θηλυκά καγκουρό μεταφέρουν τα παιδιά τους μέσα σε ένα μεγάλο σάκο που έχουν στην κοιλιά τους.*

⚠ Η λέξη καγκουρό δεν κλίνεται.

το **κάδρο** (του κάδρου, των κάδρων) ουσ.:

1. το κάδρο ενός πίνακα, ενός καθρέφτη κτλ. είναι το πλαίσιο που βάζουμε γύρω γύρω για να το κρεμάσουμε στον τοίχο (= κορνίζα, πλαίσιο): *Αγόρασε έναν καθρέφτη με ξύλινο κάδρο.*

2. το κάδρο είναι η εικόνα μαζί με την κορνίζα που έχει γύρω της (= πίνακας): *Σε όλους τους τοίχους του σαλονιού υπάρχουν κρεμασμένα κάδρα.*

το **καζανάκι** ουσ.: το καζανάκι είναι το μικρό δοχείο πίσω από τη λεκάνη της τουαλέτας, που γεμίζει με νερό και χρησιμεύει για να καθαρίζει τη λεκάνη από τις ακαθαρσίες: *Η λεκάνη της τουαλέτας είναι βρόμικη, γιατί τα παιδιά ξεχνάνε να τραβήξουν το καζανάκι.*

⚠ Η λέξη καζανάκι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

το **καζάνι** (του καζανιού, των καζανιών) ουσ.: το καζάνι είναι ένα μεγάλο και στρογγυλό δοχείο από μέταλλο, που το χρησιμοποιούμε για να μαγειρεύουμε μεγάλες ποσότητες φαγητού πάνω στη φωτιά: *Στο στρατό μαγειρεύουν τα φαγητά σε μεγάλα καζάνια.*

ΕΚΦΡ. γίνεται το κεφάλι μου καζάνι, κάνω το κεφάλι καζάνι, όλοι στο ίδιο καζάνι βράζουμε

ο **καημένος**, η **καημένη**, το **καημένο** ΕΠΙΘ.:

1. καημένο λέμε κάποιον όταν τον λυπόμαστε για τις δυσκολίες που περνάει (= ταλαίπωρος, κακομοίρης): *Στενοχωρήθηκε ο καημένος ο πατέρας όταν έμαθε τα νέα.*

2. καημένο λέμε και κάποιον ή κάτι όταν θέλουμε να δείξουμε συμπάθεια απέναντί του: *Γιατί τα κόβουν τα καημένα τα δεντράκια;*

ο **καημός** (του καημού, των καημών) ουσ.:

1. ο καημός είναι η μεγάλη στενοχώρια που κρατάει πολύ καιρό (= μαρτύρι): *Αρρώστησε από τον καημό του για το θάνατο του γιου του.*

2. καημό λέμε μια μεγάλη επιθυμία μας που δεν έχει γίνει ακόμη πραγματικότητα: *Είχε καημό να πάει ένα ταξίδι στην Αφρική.*

καθαρά ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν βλέπουμε ή ακούμε κάτι καθαρά, το βλέπουμε ή το ακούμε χωρίς δυσκολία: *Ο παππούς φοράει γυαλιά, γιατί δε βλέπει καθαρά. (≠ θολά) / Μίλα πιο καθαρά γιατί δεν ακούω τις λές.*

2. λέμε ότι κάτι φαίνεται καθαρά όταν είναι φανερό σε όλους (= ξεκάθαρα): *Από τη συμπεριφορά του φαίνεται καθαρά ότι είναι αθώος.*

ΕΚΦΡ. καθαρά και ξάστερα

καθαρά και ξάστερα ΕΚΦΡ.: όταν κάποιος μιλάει καθαρά και ξάστερα, μιλάει ξεκάθαρα, χωρίς να κρύβει κάτι: *Μίλα μου καθαρά και ξάστερα και άσε τις υπεκφυγές.*

η Καθαρή Δευτέρα και **η Καθαρά Δευτέρα** ογσ.: η Καθαρή Δευτέρα είναι πρώτη Δευτέρα μετά την Αποκριά: *Την Καθαρή Δευτέρα τρώμε λαγάνες και πετάμε χαρταετούς.*

⚠ Η Καθαρή Δευτέρα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

καθαρίζω (καθάρισα), **καθαρίζομαι** (καθαρίστηκα, καθαρισμένος) ρhm.:

1. όταν καθαρίζουμε κάτι, βγάζουμε από πάνω του τη βρομιά: *Καθάρισε τα τζάμια από τη σκόνη. / Το σπίτι έχει μια βδομάδα να καθαριστεί.*

2. όταν καθαρίζουμε ένα φρούτο ή ένα λαχανικό, βγάζουμε τη φλούδα του (= ξεφλουδίζω): *Καθαρίζει κρεμμύδια, γι' αυτό δάκρυσε.*

3. (ΑΝΕΠΙΣ.:) αντί να πούμε ότι κάποιος σκότωσε κάποιον λέμε ότι τον καθάρισε (= δολοφονώ, τρώω): *Τον καθάρισαν πριν ομολογήσει για τη ληστεία.*

4. (ΑΝΕΠΙΣ.:) όταν κάποιος μας ξεμπλέκει από κάτι, λέμε ότι αυτός καθαρίζει: *Έβαλε γκολ στο τελευταίο λεπτό και καθάρισε για όλη την ομάδα.*

5. καθαρίζει 3^ο πρ.: όταν κάτι καθαρίζει, φεύγει από πάνω του η βρομιά, γίνεται καθαρό (≠ βρομίζω, λερώνομαι): *Έπλυνε το άσπρο πουκάμισο με χλωρίνη για να καθαρίσει.*

6. καθαρίζει ΕΝΕΡΓ. 3^ο πρ.: όταν κάτι καθαρίζει, δεν είναι πια θολό, γίνεται λαμπερό: *Ο ουρανός καθάρισε και βγήκε ο ήλιος.*

η καθαριότητα (της καθαριότητας) ογσ.:

1. όταν κάνουμε καθαριότητα σε ένα χώρο, ξεσκονίζουμε, σκουπίζουμε και σφουγγαρίζουμε για να φύγει η σκόνη: *Μόλις μπει η άνοιξη, μαζεύουμε τα χαλιά και κάνουμε γενική καθαριότητα στο σπίτι.*

2. η καθαριότητα είναι το να είναι κάτι καθαρό (≠ βρομιά): *Μετά το σφουγγάρισμα το πάτωμα έλαμπε από καθαριότητα.*

⚠ Η λέξη καθαριότητα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το καθαριστήριο (του καθαριστηρίου, των καθαριστηρίων) ογσ.:

1. το καθαριστήριο είναι το κατάστημα όπου δίνουμε ρούχα ή υφάσματα για να τα καθα-

ρίσουν: *Άφησα το βελούδινο σακάκι και ένα παλτό για να τα πας στο καθαριστήριο.*

2. το καθαριστήριο είναι το κτίριο στο οποίο λειτουργεί αυτό το κατάστημα: *Στη γωνία κάτω από το σπίτι μας είναι ένα καθαριστήριο.*

η καθαρίστρια (της καθαρίστριας, των καθαριστριών) ογσ.: η καθαρίστρια είναι η γυναίκα που το επάγγελμά της είναι να καθαρίζει σπίντια, γραφεία και άλλους χώρους: *Προσέλαβαν καθαρίστρια για να καθαρίζει τις σκάλες της πολυκατοικίας.*

το καθαρό (του καθαρού, των καθαρών) ογσ.: το καθαρό είναι το τετράδιο ή το χαρτί, όπου γράφουμε ένα κείμενο, προσέχοντας να μην έχει μουντζούρες ή λάθη (≠ πρόχειρο): *Έγραψα την έκθεση στο πρόχειρο και τώρα πρέπει να την αντιγράψω στο καθαρό.*

ο καθαρός, η καθαρή, το καθαρό ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι καθαρό, δεν έχει πάνω του βρομιές, λεκέδες, σκουπίδια κτλ. (≠ βρόμικος, ακάθαρτος, λερωμένος): *Έστρωσε το κρεβάτι με καθαρά σεντόνια. / Διατηρείτε τις παραλίες καθαρές, χωρίς σκουπίδια και πλαστικά.*

2. όταν κάτι είναι καθαρό, δεν έχει μέσα του ξένες ουσίες: *Το φόρεμα είναι από καθαρό μετάξι. / Ο γιατρός απολύμανε τα χέρια του με καθαρό οινόπνευμα. (≠ ακάθαρτος)*

3. όταν κάτι, όπως το γυαλί ή το νερό, είναι καθαρό, είναι διάφανο και μπορούμε να δούμε μέσα από αυτό (= διάφανος, διαυγής, καθαρός ≠ θολός): *Κοιτούσαμε τα ψάρια που κολυμπούσαν στα καθαρά νερά τού ποταμού.*

4. καθαρό λέμε κάτι που μπορούμε εύκολα να το καταλάβουμε, να το δούμε ή να το ακούσουμε (= ξεκάθαρος): *Αυτή η φωτογραφική μηχανή βγάζει πολύ καθαρές φωτογραφίες. / Μου αρέσουν οι καθαρές και τίμιες κουβέντες.*

5. λέμε ότι κάτι είναι καθαρό όταν είναι φανερό και είναι αδύνατο να μπερδευτεί με κάτι άλλο (= προφανής): *Ήταν μια καθαρή περίπτωση αυτοκτονίας.*

6. ένα καθαρό ποσό χρημάτων είναι τα χρήματα που δίνουμε ή παίρνουμε, αν δεν υπολογίσουμε τους φόρους ή άλλα έξοδα (≠ μεικτός): *Ποιος είναι ο καθαρός σου μισθός το μήνα;*

κάθε ΑΝΤΩΝ.:

1. το χρησιμοποιούμε για να αναφερθούμε χωριστά στα άτομα μιας ομάδας: *Τα φωτιστικά μπορούν να τοποθετηθούν ένα σε κάθε πλευρά του κρεβατιού.*

2. το χρησιμοποιούμε για να αναφερθούμε σε όλα τα άτομα μιας ομάδας: *Κάθε δωμάτιο του ξενοδοχείου έχει το δικό του μπάνιο.*

3. το χρησιμοποιούμε για να δείξουμε πόσο συχνά συμβαίνει κάτι, συνήθως όταν αυτό επαναλαμβάνεται: *Πρέπει να παίρνεις ένα χάπι κάθε οκτώ ώρες.*

⚠ Η λέξη κάθε δεν κλίνεται.

ΕΚΦΡ. κάθε τρεις και λίγο

κάθε κατεργάρης στον πάγκο του ΕΚΦΡ.: το λέμε όταν ξαναγουρίζουμε στις δουλειές μας

μετά από κάποιο διάλειμμα: *Το καλοκαίρι τελείωσε, και από Δευτέρα κάθε κατεργάρης στον πάγκο του.*

κάθε τρεις και λίγο ΕΚΦΡ.: όταν κάτι γίνεται κάθε τρεις και λίγο, γίνεται πάρα πολύ συχνά (= κάθε λίγο και λιγάκι): *Κάθε τρεις και λίγο μου τηλεφωνεί και με ρωτάει κάτι για τη δουλειά.*

ο καθέννας, η καθεμία/καθεμιά, το καθένα ΑΝΤΩΝ.:

1. το χρησιμοποιούμε όταν θέλουμε να αναφερθούμε σε κάθε πρόσωπο ή πράγμα μιας ομάδας χωριστά: *Στην οικογένειά μας έχει ο καθέννας το δικό του αυτοκίνητο.*

2. το χρησιμοποιούμε για να αναφερθούμε γενικά σε όλους τους ανθρώπους: *Ο καθέννας έχει τα προβλήματά του.*

κάθετα και καθέτως ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι κινείται κάθετα, κινείται ευθεία από πάνω προς τα κάτω ($\neq$ οριζόντια): *Κόψτε τον ανανά κάθετα σε δύο κομμάτια. / Το μεσημέρι οι ακτίνες του ήλιου πέφτουν κάθετα στη γη. (= κατακόρυφα)*

2. λέμε ότι κάποιος διαφωνεί κάθετα σε κάτι όταν είναι εντελώς αντίθετος, όταν δε συμφωνεί καθόλου με αυτό (= απόλυτα): *Ο πατέρας της ήταν κάθετα αντίθετος στην απόφασή της να γίνει χορεύτρια.*

3. (ΜΑΘΗΜ.) όταν δύο ευθείες τέμνονται κάθετα μεταξύ τους, σχηματίζουν ορθή γωνία: *Ορθογώνιο είναι το τρίγωνο στο οποίο οι δύο πλευρές τέμνονται κάθετα μεταξύ τους.*

καθετί ΑΝΤΩΝ.: όταν λέμε καθετί, εννοούμε κάθε πράγμα γενικά (= οτιδήποτε): *Καθετί καινούριο προκαλεί αντιδράσεις.*

⚠ Η λέξη καθετί δεν κλίνεται.

ο κάθετος, η κάθετη, το κάθετο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι κάθετο, βρίσκεται σε ίσια και όρθια θέση, με κατεύθυνση από πάνω προς τα κάτω (= όρθιος $\neq$ οριζόντιος): *Το κτίριο στηρίζεται σε κάθετες κολόνες.*

2. δύο κάθετοι δρόμοι ή δύο κάθετες γραμμές ενώνονται μεταξύ τους σχηματίζοντας ορθή γωνία, δηλαδή L ($\neq$ παράλληλος): *Το τετράγωνο έχει όλες τις πλευρές του κάθετες μεταξύ τους. / Η οδός Σίνα είναι κάθετη στη Σόλωνος.*

3. όταν μια εξέλιξη ή μια αλλαγή είναι κάθετη, είναι πολύ μεγάλη και απότομη (= κατακόρυφος): *Η αύξηση στις τιμές των λαχανικών ήταν κάθετη.*

4. (ΑΝΕΠΙΣ.) κάθετο λέμε κάποιον που δεν αλλάζει τη γνώμη του, που είναι σίγουρος ότι αυτή είναι η σωστή (= απόλυτος): *Δεν πρόκειται να σ' ακούσει, σ' αυτό το θέμα είναι κάθετος.*

ο καθηγητής (του καθηγητή, των καθηγητών), **η καθηγήτρια** (της καθηγήτριας, των καθηγήτριων) ΟΥΣ.: ο καθηγητής διδάσκει στο γυμνάσιο, στο λύκειο, στο πανεπιστήμιο ή σε άλλη σχολή: *Ο καθηγητής των μαθηματικών*

μάς έβαλε διαγώνισμα. / Είναι καθηγητής στη Νομική Σχολή. / Είναι καθηγήτρια αγγλικών.

το καθήκον (του καθήκοντος, των καθηκόντων) ΟΥΣ.:

1. καθήκον μας είναι ό,τι είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε (= υποχρέωση): *Είναι μέssa στα καθήκοντα της αστυνομίας να προστατεύει τους πολίτες.*

2. λέμε ότι κάτι είναι καθήκον μας όταν θέλουμε να το κάνουμε επειδή το θεωρούμε σωστό (= χρέος): *Θεώρησε καθήκον του να γίνει εθελοντής αιμοδότης.*

καθημερινά και καθημερινώς ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι γίνεται καθημερινά, γίνεται κάθε μέρα: *Βλέπει καθημερινά το βραδινό δελτίο ειδήσεων.*

οι καθημερινές (των καθημερινών) ΟΥΣ.: έτσι λέμε τις ημέρες της εβδομάδας που πηγαίνουμε στη δουλειά ή στο σχολείο, για να τις ξεχωρίσουμε από τα Σαββατοκύριακα ή από τις αργίες: *Τις καθημερινές ξυπνάω νωρίς.*

ο καθημερινός, η καθημερινή, το καθημερινό ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι καθημερινό, υπάρχει ή γίνεται κάθε μέρα: *Οι καβγάδες τους είναι πια καθημερινοί. / Βγήκε για τον καθημερινό του περίπατο. (= ημερήσιος)*

2. όταν ένα ρούχο ή ένα αντικείμενο είναι καθημερινό, το χρησιμοποιούμε κάθε μέρα (= πρόχειρος, ανεπίσημος $\neq$ επίσημος): *Μόνο με τα καθημερινά μου παπούτσια νιώθω άνετα.*

3. όταν κάτι είναι καθημερινό, δεν παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον ή σπουδαιότητα (= συνηθισμένος, κοινός): *Ένα ωραίο κρασί δίνει μια νότα γιορτής σε ένα απλό, καθημερινό γεύμα.*

το κάθισμα (του καθίσματος, των καθισμάτων) ΟΥΣ.: το κάθισμα είναι κάθε αντικείμενο που χρησιμεύει για να καθόμαστε, όπως η καρέκλα, ο καναπές, το σκαμνί κτλ.: *Το λεωφορείο ήταν γεμάτο και δε βρήκα κάθισμα. (= θέση) / Μη στέκεσαι όρθιος, θα σου φέρω ένα κάθισμα.*

το καθιστικό (του καθιστικού, των καθιστικών) ΟΥΣ.: καθιστικό λέμε το δωμάτιο του σπιτιού που το χρησιμοποιούμε για να καθόμαστε και να ξεκουραζόμαστε ή για να δεχόμαστε τους φίλους μας (= λίβινγκρουμ): *Κάθονται στο καθιστικό και βλέπουν τηλεόραση.*

η κάθοδος (της καθόδου, των καθόδων) ΟΥΣ.:

1. η κάθοδος είναι η κίνηση προς ένα χαμηλότερο σημείο (= κατέβασμα $\neq$ άνοδος): *Η κάθοδος από το βουνό είναι λιγότερο κουραστική από την άνοδο.*

2. όταν ένας δρόμος είναι κάθοδος, τα αυτοκίνητα μπορούν να κινούνται σε αυτόν μόνο προς τα κάτω, συνήθως προς το κέντρο της πόλης ($\neq$ άνοδος): *Τα Σαββατοκύριακα έχει πολλή κίνηση στην κάθοδο της λεωφόρου Συγγρού προς την παραλία.*

ο καθολικός (του καθολικού, των καθολικών), **η καθολική** (της καθολικής) ΟΥΣ.+ΕΠΙΘ. (ΘΡΗΣΚ.): ο καθολικός είναι ο χριστιανός της δυτικής χρι-

στιανικής εκκλησίας, η οποία έχει αρχηγό τον πάπα: *Στη Σύρο ζουν πολλοί καθολικοί. / Οι καθολικοί ιερείς πρέπει να μένουν άγαμοι.*

ο καθολικός, η καθολική, το καθολικό ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι καθολικό, έχει σχέση με ένα σύνολο και με όλα τα άτομα ή τα πράγματα που ανήκουν σε αυτό (= γενικός, συνολικός): *Η συμμετοχή του κόσμου στις εκλογές ήταν καθολική.*

2. όταν κάτι είναι καθολικό, έχει σχέση με την καθολική εκκλησία και τους καθολικούς: *Η καθολική όπως και η ορθόδοξη χριστιανική εκκλησία γιορτάζει στις 25 Δεκεμβρίου τη γέννηση του Χριστού.*

καθόλου ΕΠΙΡΡ.:

1. λέξη που χρησιμοποιούμε για να πούμε ότι κάτι δεν υπάρχει ή δε συμβαίνει ούτε λίγο (= διόλου): *Ήθελα να το αγοράσω, αλλά δεν είχα καθόλου λεφτά πάνω μου. / Λυπάμαι, αλλά δε σας θυμάμαι καθόλου.*

2. λέξη που χρησιμοποιούμε για να ρωτήσουμε αν κάτι υπάρχει ή συμβαίνει έστω και λίγο: *Έχεις σκεφτεί καθόλου να αγοράσεις ένα αυτοκίνητο;*

κάθομαι (κάθισα και έκατσα, καθισμένος) ΡΗΜ.:

1. κάθομαι όταν στηρίζω το σώμα μου σε καρέκλα ή στο πάτωμα έχοντας τα πόδια λυγισμένα και την πλάτη σε όρθια θέση (≠ σηκώνομαι): *Δεν υπάρχει καρέκλα για να καθίσω. / Κάθεται στο τελευταίο θρανίο. / Καθήσαμε στο τραπέζι για να φάμε.*

2. μπορούμε να πούμε ότι κάθομαι όταν είμαι όρθιος (= στέκομαι): *Καθόταν όρθιος και με περίμενε στην πόρτα.*

3. καθόμαστε στην πόλη ή στο σπίτι όπου ζούμε (= μένω, κατοικώ): *Σε ποια περιοχή της Αθήνας κάθεται;*

4. λέμε ότι κάποιος κάθεται όταν δεν ασχολείται με κάτι: *Δεν έχει δουλειά και όλη μέρα κάθεται.*

5. κάποιος κάθεται να κάνει κάτι όταν ασχολείται με αυτό: *Κάθισε και διάβασε όλο το Σαββατοκύριακο για τις εξετάσεις.*

6. κάθομαι κάπου όταν πηγαίνω εκεί και μένω για κάποιο διάστημα (= μένω, παραμένω): *Ήρθε στο σπίτι μου και κάθισε μέχρι το πρωί.*

7. λέμε ότι κάποιος κάθεται όταν δέχεται αυτό που του λέμε, του δίνουμε κτλ. (≠ αρνούμαι): *Δε θα καθίσω να με βρίζεις! / Το μωρό δεν κάθεται να το ταΐσω.*

ΕΚΦΡ. κάθομαι με σταυρωμένα χέρια, κάθομαι σε αναμμένα κάρβουνα, κάθομαι στ' αυγά μου, μου κάθεται στο στομάχι

κάθομαι με σταυρωμένα χέρια ΕΚΦΡ.: το λέμε για κάποιον που δεν μπορεί ή δεν έχει τη διάθεση να κάνει τίποτα: *Κάθεται με σταυρωμένα χέρια και περιμένει από τους άλλους να του βρουν δουλειά.*

κάθομαι σε αναμμένα κάρβουνα ΕΚΦΡ.: το λέμε για κάποιον όταν είναι πολύ ανήσυχος ή ανυπόμονος: *Περιμένει τα αποτελέσματα των*

ιατρικών εξετάσεων και κάθεται σε αναμμένα κάρβουνα.

κάθομαι στ' αυγά μου ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κάποιος κάθεται στ' αυγά του όταν δεν ανακατεύεται σε ξένες υποθέσεις: *Βρίσκει συνέχεια τον μπελά του γιατί δεν κάθεται στ' αυγά του.*

ο καθρέφτης (του καθρέφτη, των καθρεφτών) ΟΥΣ.:

1. ο καθρέφτης είναι ένα επίπεδο και γυαλιστερό κομμάτι γυαλιού μέσα στο οποίο μπορούμε να δούμε την εικόνα μας: *Δοκίμασε το καινούριο της φόρεμα μπροστά στον καθρέφτη.*

2. καθρέφτη λέμε κάτι που είναι πολύ καθαρό και γυαλιστερό: *Καθρέφτης έγινε το πάτωμα από το πολύ τρίψιμο!*

3. καθρέφτη λέμε καθετί που μας επιτρέπει να δούμε πώς πραγματικά είναι κάτι: *Το λαμπερό δέρμα είναι ο καθρέφτης του υγιούς οργανισμού.*

ο καθυστερημένος, η καθυστερημένη, το καθυστερημένο ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι καθυστερημένος, το μυαλό του δε λειτουργεί και δεν αναπτύσσεται με το φυσιολογικό ρυθμό: *Πηγαίνει σε ειδικό σχολείο για καθυστερημένα παιδιά.*

η καθυστέρηση (της καθυστέρησης, των καθυστερήσεων) ΟΥΣ.: καθυστέρηση είναι το να γίνεται κάτι πιο αργά από τη στιγμή που πρέπει ή που περιμένουμε να γίνει (= αργοπορία): *Το αεροπλάνο έφτασε στην Αθήνα με μία ώρα καθυστέρηση.*

καθυστερώ (καθυστέρησα, καθυστερημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν καθυστερώ να κάνω κάτι, το κάνω πιο αργά από τη στιγμή που είχε κανονιστεί (= αργώ, αργοπορώ): *Καθυστέρησε στη δουλειά λόγω της κίνησης.*

2. όταν καθυστερούμε κάποιον, τον κάνουμε να μην προλάβει να κάνει κάτι στην ώρα του (= χασομεράω): *Μη με καθυστερείς, θα χάσω το λεωφορείο!*

3. καθυστερεί 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι καθυστερεί, δε γίνεται μέσα στο χρόνο που είχε κανονιστεί ότι θα γίνει: *Η πτήση καθυστέρησε τρεις ώρες λόγω της ομίχλης.*

καθώς ΣΥΝΔ.:

1. φανερώνει ότι κάτι συμβαίνει την ώρα που γίνεται κάτι άλλο: *Πνίγηκε καθώς κολυμπούσε. (= ενώ)*

2. δηλώνει για ποιο λόγο γίνεται κάτι: *Καθώς δεν υπήρχαν άλλα δάση, οι κάτοικοι ξέμειναν από ξυλεία.*

και και κι ΣΥΝΔ.:

1. το χρησιμοποιούμε για να συνδέσουμε δύο πρόσωπα, πράγματα, καταστάσεις κτλ.: *Όλοι τραγουδούσαν και χόρευαν. / Τα βουνά και τα ποτάμια της Ελλάδας.*

2. φανερώνει την αντίθεση ανάμεσα σε δύο πρόσωπα, πράγματα, καταστάσεις κτλ.: *Εγώ πονούσα κι αυτός γελούσε.*

3. φανερώνει αυτό που θα ακολουθήσει κάτι άλλο: *Λούσου με αυτό το σαμπουάν και θα εξαφανιστεί η πιτυρίδα.*

⚠ Η λέξη κι χρησιμοποιείται πριν από λέξη που αρχίζει από φωνήεν.

και του πουλιού το γάλα ΕΚΦΡ.: όταν λέμε ότι υπάρχει “και του πουλιού το γάλα”, εννοούμε ότι υπάρχει πολύ μεγάλη ποικιλία από πράγματα: *Αυτό το σουπερμάρκετ έχει και του πουλιού το γάλα!*

καίγεται το πελεκούδι ΕΚΦΡ.: όταν καίγεται το πελεκούδι, γίνεται μεγάλη γιορτή και διασκεδάζουμε: *Κάηκε το πελεκούδι στο γάμο τους.*

το **καϊκι** (του καϊκιού, των καϊκιών) ΟΥΣ.: το καϊκι είναι μια μεγάλη βάρκα, που χρησιμοποιείται για ψάρεμα ή για τη μεταφορά ανθρώπων ή πραγμάτων: *Με ανασηκωμένες τις πλώρες τους τα καϊκια κατευθύνονται για το ψάρεμα.*

το **καϊμάκι** (του καϊμακιού) ΟΥΣ.:

1. καϊμάκι είναι το στρώμα που μοιάζει με αφρό και δημιουργείται πάνω πάνω στον καφέ ή στο γάλα που βράζει: *Πρόσεξε μη βράσει πολύ ο καφές και χυθεί το καϊμάκι.*

2. καϊμάκι λέμε τη γεύση που έχουν τα γλυκά ή τα παγωτά που φτιάχνονται με το καϊμάκι που έχει το βρασμένο γάλα: *Εκμέκ καταΐφι με παγωτό καϊμάκι.*

⚠ Η λέξη καϊμάκι δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **καινούριος**, η **καινούρια**, το **καινούριο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι καινούριο, δημιουργήθηκε ή αποκτήθηκε πρόσφατα (≠ παλιός): *Στο νησί χτίζεται φέτος ένα καινούριο ξενοδοχείο. / Έλα να σου δείξω το καινούριο μου μπουφάν!*

2. όταν κάτι είναι καινούριο, υπάρχει, γίνεται ή χρησιμοποιείται για πρώτη φορά ή στη θέση κάποιου άλλου (≠ νέος ≠ παλιός): *Ο συγγραφέας θα παρουσιάσει το καινούριο του βιβλίο. / Το καινούριο μας ψυγείο είναι μεγαλύτερο από το παλιό.*

3. λέμε ότι κάποιος είναι καινούριος κάπου όταν μόλις έχει έρθει ή έχει εμφανιστεί εκεί (≠ νεοφερμένος): *Είμαι καινούριος στη γειτονιά και δεν ξέρω κανέναν εδώ.*

ο **καιρός** (του καιρού, των καιρών) ΟΥΣ.:

1. ο καιρός είναι η κατάσταση της ατμόσφαιρας που επηρεάζει τη θερμοκρασία, το αν βρέχει, το αν φυσάει, το αν έχει ήλιο κτλ.: *Χτες είχε ωραία μέρα, αλλά σήμερα χάλασε ο καιρός. / Τι καιρό έχετε στο νησί;*

2. ο καιρός είναι κάθε χρονικό διάστημα (= χρόνος): *Το σκεφτόταν πολύ καιρό πριν το αποφασίσει.*

3. ο καιρός είναι η κατάλληλη στιγμή για να γίνει κάτι: *Ήρθε ο καιρός να αποφασίσεις τι θέλεις να σπουδάσεις. / Τα σύκα ωρίμασαν, τώρα είναι ο καιρός τους.*

4. ο καιρός είναι ο χρόνος που έχουμε για να κάνουμε κάτι (= χρόνος, ώρα): *Έχω πολύ διάβασμα, δεν έχω καιρό για βόλτες.*

5. ο καιρός είναι ένα ορισμένο χρονικό διάστημα στο οποίο έγινε ή υπήρξε κάτι (= εποχή): *Τον παλιό καιρό δεν υπήρχαν αεροπλάνα. / Πρέπει να κάνουμε οικονομίες, γιατί έρχονται δύσκολοι καιροί.*

ΕΚΦΡ. έχει ο καιρός γυρίσματα, κοιμάμαι του καλού καιρού, μια φορά κι έναν καιρό, τον κακό σου τον καιρό, του καλού καιρού

καίω (έκαψα), **καίγομαι** (κάηκα, καμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν καίμε κάτι, του βάζουμε φωτιά για να το καταστρέψουμε: *Κάηκε το δάσος από την πυρκαγιά. / Έκαψε τα γράμματα για να μην τα βρει κανείς.*

2. λέμε ότι καίμε κάτι ή ότι κάτι καίγεται όταν καταστρέφεται από φωτιά ή από μεγάλη θερμοκρασία: *Έκαψε το παντελόνι με το σίδερο. / Κάηκε ο υπολογιστής από τις συχνές διακοπές ρεύματος.*

3. καίμε κάποιο σημείο στο σώμα μας ή καιγόμαστε όταν δημιουργείται κάψιμο στο δέρμα από μεγάλη θερμοκρασία: *Η σούπα ήταν ζεστή και μου έκαψε τη γλώσσα. (= ζεματίζω) / Κάηκε από τον ήλιο. (= ζεματίζομαι)*

4. λέμε ότι καίμε ρεύμα ή ότι ένα αυτοκίνητο καίει βενζίνη όταν ξοδεύουμε ρεύμα ή βενζίνη (= καταναλώνω): *Πόση βενζίνη καίει το αυτοκίνητό σου; / Κάψαμε πολύ πετρέλαιο το χειμώνα.*

5. καίει ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι καίει, είναι πολύ ζεστό (= ζεματάει): *Να φορέσεις αντιηλιακό, γιατί ο ήλιος καίει. / Μην πεις ακόμα από τον καφέ, γιατί καίει.*

6. καίει ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι μια μηχανή καίει όταν είναι αναμμένη (= λειτουργεί): *Καίει το καλοριφέρ ή το έσβησες;*

7. καίει ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι μας καίει όταν μας βασανίζει: *Αυτό που τον καίει τώρα είναι το θέμα της υγείας του.*

8. καίγομαι ΠΑΘ.: όταν καιγόμαστε για κάτι, το έχουμε μεγάλη ανάγκη και θέλουμε να γίνει γρήγορα (= βιάζομαι, επείγομαι): *Καίγεται να βρει τα χρήματα του δανείου.*

9. καίγομαι ΠΑΘ.: λέμε ότι καιγόμαστε όταν χάνουμε σε ένα παιχνίδι: *Παίξαμε 21 στα χαρτιά και κάηκα.*

ΕΚΦΡ. δε μου καίγεται καρφί, καίγεται το πελεκούδι, καίω καρδιές

καίω καρδιές ΕΚΦΡ.: λέμε ότι μια κοπέλα καίει καρδιές όταν είναι πολύ όμορφη και τα αγόρια την ερωτεύονται: *Κούκλα είναι η κόρη σου, θα κάψει καρδιές όταν μεγαλώσει!*

κακά ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι γίνεται κακά, δε γίνεται με σωστό ή ευχάριστο τρόπο (= άσχημα ≠ καλά): *Η εργασία του ήταν πολύ κακά γραμμένη και είχε πολλά λάθη.*

το **κακάο** ΟΥΣ.:

1. το κακάο είναι η καφέ σκόνη που βγαίνει από τους σπόρους του κακαόδεντρου, αφού πρώτα τους ψήσουμε και τους τρίψουμε: *Πίνω το γάλα μου πάντα με κακάο.*

2. κακό είναι το δέντρο που από τους σπόρους του φτιάχνουμε τη σκόνη κακάο: *Στη Βραζιλία υπάρχουν μεγάλες φυτείες κακάο.*

3. κακό είναι το ρόφημα που φτιάχνουμε αν βράσουμε τη σκόνη αυτή με νερό ή γάλα και ζάχαρη: *Ήπιε ένα μεγάλο φλιτζάνι κακάο πριν κοιμηθεί.*

⚠ Η λέξη κακό δεν κλίνεται και δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **κακία** (της κακίας, των κακιών) ουσ.:

1. όταν κάποιος έχει μέσα του κακία, θέλει να βλάψει τους άλλους ή χαίρεται όταν παθαίνουν κάτι κακό ($\neq$ καλοσύνη): *Όλα αυτά τα ψέματα τα λέει από την κακία του.*

2. κακία είναι καθετί που λέει ή κάνει κάποιος για να μας κάνει να πονέσουμε ή να πάθουμε κακό: *Μόλις τους είδε μαζί, ζήλεψε πολύ, δεν άντεξε και την είπε την κακία του.*

ΕΚΦΡ. κρατάω κακία

το **κακό** (του κακού, των κακών) ουσ.:

1. το κακό είναι καθετί δυσάρεστο ή άσχημο που συμβαίνει ($\neq$ καλό): *Δε θα του συγχωρήσω το κακό που μου έκανε. / Ο πόλεμος είναι ένα από τα μεγαλύτερα κακά της ανθρωπότητας.*

2. το κακό είναι καθετί που δεν είναι σωστό ή δίκαιο ($\neq$ καλό): *Είναι κακό να προδίδεις τους φίλους σου.*

3. το κακό είναι καθετί που είναι επικίνδυνο ή βλαβερό ($\neq$ καλό): *Το κάπνισμα κάνει κακό στην υγεία.*

4. το κακό είναι το ελάττωμα που έχει κάποιος ή κάτι (= μειονέκτημα $\neq$ πλεονέκτημα): *Είναι καλή κοπέλα, αλλά έχει ένα κακό, είναι γκρινιάρα. / Το κακό στις μεγάλες πόλεις είναι ότι οι αποστάσεις είναι μεγάλες.*

5. κακά ΠΛΗΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): κακά λέμε αλλιώς τις ακαθαρσίες που βγάζουμε από το σώμα μας όταν πάμε στην τουαλέτα: *Έχει δυσκοιλιότητα και δεν μπορεί να κάνει κακά.*

ΕΚΦΡ. έχω σε κακό

η **κακοκαιρία** (της κακοκαιρίας, των κακοκαιριών) ουσ.: η κακοκαιρία είναι ο άσχημος, ο κακός καιρός: *Αποκλείστηκαν πολλά χωριά λόγω της κακοκαιρίας.*

ο **κακόκεφος**, η **κακόκεφη**, το **κακόκεφο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι κακόκεφος, έχει άσχημη διάθεση (= άκεφος $\neq$ κεφάτος): *Κάθε Δευτέρα ξυπνάει κακόκεφη και δεν έχει καθόλου όρεξη για δουλειά.*

ο **κακομαθημένος**, η **κακομαθημένη**, το **κακομαθημένο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι κακομαθημένος, φέρεται με αγένεια, συνήθως όταν δε γίνεται αυτό που θέλει: *Τι κακομαθημένο παιδί! Χτυπάει όποιον αγγίζει τα αυτοκινητάκια του!*

κακομεταχειρίζομαι (κακομεταχειρίστηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν κάποιος κακομεταχειρίζεται έναν άνθρωπο ή ένα ζώο, είναι σκληρός και βίαιος μαζί

του (= κακοποιώ): *Θα τιμωρούνται όσοι κακομεταχειρίζονται τα αδέσποτα σκυλιά.*

2. όταν κακομεταχειριζόμαστε κάτι, δεν το χρησιμοποιούμε σωστά, με αποτέλεσμα να το χαλάμε: *Τα μικρά παιδιά κακομεταχειρίζονται τα παιχνίδια τους.*

ο **κακομοίρης**, η **κακομοίρα**, το **κακομοίρικο** ΕΠΙΘ.: κακομοίρη λέμε κάποιον όταν τον λυπόμαστε για τις δυσκολίες που περνάει (= καημένος, φουκαράς): *Βρε τον κακομοίρη, τι κακό ήταν αυτό που τον βρήκε!*

ΕΚΦΡ. γίνεται της κακομοίρας

ο **κακόμοιρος**, η **κακόμοιρη**, το **κακόμοιρο** ΕΠΙΘ.: κακόμοιρο λέμε κάποιον όταν έχει πολλές δυσκολίες ή ατυχίες στη ζωή του (= δύστηνος, άμοιρος): *Είναι κρίμα να βασανίζουν έτσι το κακόμοιρο το ζώο!*

ο **κακοποιός** (του κακοποιού, των κακοποιών) ουσ.: ο κακοποιός είναι αυτός που έχει κάνει εγκλήματα, όπως κλοπές, ληστείες, φόνους κτλ.: *Ο αστυνομικός δε δίστασε να τα βάλει με τον κακοποιό προκειμένου να τον συλλάβει.*

ο **κακός**, η **κακή/κακιά**, το **κακό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι κακός, έχει μέσα του κακία και θέλει να κάνει κακό στους άλλους ($\neq$ καλός, άκακος): *Είναι κακός άνθρωπος και του αρέσει να βλέπει τον κόσμο να πονάει.*

2. όταν κάτι είναι κακό, δημιουργεί δυσάρεστες καταστάσεις ή αισθήματα (= δυσάρεστος, άσχημος $\neq$ ευχάριστος): *Ξύπνησα με κακή διάθεση μετά από ένα άσχημο όνειρο.*

3. όταν κάτι είναι κακό, είναι αντίθετο με ό,τι θεωρούμε σωστό ή δίκαιο: *Οι κακές παρέες θα τον καταστρέψουν.*

4. όταν είμαστε κακοί σε κάτι, δεν έχουμε την ικανότητα ή τις γνώσεις να το κάνουμε τόσο καλά όσο θα έπρεπε (= ανίκανος $\neq$ ικανός): *Είναι κακός οδηγός και προκαλεί συνεχώς ατυχήματα. / Είναι πολύ κακή στη μαγειρική.*

5. όταν κάτι είναι κακό, δεν έχει τα αποτελέσματα ή την ποιότητα που θα έπρεπε ή που περιμένουμε (= άσχημος $\neq$ καλός): *Έχω κακή μνήμη και δε θυμάμαι ονόματα.*

6. λέμε για κάτι ότι είναι κακό όταν δε μας ωφελεί, δε μας βολεύει ή δε μας συμφέρει: *Το κάπνισμα είναι κακό για την καρδιά και τους πνεύμονες. (= βλαβερός) / Ήρθε σε πολύ κακή στιγμή, και δεν μπόρεσα να του μιλήσω. (= ακατάλληλος)*

ΕΚΦΡ. είμαι στις κακές μου, τον κακό σου τον καιρό

κακώς ΕΠΙΡΡ. (ΕΠΙΣ.): το χρησιμοποιούμε για να δείξουμε ότι θα έπρεπε να είχε γίνει το αντίθετο από αυτό που έγινε: *Κακώς που δε ρώτησες, θα είχες γλιτώσει όλη αυτή την ταλαιπωρία.*

καλά ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν είμαστε καλά, είμαστε σε καλή κατάσταση ($\neq$ κακά, άσχημα): *Δεν αισθάνομαι καλά, ζαλιζομαι. / - Πώς είστε; - Πολύ καλά, ευχαριστώ.*

2. όταν περνάμε καλά, περνάμε ευχάριστα (= ωραία): *Περάσαμε πολύ καλά στο πάρτι.*

3. όταν κάνουμε κάτι καλά, το κάνουμε με το σωστό τρόπο, με τον τρόπο που πρέπει (= σωστά, ορθά): *Καλά έκανες και ήρθες.*

4. όταν κάτι γίνεται καλά, γίνεται σε μεγάλο ή ικανοποιητικό βαθμό: *Δεν έβλεπα καλά μέσα στο σκοτάδι κι άναψα το φως.*

5. το λέμε σε κάποιον όταν συμφωνούμε με αυτό που μας λέει (= εντάξει): *Καλά, αφού το θέλεις, πάρ' το.*

ΕΚΦΡ. για τα καλά, δεν είμαι με τα καλά μου, καλά να πάθω, κάνω καλά, τα έχω καλά

καλά να πάθω ΕΚΦΡ.: το λέμε σε κάποιον όταν χαιρόμαστε που έπαθε κάτι κακό, γιατί πιστεύουμε ότι του άξιζε: *Σου είχα πει ότι έπρεπε να ξεκινήσεις νωρίτερα για να μη χάσεις το τρένο, τώρα καλά να πάθεις!*

το καλάθι (του καλάθιου, των καλάθιων) ΟΥΣ.:

1. το καλάθι είναι αντικείμενο για να μεταφέρουμε ή για να φυλάμε πράγματα, που φτιάχνεται συνήθως από λεπτά κομμάτια πλαστικού ή καλαμιού πλεγμένα μεταξύ τους: *Μας έφερε από το περιβόλι του ένα καλάθι γεμάτο κεράσια.*

2. ένα καλάθι φρούτα ή κάτι άλλο είναι τόσα φρούτα, όσα χωράνε μέσα σε αυτό: *Έφαγε ένα καλάθι σύκα.*

3. (ΑΘΛΗΤ.) στο μπάσκετ, το καλάθι είναι το δίχτυ μέσα από το οποίο προσπαθούμε να περάσει η μπάλα: *Ήταν άστοχος και δεν κατάφερε να ρίξει την μπάλα μέσα στο καλάθι.*

4. (ΑΘΛΗΤ.) στο μπάσκετ, καλάθι είναι το πέρασμα της μπάλας μέσα από το δίχτυ του καλάθιου, που δίνει βαθμούς σε μια ομάδα: *Πανηγύριζαν κάθε φορά που η ομάδα τους έβαζε καλάθι.*

το καλάθι των ακρήστων ΟΥΣ.: το καλάθι των ακρήστων είναι ένα δοχείο μέσα στο οποίο πετάμε άχρηστα χαρτιά και άλλα σκουπίδια: *Πρέπει να αδειάζεις το καλάθι των ακρήστων στο γραφείο σου.*

η καλαθοσφαίριση (της καλαθοσφαίρισης) ΟΥΣ. (ΕΠΙΣ.): η καλαθοσφαίριση είναι το άθλημα μπάσκετ: *Η εθνική ομάδα συμμετείχε στους Πανευρωπαϊκούς αγώνες καλαθοσφαίρισης.*

Δ Η λέξη καλαθοσφαίριση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το καλαμάκι ΟΥΣ.: το καλαμάκι είναι το λεπτό πλαστικό σωληνάκι, που το χρησιμοποιούμε για να πίνουμε διάφορα ποτά: *Θέλετε καλαμάκι για να πιείτε την πορτοκαλάδα σας;*

Δ Η λέξη καλαμάκι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

το καλαμάρι (του καλαμαριού, των καλαμαριών) ΟΥΣ.:

1. το καλαμάρι είναι ζώο που ζει στη θάλασσα, έχει δέκα πλοκάμια και μακρύ σώμα και μοιάζει με σουπιά: *Πηγαίνουν κάθε απόγευμα στο λιμάνι και ψαρεύουν καλαμάρια.*

2. καλαμάρι λέμε το κρέας αυτού του ζώου, που το μαγειρεύουμε και το τρώμε: *Το μεσημέρι φάγαμε καλαμάρι γεμιστό με ρύζι.*

ο καλαματιανός (του καλαματιανού, των καλαματιανών) ΟΥΣ.:

1. ο καλαματιανός είναι ένας ελληνικός παραδοσιακός χορός που χορεύεται σε κύκλο: *Στα παραδοσιακά γλέντια χορεύουν συρτό και καλαματιανό.*

2. καλαματιανό λέμε και τη μουσική με την οποία χορεύεται αυτός ο χορός: *Μόλις ακουστεί ο καλαματιανός, σηκώνονται όλοι να χορεύουν.*

το καλάμι (του καλαμιού, των καλαμιών) ΟΥΣ.:

1. το καλάμι είναι ένα φυτό με ψηλό, λεπτό και κούφιο βλαστό και μακριά φύλλα, που φυτρώνει δίπλα σε λίμνες, σε ποτάμια ή σε βάλτους: *Τα καλάμια στην όχθη του ποταμού λύγιζαν από τον αέρα.* (= καλαμιά)

2. το καλάμι είναι ο ξεραμένος βλαστός του φυτού αυτού, που τον χρησιμοποιούμε για να φτιάχνουμε έπιπλα ή άλλες κατασκευές: *Έφτιαξαν μια καλύβα από καλάμια.*

3. καλάμι είναι η μακριά βέργα με πετονιά και αγκίστρι στην άκρη της, που τη χρησιμοποιούμε για να ψαρεύουμε: *Ψαρεύει πάντα με καλάμι.*

4. (ΑΝΕΠΙΣ.) το καλάμι του ποδιού είναι το μπροστινό κόκαλο της γάμπας (= κνήμη): *Έπεσε και χτύπησε στο καλάμι.*

ΕΚΦΡ. βαβαλώω το καλάμι

το καλαμπόκι (του καλαμποκιού, των καλαμποκιών) ΟΥΣ.:

1. το καλαμπόκι είναι ένα ψηλό φυτό με μακριά φύλλα, που ο βλαστός του μοιάζει με καλάμι και έχει κίτρινους σπόρους που ενώνονται σε πολλά τσαμπιά (= αραβόσιτος): *Οι αγρότες της περιοχής έσπειραν τα χωράφια τους με καλαμπόκι.*

2. το καλαμπόκι είναι ο κίτρινος καρπός του φυτού αυτού, που τον τρώμε βραστό ή ψητό ή τον χρησιμοποιούμε για να φτιάχνουμε αλεύρι ή λάδι: *Ξέρατε ότι το άσπρο ποπκόρν είναι ψημένο καλαμπόκι;*

τα κάλαντα (των καλάντων) ΟΥΣ.: τα κάλαντα είναι τα τραγούδια που τραγουδάνε τα παιδιά τις γιορτές των Χριστουγέννων, πηγαίνοντας από σπίτι σε σπίτι, για να δώσουν ευχές και να πάρουν συνήθως χρήματα: *Έλεγαν τα κάλαντα χτυπώντας τα τρίγωνα.*

η καλή (της καλής) ΟΥΣ.: η καλή είναι η εξωτερική πλευρά ενός ρούχου, η πλευρά που φαίνεται όταν το φοράμε: *Γύρνα την μπλούζα σου από την καλή.*

Δ Η λέξη καλή δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ΕΚΦΡ. ξέρω από την καλή και από την ανάποδη, πιάνω την καλή

καλή ανάρρωση! ΕΠΙΦ.: ευχή που λέμε σε κάποιον όταν είναι άρρωστος, για να του ευχηθούμε να γίνει γρήγορα καλά: *Του ευχήθηκε περαστικά και καλή ανάρρωση!*

καλή αντάμωση! ΕΠΙΦ.: ευχή που λέμε σε κάποιον που φεύγει, για να του ευχηθούμε να

τον ξαναδούμε σύντομα: *Καλό ταξίδι και καλή αντάμωση!*

καλή επιτυχία! ΕΠΙΦ.: ευχή που λέμε σε κάποιον για να του ευχηθούμε να έχει καλό αποτέλεσμα αυτό που κάνει: *Σου εύχομαι καλή επιτυχία στο αυριανό διαγώνισμα!*

καλή όρεξη! ΕΠΙΦ.: ευχή που λέμε σε κάποιον που κάθεται στο τραπέζι για να φάει: *Ο σερβιτόρος μάς έφερε την πίτσα και μας ευχήθηκε "καλή όρεξη"!*

καλή πρόοδο! ΕΠΙΦ.: ευχή που λέμε κυρίως σε μαθητές για να τους ευχηθούμε να προοδεύουν στα μαθήματά τους: *Καλή πρόοδο για τη νέα σχολική χρονιά!*

καλημέρα! ΕΠΙΦ.: ευχή που χρησιμοποιούμε για να χαιρετήσουμε κάποιον το πρωί: *"Καλημέρα σε όλους!" λέει κάθε πρωί όταν μπαίνει στην τάξη.*

καλημερίζω (καλημέρισα) ΡΗΜ.: όταν καλημερίζουμε κάποιον, του λέμε "καλημέρα": *Μας καλημέρισε και άρχισε να ετοιμάζει το πρωινό.*

καληνύχτα! ΕΠΙΦ.: ευχή που χρησιμοποιούμε για να χαιρετήσουμε κάποιον το βράδυ ή πριν πάει για ύπνο: *Καληνύχτα και όνειρα γλυκά!*

καληνυχτίζω (καληνύχτισα) ΡΗΜ.: όταν καληνυχτίζουμε κάποιον, του λέμε "καληνύχτα": *Μας καληνύχτισε και πήγε για ύπνο.*

καλησπέρα! ΕΠΙΦ.: ευχή που δίνουμε για να χαιρετήσουμε κάποιον το απόγευμα: *Καλησπέρα! Τι κάνετε;*

καλησπερίζω (καλησπέρισα) ΡΗΜ.: όταν καλησπερίζουμε κάποιον, του λέμε "καλησπέρα": *Ο παρουσιαστής καλησπέρισε τους θεατές στα ελληνικά.*

ο **καλικάντζαρος** (του καλικάντζαρου, των καλικάντζαρων) ΟΥΣ.: στα ελληνικά παραμύθια, ο καλικάντζαρος είναι το κακό πνεύμα που εμφανίζεται τις μέρες των Χριστουγέννων: *Οι άνθρωποι φαντάζονταν τους καλικάντζαρους μαύρους και άσχημους.*

η **καλλιγραφία** (της καλλιγραφίας, των καλλιγραφιών) ΟΥΣ.: η καλλιγραφία είναι ο ιδιαίτερος τρόπος για να γράφουμε με ωραία γράμματα: *Γράφει πολύ άσχημα και προσπαθεί να μάθει καλλιγραφία.*

η **καλλιέργεια** (της καλλιέργειας, των καλλιεργειών) ΟΥΣ.:

1. η καλλιέργεια είναι όταν φροντίζουμε τη γη ώστε να φυτρώσουν και να μεγαλώσουν εκεί φυτά, δέντρα κτλ.: *Δεν είναι η κατάλληλη εποχή για την καλλιέργεια του βαμβακιού.*

2. καλλιέργειες ΠΛΗΘ.: οι καλλιέργειες είναι οι εκτάσεις και τα φυτά που καλλιεργούμε σε αυτές: *Το χαλάζι κατέστρεψε τις καλλιέργειες.*

3. η καλλιέργεια είναι το να αναπτυχθεί μια επιστήμη ή να βελτιωθεί μια ικανότητα: *Η καλλιέργεια των τεχνών και των γραμμάτων. (= ανάπτυξη) / Τα σταυρόλεξα βοηθάνε στην καλλιέργεια της μνήμης.*

4. όταν κάποιος έχει καλλιέργεια, έχει μόρφωση, καλούς τρόπους και ωραίο γούστο: *Είχε μια σπάνια πνευματική καλλιέργεια και έδειχνε μεγάλο ενδιαφέρον για τα βιβλία.*

ο **καλλιεργημένος**, η **καλλιεργημένη**, το **καλλιεργημένο** ΕΠΘ.:

1. όταν κάποιος είναι καλλιεργημένος, έχει μόρφωση, καλούς τρόπους και ωραίο γούστο (= μορφωμένος ≠ ακαλλιεργητος, αμόρφωτος): *Είναι απόλαυση να συζητάς με καλλιεργημένους ανθρώπους.*

2. καλλιεργημένα είναι τα φυτά ή τα δέντρα που τα μεγαλώνουν οι άνθρωποι (≠ άγριος): *Τα καλλιεργημένα μανιτάρια είναι ακίνδυνα.*

καλλιεργώ (καλλιέργησα), **καλλιεργούμαι** (καλλιεργήθηκα, καλλιεργημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν καλλιεργούμε τη γη, τη φροντίζουμε για να φυτρώσουν φυτά, δέντρα κτλ.: *Το έδαφος ήταν γεμάτο βράχους και δεν μπορούσε να καλλιεργηθεί.*

2. όταν καλλιεργούμε φυτά ή δέντρα, τα φροντίζουμε για να μεγαλώσουν: *Καλλιεργεί βιολογικές ντομάτες. / Τα αμπέλια αυτά καλλιεργούνται σε μεγάλο υψόμετρο.*

3. λέμε ότι καλλιεργούμε μια τέχνη ή μια επιστήμη όταν την κάνουμε καλύτερη (= αναπτύσσουμε): *Τα μαθηματικά καλλιεργήθηκαν από τους Άραβες τα αρχαία χρόνια.*

4. όταν δουλεύω σκληρά για να αναπτύξω μια ιδιαίτερη ικανότητα, λέμε ότι την καλλιεργώ (= εξασκώ): *Έχει ωραία φωνή, αλλά πρέπει να την καλλιεργήσει.*

5. λέμε ότι καλλιεργούμε κάτι όταν το κάνουμε να γίνει πιο δυνατό ή πιο μεγάλο: *Το κόμμα του καλλιεργεί το ρατσισμό και την ξενοφοβία.*

τα **καλλιστεία** (των καλλιστείων) ΟΥΣ.: τα καλλιστεία είναι διαγωνισμός στον οποίο βραβεύεται η πιο όμορφη από τις κοπέλες που παίρνουν μέρος: *Βγήκε Μις Ελλάς στα καλλιστεία.*

ο **καλλιτέχνης** (του καλλιτέχνη, των καλλιτεχνών), η **καλλιτέχνιδα** (της καλλιτέχνιδας, των καλλιτέχνιδων) ΟΥΣ.:

1. ο καλλιτέχνης είναι αυτός που ασχολείται με κάποια τέχνη, όπως ζωγραφική, γλυπτική, μουσική, θέατρο κτλ.: *Ο Ντα Βίντσι ήταν ένας από τους σημαντικότερους καλλιτέχνες της Αναγέννησης.*

2. καλλιτέχνη λέμε κάποιον που φτιάχνει κάτι, για να τονίσουμε ότι το φτιάχνει πολύ καλά και όμορφα: *Τι νόστιμο φαγητό! Ο μάγειρας είναι πραγματικός καλλιτέχνης!*

ο **καλλιτεχνικός**, η **καλλιτεχνική**, το **καλλιτεχνικό** ΕΠΘ.: όταν κάτι είναι καλλιτεχνικό, έχει σχέση με την τέχνη και τους καλλιτέχνες: *Οι πίνακες του Νταλί έχουν τεράστια καλλιτεχνική αξία.*

η **καλλονή** (της καλλονής, των καλλονών) ΟΥΣ.: καλλονή είναι η πάρα πολύ όμορφη γυναίκα: *Στα καλλιστεία πήραν μέρος πολλές καλλονές.*

το **καλλυντικό** (του καλλυντικού, των καλλυντικών) ουσ.: τα καλλυντικά είναι ουσίες, όπως οι κρέμες, οι πούδρες, τα κραγιόν κτλ., που χρησιμοποιούμε για τη φροντίδα του προσώπου ή του σώματος: *Χρησιμοποιεί φυσικά καλλυντικά για το πρόσωπό της.*

⚠ Η λέξη καλλυντικό χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

το **καλλωπιστικό φυτό** ουσ.: τα καλλωπιστικά φυτά είναι λουλουδία και άλλα φυτά που τα βάζουμε στη βεράντα ή στον κήπο για ομορφιά: *Γέμισε τη βεράντα με αζαλέες, καμέλιες και άλλα καλλωπιστικά φυτά.*

το **καλό** ουσ.:

1. το καλό είναι καθετί που είναι ωφέλιμο για κάποιον ή για κάτι ($\neq$ κακό): *Εγώ σου δίνω συμβουλές, γιατί θέλω το καλό σου. / Τα φρούτα και τα λαχανικά κάνουν καλό στην υγεία.*

2. το καλό είναι κάθε πράξη που θεωρούμε σωστή ή δίκαιη ($\neq$ κακό): *Πώς να σου ξεπληρώσω το καλό που μου έκανες;*

3. το καλό είναι το προτέρημα που έχει κάποιος ή κάτι: *Έχει ένα καλό, είναι τίμιος άνθρωπος.*

4. καλά πληθ.: τα καλά είναι τα ρούχα που φοράμε σε ειδικές περιπτώσεις, όπως σε γιορτές, επίσημες εκδηλώσεις κτλ. ($\neq$ καθημερινά): *Φόρεσαν τα καλά τους και πήγαν στο γάμο.*

⚠ Το καλό δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

ΕΚΦΡ. πιάνω με το καλό

καλό βράδυ! επιφ.: ευχή που λέμε σε κάποιον όταν τον αποχαιρετάμε μετά το απόγευμα: *Καλό βράδυ και καλά να περάσετε!*

καλό ξημέρωμα! επιφ.: ευχή που λέμε σε κάποιον που πάει για ύπνο: *Καληνύχτα και καλό ξημέρωμα!*

καλό ταξίδι! επιφ.: ευχή που λέμε σε κάποιον πριν φύγει για ταξίδι: *Καλό ταξίδι και να μας ξανάρθεις!*

ο **καλόβολος**, η **καλόβολη**, το **καλόβολο** επιφ.: όταν κάποιος είναι καλόβολος, ευχαριστείται εύκολα, δε θυμώνει και δεν παραπονιέται χωρίς λόγο ($=$ βολικός $\neq$ άβολος): *Είναι καλόβολος άνθρωπος και δε δημιουργεί προβλήματα.*

ο **καλόγερος** (του καλόγερου, των καλόγερων), η **καλόγρια** (της καλόγριας, των καλόγριων) ουσ.:

1. (ΘΡΗΣΚ.) ο καλόγερος είναι ο άντρας που ζει σε χριστιανικό μοναστήρι μακριά από τους ανθρώπους και αφοσιώνεται στην προσευχή και στη λατρεία του Θεού ($=$ μοναχός): *Παράτησε την καριέρα του και έγινε καλόγερος.*

2. καλόγερο λέμε τον άνθρωπο που του αρέσει να ζει μόνος του, χωρίς φίλους και διασκεδάσεις: *Όταν έχει εξετάσεις, ζει σαν καλόγερος.*

3. καλόγερος αρσ.: καλόγερο λέμε την ψηλή και όρθια κρεμάστρα που, όταν έχει πάνω της κρεμασμένα ρούχα, μοιάζει με καλόγερο: *Έβγαλε το παλτό του και το κρέμασε στον καλόγερο.*

4. καλόγερος αρσ. (ΑΝΕΠΙΣ., ΙΑΤΡ.): ο καλόγερος είναι ένα σπυρί με πύον: *Έχει βγάλει έναν καλόγερο στο πόδι και πονάει.*

ο **καλοδιάθετος**, η **καλοδιάθετη**, το **καλοδιάθετο** επιφ.: όταν κάποιος είναι καλοδιάθετος, έχει καλή διάθεση, κέφι και καλή υγεία ($=$ ευδιάθετος $\neq$ κακοδιάθετος): *Ήρθε χαμογελαστή και καλοδιάθετη να μου προτείνει να πάμε μια βόλτα.*

το **καλοκαίρι** (του καλοκαιριού, των καλοκαιριών) ουσ.:

1. το καλοκαίρι είναι η εποχή του χρόνου που ο καιρός είναι πολύ ζεστός: *Το καλοκαίρι πάμε για μπάνια στη θάλασσα.*

2. καλοκαίρι λέμε τον καλό καιρό ($=$ καλοκαιρία $\neq$ κακοκαιρία): *Τι περίεργος καιρός για Φεβρουάριο μήνα! Χτες χιόνιζε και σήμερα είναι καλοκαίρι.*

καλοκαιριάζει (καλοκαιρίασε) ρημ.: όταν καλοκαιριάζει, μπαίνει το καλοκαίρι: *Μόλις καλοκαιριάσει, θα πάμε για μπάνιο.*

καλοκαιριάτικα επιρρ.: όταν κάτι γίνεται καλοκαιριάτικα, γίνεται μέσα στο καλοκαίρι: *Γιατί φόρεσες πουλόβερ καλοκαιριάτικα;*

ο **καλοκαιριάτικος**, η **καλοκαιριάτικη**, το **καλοκαιριάτικο** επιφ.: όταν κάτι είναι καλοκαιριάτικο, γίνεται το καλοκαίρι ή έχει σχέση με το καλοκαίρι ($=$ καλοκαιρινός): *Έπιασαν κιάλας οι καλοκαιριάτικες ζέστες.*

ο **καλοκαιρινός**, η **καλοκαιρινή**, το **καλοκαιρινό** επιφ.: όταν κάτι είναι καλοκαιρινό, γίνεται το καλοκαίρι ή έχει σχέση με το καλοκαίρι: *Πού θα περάσετε τις καλοκαιρινές σας διακοπές; (= θερινός) / Το καρπούζι είναι το αγαπημένο μου καλοκαιρινό φρούτο. (= καλοκαιριάτικος)*

καλόκαρδα επιρρ.: όταν κάνουμε κάτι καλόκαρδα, το κάνουμε με καλόκαρδο τρόπο, με καλοσύνη ($=$ καλόψυχα, καλοσυνάτα): *Πλησίασαν και μας χαιρέτησαν καλόκαρδα.*

ο **καλόκαρδος**, η **καλόκαρδη**, το **καλόκαρδο** επιφ.:

1. όταν κάποιος είναι καλόκαρδος, έχει καλή καρδιά, είναι γεμάτος καλοσύνη ($=$ καλόψυχος, καλοσυνάτος): *Είναι καλόκαρδο παιδί και δεν κρατάει κακία σε κανέναν.*

2. όταν κάτι είναι καλόκαρδο, δείχνει καλοσύνη: *Τον καλωσόρισε με ένα καλόκαρδο χαμόγελο.*

ο **καλομαθημένος**, η **καλομαθημένη**, το **καλομαθημένο** επιφ.:

1. όταν κάποιος είναι καλομαθημένος, έχει συνηθίσει να ζει μέσα στην άνεση και στην καλοπέραση: *Είναι καλομαθημένος και δεν αντέχει τη σκληρή δουλειά.*

2. καλομαθημένο λέμε κάποιον που έχει συνηθίσει να γίνεται πάντα αυτό που θέλει: *Πολύ καλομαθημένη είναι, αφού κανείς δεν της χαλάει τα χατίρια!*

η **καλοπέραση** (της καλοπέρασης) ουσ.: καλοπέραση λέμε την ευχάριστη ζωή, χωρίς δυσκο-

λίες ή προβλήματα (= καλοζωία): Έμαθε στην καλοπέραση και στις απολαύσεις και δεν αντέχει τη φτώχεια.

⚠ Η λέξη καλοπέραση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

καλοπερνάω/καλοπερνώ (καλοπέρασα) ΡΗΜ.: όταν κάποιος καλοπερνάει, περνάει καλά, χωρίς προβλήματα ή δυσκολίες (≠ κακοπερνάω): Καλοπέρασε στη ζωή του, δε στερήθηκε ούτε χρήματα ούτε επιτυχία. / Είχε μέσο και καλοπέρασε στο στρατό.

το **καλοριφέρ** ουσ.:

1. το καλοριφέρ είναι ένας μηχανισμός ο οποίος λειτουργεί με ζεστό νερό που μεταφέρεται μέσα από σωλήνες και τον χρησιμοποιούμε για να ζεστάνουμε τους χώρους ενός κτιρίου: Μόλις αρχίσουν τα κρύα, ανάβουν το καλοριφέρ της πολυκατοικίας.

2. καλοριφέρ λέμε και το ειδικό μεταλλικό αντικείμενο στο οποίο καταλήγουν οι σωλήνες αυτού του μηχανισμού, χωρίζεται σε φέτες και τοποθετείται στο χώρο που θέλουμε να ζεστάνουμε: Βάλε την πετσέτα κοντά στο καλοριφέρ για να στεγνώσει.

⚠ Η λέξη καλοριφέρ δεν κλίνεται.

ο **καλός**, η **καλή**, το **καλό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι καλός, είναι γεμάτος καλοσύνη, σκέφτεται και βοηθάει τους άλλους (= αγαθός ≠ κακός): Βρέθηκε ένας καλός άνθρωπος και σταμάτησε να με βοηθήσει.

2. όταν κάτι είναι καλό, δημιουργεί ευχάριστες καταστάσεις ή αισθήματα: Τα έμαθες τα καλά νέα; Βρήκα δουλειά! (= ευχάριστος ≠ δυσάρεστος) / Αν αύριο έχει καλό καιρό, θα πάμε εκδρομή. (≠ άσχημος)

3. όταν κάτι είναι καλό, συμφωνεί με ό,τι θεωρούμε σωστό ή δίκαιο: Όταν προστατεύεις το περιβάλλον, κάνεις μια καλή πράξη.

4. όταν είμαστε καλοί σε κάτι, έχουμε την ικανότητα ή τις γνώσεις να το κάνουμε πολύ καλά (= ικανός ≠ ανίκανος): Είναι πολύ καλός μάστορας και επισκευάζει τα πάντα.

5. όταν κάτι είναι καλό, έχει την ποιότητα ή τα αποτελέσματα που πρέπει ή που περιμένουμε να έχει (≠ κακός): Δε χρειάζεται γυαλιά, γιατί έχει καλή όραση.

6. λέμε για κάτι ότι είναι καλό όταν μας ωφελεί, μας βολεύει ή μας συμφέρει: Αγόρασε καινούριο αυτοκίνητο σε πολύ καλή τιμή. (≠ ακριβός) / Αύριο είναι καλή μέρα για να συναντηθούμε; (= βολικός, κατάλληλος)

ΕΚΦΡ. βλέπω με καλό μάτι, βρίσκομαι σε καλό δρόμο, είμαι στις καλές μου, κοιμάμαι του καλού καιρού, σε καλή μεριά, στα καλά καθούμενα, τέλος καλό, όλα καλά, του καλού καιρού

ο **κάλος** (του κάλου, των κάλων) ουσ.: ο κάλος είναι ένα σκληρό εξόγκωμα, συνήθως στα δάχτυλα των ποδιών ή στις πατούσες, που δημιουργείται όταν φοράμε στενά παπούτσια: Τον ενοχλεί ο κάλος στο πόδι όταν περπατάει.

ΕΚΦΡ. πατάω τον κάλο

καλοσυνάτα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι καλοσυνάτα, το κάνουμε με καλοσυνάτο τρόπο, με καλοσύνη (= καλόκαρδα): Τον κοίταξε καλοσυνάτα και του είπε ότι δεν του κρατάει κακία για ό,τι έγινε.

ο **καλοσυνάτος**, η **καλοσυνάτη**, το **καλοσυνάτο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι καλοσυνάτος, είναι γεμάτος καλοσύνη (= καλόκαρδος): Ένας καλοσυνάτος χωρικός τούς έδωσε φρέσκα φρούτα και δροσερό νερό.

2. όταν κάτι είναι καλοσυνάτο, δείχνει καλοσύνη: Έχει ήρεμο και καλοσυνάτο πρόσωπο.

η **καλοσύνη** (της καλοσύνης) ουσ.:

1. όταν κάποιος έχει καλοσύνη, θέλει το καλό των άλλων ανθρώπων και κάνει καλές πράξεις (≠ κακία): Έδειξε μεγάλη καλοσύνη όταν ζητήσα τη βοήθειά του.

2. καλοσύνη είναι καθετί που λέει ή κάνει κάποιος για να μας βοηθήσει: Ήταν μεγάλη καλοσύνη του ξενοδόχου που μας βρήκε δωμάτιο μες στη νύχτα.

⚠ Η λέξη καλοσύνη δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ΕΚΦΡ. αν έχεις την καλοσύνη

το **καλούπι** (του καλουπιού, των καλουπιών) ουσ.: το καλούπι είναι ένα βαθύ δοχείο, μέσα στο οποίο χύνουμε υγρά ή μαλακά υλικά, για να φτιάχνουμε αντικείμενα που έχουν το σχήμα του και το ίδιο σχήμα μεταξύ τους (= μήτρα): Οι καρφίτσες με το σήμα της εταιρείας κατασκευάζονται με καλούπι για καλύτερα αποτελέσματα.

καλούς απογόνους! ΕΠΙΦ.: ευχή που λέμε σε όσους παντρεύονται, για να τους ευχηθούμε να κάνουν πολλά και γερά παιδιά: Να ζήσετε και καλούς απογόνους!

καλπάζω (κάλπασα) ΡΗΜ.:

1. όταν ένα άλογο καλπάζει, τρέχει γρήγορα, με αποτέλεσμα και τα τέσσερα πόδια του να σηκώνονται από το έδαφος την ίδια στιγμή: Άσπρα άλογα κάλπαζαν στα καταπράσινα λιβάδια.

2. όταν κάποιος καλπάζει, βρίσκεται πάνω σε άλογο που τρέχει: Είδαμε τον καβαλάρη να καλπάζει και να φεύγει μακριά.

3. λέμε ότι κάτι άσχημο καλπάζει όταν μεγαλώνει γρήγορα: Η ανεργία καλπάζει σε όλες τις χώρες.

το **καλσόν** και το **καλτσόν** ουσ.: το καλσόν είναι ένα ρούχο από νάιλον, που το φοράνε οι γυναίκες και τα κορίτσια στα πόδια τους· σκεπάζει την πατούσα, τη γάμπα και τους γοφούς: Το χειμώνα φοράει πάντα μάλλινα καλσόν για να μην κρυώνει.

⚠ Η λέξη καλσόν δεν κλίνεται.

η **κάλτσα** (της κάλτσας, των κάλτσων) ουσ.: η κάλτσα είναι ένα ρούχο που φοράμε στα πόδια μας μέσα από τα παπούτσια και φτάνει ως τον

αστράγαλο ή ως το γόνατο: *Το καλοκαίρι δε φοράω κάλτσες, γιατί ζεσταίνονται.*

ΕΚΦΡ. είμαι διαόλου κάλτσα

η **καλύβα** (της καλύβας, των καλυβών) ουσ.:

1. η καλύβα είναι το μικρό και φτωχό σπίτι, που φτιάχνουν συνήθως οι χωρικοί με απλά υλικά, όπως κλαδιά, καλάμια, χώμα κτλ.: *Ο βοσκός έμενε σε μια καλύβα μέσα στο δάσος.*
2. (ΜΕΙΩΤ.) καλύβα λέμε κάθε σπίτι που είναι μικρό και πρόχειρα φτιαγμένο: *Δεν το πιστεύω, δώσατε τόσα λεφτά για να αγοράσετε αυτή την καλύβα!*

το **κάλυμμα** (του καλύμματος, των καλυμμάτων) ουσ.: το κάλυμμα είναι καθετί με το οποίο σκεπάζουμε κάποιο ή κάτι όταν θέλουμε να το προστατέψουμε: *Αγόρασε ένα πολύχρωμο κάλυμμα για τον καναπέ. (= σκέπασμα) / Έντυσε τα βιβλία της με πλαστικά καλύμματα.*

καλύπτω (κάλυψα), **καλύπτομαι** (καλύφτηκα, καλυμμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν καλύπτουμε κάτι, βάζουμε από πάνω του κάτι άλλο, για να το προστατέψουμε ή να το κρύψουμε (= σκεπάζω): *Κάλυψαμε το πάτωμα με μοκέτα. / Κρέμασαν τον πίνακα στον τοίχο για να καλύψουν τις γρατσουνιές.*
2. λέμε ότι καλύπτουμε κάτι όταν δε λέμε όλη την αλήθεια για αυτό: *Προσπάθησαν να καλύψουν τα σκάνδαλα των υπουργών.*
3. λέμε ότι μια απόσταση την καλύπτουμε όταν την κάνουμε με τα πόδια ή με κάποιο μέσο συγκοινωνίας (= διανύω): *Κάλυψαν την απόσταση των πεντακοσίων χιλιομέτρων σε τρεις ώρες.*
4. καλύπτουμε ένα θέμα όταν αναφερόμαστε σε αυτό με λεπτομέρειες: *Οι εφημερίδες δεν κάλυψαν το γεγονός. / Το βιβλίο καλύπτει την περίοδο μετά τον πόλεμο.*
5. καλύπτει 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι καλύπτει κάτι άλλο, απλώνεται πάνω στην επιφάνειά του: *Το χιόνι κάλυψε όλη την αυλή. (= σκεπάζει) / Πόση έκταση καλύπτει το σχολείο; (= καταλαμβάνει)*
6. καλύπτει 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι μας καλύπτει όταν ικανοποιεί τις ανάγκες μας (= εξυπηρετεί): *Ποιο μοντέλο υπολογιστή καλύπτει καλύτερα τις ανάγκες σας;*

καλυτερεύω (καλυτέρεψα) ΡΗΜ.:

1. όταν καλυτερεύουμε κάτι, το κάνουμε να γίνει καλύτερο (= βελτιώνω ≠ χειροτερεύω): *Ο καθένας μας μπορεί να καλυτερέψει τον εαυτό του. / Κάνει μαθήματα για να καλυτερέψει τα αγγλικά της.*
2. καλυτερεύει 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι καλυτερεύει, γίνεται καλύτερο (= βελτιώνεται ≠ χειροτερεύει): *Σταμάτησε η βροχή και ο καιρός καλυτέρεψε. / Από τότε που μπήκε στο νοσοκομείο έχει καλυτερέψει η κατάσταση της υγείας του.*

ο **καλύτερος**, η **καλύτερη**, το **καλύτερο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι καλύτερο, είναι πάρα πολύ καλό ή πιο καλό σε σχέση με κάτι άλλο (≠ χειρό-

τερος): *Όλοι προσπαθούμε για ένα καλύτερο μέλλον.*

⚠ Η λέξη καλύτερος είναι ο συγκριτικός βαθμός του επιθέτου καλός.

καλώ (κάλεσα), **καλούμαι** (καλέστηκα, καλεσμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν καλούμε κάποιον, του ζητάμε να έρθει σε γιορτή, πάρτι, γεύμα κτλ. (= προσκαλώ): *Ποιους θα καλέσεις στο πάρτι; / Δε με κάλεσε στο γάμο του.*
2. όταν καλούμε κάποιον, του ζητάμε να έρθει για βοήθεια (= φωνάζω, ειδοποιώ): *Αν συνεχιστεί ο πυρετός, να καλέσεις το γιατρό.*
3. όταν καλούμε κάποιον, του ζητάμε να κάνει κάτι: *Το δικαστήριο κάλεσε άλλους δύο μάρτυρες για να καταθέσουν στη δίκη.*
4. καλώ στο τηλέφωνο σημαίνει ότι τηλεφωνώ σε κάποιον: *Τον καλώ στο τηλέφωνο, αλλά δεν απαντάει.*
5. καλώ το ασανσέρ σημαίνει ότι πατάω το κουμπί για να έρθει στον όροφο όπου βρίσκομαι: *Να καλέσεις το ασανσέρ στον τέταρτο όροφο.*

το **καλώδιο** (του καλωδίου, των καλωδίων) ουσ.: το καλώδιο είναι κομμάτι από σύρμα, συνήθως καλυμμένο με πλαστικό, με το οποίο συνδέουμε τις ηλεκτρικές συσκευές με την πρίζα: *Κόπηκε το καλώδιο και η τηλεόραση σταμάτησε να παίζει.*

καλώς ΕΠΙΡΡ. (ΕΠΙΣ.):

1. το χρησιμοποιούμε για να δείξουμε ότι συμφωνούμε με τον τρόπο που έγινε κάτι: *Εσύ καλώς τον συμβούλεψες να προσέχει, αυτός όμως δε σε άκουσε.*
2. το χρησιμοποιούμε για να δηλώσουμε τη βαθμολογία ενός μαθητή ή ενός φοιτητή: *Πήρε το πτυχίο του από τη Νομική Σχολή με βαθμό "Καλώς".*

καλώς όρισε! ΕΠΙΦ.: το λέμε σε κάποιον που μόλις ήρθε, συνήθως μετά από ταξίδι: *Καλώς ορίσατε στην πόλη μας!*

καλώς σε βρήκα! ΕΠΙΦ.: το λέμε σε κάποιον που τον συναντάμε όταν φτάνουμε μετά από ταξίδι: *- Καλώς ορίσατε! - Καλώς σας βρήκαμε!*

καλώς τα δέχτηκες! ΕΠΙΦ.: το λέμε σε κάποιον που υποδέχεται ένα αγαπημένο του πρόσωπο: *Δεν ήξερα ότι θα ερχόντουσαν τα παιδιά. Καλώς τα δεχτήκατε!*

καλωσορίζω (καλωσόρισα) ΡΗΜ.: όταν καλωσορίζουμε κάποιον που έχει φτάσει από μακριά, που έχει έρθει να μας δει κτλ., τον χαιρετάμε με χαρά (= υποδέχομαι): *Βγήκε στην πόρτα για να τους καλωσορίσει.*

το **καμάκι** (του καμακιού, των καμακιών) ουσ.:

1. το καμάκι είναι ένα μακρύ κοντάρι με μυτερή άκρη, σαν πιρούνι, που το χρησιμοποιούμε στο ψάρεμα για να καρφώνουμε τα ψάρια: *Έπιασε το χταπόδι με το καμάκι του.*
2. (ΑΝΕΠΙΣ.) όταν ένας άντρας κάνει καμάκι σε μια γυναίκα, προσπαθεί με ωραία λόγια να την

πείσει να βγει μαζί του ραντεβού: *Τον είδα στην παραλία να κάνει καμάρκι σε τουρίστριες.*

η **κάμαρα** (της κάμαρας, των καμαρών) ουσ.: κάμαρα λέμε το δωμάτιο του σπιτιού, και κυρίως την κρεβατοκάμαρα: *Ένωσε μια αδιαθεσία και πήγε στην καμάρά της να ξαπλώσει.*

το **καμάρι** ουσ.:

1. όταν νιώθουμε καμάρι για κάτι, είμαστε περήφανοι για αυτό (= περηφάνια ≠ ντροπή): *Νιώθει μεγάλο καμάρι που η πόλη βραβεύει τον αδερφό της.*

2. το καμάρι μας είναι κάποιος ή κάτι που μας κάνει να νιώθουμε μεγάλη περηφάνια: *Είναι οι καλύτεροι μαθητές, το καμάρι του σχολείου μας.*

⚠ Η λέξη καμάρι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

καμαρώνω (καμάρωσα) ρημ.:

1. όταν καμαρώνουμε για κάτι, νιώθουμε καμάρι για κάτι που έχουμε ή που είμαστε (= περηφανεύομαι): *Χαίρεται και καμαρώνει για το καινούριο του ποδήλατο.*

2. όταν καμαρώνουμε κάποιον ή κάτι, είμαστε περήφανοι για αυτόν ή για αυτό: *Καμαρώνει τα παιδιά της, που σπούδασαν και έγιναν επιστήμονες.*

καμαρωτά ΕΠΙΡΡ.: όταν περπατάμε καμαρωτά, περπατάμε με το κεφάλι ψηλά, με καμάρι: *Οι στρατιώτες προχωρούσαν καμαρωτά στην παρέλαση.*

ο **καμαρωτός**, η **καμαρωτή**, το **καμαρωτό** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος περπατάει καμαρωτός, περπατάει με το κεφάλι του ψηλά, με καμάρι: *Σηκώθηκε καμαρωτός καμαρωτός να παραλάβει το βραβείο του.*

η **καμέλια** (της καμέλιας, των καμελιών) ουσ.:

1. η καμέλια είναι ένα φυτό που ανθίζει το χειμώνα και βγάζει ωραία κόκκινα λουλούδια: *Άνθισε η καμέλια στη γλάστρα μας.*

2. καμέλια είναι το λουλούδι που βγαίνει από αυτό το φυτό: *Μου έφερε δώρο για τη γιορτή μου ένα μπουκέτο κόκκινες καμέλιες.*

η **κάμερα** (της κάμερας, των καμερών) ουσ.: κάμερα είναι η μηχανή με την οποία τραβάμε φωτογραφίες ή βίντεο: *Τα καινούρια κινητά τηλέφωνα έχουν κάμερα για να τραβάνε φωτογραφίες.* / *Για λόγους ασφαλείας ο χώρος παρακολουθείται από κάμερες.*

η **καμήλα** (της καμήλας, των καμηλών) ουσ.:

1. η καμήλα είναι ένα μεγάλο ζώο που ζει στις ερήμους και χρησιμοποιείται για τη μεταφορά ανθρώπων και πραγμάτων· έχει ψηλό λαιμό, μία ή δύο καμπούρες στην πλάτη και μπορεί να αντέξει αρκετές μέρες χωρίς νερό: *Οι βεδουίνοι διασχίζουν την έρημο της Σαχάρας με καμήλες.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) καμήλα λέμε μια γυναίκα όταν είναι ψηλή και άχαρη: *Αυτή η κοπέλα περπατάει πολύ άγαρμπα. Σκέτη καμήλα!*

η **καμηλοπάρδαλη** (της καμηλοπάρδαλης, των καμηλοπάρδαλων) ουσ.: η καμηλοπάρδαλη είναι ένα μεγάλο ζώο που ζει στην Αφρική, έχει πολύ μακρύ λαιμό και ψηλά πόδια, μικρό κεφάλι και κιτρινωπό δέρμα με καφετιά σημάδια: *Ντοκιμαντέρ με καμηλοπάρδαλεις.*

η **καμινάδα** (της καμινάδας, των καμινάδων) ουσ.: η καμινάδα είναι ο σωλήνας που προεξέχει στη στέγη ενός κτίριου και χρησιμεύει για να περνάει και να βγαίνει στον αέρα ο καπνός από το τζάκι, από τις μηχανές εργοστασίου κτλ. (= καπνοδόχος, φουγάρο): *Κάπνιζαν οι καμινάδες των τζακιών.*

το **καμιόνι** (του καμιονιού, των καμιονιών) ουσ.: το καμιόνι είναι ένα είδος φορτηγού, που το χρησιμοποιούν συνήθως στο στρατό: *Το καμιόνι μετέφερε τους αιχμαλώτους.*

η **καμπάνα** (της καμπάνας, των καμπανών) ουσ.:

1. η καμπάνα είναι ένα μεγάλο, βαθύ μεταλλικό αντικείμενο που βγάζει δυνατό ήχο όταν το ραβδί που κρέμεται στο εσωτερικό του χτυπάει τις πλευρές του: *Οι καμπάνες χτυπούν την Κυριακή το πρωί για να πάνε οι χριστιανοί στην εκκλησία.*

2. καμπάνα λέμε καθετί που έχει το σχήμα της καμπάνας: *Φέτος είναι στη μόδα τα παντελόνια καμπάνα.*

το **καμπανάκι** ουσ.: το καμπανάκι είναι το μικρό κουδούνι στο σχήμα της καμπάνας: *Ο πρόεδρος κούνησε το καμπανάκι για να κάνει ησυχία το ακροατήριο.*

⚠ Η λέξη καμπανάκι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

ΕΚΦΡ. χτυπάω το καμπανάκι

η **καμπαρντίνα** (της καμπαρντίνας) και η **καπαρντίνα** ουσ.:

1. η καμπαρντίνα είναι το λεπτό πανωφόρι από αδιάβροχο ύφασμα, που έχει τσέπες και ζώνη: *Πάνω από το σακάκι φορούσε μια μακριά μπεζ καμπαρντίνα.*

2. η καμπαρντίνα είναι ένα γερό ύφασμα, μάλλινο ή βαμβακερό, που χρησιμοποιείται συνήθως σε παντελόνια ή πανωφόρια: *Αγόρασε ένα ακριβό παντελόνι από μάλλινη καμπαρντίνα.*

⚠ Η λέξη καμπαρντίνα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

η **κάμπια** (της κάμπιας) ουσ.: η κάμπια είναι η μορφή σκουληκιού που έχουν κάποια έντομα όταν είναι μικρά, πριν γίνουν κανονικά έντομα: *Η κάμπια όταν μεγαλώνει γίνεται πεταλούδα.*

⚠ Η λέξη κάμπια δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **κάμπιγκ** ουσ.:

1. όταν κάνουμε κάμπιγκ, μένουμε σε σκηνή ή σε τροχόσπιτο στην εξοχή: *Στις διακοπές, κάναμε κάμπιγκ δίπλα στη θάλασσα.*

2. το κάμπιγκ είναι ο χώρος που τον νοικιάζουμε για λίγο καιρό για να μπορούμε να στησουμε τις σκηνές μας ή τα τροχόσπιτά μας, συνήθως

στις διακοπές: *Αν δε βρούμε δωμάτιο σε ξενοδοχείο, θα μείνουμε σε κάποιο κάμπιγκ.*

⚠ Η λέξη κάμπιγκ δεν κλίνεται.

η **καρμίνια** (της καρμίνιας, των καρμινιών) ουσ.:

1. η καρμίνια είναι το μικρό δωμάτιο του πλοίου ή του τρένου, στο οποίο υπάρχουν κρεβάτια για να μπορούν οι επιβάτες να κοιμούνται όταν ταξιδεύουν: *Δε βρήκαμε καρμίνια στο πλοίο, και μείναμε όλη τη νύχτα στο κατάστρωμα.*

2. η καρμίνια είναι μια μικρή, συνήθως ξύλινη, κατασκευή που υπάρχει στις παραλίες, όπου μπορούμε να αλλάζουμε ρούχα: *Μπήκε στην καρμίνια για να φορέσει το μαγιό της.*

ο **κάμπος** (του κάμπου, των κάμπων) ουσ.: ο κάμπος είναι η πεδιάδα: *Το σπίτι βρίσκεται στο κέντρο του χωριού και αγναντεύει από ψηλά τον κάμπο.*

κάμποσο ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι γίνεται κάμποσο, γίνεται σε αρκετή ποσότητα, σε αρκετό βαθμό ή για αρκετό διάστημα: *Περίμενα κάμποσο μέχρι να έρθει το λεωφορείο.*

κάμποσος, κάμποση, κάμποσο ΑΝΤΩΝ.: κάμποσα πρόσωπα ή πράγματα σημαίνει αρκετά πρόσωπα ή πράγματα: *Μαζεύτηκαν κάμποσα παιδιά στην αυλή. / Πέρασε κάμποσος καιρός από τότε που έφυγε.*

η **καμπούρα** (της καμπούρας) ουσ.:

1. καμπούρα είναι το μεγάλο εξόγκωμα που έχουν κάποιοι άνθρωποι στην πλάτη τους: *Ξαφνικά, παρουσιάζεται ένας γέρος, ασχημομούρης και με καμπούρα.*

2. καμπούρα είναι το μεγάλο εξόγκωμα που έχει η πλάτη της καμήλας: *Οι καμήλες αποθηκεύουν στην καμπούρα τους νερό.*

3. καμπούρα λέμε κάθε εξόγκωμα που μοιάζει με καμπούρα: *Μπροστά ανοίγεται το περίγραμμα των θρακικών βουνών, στο βάθος οι κορφές της Ροδόπης, πιο κοντά η καμπούρα του Ίσμαρου.*

⚠ Η λέξη καμπούρα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

καμπουριάζω (καμπουρίασα, καμπουριασμένος) ΡΗΜ.: όταν καμπουριάζουμε, γέρνουμε την πλάτη προς τα εμπρός, δε στεκόμαστε σε ίσια θέση: *Γέρασε και καμπουρίασε. / Μην καμπουριάξεις, σήκωσε τους ώμους και ίσιωσε την πλάτη. (= σκύβω)*

η **καμπύλη** (της καμπύλης, των καμπυλών) ουσ.:

1. καμπύλη είναι κάθε γραμμή που δεν είναι ίσια αλλά ελαφρά λυγισμένη, όπως για παράδειγμα το κομμάτι ενός κύκλου: *Όταν γελάμε, τα χείλη μας σχηματίζουν μια καμπύλη.*

2. καμπύλες ΠΛΗΘ.: καμπύλες λέμε τα μέρη στο σώμα μιας γυναίκας που είναι αρκετά στρογγυλά, όπως είναι το στήθος ή οι γλουτοί, και το κάνουν να ξεχωρίζει από το σώμα ενός άντρα: *Ήταν εντυπωσιακή γυναίκα με ωραίες καμπύλες.*

καμώνομαι (καμώθηκα) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.): κάποιος καμώνεται ότι είναι άρρωστος ή κάτι άλλο όταν φέρεται σαν να είναι, ενώ δεν είναι (= προσποιούμαι, υποκρίνομαι, παριστάνω): *Ο γέροντας καμώθηκε τον κουφό. / Καμώθηκε τάχα ότι δε με άκουσε που ήρθα.*

ο **καναδέζικος**, η **καναδέζικη**, το **καναδέζικο** ΕΠΙΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς ο канаδικός

ο **καναδικός**, η **καναδική**, το **καναδικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι канаδικό, έχει σχέση με τον Καναδά ή με τους Καναδούς: *Το νόμισμα του Καναδά είναι το канаδικό δολάριο.*

ο **Καναδός** (του Καναδού, των Καναδών), η **Καναδή** (της Καναδής) και η **Καναδέζα** (της Καναδέζας) ουσ.+ΕΠΙΘ.: Καναδός είναι αυτός που είναι από τον Καναδά ή είναι πολίτης του κράτους του Καναδά: *Δύο Καναδές κέρδισαν τα καλύτερα βραβεία μουσικής στο διαγωνισμό. / Καναδοί επιστήμονες ανακάλυψαν τα παλαιότερα απολιθωμένα έμβρυα δεινοσαύρου.*

το **κανάλι** (του καναλιού, των καναλιών) ουσ.:

1. το κανάλι είναι ένα αυλάκι στη γη, που το κατασκευάζουν οι άνθρωποι για να περνάει το νερό: *Το νερό για το πότισμα των χωραφιών έρχεται από τη λίμνη μέσα από κανάλια. / Το κανάλι του Σουέζ ενώνει τη Μεσόγειο με την Ερυθρά θάλασσα. (= διώρυγα)*

2. κανάλι λέμε το στενό πέρασμα ανάμεσα σε δύο θάλασσες ή δύο ποτάμια όπου περνούν τα πλοία: *Στη Βενετία αντί για δρόμους έχει κανάλια και αντί για λεωφορεία βάρκες.*

3. κανάλι λέμε το σταθμό της τηλεόρασης: *Ο αγώνας θα μεταδοθεί από το κρατικό κανάλι.*

το **καναπεδάκι** ουσ.:

1. το καναπεδάκι είναι ο μικρός καναπές: *Στο χολ έχουμε ένα μικρό ξύλινο καναπεδάκι.*

2. καναπεδάκι λέμε ένα μικρό κομμάτι ψωμιού πάνω στο οποίο βάζουμε διάφορα υλικά, όπως βούτυρο, τυρί, ζαμπόν κτλ.: *Ετοίμασε μερικά καναπεδάκια με καπνιστό σολομό για το πάρτι.*

⚠ Η λέξη καναπεδάκι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

ο **καναπές** (του καναπέ, των καναπέδων) ουσ.: ο καναπές είναι ένα μακρύ, άνετο κάθισμα με πλάτη και μπράτσα, στο οποίο μπορούν να καθίσουν δύο ή περισσότερα άτομα: *Οι καλεσμένοι κάθισαν στους άνετους καναπέδες του σαλονιού.*

το **καναρίνι** (του καναρινιού, των καναρινιών) ουσ.: το καναρίνι είναι ένα μικρό, κίτρινο πουλί, που κελαηδάει ωραία και συνήθως ζει μέσα σε κλουβί: *Για συντροφιά, είχε στην κουζίνα ένα καναρίνι που της τραγουδούσε όλη μέρα.*

η **κανάτα** (της κανάτας, των κανατών) ουσ.:

1. η κανάτα είναι ένα βαθύ αντικείμενο με ένα χερούλι και πλατύ άνοιγμα, που φτιάχνεται από γυαλί ή από πηλό και το χρησιμοποιούμε για να σερβίρουμε νερό ή κρασί στο τραπέζι:

Μου δίνεις την κανάτα για να βάλω λίγο νερό στο ποτήρι μου;

2. μια κανάτα νερό είναι τόσο νερό, όσο χωράει μια κανάτα: *Έστυψε μια κανάτα χυμό πορτοκάλι.*

η **κανέλα** (της κανέλας) ουσ.:

1. η κανέλα είναι ένα φυτό που φυτρώνει στην Ασία και από τη φλούδα των κλαδιών του παίρνουμε το μπαχαρικό κανέλα: *Η κανέλα κρατάει τα φύλλα της όλο το χρόνο.*

2. η κανέλα είναι το μπαχαρικό που έχει ανοιχτό καφέ χρώμα, ωραίο άρωμα και έντονη γεύση και το χρησιμοποιούμε για να νοστιμίζουμε τα φαγητά ή να δίνουμε άρωμα στα γλυκά: *Έριξε λίγη κανέλα πάνω στο ρυζόγαλο.*

⚠ Η λέξη κανέλα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο **κανελής**, η **κανελί**, το **κανελί** επιθ.: όταν κάτι είναι κανελί, έχει το ζεστό καφέ χρώμα της κανέλας: *Το σκυλάκι τους είναι κανελί με άσπρες βούλες.*

το **κανελί** ουσ.: το κανελί είναι το χρώμα της κανέλας: *Το κανελί και το κεραμιδί είναι αποχρώσεις του κόκκινου.*

⚠ Η λέξη κανελί δεν κλίνεται.

κανέννας/κανείς, καμία/καμιά, κανένα αντων.:

1. όταν δεν υπάρχει κανέννας, δεν υπάρχει ούτε ένας: *Κανείς δεν ξέρει το μέλλον. / Καμιά γυναίκα δε θα μπορούσε να τον αντέξει.*

2. λέξη που χρησιμοποιούμε για να ρωτήσουμε αν υπάρχει κάποιος: *Πείνασε κανείς;*

3. το χρησιμοποιούμε όταν δεν είμαστε σίγουροι για κάποιον αριθμό, για κάποιο ποσό ή για την ώρα (= περίπου): *Περπάτησε καμιά δεκαριά μέτρα και κοντοστάθηκε.*

ο **κανίβαλος** (του κανίβαλου, των κανίβαλων) ουσ.:

1. ο κανίβαλος είναι ο άνθρωπος που τρώει το κρέας άλλων ανθρώπων (= ανθρωποφάγος): *Υπάρχουν νησιά στον Ειρηνικό ωκεανό που κατοικούνται από κανίβαλους.*

2. (μειωτ.) κανίβαλο λέμε τον άγριο και βάρβαρο άνθρωπο: *Τι καταστροφές είναι αυτές που κάνετε εδώ μέσα! Εσείς δεν είστε άνθρωποι, είστε κανίβαλοι! (= βάνδαλος)*

το **κανό** ουσ.:

1. το κανό είναι η ελαφριά, στενή και επίπεδη βάρκα για ένα μόνο άτομο, που κινείται στο νερό με κουπί: *Στην παραλία νοικιάζουν κανό θαλάσσια ποδήλατα.*

2. το κανό είναι άθλημα με κανό σε λίμνες ή ποτάμια: *Στη λίμνη των Ιωαννίνων γίνονται αγώνες κανό.*

⚠ Η λέξη κανό δεν κλίνεται.

ο **κανόνας** (του κανόνα, των κανόνων) ουσ.:

1. οι κανόνες είναι οι οδηγίες που μας εξηγούν τι πρέπει ή τι δεν πρέπει να κάνουμε σε ένα παιχνίδι, σε μια κατάσταση ή σε ένα σύστημα: *Για να παίξουμε, πρέπει να καταλάβεις τους*

βασικούς κανόνες του παιχνιδιού. / Η εταιρεία χρειάζεται νέους κανόνες για να λειτουργήσει σωστά. (= κανονισμός)

2. ο κανόνας είναι η παρατήρηση που περιγράφει τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιούνται και συνδυάζονται οι λέξεις σε μια γλώσσα (≠ εξαίρεση): *Σύμφωνα με τους κανόνες τονισμού, οι μονοσύλλαβες λέξεις δεν παίρνουν τόνο.*

3. όταν μια κατάσταση είναι ο κανόνας, είναι αυτή που γίνεται συνήθως: *Έγινε κανόνας για οι άνθρωποι να δουλεύουν ακόμα και τα Σαββατοκύριακα.*

4. (επισ.) κανόνα λέμε αλλιώς το χάρακα: *Σχεδίασε τις πλευρές του τετραγώνου με τον κανόνα.*

το **κανόνι** (του κανονιού, των κανονιών) ουσ.:

1. το κανόνι είναι ένα μεγάλο και βαρύ όπλο, συνήθως πάνω σε ρόδες, που το χρησιμοποιούν στους πολέμους για να πυροβολούν από μακρινές αποστάσεις: *Με την ανατολή του ήλιου, άρχισαν τα κανόνια να χτυπάνε τα σπία του χωριού.*

2. (ανεπισ.) κανόνι λέμε κάποιον που είναι πολύ δυνατός σε κάτι: *Είναι κανόνι στα μαθηματικά.*

κανονίζω (κανόνισα), **κανονίζομαι** (κανονίστηκα, κανονισμένος) ρημ.:

1. όταν κανονίζουμε κάτι, κάνουμε ό,τι χρειάζεται για να γίνει όπως πρέπει (= τακτοποιώ, φροντίζω): *Να κανονίσεις τις λεπτομέρειες για το πάρτι.*

2. όταν κανονίζουμε κάτι, κάνουμε σχέδια για να γίνει (= προγραμματίζω, σχεδιάζω): *Κανονίσαμε να πάμε σινεμά. / Κανόνισε να φύγει νωρίς από τη δουλειά.*

3. (ανεπισ.) λέμε ότι θα κανονίσουμε κάποιον όταν απειλούμε ότι θα τον τιμωρήσουμε: *Αν ξαναπείς ψέματα, θα σε κανονίσω εγώ!*

κανονικά επιρρ.: όταν κάτι γίνεται κανονικά, γίνεται όπως πρέπει ή όπως συνηθίζεται: *Το λεωφορείο έφτασε κανονικά στην ώρα του. / Κανονικά, τα απογεύματα δεν έχω δουλειά.*

ο **κανονικός**, η **κανονική**, το **κανονικό** επιθ.:

1. όταν κάτι είναι κανονικό, είναι σύμφωνο με τους κανόνες ή με τους νόμους που υπάρχουν (≠ αντικανονικός): *Ακολούθησε την κανονική διαδικασία για να διοριστεί.*

2. όταν κάτι είναι κανονικό, είναι όπως το περιμένουμε ή όπως συνηθίζεται (= φυσιολογικός, συνηθισμένος): *Η θερμοκρασία είναι χαμηλότερη από την κανονική. / Τι ώρα ξυπνάς μια κανονική μέρα;*

3. όταν κάτι είναι κανονικό, βρίσκεται κοντά στο μέσο όρο, δεν είναι ούτε μεγάλο ούτε μικρό: *Τρώω κανονικές ποσότητες φαγητού αλλά παχαίνω. / Έχει κανονικό σώμα, με αρμονικές αναλογίες. (= συμμετρικός)*

4. (μαθημ.) στα μαθηματικά, όταν ένα σχήμα είναι κανονικό, έχει ίσες πλευρές και ίσες γω-

νίες: *Ο καθηγητής σχεδίασε ένα κανονικό εξάγωνο στον πίνακα.*

ο κανονισμός (του κανονισμού, των κανονισμών) ΟΥΣ.:

1. ο κανονισμός είναι ένα σύνολο οδηγιών που ρυθμίζουν το πώς πρέπει να λειτουργεί ένας οργανισμός, μια υπηρεσία κτλ.: *Ο κανονισμός της πολυκατοικίας απαγορεύει να υπάρχουν ζώα στα διαμερίσματα. / Σύμφωνα με τον κανονισμό, το σχολείο πρέπει να κλείνει μετά τις επτά το απόγευμα.*

2. ο κανονισμός είναι το έντυπο που περιλαμβάνει αυτές τις οδηγίες: *Διάβασε τον κανονισμό λειτουργίας της βιβλιοθήκης.*

το κανταΐφι (του κανταΐφιού, των κανταΐφιών) και το **κανταΐφι** ΟΥΣ.:

1. κανταΐφι λέμε τη ζύμη που έχει τη μορφή πολύ λεπτών κλωστών και που τη χρησιμοποιούμε αντί για φύλλο σε γλυκά ή σε φαγητά: *Έφτιαξε μια ωραία τυρόπιτα με φύλλο κανταΐφι.*

2. κανταΐφι είναι το γλυκό που φτιάχνεται σε ταψί με ζύμη από κανταΐφι, μέσα στην οποία τυλίγουμε αμύγδαλα, καρύδια και κανέλα και, αφού τα ψήσουμε, ρίχνουμε από πάνω τους σιρόπι: *Μας κέρασε σπιτικό κανταΐφι.*

το καντήλι (του καντηλιού, των καντηλιών) ΟΥΣ. (ΘΡΗΣΚ.): το καντήλι είναι ένα δοχείο σαν μικρό ποτήρι μέσα στο οποίο καίει μια φλόγα που ανάβει με λάδι και φτίλι· οι χριστιανοί το βάζουν ή το κρεμάνε μπροστά σε εικόνες αγίων ή στους τάφους των νεκρών: *Κάθε απόγευμα πηγαίνει στο νεκροταφείο και ανάβει το καντήλι στον τάφο της γιαγιάς.*

η καντίνα (της καντίνας) ΟΥΣ.: η καντίνα είναι ένας ειδικός χώρος σε σχολείο, εργοστάσιο κτλ., ή και στο δρόμο, όπου μπορεί να αγοράσει κανείς πρόχειρα φαγητά ή αναψυκτικά: *Στο διάλειμμα αγόρασε μια τυρόπιτα από την καντίνα. (= κυλικείο)*

⚠ Η λέξη καντίνα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

κάνω (έκανα) ΡΗΜ.:

1. κάνουμε κάτι όταν το κατασκευάζουμε ή το δημιουργούμε (= φτιάχνω): *Ο επιπλοποιός έκανε έναν πολύ ωραίο καναπέ. / Τα παιδιά έκαναν αστειές ζωγραφιές.*

2. χρησιμοποιούμε τη λέξη “κάνω” για να πούμε ότι μια πράξη γίνεται: *Αυτός έκανε το φόνο. (= διαπράττω) / Άσε με να κάνω τη δουλειά μου. / Κάνε μια δοκιμή για να δεις αν δουλεύει.*

3. λέμε ότι κάποιος μας κάνει να είμαστε σε μια ορισμένη κατάσταση όταν γίνεται η αιτία για να βρεθούμε σε αυτή την κατάσταση: *Τον έκανες να κοκκινίσει. / Θα σε κάνω να το μετανιώσεις! / Μας έκανες όλους υπερήφανους.*

4. λέμε ότι μια γυναίκα ή ένα θηλυκό ζώο κάνει παιδί όταν το γεννάει (= γεννάω): *Η Μαρία έκανε κοριτσάκι. / Οι κότες κάνουν αυγά.*

5. όταν ετοιμάζουμε ένα φαγητό ή ποτό, λέμε ότι το κάνουμε (= φτιάχνω): *Έκανε μουςακά για το μεσημέρι. (= μαγειρεύω) / Θα κάνω ένα καφεδάκι.*

6. λέμε ότι κάνουμε ένα προϊόν όταν το φτιάχνουμε (= παράγω, βγάζω): *Η Μυτιλήνη κάνει καλό λάδι.*

7. λέμε ότι κάτι μας κάνει διαφορετικούς όταν μας αλλάζει: *Έβαψαν το σπίτι και το έκαναν αγνώριστο. / Η φτώχεια τον έκανε κλέφτη.*

8. όταν δουλεύουμε για λίγο διάστημα κάπου, λέμε ότι κάνουμε κάποιο επάγγελμα (= εργάζομαι, δουλεύω): *Τα καλοκαίρια κάνει το γκαρσόνι.*

9. λέμε ότι κάποιος κάνει τον τρελό, το χαζό κτλ. όταν φέρεται σαν να είναι, ενώ δεν είναι (= προσποιούμαι, παριστάνω): *Κάνει τον άρρωστο για να μην πάει στη δουλειά. / Της μιλούσα και έκανε πως δεν καταλάβαινε.*

10. όταν κάποιος είναι κατάλληλος για κάτι, λέμε ότι κάνει (= ταιριάζω): *Δεν κάνει για πρωθυπουργός. / Δε μου κάνει για φίλη.*

11. χρησιμοποιούμε το “κάνω” για να ρωτήσουμε κάποιον αν είναι καλά στην υγεία του (= γίνομαι): *Τι κάνει ο αδελφός σου;*

12. **κάνει** 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι κάνει ένα χρηματικό ποσό όταν τόσο αξίζει (= κοστίζει, έχει): *Πόσο έκανε το αυτοκίνητο που αγόρασες;*

13. **κάνει** ΕΝΙΚ. 3^ο ΠΡ.: χρησιμοποιούμε το “κάνει” για να περιγράψουμε τον καιρό μια ορισμένη στιγμή (= έχει): *Τι καιρό θα κάνει αύριο; / Κάνει πολλή ζέστη εδώ μέσα.*

14. **κάνει** ΕΝΙΚ. 3^ο ΠΡ.: κάνει να κάνουμε κάτι όταν επιτρέπεται να το κάνουμε (= είναι σωστό): *Κάνει να καπνίζεις τώρα που είσαι άρρωστος;*

ΕΚΦΡ. βλέποντας και κάνοντας, δεν κάνω ρούπι, κάνω γούστο, κάνω εντύπωση, κάνω καλά, κάνω κοιλιά, κάνω λεφτά, κάνω μαύρα μάτια, κάνω μια τρύπα στο νερό, κάνω πλάκα, κάνω πράξη, κάνω στην άκρη, κάνω τα πρώτα μου βήματα, κάνω τα στραβά μάτια, κάνω τη ζωή δύσκολη, κάνω τη ζωή πατίνι, κάνω την καρδιά μου πέτρα, κάνω την πάπια, κάνω το κεφάλι καζάνι, κάνω το κορόιδο, κάνω το πρώτο βήμα, κάνω το σταυρό μου, κάνω το τραπέζι, κάνω τόπι στο ξύλο, κάνω του κεφαλιού μου, κάνω φιγούρα, κάνω φτερά, κάνω ψιλά, μαζί δεν κάνουμε και χώρια δεν μπορούμε, τα κάνω γυαλιά καρφιά, τα κάνω θάλασσα, τα κάνω μούσκεμα, την κάνω, το κάνω βούκινο, το κάνω θέμα

κάνω γούστο ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): το λέμε για κάτι που μας αρέσει πολύ: *Δεν κάνω γούστο να βγω έξω σήμερα το βράδυ.*

κάνω εντύπωση ΕΚΦΡ.:

1. όταν κάποιος ή κάτι κάνει εντύπωση, μας κάνει να το(ν) προσέξουμε (= εντυπωσιάζω): *Τι σου έκανε μεγαλύτερη εντύπωση στο ταξίδι;*

2. όταν κάτι μας κάνει εντύπωση, μας δημιουργεί μεγάλη έκπληξη, γιατί δεν το περιμέναμε: *Μου κάνει εντύπωση που δεν ήρθε στο ραντεβού μας.*

κάνω καλά ΕΚΦΡ.:

1. όταν κάνουμε καλά κάποιον που είναι άρρωστος, τον θεραπεύουμε: *Νιώθει ευγνωμοσύνη για το γιατρό που την έκανε καλά.*

2. όταν κάνουμε καλά κάποιον, καταφέρνουμε να τον ελέγξουμε ή να τον νικήσουμε (= κουμαντάρω, κάνω ζαφτι): *Είναι πολύ άτακτο παιδί και δεν μπορώ να το κάνω καλά.*

κάνω κοιλιά ΕΚΦΡ.:

1. λέμε ότι κάποιος κάνει κοιλιά όταν παχαίνει: *Πίνει πολλές μπίρες και έχει κάνει κοιλιά.*

2. λέμε ότι μια ταινία ή ένα βιβλίο κάνει κοιλιά όταν χαλαρώνει η υπόθεση: *Η ταινία έκανε κοιλιά και βαρέθηκα.*

κάνω λεφτά ΕΚΦΡ.:

λέμε ότι κάποιος κάνει λεφτά όταν αποκτάει πολλά χρήματα, όταν γίνεται πλούσιος: *Έκανε λεφτά και έχτισε μια σπιταρόνα.*

κάνω μαύρα μάτια ΕΚΦΡ.:

κάνουμε μαύρα μάτια να δούμε κάποιον όταν έχουμε πολύ καιρό να τον δούμε: *Πού χάθηκες, κάναμε μαύρα μάτια να σε δούμε!*

κάνω μια τρύπα στο νερό ΕΚΦΡ.:

το λέμε όταν οι προσπάθειές μας να πετύχουμε κάτι δεν έχουν κανένα αποτέλεσμα: *Δοκίμασε να φτιάξει την τηλεόραση αλλά έκανε μια τρύπα στο νερό.*

κάνω πλάκα ΕΚΦΡ.:

1. όταν κάνουμε πλάκα, αστειευόμαστε, κάνουμε αστεία: *Με τους συμμαθητές μου κάνουμε πολλή πλάκα όταν βγαίνουμε βόλτα.*

2. όταν κάνουμε πλάκα σε κάποιον, τον κοροϊδεύουμε: *Δεν ντρέπεστε να κάνετε πλάκα στο δάσκαλό σας;*

κάνω πράξη ΕΚΦΡ.:

όταν κάνουμε κάτι πράξη, το πραγματοποιούμε ή το εφαρμόζουμε: *Δεν έκανε πράξη τις υποσχέσεις του.*

κάνω στην άκρη ΕΚΦΡ.:

όταν κάνω στην άκρη, αφήνω χώρο για να περάσει κάποιος: *Κάντε στην άκρη να περάσει το λεωφορείο!*

κάνω τα πρώτα μου βήματα ΕΚΦΡ.:

όταν κάποιος κάνει τα πρώτα του βήματα σε κάτι, ξεκινάει να ασχολείται με αυτό: *Είναι νέος σκηνοθέτης και κάνει τα πρώτα του βήματα στον κινηματογράφο.*

κάνω τα στραβά μάτια ΕΚΦΡ.:

όταν κάνουμε τα στραβά μάτια, ξέρουμε ότι συμβαίνει κάτι κακό αλλά κάνουμε ότι δεν το βλέπουμε: *Τον είδε που αντέγραφε αλλά έκανε τα στραβά μάτια.*

κάνω τη ζωή δύσκολη ΕΚΦΡ.:

όταν κάνουμε τη ζωή κάποιου δύσκολη, του δημιουργούμε προβλήματα (= κάνω τη ζωή πατίνι): *Τον χώρισε γιατί της έκανε τη ζωή δύσκολη.*

κάνω τη ζωή πατίνι ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

όταν κάνουμε τη ζωή κάποιου πατίνι, τον ταλαιπωρούμε (= κάνω τη ζωή ποδήλατο): *Η νέα διευθύντρια*

είναι πολύ αυστηρή και μας έχει κάνει τη ζωή πατίνι.

κάνω την καρδιά μου πέτρα ΕΚΦΡ.:

το λέμε όταν αναγκάζμαστε να κάνουμε κάτι που δε μας αρέσει: *Έκανε την καρδιά της πέτρα και παντρεύτηκε κάποιον που δεν αγαπούσε.*

κάνω την πάπια ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

λέμε ότι κάποιος κάνει την πάπια όταν κάνει ότι δεν καταλαβαίνει τι του λένε για να αποφύγει κάτι (= κάνω το κορόιδο): *Μην κάνεις την πάπια, ξέρω ότι εσύ έκανες τη ζημιά.*

κάνω το κεφάλι καζάνι ΕΚΦΡ.:

όταν κάποιος ή κάτι μας κάνει το κεφάλι καζάνι, μας προκαλεί πονοκέφαλο: *Μη φωνάζετε όλοι μαζί, γιατί μου κάνετε το κεφάλι καζάνι.*

κάνω το κορόιδο ΕΚΦΡ.:

όταν λέμε ότι κάνουμε το κορόιδο, κάνουμε ότι δεν καταλαβαίνουμε για να αποφύγουμε κάτι (= κάνω την πάπια): *Κάθε φορά που του ζητάω αύξηση, κάνει το κορόιδο.*

κάνω το πρώτο βήμα ΕΚΦΡ.:

το λέμε όταν παίρνουμε την πρωτοβουλία για να ξεκινήσει κάτι: *Έκανε εκείνη το πρώτο βήμα και τον πήρε τηλέφωνο.*

κάνω το σταυρό μου ΕΚΦΡ. (ΘΡΗΣΚ.):

όταν οι χριστιανοί κάνουν το σταυρό τους, κάνουν το σχήμα του σταυρού όταν προσεύχονται: *Μπήκε στην εκκλησία και έκανε στο σταυρό του.*

κάνω το τραπέζι ΕΚΦΡ.:

όταν κάνουμε το τραπέζι σε κάποιον, τον καλούμε για φαγητό: *Με κάλεσε σπίτι της και μου έκανε το τραπέζι.*

κάνω τόπι στο ξύλο ΕΚΦΡ.:

λέμε ότι κάνουμε κάποιον τόπι στο ξύλο όταν τον δέρνουμε πολύ (= μαυρίζω στο ξύλο): *Αν ξαναμιλήσεις άσχημα στον πατέρα σου, θα σε κάνω τόπι στο ξύλο.*

κάνω του κεφαλιού μου ΕΚΦΡ.:

όταν κάνουμε του κεφαλιού μας, δεν ακούμε τις συμβουλές κανενός: *Αυτό το παιδί ποτέ δεν άκουσε κανέναν, έκανε πάντα του κεφαλιού του.*

κάνω φιγούρα ΕΚΦΡ.:

όταν κάποιος κάνει φιγούρα, προσπαθεί να εντυπωσιάσει χωρίς πραγματικά να το αξίζει: *Ούτε αγγλικά ξέρει ούτε γαλλικά, μόνο φιγούρα ξέρει να κάνει.*

κάνω φτερά ΕΚΦΡ.:

το λέμε για κάτι που εξαφανίζεται χωρίς να το καταλάβουμε: *Άνοιξα την τσάντα και τι να δω: το πορτοφόλι είχε κάνει φτερά!*

κάνω ψιλά ΕΚΦΡ.:

όταν κάνουμε ψιλά, αλλάζουμε χρήματα με κέρματα ή με χαρτονομίσματα μικρότερης αξίας (= χαλάω): *Μπορείς να μου κάνεις ψιλά;*

ο καουμπόης (του καουμπόη, των καουμπόηδων), η **καουμπόισσα** (της καουμπόισσας) ΟΥΣ.:

ο καουμπόης είναι ήρωας σε αμερικανικές ταινίες, που το επάγγελμά του είναι να εκτρέφει αγελάδες: *Τις Απόκριες ντύθηκε καουμπόης.*

η **κάπα** (της κάπας) ΟΥΣ.:

1. η κάπα είναι ένα χοντρό μακρύ και φαρδύ πανωφόρι από μαλλί, με κουκούλα και χωρίς μανίκια, που το φοράνε οι βοσκοί για να μην κρυώνουν: *Ο βοσκός έριξε την κάπα στους ώμους του.*

2. η κάπα είναι ένα μακρύ και φαρδύ παλτό, χωρίς μανίκια, που το φοράνε οι γυναίκες πάνω από τα ρούχα τους όταν βγαίνουν έξω: *Πάνω από τη μακριά τουαλέτα φορούσε μια μαύρη βελούδινη κάπα.*

Δ Η λέξη κάπα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **καπάκι** (του καπακιού, των καπακιών) ΟΥΣ.: το καπάκι είναι το κάλυμμα κουτιού, βάζου ή άλλου δοχείου που προστατεύει το περιεχόμενό του: *Κλείσε την κατσαρόλα με το καπάκι. / Ξεβίδωσε το καπάκι του μπουκαλιού. (= πώμα, βούλωμα)*

η **καπαρντίνα** ΟΥΣ. ➔ **καμπαρντίνα**

το **καπέλο** (του καπέλου, των καπέλων) ΟΥΣ.: το καπέλο είναι το κάλυμμα του κεφαλιού που είναι φτιαγμένο από ύφασμα, ψάθα ή άλλο υλικό και το φοράμε για προστασία από τον ήλιο, από το κρύο ή για ομορφιά: *Καθόταν στον ήλιο φορώντας το ψάθινο καπέλο της.*

ΕΚΦΡ. βγάζω το καπέλο

ο **καπετάνιος** (του καπετάνιου, των καπετάνιων) ΟΥΣ.: ο καπετάνιος είναι αυτός που οδηγεί, που κυβερνάει ένα πλοίο (= πλοίαρχος, κυβερνήτης): *Ο καπετάνιος διέταξε τους ναύτες να λύσουν τις άγκυρες.*

το **καπλάνι** (του καπλανιού, των καπλανιών) ΟΥΣ.: παλιότερα, καπλάνι έλεγαν την τίγρη: *"Το καπλάνι της βιτρίνας" είναι ο τίτλος ενός βιβλίου της Άλκης Ζέη.*

καπνίζω (κάπνισα, καπνισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν καπνίζουμε, ρουφάμε τον καπνό από τσιγάρο, πίπα ή πούρο: *Καπνίζει ένα πακέτο τσιγάρα την ημέρα. / Πότε σταμάτησε να καπνίζει;*

2. όταν καπνίζουμε το ψάρι, το κρέας ή το τυρί, το κρεμάμε πάνω από ξύλα που καίγονται, για να πάρει μια ιδιαίτερη γεύση: *Στην Ήπειρο καπνίζουν ένα είδος τυριού που λέγεται Μετσόβονε.*

3. **καπνίζει** 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι καπνίζει, βγαίνει καπνός από εκεί: *Η μηχανή του αυτοκινήτου ζεστάθηκε κι άρχισε να καπνίζει. / Καπνίζουν το χειμώνα οι καμινάδες των σπιτιών.*

4. **μου κάπνισε:** λέμε ότι "μου κάπνισε" όταν έχω μια ιδέα ξαφνικά για να κάνω κάτι (= μου κατέβηκε): *Άρχισε να με βρίζει, χωρίς λόγο, επειδή του κάπνισε.*

ΕΚΦΡ. καπνίζω σαν αράνης

καπνίζω σαν αράνης ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): λέμε για κάποιον ότι καπνίζει σαν αράνης όταν καπνίζει πάρα πολύ: *Το σπίτι του μυρίζει τσιγάρο γιατί καπνίζει σαν αράνης!*

το **κάπνισμα** (του καπνίσματος) ΟΥΣ.:

1. το κάπνισμα είναι αυτό που κάνει κάποιος όταν καπνίζει τσιγάρο, πούρο κτλ.: *Απαγορεύεται αυστηρά το κάπνισμα στο λεωφορείο.*

2. το κάπνισμα είναι αυτό που κάνουμε όταν καπνίζουμε διάφορα τρόφιμα: *Το κάπνισμα του ψαριού γίνεται με ειδική τεχνική.*

Δ Η λέξη κάπνισμα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **καπνός** (του καπνού, των καπνών) ΟΥΣ.:

1. ο καπνός είναι το μαύρο ή γκριζό αέριο που βγαίνει από κάτι που καίγεται: *Το κτίριο πήρε φωτιά και τυλίχτηκε σε πυκνούς μαύρους καπνούς. / Έχει πολύ καπνό εδώ μέσα και δεν μπορώ να αναπνεύσω.*

2. ο καπνός είναι ένα φυτό με μεγάλα μακριά φύλλα, που τα ξεραίνουν οι άνθρωποι για να φτιάξουν τσιγάρα, πούρα κτλ.: *Παλιότερα, στην Καβάλα καλλιεργούσαν μεγάλες εκτάσεις με καπνά.*

3. ο καπνός είναι τα ξεραμένα φύλλα του φυτού, που είναι τριμμένα σε μικρά κομματάκια και τα χρησιμοποιούμε στα τσιγάρα, στα πούρα ή στην πίπα: *Αγόρασε από το περίπτερο ένα σακουλάκι καπνό για την πίπα του.*

Δ Ο πληθυντικός αριθμός της λέξης καπνός είναι "οι καπνοί" (για τη σημασία 1) και "τα καπνά" (για τη σημασία 2).

ΕΚΦΡ. γίνομαι καπνός

κάποιο λάκκο έχει η φάβα ΕΚΦΡ.: το λέμε για να δείξουμε ότι κάτι ύποπτο συμβαίνει: *Πολύ φτηνά το πουλάει το αυτοκίνητο, κάποιο λάκκο έχει η φάβα!*

κάποιος, κάποια, κάποιο ΑΝΤΩΝ.:

1. το χρησιμοποιούμε όταν δεν αναφερόμαστε σε ένα συγκεκριμένο πρόσωπο, ζώο, πράγμα κτλ.: *Χρειάζεται κάποιον για να τη βοηθάει στα μαθήματα. / Το φωτοτυπικό παρουσίασε κάποια βλάβη και θέλει φτιάξιμο.*

2. **κάποιοι, κάποιες, κάποια** ΠΛΗΘ.: το χρησιμοποιούμε όταν δεν μπορούμε να πούμε με ακρίβεια πόσοι άνθρωποι ή πόσα πράγματα (= μερικοί): *Θα συναντηθώ με κάποιους παλιούς συμφοιτητές μου. / Κάποιες φορές επιστρέφει αργά από τη δουλειά.*

κάποτε ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν λέμε κάποτε, εννοούμε κάποια στιγμή στο παρελθόν ή στο μέλλον: *Τον είχα συναντήσει κάποτε σε ένα φιλικό σπίτι. / Αν κάποτε έχω λεφτά, θα αγοράσω ένα σκάφος.*

2. όταν κάναμε κάτι κάποτε, το κάναμε παλιότερα, στο παρελθόν (= άλλοτε): *Κάποτε μάθαινε χορό, αλλά τώρα έχει σταματήσει.*

κάπου ΕΠΙΡΡ.:

1. λέμε ότι κάτι υπάρχει ή γίνεται κάπου, όταν υπάρχει ή γίνεται σε κάποιο μέρος: *Κάπου έχω αφήσει τα κλειδιά μου, αλλά δε θυμάμαι πού. / Δουλεύει κάπου στον Πειραιά.*

2. χρησιμοποιούμε το κάπου όταν δεν είμαστε σίγουροι για κάποιο ποσό ή αριθμό (= περίπου): *Οι μόνιμοι κάτοικοι του χωριού είναι κάπου 400 άτομα.*

η **κάππαρη** (της κάππαρης) ουσ.:

1. η κάππαρη είναι ένα μικρό φυτό που βγάζει μικρούς πρασινωπούς καρπούς, που μοιάζουν με μπίλιες: *Κοίτα την κάππαρη, είναι γεμάτη καρπούς.*

2. η κάππαρη είναι ο καρπός αυτού του φυτού, που τον διατηρούμε μέσα σε ξίδι και τον βάζουμε σε σαλάτες ή φαγητά για να νοστιμίσουν: *Στη Σίφνο φτιάχνουν μια πολύ νόστιμη σαλάτα με λιωμένη κάππαρη.*

⚠ Η λέξη κάππαρη δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

κάπως ΕΠΙΡΡ.: όταν είμαστε κάπως χαρούμενοι, κουρασμένοι ή κάτι άλλο, είμαστε λίγο χαρούμενοι, κουρασμένοι κτλ. (= ελαφρώς): *Νιώθει κάπως απογοητευμένος από την αποτυχία του, αλλά θα το ξεπεράσει.*

το **καραβάνι** (του караβανιού, των караβανιών) ουσ.:

1. караβάνι είναι μια ομάδα ανθρώπων που ταξιδεύουν όλοι μαζί, με τα πράγματά τους και τα ζώα τους, συνήθως στην έρημο ή σε ακατοίκητες περιοχές: *Ένα караβάνι από είκοσι καμήλες διασχίζει τη Σαχάρα.*

2. караβάνι λέμε ένα μεγάλο αριθμό ανθρώπων που μετακινούνται όλοι μαζί προς μία κατεύθυνση: *Νέο караβάνι προσφύγων έφτασε στην πόλη μας.*

το **καράβι** (του карабиού, των карабиών) ουσ.: το καράβι είναι ένα μέσο συγκοινωνίας που κινείται στη θάλασσα και μεταφέρει ανθρώπους και εμπορεύματα (= πλοίο): *Σάλπαρε το καράβι για Σαμοθράκη. / Δουλεύει σαν μηχανικός στα καράβια.*

ο **καραγκιόζης** (του Караγκιόζη, των Караγκιόζων) ουσ.:

1. ο Караγκιόζης είναι ο πρωταγωνιστής στα έργα του θεάτρου σκιών στην Ελλάδα, ο οποίος είναι καμπούρης, άσχημος, πονηρός και μας κάνει να γελάμε με τις περιπέτειές του: *Ο γάμος του Караγκιόζη είναι η πιο αστεία σκηνή που υπάρχει σε θεατρικό έργο.*

2. ο Караγκιόζης είναι ένα είδος του θεάτρου σκιών, στο οποίο το βασικό πρόσωπο είναι ο Караγκιόζης: *"Ο Μεγαλέξαντρος και το φίδι" είναι από τα γνωστά έργα του Караγκιόζη.*

3. (ΜΕΙΩΤ.) караγκιόζι λέμε τον άνθρωπο που δεν είναι σοβαρός: *Μας κορόιδεψε ο караγκιόζης.*

η **καραγκούνα** (της караγκούνας) ουσ.: η караγκούνα είναι ελληνικός παραδοσιακός χορός, που χορεύεται κυρίως στη Θεσσαλία: *Έμαθαν να χορεύουν ελληνικούς χορούς όπως καλαματιανό, τσάμικο και караγκούνα.*

⚠ Η λέξη караγκούνα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

η **καραμέλα** (της караμέλας, των караμελών) ουσ.:

1. η караμέλα είναι ένα μικρό γλύκισμα από ζάχαρη, σε διάφορα χρώματα, σχήματα και γεύσεις, που δεν το μασάμε, αλλά το αφήνουμε

να λιώσει σιγά σιγά στο στόμα μας: *Ο παππούς έφερε στα παιδιά караμέλες και τσίχλες. / Οι караμέλες για το βήχα μαλακώνουν το λαιμό.*

2. караμέλα είναι η καμένη ζάχαρη, που τη χρησιμοποιούμε στα γλυκά για να πάρουν ωραία γεύση και καφέ σκούρο χρώμα: *Ετοιμάζει την караμέλα για την κρέμα караμελέ.*

η **καραμπίνα** (της караμπίνας) ουσ.: η караμπίνα είναι ένα όπλο, πιο ελαφρό και πιο κοντό από το ντουφέκι, που το χρησιμοποιούν συνήθως στο κυνήγι ζώων: *Σκότωσε με την караμπίνα του ένα λαγό.*

⚠ Η λέξη караμπίνα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **καράτε** ουσ.: το καράτε είναι είδος ιαπωνικής πάλης, που το μαθαίνει κάποιος για να μπορεί να προστατέψει τον εαυτό του όταν κάποιος του επιτεθεί: *Στο καράτε οι αντίπαλοι δίνουν γρήγορα χτυπήματα με τα πόδια και τα χέρια.*

⚠ Η λέξη καράτε δεν κλίνεται.

η **καράφλα** (της карάφλας) ουσ. (ΜΕΙΩΤ.): χρησιμοποιούμε τη λέξη "καράφλα" αντί για τη λέξη "φαλάκρα" όταν θέλουμε να ειρωνευτούμε ή να κοροϊδέσουμε κάποιον που δεν έχει μαλλιά: *Κοίταξε την карάφλα του, δεν του 'χει μείνει ούτε μια τρίχα στο κεφάλι!*

⚠ Η λέξη карάφλα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο **καραφλός**, η **καραφλή**, το **καραφλό** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι караφλός, δεν έχει μαλλιά στο κεφάλι του (= φαλακρός): *Ο πατέρας μου έμεινε караφλός πολύ νέος.*

το **καρβέλι** (του карβελιού, των карβελιών) ουσ.: καρβέλι είναι το ψωμί που έχει κυρίως στρογγυλό σχήμα: *Αγόρασε από το φούρνο ένα καρβέλι ψωμί.*

το **κάρβουνο** (του кάρβουνου, των кάρβουνων) ουσ.:

1. το кάρβουνο είναι μια σκληρή μαύρη ουσία, που τη βγάζουμε από τη γη και χρησιμοποιείται ως καύσιμο: *Τα παλιά τρένα κινούνταν με кάρβουνο. (= άνθρακας) / Ψήσαμε μπριζόλες στα кάρβουνα.*

2. кάρβουνο λέμε το μολύβι που γίνεται από ειδικό кάρβουνο και χρησιμοποιείται στη ζωγραφική: *Ζωγραφίζει πολύ ωραία πορτρέτα με кάρβουνο.*

ΕΚΦΡ. γίνομαι кάρβουνο, κάθομαι σε αναμμένα кάρβουνα

η **καρδερίνα** (της карδερίνας, των карδερίνων) ουσ.: η καρδερίνα είναι ένα μικρό πουλί με πολύχρωμα φτερά, που κελαηδάει πολύ όμορφα: *Κελαηδάει η καρδερίνα στο κλουβί.*

η **καρδιά** (της καρδιάς, των καρδιών) ουσ.:

1. η καρδιά μας είναι το όργανο του σώματός μας που βρίσκεται στην αριστερή πλευρά του στήθους μας και στέλνει το αίμα στο υπόλοιπο σώμα μας: *Μπορείς να ακούσεις πώς χτυπάει η καρδιά του. / Υποφέρει από την καρδιά του.*

2. χρησιμοποιούμε τη λέξη “καρδιά” όταν αναφερόμαστε στα συναισθήματα, στις επιθυμίες κάποιου (= ψυχή): *Έχει σκληρή καρδιά και δε νιώθει συμπόνια για κανέναν. / Θα σου φέρω ό,τι ζητάει η καρδιά σου.*

3. η καρδιά είναι το κεντρικό σημείο ενός χώρου ή μιας περιοχής (= κέντρο ≠ άκρη): *Μεγάλη διαδήλωση έγινε το πρωί στο Σύνταγμα, στην καρδιά της Αθήνας.*

4. η καρδιά είναι το μέσο μιας εποχής ή μιας περιόδου: *Βρισκόμαστε στην καρδιά του καλοκαιριού και κάνει πολλή ζέση.*

5. η καρδιά κάποιου πράγματος είναι το πιο βασικό, το πιο σημαντικό κομμάτι του (= ουσία): *Αυτές οι ερωτήσεις θίγουν την καρδιά του προβλήματος.*

6. καρδιά λέμε το σχήμα που χρησιμοποιούμε συνήθως σαν σύμβολο αγάπης: *Ζωγράφισε μια καρδιά στο παγκάκι για να της δείξει ότι την αγαπάει. (= καρδούλα)*

ΕΚΦΡ. ανοίγει η καρδιά μου, ανοίγω την καρδιά μου, γελάω με την καρδιά μου, δε βαστάει η καρδιά μου, έχω στην καρδιά μου, καίω καρδιές, κάνω την καρδιά μου πέτρα, κλέβω την καρδιά, ματώνει η καρδιά μου, ματώνω την καρδιά, με βαριά καρδιά, με ελαφριά καρδιά, με το χέρι στην καρδιά, μου μαυρίζει την καρδιά, ραγίζει η καρδιά μου, ραγίζω την καρδιά, τρέμει η καρδιά μου

το **καρδιοχτύπι** ουσ.: το καρδιοχτύπι είναι η αγωνία ή η ανησυχία που κάνει την καρδιά μας να χτυπάει πιο γρήγορα και πιο δυνατά από το κανονικό (= χτυποκάρδι): *Περάσαμε δυνατά καρδιοχτύπια στο σχολείο. / Ήταν ένας συγκλονιστικός αγώνας με εκπλήξεις και καρδιοχτύπια.*

Δ Η λέξη καρδιοχτύπι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

η **καρέκλα** (της καρέκλας, των καρεκλών) ουσ.: η καρέκλα είναι ένα κάθισμα για ένα άτομο, που έχει πλάτη και τέσσερα πόδια: *Έσπρωξε πίσω την καρέκλα του και σηκώθηκε από το τραπέζι.*

το **καρεκλάκι** ουσ.:

1. το καρεκλάκι είναι η μικρή και κοντή καρέκλα, όπου κάθονται κυρίως τα παιδιά: *Στο νηπιαγωγείο τα παιδιά κάθονται σε καρεκλάκια.*

2. το καρεκλάκι είναι ένα ειδικό κάθισμα για μωρά, συνήθως ψηλό και με ειδικές θέσεις για να περνούν τα πόδια τους και να μην πέφτουν: *Όταν έγινε 6 μηνών, του έβαζα να καθίσει στο καρεκλάκι της για να την ταΐσω.*

Δ Η λέξη καρεκλάκι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

το **καρεκλοπόδαρο** (του καρεκλοπόδαρου, των καρεκλοπόδαρων) ουσ.: το καρεκλοπόδαρο είναι το ξύλινο πόδι μιας καρέκλας: *Πώς τόλμησες να χτυπήσεις το παιδί με το καρεκλοπόδαρο;*

ΕΚΦΡ. ρίχνει καρεκλοπόδαρα

η **καριέρα** (της καριέρας) ουσ.: όταν κάποιος κάνει καριέρα, κάνει ένα επάγγελμα που με τα χρόνια του δίνει τη δυνατότητα να πάρει κάποια ανώτερη θέση (= σταδιοδρομία): *Είχε μια λαμπρή καριέρα ως γιατρός όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό.*

Δ Η λέξη καριέρα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο **καρκίνος** (του καρκίνου, των καρκίνων) ουσ. (ΙΑΤΡ.): ο καρκίνος είναι μια πολύ σοβαρή αρρώστια σε ένα μέρος του σώματος, που την προκαλεί μια ομάδα κυττάρων τα οποία αναπτύσσονται πολύ γρήγορα: *Το κáννισμα μπορεί να προκαλέσει καρκίνο του πνεύμονα.*

το **καρμπόν** ουσ.:

1. το καρμπόν είναι ένα ειδικό χαρτί που έχει μελάνι από τη μία πλευρά του και το βάζουμε ανάμεσα σε δύο φύλλα χαρτί, για να βγαίνει στο κάτω φύλλο ό,τι γράφουμε στο επάνω, ώστε να μη γράφουμε τα ίδια πράγματα δύο φορές: *Πάρε ένα καρμπόν για να φτιάξεις δύο αντίγραφα του κειμένου σου.*

2. λέμε ότι δύο πρόσωπα ή πράγματα είναι καρμπόν όταν μοιάζουν πάρα πολύ μεταξύ τους: *Αυτό το παιδί είναι καρμπόν του πατέρα του, και στην εμφάνιση και στη συμπεριφορά.*

Δ Η λέξη καρμπόν δεν κλίνεται.

το **καρναβάλι** (του καρναβαλιού, των καρναβαλιών) ουσ.:

1. το καρναβάλι είναι η γιορτή της Αποκριάς: *Φέτος το καρναβάλι ξεκινάει νωρίς.*

2. καρναβάλι είναι το γλέντι που γίνεται την Αποκριά όταν ντυνόμαστε μασκαράδες: *Θα πάμε να διασκεδάσουμε στο καρναβάλι της Ξάνθης.*

το **κάρο** (του κάρου, των κάρων) ουσ.:

1. το κάρο είναι ένα είδος ξύλινης άμαξας με δύο ή τέσσερις ρόδες, που τη χρησιμοποιούσαν παλιότερα για τη μεταφορά ανθρώπων ή πραγμάτων: *Το γέρικο άλογο έφερνε ένα κάρο γεμάτο με καλοκαιρινά φρούτα.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) ένα κάρο πράγματα είναι πάρα πολλά πράγματα (= σωρός): *Μου ξεφούρνισε ένα κάρο ψέματα.*

το **καρότο** (του καρότου, των καρότων) ουσ.: το καρότο είναι ένα μακρύ και λεπτό λαχανικό με πορτοκαλί χρώμα, που μεγαλώνει κάτω από το έδαφος και έχει πράσινα φύλλα στην κορυφή του: *Στον κήπο του καλλιεργεί καρότα και ραπανάκια. / Θα τρίψω λάχανο και καρότο για τη σαλάτα.*

το **καρότσι** (του καροτσιού, των καροτσιών) ουσ.:

1. το καρότσι έχει ρόδες και το σπρώχνουμε με τα χέρια για να μεταφέρουμε ψώνια, αποσκευές ή βαριά αντικείμενα: *Στα σουπερμάρκετ υπάρχουν καλάθια ή καρότσια για να μεταφέρετε τα ψώνια.*

2. το καρότσι είναι ένα κάθισμα με ρόδες, που το σπρώχνουμε με τα χέρια για να πηγαίνουμε

βόλτα τα μωρά: Πήγαν την μπέμπα βόλτα με το καρότσι.

3. το καρότσι είναι ένα κάθισμα με ρόδες, που το χρησιμοποιούν οι ανάπηροι: *Μετά το ατύχημα κινείται μόνο με καρότσι.*

το **καρούμπαλο** (του καρούμπαλου, των καρούμπαλων) ουσ. (ΑΝΕΠΙΣ.): το καρούμπαλο είναι το εξόγκωμα που δημιουργείται συνήθως στο κεφάλι μας μετά από χτύπημα: *Χτύπησε κατά λάθος το κεφάλι του στο ντουλάπι και έκανε καρούμπαλο.*

η **καρπαζιά** (της καρπαζιάς, των καρπαζιών) ουσ.: η καρπαζιά είναι το δυνατό χτύπημα που δίνουμε στο κεφάλι ή στο σβέρκο κάποιου με την παλάμη του χεριού μας (= φάπα, σφαλιάρα): *Αν ξαναπείς κι άλλη χαζομάρα, θα φας καρπαζιά.*

ο **καρπός** (του καρπού, των καρπών) ουσ.:

1. ο καρπός ενός φυτού ή ενός δέντρου είναι το κομμάτι του που έχει σπόρους ή κουκούτσια και το οποίο συχνά το τρώνε οι άνθρωποι ή τα ζώα: *Ο καρπός της πορτοκαλιάς είναι το πορτοκάλι. / Λόγω της κακοκαιρίας φέτος η μηλιά μας δεν έβγαλε καρπούς.*

2. ο καρπός ενός ανθρώπου είναι το παιδί του: *Το αγοράκι ήταν ο καρπός του γάμου του πολιτικού με τη διάσημη ηθοποιό.*

3. λέμε καρπό το αποτέλεσμα μιας προσπάθειας, μιας εργασίας κτλ.: *Το βιβλίο αυτό είναι καρπός πολύχρονης εμπειρίας και μελέτης.*

4. ο καρπός του χεριού μας είναι το μέρος του χεριού που ενώνει την παλάμη μας με το υπόλοιπο χέρι: *Έσπασε τον καρπό και του έβαλαν το χέρι στο γύψο.*

το **καρπούζι** (του καρπουζιού, των καρπουζιών) ουσ.: το καρπούζι είναι μεγάλο φρούτο, συνήθως με στρογγυλό σχήμα, που έχει σκληρή πρασινωπή φλούδα και κόκκινη γλυκιά σάρκα με πολλά μαύρα κουκούτσια: *Έφαγε μια φέτα κρύο καρπούζι.*

η **καρτ ποστάλ** ουσ.: η καρτ ποστάλ είναι η κάρτα που έχει πάνω της τυπωμένη μία φωτογραφία και τη στέλνουμε για ευχές ή χαιρετίσματα: *Μου έστειλε μια καρτ ποστάλ από το Λονδίνο.*

⚠ Η καρτ ποστάλ δεν κλίνεται.

η **κάρτα** (της κάρτας, των καρτών) ουσ.:

1. η κάρτα είναι ένα μικρό φύλλο από χαρτόνι που πάνω του έχει τυπωμένες εικόνες ή μηνύματα και το στέλνουμε για ευχές ή χαιρετίσματα: *Μου έστειλε μία κάρτα με ευχές για τα γενέθλιά μου.*

2. η κάρτα είναι ένα κομμάτι από λεπτό χαρτόνι πάνω στο οποίο υπάρχουν τυπωμένα τα στοιχεία μας, όπως όνομα, τηλέφωνο, διεύθυνση κτλ.: *Κράτησα την κάρτα του υδραυλικού μήπως τον ξαναχρησιμοποιήσω. (= επαγγελματική κάρτα)*

3. η κάρτα είναι κάθε μικρό ορθογώνιο κομμάτι από πλαστικό, που το χρησιμοποιούμε για να αγοράζουμε διάφορα πράγματα χωρίς να δίνουμε απευθείας χρήματα: *Το κατάστημα*

δέχεται όλες τις κάρτες. (= πιστωτική κάρτα) / Τηλέφωνο που λειτουργεί μόνο με κάρτα. (= τηλεκάρτα)

η **καρτέλα** (της καρτέλας, των καρτελών) ουσ.: η καρτέλα είναι μια κάρτα στην οποία είναι γραμμένες διάφορες πληροφορίες με ορισμένη σειρά για κάποιον πελάτη μιας επιχείρησης, για ασθενή κτλ.: *Ο γιατρός σημείωσε σε καρτέλα τα αποτελέσματα των εξετάσεων του ασθενή.*

η **καρύδα** (της καρύδας) ουσ.: η καρύδα είναι ο καρπός του εξωτικού δέντρου κοκοφοίνικα, που έχει σκληρό τριχωτό σόφλι, άσπρο χυμό σαν γάλα και το χρησιμοποιούμε για να φτιάχνουμε γλυκά: *Της αρέσουν οι σοκολάτες με γέμιση καρύδας. / Δοκιμάστε το νέο σαμπουάν με άρωμα καρύδας.*

⚠ Η λέξη καρύδα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **καρυδάκι** ουσ.:

1. το καρυδάκι είναι το μικρό καρύδι: *Μάζεψε μερικά φρέσκα καρυδάκια από την καρυδιά.*

2. το καρυδάκι είναι το γλυκό του κουταλιού που φτιάχνεται με μικρά άγουρα καρύδια: *Κάθε φορά που πάμε σπίτι της μας κερνάει σπιτικό γλυκό καρυδάκι.*

⚠ Η λέξη καρυδάκι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

το **καρύδι** (του καρυδιού, των καρυδιών) ουσ.:

1. το καρύδι είναι ο καρπός της καρυδιάς, που έχει στρογγυλό σχήμα, καφέ χρώμα και τον τρώμε ως ξηρό καρπό ή τον χρησιμοποιούμε σε διάφορα γλυκά: *Σπάσε μερικά καρύδια να φάμε.*

2. καρύδι λέμε αυτό που προεξέχει στο λαιμό μερικών αντρών και μοιάζει με καρύδι (= μήλο του Αδάμ): *Η γραβάτα του ήταν τόσο σφιχτά δεμένη, που του έσφιγγε το καρύδι.*

η **καρυδιά** (της καρυδιάς, των καρυδιών) ουσ.:

1. η καρυδιά είναι ένα δέντρο που το καλλιεργούμε για τον καρπό του, το καρύδι, καθώς και για το ξύλο του, που το χρησιμοποιούμε για να φτιάχνουμε έπιπλα: *Το καλντερίμι είναι πνιγμένο στις καρυδιές.*

2. η καρυδιά είναι το ξύλο αυτού του δέντρου, που έχει σκούρο καφέ χρώμα και με το οποίο φτιάχνουμε διάφορα έπιπλα: *Διάλεξε ένα μικρό χειροποίητο τραπέζι από καρυδιά.*

το **καρφί** (του καρφιού, των καρφιών) ουσ.:

1. το καρφί είναι ένα λεπτό κομμάτι από μέταλλο, που η μια του άκρη είναι μυτερή και η άλλη πλατιά, ώστε όταν το χτυπάμε με το σφυρί, η μυτερή του άκρη να μπαίνει μέσα σε τοίχο, ξύλο κτλ.: *Ξεκρέμασε τον πίνακα ζωγραφικής από το καρφί του.*

2. καρφί λέμε καθετί που έχει μια πλατιά και μια μυτερή άκρη και μοιάζει με καρφί: *Τα παπούτσια των ποδοσφαιριστών έχουν καρφιά στις σόλες.*

3. (ΑΝΕΠΙΣ.) καρφί λέμε τον άνθρωπο που μαρτυράει τα μυστικά των άλλων: *Το καρφί, μαρ-*

τύρησε στη δασκάλα ότι δεν είχα λύσει την άσκηση!

4. (ΑΘΛΗΤ.) στο βόλεϊ, το καρφί είναι το δυνατό χτύπημα της μπάλας, έτσι ώστε να περάσει πάνω από το δίχτυ και να πέσει κάθετα στο χώρο της αντίπαλης ομάδας: *Η αντίπαλη ομάδα κατάφερε να αποκρούσει το καρφί.*

ΕΚΦΡ. δε μου καίγεται καρφί, τα κάνω γυαλιά καρφιά

η **καρφίτσα** (της καρφίτσας, των καρφισιών) ΟΥΣ.:

1. η καρφίτσα είναι ένα πολύ λεπτό και μυτερό κομμάτι από μέταλλο, με μικρό κεφάλι, που το χρησιμοποιούμε συνήθως για να στερεώνουμε πράγματα ένα ύφασμα: *Η μοδίστρα γύρισε το στρίφωμα της φούστας και το έπιασε με καρφίτσες.*

2. η καρφίτσα είναι ένα κόσμημα, που το στερεώνουν οι γυναίκες πάνω στα ρούχα τους: *Στο πέτο του σακακιού της φορούσε μια χρυσή καρφίτσα.*

ΕΚΦΡ. δεν πέφτει καρφίτσα

καρφώνω (κάρφωσα), **καρφώνομαι** (καρφώθηκα, καρφωμένος) ΡΗΜ.:

1. καρφώνουμε κάτι όταν το στερεώνουμε με καρφί πάνω σε ξύλο, τοίχο ή άλλη επιφάνεια (**≠** ξεκαρφώνω): *Κάρφωσε στο δέντρο μια πινακίδα που έγραφε "Απαγορεύεται το ψάρεμα".*

2. καρφώνουμε κάτι όταν το σπρώχνουμε για να μπει βαθιά κάπου (= μπηγώ): *Κάρφωσε το κρέας με το πιρούνι για να δει αν ψήθηκε.*

3. (ΑΝΕΠΙΣ.) όταν καρφώνουμε κάποιον, λέμε σε άλλους κάτι κακό που έκανε: *Αναγνώρισε το ληστή και τον κάρφωσε στην αστυνομία. (= καταδίδω) / Κάρφωσε τους συμμαθητές του στο δάσκαλο. (= μαρτυρώ)*

4. (ΑΘΛΗΤ.) στο βόλεϊ ή στο μπάσκετ, όταν ένας παίκτης καρφώνει την μπάλα, τη χτυπάει πολύ δυνατά, ώστε να μπει με δύναμη στο χώρο της αντίπαλης ομάδας: *Κάρφωσε την μπάλα στο καλάθι και χάρισε τη νίκη στην ομάδα του.*

5. λέμε ότι καρφώνω το βλέμμα μου ή τα μάτια μου σε κάτι όταν το κοιτάζω συνεχώς: *Σταμάτησε να μου μιλάει και κάρφωσε το βλέμμα του στο πάτωμα.*

6. καρφώνομαι ΠΑΘ.: λέμε ότι καρφώνομαι κάπου όταν μένω ακίνητος κοιτάζοντας κάτι: *Όταν έχει ποδόσφαιρο, καρφώνεται στην τηλεόραση.*

ο **καρχαρίας** (του καρχαρία, των καρχαριών) ΟΥΣ.: ο καρχαρίας είναι ένα μεγάλο ψάρι με μυτερά δόντια, που ζει στη θάλασσα και είναι επικίνδυνο για τον άνθρωπο: *Η θαλάσσια χελώνα έπεσε θύμα επίθεσης από καρχαρία και βρέθηκε νεκρή στην ακτή.*

το **κασέρι** (του κασεριού, των κασεριών) ΟΥΣ.: το κασέρι είναι είδος κίτρινου τυριού, που δεν είναι πολύ σκληρό και αλμυρό: *Στο τoστ βάζει κασέρι και ζαμπόν.*

η **κασέτα** (της κασέτας, των κασετών) ΟΥΣ.: η κασέτα είναι μια μικρή, ορθογώνια, πλαστική θήκη μέσα στην οποία υπάρχει ειδική ταινία για να γράφουμε ήχους και εικόνες: *Έβαλε στο κασετόφωνο μια κασέτα για να ακούσει παλιές ροκ επιτυχίες. / Έγραψαν τα βαφτίσια της κόρης τους σε κασέτα. (= βιντεοκασέτα)*

η **κασετίνα** (της κασετίνας, των κασετινών) ΟΥΣ.:

1. η κασετίνα είναι ένα μικρό κουτί με θέσεις, για να φυλάμε και να μεταφέρουμε μολύβια, γόμες, σπιδό, ξύστρες κτλ.: *Αγόρασε μια μεγάλη κασετίνα για να χωρέσουν όλε οι μπογιές του.*

2. η κασετίνα είναι μια ειδική θήκη, που συνήθως κλειδώνει, και τη χρησιμοποιούμε για να φυλάμε κοσμήματα και, γενικότερα, πράγματα μεγάλης αξίας: *Οι ληστές μπηγαν στο σπίτι της και της έκλεψαν την κασετίνα με τα κοσμήματά.*

το **κασετόφωνο** (του κασετόφωνα, των κασετόφωνων) ΟΥΣ.: το κασετόφωνο είναι η συσκευή που χρησιμοποιούμε για να γράφουμε ή να ακούμε μουσική ή άλλους ήχους από κασέτες: *Το στερεοφωνικό συγκρότημα περιλαμβάνει ραδιόφωνο, κασετόφωνο και σιντί.*

το **κασκέτο** (του κασκέτου) ΟΥΣ.: το κασκέτο είναι είδος καπέλου από μαλακό ύφασμα, που έχει μια προεξοχή πάνω από το μέτωπο για να προστατεύει τα μάτια μας από τον ήλιο: *Έκανε βόλτες στην παραλία φορώντας το μαγιό του, γυαλιά ηλίου και κασκέτο.*

⚠ Η λέξη κασκέτο δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **κασκόλ** ΟΥΣ.: το κασκόλ είναι ένα στενόμακρο κομμάτι από ύφασμα ή πλεχτό, που το φοράμε γύρω από το λαιμό για να μας προστατεύει από το κρύο: *Είχε τσουχτερό κρύο και όλοι φορούσαν γάντια και κασκόλ.*

⚠ Η λέξη κασκόλ δεν κλίνεται.

το **κάστανο** (του κάστανου, των κάστανων) ΟΥΣ.: το κάστανο είναι ο καρπός του δέντρου καστανιά, ο οποίος έχει καφετιά φλούδα και τρώγεται βραστός ή ψητός: *Τα χειμωνιάτικα βράδια έψηναν κάστανα στο τζάκι. / Του αρέσει το παγωτό με γεύση κάστανου.*

ο **καστανός**, η **καστανή**, το **καστανό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν τα μαλλιά μας ή τα μάτια μας είναι καστανά, έχουν το ανοιχτό καφετί χρώμα του κάστανου: *Η Μαρία έχει καστανά μάτια και μαύρα μαλλιά.*

2. όταν κάποιος είναι καστανός, έχει καστανά μαλλιά: *Οι Γερμανοί είναι συνήθως ξανθοί, ενώ οι Έλληνες καστανοί.*

ο **κάστορας** (του κάστορα, των καστόρων) ΟΥΣ.: ο κάστορας είναι ένα ζώο με πολύ ωραίο τρίχωμα, χοντρό σώμα και πλατιά ουρά, που ζει κοντά σε λίμνες και σε ποτάμια: *Η πόλη της Καστοριάς πήρε το όνομά της από τους κάστορες που ζουν στη λίμνη της.*

το κάστρο (του κάστρου, των κάστρων) ουσ.: το κάστρο είναι τα τείχη που έχτιζαν παλιότερα οι άνθρωποι γύρω από μια πόλη ή από μια περιοχή για να προστατευτούν από τους εχθρούς: *Όμορφα βενετικά κάστρα σώζονται μέχρι σήμερα στη Μάνη, στην Κρήτη και στη Ρόδο.*

κατ' ανάγκη ΕΚΦΡ.: όταν κάνουμε κάτι κατ' ανάγκη, το κάνουμε αναγκαστικά, χωρίς να το θέλουμε: *Αφού χάσαμε το λεωφορείο, κατ' ανάγκη θα πάμε με τα πόδια.*

κατ' επανάληψη ΕΚΦΡ.: όταν κάτι γίνεται κατ' επανάληψη, επαναλαμβάνεται πολλές φορές (= επανειλημμένως): *Σου το έχω πει κατ' επανάληψη να μαζεύεις τα ρούχα σου!*

τα κατά ουσ.: τα κατά είναι τα αρνητικά στοιχεία, μιας πρότασης, μιας ιδέας, ενός ανθρώπου κτλ. (≠ υπέρ): *Ένα από τα κατά του χαρακτήρα του είναι η τεμπελιά του.*

⚠ Η λέξη κατά δεν κλίνεται.

κατά ΠΡΩΘ.:

1. δηλώνει την κατεύθυνση προς την οποία κινείται κάποιος ή κάτι (= προς): *Τον είδα που πήγαινε κατά το λιμάνι.*

2. φανερώνει τη διάρκεια ενός γεγονότος: *Κατά την Αναγέννηση ιδρύθηκαν τα πρώτα πανεπιστήμια στην Ευρώπη.*

3. το χρησιμοποιούμε για να δηλώσουμε πότε περίπου έγινε ή θα γίνει κάτι (= προς): *Θα σου τηλεφωνήσω κατά το βραδάκι.*

4. το χρησιμοποιούμε για να δείξουμε το στοιχείο με βάση το οποίο χωρίζουμε ένα σύνολο: *Ταξινόμησε τους φακέλους των υποψηφίων κατά αλφαβητική σειρά.*

5. φανερώνει την άποψη κάποιου για ένα θέμα: *Ποια ήταν η καλύτερη ταινία της χρονιάς, κατά τη γνώμη σου;*

6. όταν είμαστε κατά κάποιου πράγματος ή προσώπου, δε συμφωνούμε με αυτό, είμαστε αντίθετοι (= εναντίον ≠ υπέρ): *Πάντα ήμουν κατά της βίας.*

κατά βάθος ΕΚΦΡ.: όταν λέμε κατά βάθος, εννοούμε στην πραγματικότητα: *Είναι απότομος, αλλά κατά βάθος είναι καλό παιδί.*

κατά γράμμα ΕΚΦΡ.: όταν ακολουθούμε κάτι κατά γράμμα, το ακολουθούμε πιστά: *Ακολούθησε τις συμβουλές του πατέρα του κατά γράμμα.*

κατά λάθος ΕΚΦΡ.: όταν κάνουμε κάτι κατά λάθος, το κάνουμε άθελά μας (≠ επιτηδες): *Τον έσπρωξε κατά λάθος και τον έριξε κάτω.*

κατά λέξη ΕΚΦΡ.:

1. όταν κάποιος μεταφράζει ένα κείμενο κατά λέξη, μεταφράζει μία μία χωριστά τις λέξεις και όχι το νόημα του κειμένου (= λέξη προς λέξη): *Προσπαθήστε να αποδώσετε το νόημα του κειμένου και μη μεταφράζετε κατά λέξη.*

2. όταν κάποιος επαναλαμβάνει κάτι κατά λέξη, το λέει έτσι ακριβώς όπως το άκουσε ή όπως το είδε γραμμένο: *Θα σας μεταφέρω κατά λέξη ό,τι μου είπε.*

κατά τη γνώμη μου ΕΚΦΡ.: το χρησιμοποιούμε όταν θέλουμε να δείξουμε ότι αυτό που λέμε είναι η προσωπική μας άποψη για κάτι: *Κατά τη γνώμη μου, είναι η ωραιότερη ταινία της χρονιάς.*

κατά τη διάρκεια ΕΚΦΡ.: όταν κάτι γίνεται κατά τη διάρκεια ενός γεγονότος ή μιας κατάστασης, γίνεται όσο αυτό συμβαίνει ή υπάρχει: *Κατά τη διάρκεια της πτήσης οι επιβάτες πρέπει να φορούν τις ζώνες ασφαλείας.*

κατά τύχη ΕΚΦΡ.: όταν κάτι γίνεται κατά τύχη, γίνεται χωρίς να το έχουμε κανονίσει ή σχεδιάσει (= τυχαία): *Συναντηθήκαμε κατά τύχη στη βιβλιοθήκη.*

κατά φωνή κι ο γάιδαρος ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): το λέμε όταν βλέπουμε μπροστά μας κάποιον την ώρα ακριβώς που μιλάμε για αυτόν: *Κατά φωνή κι ο γάιδαρος, για σένα μιλούσαμε τώρα!*

καταβάλλω (κατέβαλα), **καταβάλλομαι** (καταβλήθηκα, καταβεβλημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κάτι με καταβάλλει, μου δημιουργεί μεγάλη κόυραση (= εξασθενίζω): *Τον κατέβαλε η αρρώστιά του.*

2. καταβάλλω χρήματα για να πληρώσω χρέος, δάνειο κτλ.: *Κατέβαλε στην τράπεζα τη δόση του δανείου.*

3. λέμε ότι καταβάλλω κόπο, προσπάθεια κτλ. όταν προσπαθώ πολύ για κάτι: *Κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια για να περάσει στο πανεπιστήμιο.*

η καταβολή (της καταβολής, των καταβολών) ουσ.:

1. η καταβολή χρημάτων είναι το να δίνουμε χρήματα για να πληρώσουμε χρέος, δάνειο, φόρο κτλ.: *Η καταβολή του φόρου γίνεται στην εφορία.*

2. καταβολές ΠΛΗΘ.: οι καταβολές μας είναι όλα όσα αποτελούν το χαρακτήρα μας και έχουν σχέση με τον τρόπο που έχουμε μεγαλώσει και έχουμε ζήσει: *Οι άνθρωποι της πόλης έχουν διαφορετικές καταβολές από τους ανθρώπους του χωριού.*

καταβρέχω (κατάβρεξα), **καταβρέχομαι** (καταβράχηκα, καταβρεγμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν καταβρέχουμε κάτι, σκορπίζουμε πάνω του νερό (= βρέχω): *Κατάβρεξε τα ρούχα πριν τα σιδερώσει.*

2. καταβρέχουμε κάποιον όταν ρίχνουμε πάνω του πολύ νερό (= μουσκεύω): *Τον κατάβρεξε με έναν κουβά νερό. / Καταβράχηκαν τα ρούχα από τη βροχή.*

καταγγέλλω (κατήγγειλα και κατάγγειλα), **καταγγέλλομαι** (καταγγέλθηκα, καταγγελλόμενος) ΡΗΜ.:

1. όταν καταγγέλλουμε κάποιον, ενημερώνουμε την αστυνομία ή το δικαστήριο ότι έκανε κάτι παράνομο και ζητάμε να τιμωρηθεί (= κατηγορώ): *Τον κατήγγειλαν επειδή κακοποιούσε τα παιδιά και τη γυναίκα του. / Κατήγγειλε στην αστυνομία την κλοπή της μηχανής του.*

2. όταν καταγγέλλουμε ένα γεγονός, λέμε ότι δε συμφωνούμε με αυτό, επειδή το θεωρούμε άδικο ή παράνομο (= κατακρίνω): *Ο σκηνοθέτης στην ταινία του καταγγέλλει τον πόλεμο.*

καταγής ΕΠΙΡΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): όταν κάτι βρίσκεται καταγής, βρίσκεται στο έδαφος ή στο πάτωμα (= κάτω, χάμω): *Τα παιδιά τού έβαλαν τρικλοποδιά κι έπεσε καταγής.*

κατάγομαι ΡΗΜ.:

1. όταν κάποιος κατάγεται από κάποιο μέρος, εκεί γεννήθηκε ο ίδιος, οι γονείς του ή οι πρόγονοί του: *Ζει στην Αθήνα αλλά κατάγεται από τη Θεσσαλονίκη. / Κατάγεται από την επαρχία.*

2. όταν κάποιος κατάγεται από μια ορισμένη οικογένεια, είναι παιδί αυτής της οικογένειας ή πιο μακρινός απόγονος (= προέρχομαι): *Κατάγεται από Έλληνες γονείς. / Κατάγεται από πλούσια οικογένεια.*

⚠ Η λέξη κατάγομαι έχει μόνο ενεστώτα και παρατατικό.

η καταγωγή (της καταγωγής, των καταγωγών) ΟΥΣ.: η καταγωγή μας είναι ο τόπος όπου έζησαν και γεννήθηκαν οι γονείς μας ή οι παλιότεροι συγγενείς μας: *Είναι Έλληνας υπήκοος τουρκικής καταγωγής. / Ζει στην Αμερική αλλά είναι Ιταλός στην καταγωγή.*

καταδέχομαι (καταδέχτηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν κάποιος μας καταδέχεται, δέχεται να έχει σχέσεις μαζί μας, δείχνοντας όμως ότι μας θεωρεί κατώτερους του: *Από τότε που έκανε λεφτά δε μας καταδέχεται.*

2. όταν κάποιος καταδέχεται να κάνει κάτι, δέχεται να το κάνει, αν και πιστεύει ότι είναι κατώτερό του: *Κυκλοφορεί πάντα με ταξί, δεν καταδέχεται να μπει σε λεωφορείο!*

καταδικάζω (καταδικάσα), **καταδικάζομαι** (καταδικάστηκα, καταδικασμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν ένα δικαστήριο καταδικάζει κάποιον, τον θεωρεί ένοχο και τον τιμωρεί (≠ αθώνω): *Το δικαστήριο τον καταδίκασε σε ένα χρόνο φυλάκιση.*

2. όταν καταδικάζουμε κάποια πράξη, λέμε ότι τη θεωρούμε κακή ή άδικη (= επικρίνω, αποδοκίμαζω): *Η κυβέρνηση κατάδικασε την τρομοκρατική ενέργεια.*

3. λέμε "καταδικάζω" όταν κάτι είναι βέβαιο ότι θα έχει κακή εξέλιξη: *Είναι καταδικασμένος να πεθάνει από ανίατη ασθένεια.*

η κατάθεση (της κατάθεσης, των καταθέσεων) ΟΥΣ.:

1. η κατάθεση είναι το χρηματικό ποσό που βάζουμε σε κάποιο λογαριασμό στην τράπεζα (≠ ανάληψη): *Έκανε κατάθεση πεντακοσίων ευρώ στις 10 Απριλίου.*

2. η κατάθεση είναι το να δίνει πληροφορίες στην αστυνομία ή στο δικαστήριο αυτός που είδε κάποιο έγκλημα ή αυτός που κατηγορείται για κάποιο έγκλημα: *Έδωσε κατάθεση στον εισαγγελέα σχετικά με το φόνο.*

η καταιγίδα (της καταιγίδας, των καταιγίδων) ΟΥΣ.:

1. καταιγίδα είναι η δυνατή και ξαφνική βροχή, που συνήθως συνοδεύεται από αστραπές, κεραυνούς και δυνατό αέρα: *Πλημμύρισαν πόλεις και χωριά από τις καταιγίδες.*

2. λέμε καταιγίδα κάτι που φέρνει μεγάλη ανατάτωση και αναταραχή: *Οι κάτοικοι εγκατέλειψαν την περιοχή πριν ξεσπάσει η καταιγίδα του πολέμου.*

ΤΟ **καταΐφι** ΟΥΣ. ⇒ **κανταΐφι**

κατάκαρδα ΕΠΙΡΡ.: όταν λέμε κατάκαρδα, εννοούμε μέχρι τα βάθη της καρδιάς: *Με συγκινεί κατάκαρδα η φροντίδα σας.*

ΕΚΦΡ. παίρνω κατάκαρδα

ο κατακλυσμός (του κατακλυσμού, των κατακλυσμών) ΟΥΣ.:

1. κατακλυσμός είναι η πάρα πολύ δυνατή βροχή, που συνήθως προκαλεί πλημμύρες (= νεροποντή, πλημμύρα): *Μη βγεις έξω, γιατί γίνεται κατακλυσμός.*

2. λέμε ότι υπάρχει κατακλυσμός από κάτι όταν υπάρχει πολύ μεγάλος αριθμός από αυτό (= πλήθος): *Κατακλυσμός από παράπονα έγιναν στο διευθυντή για τις μειώσεις στους μισθούς.*

ο κατάκοπος, η κατάκοπη, το κατάκοπο ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι κατάκοπος, είναι πάρα πολύ κουρασμένος: *Γύρισε στο σπίτι κατάκοπη από τη δουλειά.*

ο κατακόρυφος, η κατακόρυφη, το κατακόρυφο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι κατακόρυφο, βρίσκεται σε ίσια και όρθια θέση με κατεύθυνση από πάνω προς τα κάτω (= κάθετος ≠ οριζόντιος): *Πάνω μας ορθώνονταν θεόρατα, κατακόρυφα βράχια.*

2. όταν μια τιμή παρουσιάζει κατακόρυφη άνοδο ή κατακόρυφη πτώση, παρουσιάζει μεγάλη και απότομη άνοδο ή πτώση: *Μέσα σε λίγες ώρες σημειώθηκε κατακόρυφη πτώση της θερμοκρασίας.*

κατακτάω/κατακτώ (κατάκτησα), **κατακτιέμαι/κατακτώμαι** (κατακτήθηκα, κατακτημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κάποιος κατακτάει μια χώρα ή μια περιοχή, την κάνει δική του, συνήθως μετά από πόλεμο (= κυριεύω, καταλαμβάνω): *Οι Ευρωπαίοι κατέκτησαν την Αμερική στις αρχές του 15ου αιώνα.*

2. όταν κατακτάμε κάτι, το πετυχαίνουμε με κόπο ή προσπάθεια: *Κατέκτησε τη θέση του διευθυντή με τις γνώσεις του και με σκληρή δουλειά. (= καταλαμβάνω)*

3. όταν κατακτάμε κάποιον, τον κάνουμε να μας συμπαθήσει (= γοητεύω): *Μας κατέκτησε όλους με την ομορφιά της και την ευγένειά της.*

ο κατακτητής (του κατακτητή, των κατακτητών), **η κατακτήτρια** (της κατακτήτριας, των κατακτητριών) ΟΥΣ.: ο κατακτητής είναι αυτός

που κατακτάει μια ξένη χώρα ή μια περιοχή, συνήθως μετά από πόλεμο: *Οι Γερμανοί κατακτητές αιχμαλώτιζαν ή εκτελούσαν τους κατοίκους των πόλεων.*

καταλαβαίνω (κατάλαβα) ΡΗΜ.:

1. καταλαβαίνω κάτι ή κάποιον όταν γνωρίζω το νόημά του ή ξέρω τι θέλει να μου πει (= κατανοώ): *Όποιος δεν καταλαβαίνει το μάθημα, να σηκώσει το χέρι του. / Συγγνώμη, δεν καταλαβαίνω αγγλικά.*

2. καταλαβαίνω κάτι όταν μαθαίνω γιατί γίνεται, πώς γίνεται ή τι συνέπειες έχει (= αντιλαμβάνομαι): *Είσαι μικρός για να καταλάβεις τις συνέπειες του πολέμου. / Τώρα κατάλαβα γιατί μου είπες ψέματα!*

3. όταν καταλαβαίνουμε κάποιον, ξέρουμε πώς νιώθει και γιατί κάνει κάτι (= νιώθω, συμμερίζομαι): *Παραπονιέται ότι δεν τον καταλαβαίνουν οι γονείς του. / Καταλαβαίνω την αγωνία σου.*

4. όταν καταλαβαίνουμε κάτι ή κάποιον, ξέρουμε ποιος είναι ή ποιο είναι (= αναγνωρίζω, γνωρίζω): *Η φωνή σου ακούγεται βραχνή, γι' αυτό δε σε κατάλαβα. / Τον κατάλαβα από το περπάτημά του.*

5. όταν καταλαβαίνουμε κάτι, το νιώθουμε με τις αισθήσεις μας: *Δεν το καταλαβαίνεις το κρύο αν είσαι καλά ντυμένος. (= αισθάνομαι) / Μπήκε από την πίσω πόρτα και δεν τον κατάλαβα που ήρθε. (= αντιλαμβάνομαι)*

ΕΚΦΡ. μαζί μιλάμε και χώρια καταλαβαινόμαστε

καταλαμβάνω (κατέλαβα), καταλαμβάνομαι (καταλήφθηκα, κατειλημμένος) ΡΗΜ. (ΕΠΙΣ.):

1. ένας στρατός καταλαμβάνει μια χώρα, μια πόλη κτλ. όταν την κάνει δική του με βίαιο τρόπο (= κυριεύω, κατακτάω): *Ο στρατός κατέλαβε το αεροδρόμιο και την πρωτεύουσα της χώρας.*

2. κάποιος που καταλαμβάνει ένα χώρο αρνείται να φύγει από αυτόν αν δε γίνει αυτό που ζητάει (= κάνω κατάληψη): *Οι φοιτητές κατέλαβαν τα πανεπιστήμια.*

3. καταλαμβάνουμε μια θέση ή κάτι άλλο όταν το αποκτάμε ή το κερδίζουμε: *Κατέλαβε τη θέση του διευθυντή στην εταιρεία. (= παίρνω) / Η ομάδα μας κατέλαβε τη δεύτερη θέση στο πρωτάθλημα. (= κερδίζω)*

4. καταλαμβάνει 3^ο ΠΡ.: κάτι καταλαμβάνει μια επιφάνεια όταν έχει ορισμένη έκταση (= πιάνει, καλύπτει): *Το σχολείο καταλαμβάνει μια έκταση πέντε στρεμμάτων.*

5. καταλαμβάνει 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι μας καταλαμβάνει ένα συναίσθημα όταν είναι πολύ έντονο (= πιάνει): *Φοβήθηκε και την κατέλαβε πανικός.*

καταλήγω (κατέληξα) ΡΗΜ.:

1. καταλήγουμε κάπου όταν φτάνουμε σε ένα αποτέλεσμα ή σε ένα συμπέρασμα: *Οι δύο χώρες κατέληξαν σε συμφωνία για το φυσικό αέριο. (= φτάνω) / Έκαναν έρευνα και κατέ-*

ληξαν ότι ο οδηγός ήταν μεθυσμένος. (= συμπεραίνω)

2. λέμε ότι κάποιος καταλήγει κάπου όταν φτάνει σε μια άσχημη κατάσταση (= καταντάω): *Θα καταλήξει στη φυλακή αν συνεχίσει τις παρανομίες.*

3. καταλήγει 3^ο ΠΡ.: κάτι καταλήγει σε ένα σημείο που είναι το τέλος του (= τελειώνει ≠ αρχίζει): *Ο δρόμος καταλήγει στην παραλία.*

η **κατάληξη** (της κατάληξης, των καταλήξεων) ΟΥΣ.:

1. η κατάληξη είναι το πώς τελειώνει ένα γεγονός ή τι αποτέλεσμα έχει (= τέλος, έκβαση): *Δυσάρεστη κατάληξη είχε η περιπέτεια των δύο ορειβατών.*

2. (ΓΡΑΜΜ.) στη γραμματική, η κατάληξη είναι το τελευταίο τμήμα μια λέξης, που αλλάζει όταν η λέξη κλίνεται: *Τα επίθετα που έχουν κατάληξη "-ης" κλίνονται όπως το "συνεχής".*

η **κατάληψη** (της κατάληψης, των καταλήψεων) ΟΥΣ.: όταν κάνουμε κατάληψη, καθόμαστε σε ένα χώρο που δε μας ανήκει, επειδή διαμαρτυρόμαστε για κάτι, και δε δεχόμαστε να φύγουμε από εκεί αν δεν ικανοποιηθούν αυτά που ζητάμε: *Οι φοιτητές προχώρησαν σε κατάληψη των πανεπιστημίων.*

κατάλληλα ΕΠΙΡΡ. (ΕΠΙΣ.): όταν κάτι γίνεται κατάλληλα, γίνεται με το σωστό τρόπο, με τον τρόπο που ταιριάζει σε μια ορισμένη περίπτωση (= ανάλογα ≠ ακατάλληλα): *Βγήκε στο κρύο χωρίς να είναι κατάλληλα ντυμένος.*

ο **κατάλληλος**, η **κατάλληλη**, το **κατάλληλο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι κατάλληλος για μια δουλειά, είναι αρκετά ικανός για να την κάνει (= ικανός ≠ ανίκανος): *Ήταν ο πιο κατάλληλος για τη θέση αυτή.*

2. όταν κάτι είναι κατάλληλο για μια ορισμένη περίπτωση, είναι το σωστό, αυτό που ταιριάζει σε αυτή την περίπτωση (≠ ακατάλληλος): *Τώρα είναι η κατάλληλη εποχή για να ταξιδέψεις. / Το παιχνίδι είναι κατάλληλο για παιδιά από 2 έως 5 χρονών.*

κατάλληλως ΕΠΙΡΡ. (ΕΠΙΣ.): κατάλληλα (= αναλόγως): *Αν μου μιλήσει άσχημα, θα του απαντήσω κατάλληλως.*

ο **κατάλογος** (του καταλόγου, των καταλόγων) ΟΥΣ.:

1. ένας κατάλογος είναι ένα σύνολο από πράγματα που ανήκουν στην ίδια κατηγορία και είναι γραμμένα με ορισμένη σειρά (= λίστα): *Έφτιαξε έναν κατάλογο με τα ονόματα όσων θα έρθουν στην εκδρομή.*

2. κατάλογο λέμε το βιβλίο ή τον πίνακα όπου είναι γραμμένα με ορισμένη σειρά πράγματα που ανήκουν στην ίδια κατηγορία: *Ο καθηγητής φώναξε στην τύχη ένα μαθητή από τον κατάλογο.*

3. σε ένα εστιατόριο, ο κατάλογος είναι το ειδικό βιβλίο στο οποίο είναι γραμμένα όλα τα φαγητά και οι τιμές τους, ώστε να μπορούν να

αποφασίζουν οι πελάτες τι θα παραγγείλουν: *Ζητήσαμε από το σερβιτόρο να μας φέρει τον κατάλογο.*

κατάματα ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κοιτάμε κάποιον κατάματα, τον κοιτάμε ακριβώς μέσα στα μάτια, χωρίς να νιώθουμε ντροπή: *Κοίταξε με κατάματα και πες μου την αλήθεια.*

2. όταν κοιτάμε κάτι κατάματα, το αντιμετωπίζουμε όπως ακριβώς είναι, χωρίς να προσπαθούμε να το αποφύγουμε: *Πρέπει να κοιτάξουμε το μέλλον κατάματα χωρίς φόβο.*

καταμεσής ΕΠΙΡΡ.: όταν βρισκόμαστε καταμεσής ενός χώρου, βρισκόμαστε ακριβώς στη μέση του: *Μη στέκεσαι καταμεσής του δρόμου, θα σε χτυπήσουν τα αυτοκίνητα!*

καταναλώνω (κατανάλωσα), **καταναλώνομαι** (καταναλώθηκα, καταναλωμένος) ΡΗΜ.:

1. καταναλώνουμε καύσιμα, χρόνο, χρήματα κτλ. όταν τα χρησιμοποιούμε για ορισμένο σκοπό: *Ένα μικρότερο αυτοκίνητο καταναλώνει λιγότερη βενζίνη. (= καίω, χαλάω) / Οι μητέρες καταναλώνουν πολύ χρόνο για τη φροντίδα του μωρού. (= ξοδεύω)*

2. (ΕΠΙΣ.) όταν τρώμε ή πίνουμε κάτι, το καταναλώνουμε: *Μειώθηκε ο αριθμός των ανθρώπων που καταναλώνουν κρέας καθημερινά. / Οι βόρειοι λαοί καταναλώνουν μεγάλες ποσότητες μπίρας.*

η **κατανάλωση** (της κατανάλωσης, των καταναλώσεων) ΟΥΣ.:

1. η κατανάλωση είναι το να αγοράζουμε αγαθά και να τα χρησιμοποιούμε, να τα τρώμε ή να τα πίνουμε: *Τα κρέατα κρίθηκαν ακατάλληλα για κατανάλωση. / Αυξήθηκε η κατανάλωση της μπίρας το καλοκαίρι.*

2. η κατανάλωση είναι η ποσότητα από κάποιο προϊόν που χρησιμοποιούμε, αγοράζουμε, τρώμε ή πίνουμε: *Οι νέοι πρέπει να αυξήσουν την κατανάλωση φρούτων και λαχανικών. / Τα καινούρια αυτοκίνητα έχουν μικρότερη κατανάλωση βενζίνης.*

ο **καταναλωτής** (του καταναλωτή, των καταναλωτών), η **καταναλώτρια** (της καταναλώτριας, των καταναλωτριών) ΟΥΣ.: ο καταναλωτής είναι αυτός που καταναλώνει διάφορα προϊόντα ή υπηρεσίες: *Οι καταναλωτές πρέπει να διαβάσουν πάντα την ημερομηνία λήξης των προϊόντων.*

η **κατανόηση** (της κατανόησης, των κατανόησεων) ΟΥΣ.:

1. η κατανόηση είναι το να καταλαβαίνουμε κάτι πολύ καλά: *Το κείμενο ήταν δύσκολο στην κατανόηση, γιατί οι μαθητές είχαν πολλές άγνωστες λέξεις.*

2. όταν δείχνουμε κατανόηση σε κάποιον, μπαίνουμε στη θέση του και καταλαβαίνουμε πώς νιώθει ή γιατί κάνει κάτι: *Άκουσε με υπομονή και κατανόηση τα προβλήματά τους.*

κατανοώ (κατανόησα), **κατανοούμαι** (κατανοήθηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν κατανοούμε κάτι, το καταλαβαίνουμε πολύ καλά: *Αν δεν κατανοήσεις την ερώτηση, δε θα μπορέσεις να λύσεις την άσκηση.*

2. όταν κατανοούμε κάποιον, μπαίνουμε στη θέση του και καταλαβαίνουμε πώς νιώθει ή γιατί κάνει κάτι (= συμμερίζομαι): *Κατανοώ το θυμό σου, γι' αυτό δε σε παρεξηγώ.*

καταντάω/καταντώ (κατάντησα) ΡΗΜ.:

1. κάποιος ή κάτι καταντάει σημαίνει ότι φτάνει σε πολύ άσχημη κατάσταση (= καταλήγω): *Στο τέλος η συζήτηση κατάντησε βαρετή και μονότονη.*

2. όταν κάποιος ή κάτι μας καταντάει όταν μας κάνει να φτάσουμε σε μια πολύ άσχημη κατάσταση: *Κοίτα πώς τον κατάντησε η αρρώστια, γέρο και ανήμπορο.*

καταπιάνομαι (καταπιόστηκα) ΡΗΜ.: καταπιανόμαστε με κάτι όταν αρχίζουμε να ασχολούμαστε με αυτό (= καταγινόμαι): *Άφησε τη δουλειά του και καταπιόστηκε με την πολιτική. / Τα καταφέρνει με ό,τι και αν καταπιάνεται.*

καταπιέζω (καταπίεσα), **καταπιέζομαι** (καταπιέστηκα, καταπιεσμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν καταπιέζουμε κάποιον, του απαγορεύουμε να κάνει αυτό που θέλει ή του στερούμε τα δικαιώματα που έχουν οι άλλοι άνθρωποι (= τυραννάω): *Οι λαοί αγωνίζονται ενάντια στις κυβερνήσεις που τους καταπιέζουν. / Μην το καταπιέξεις το παιδί, άφησέ το να φάει όσο θέλει!*

2. **καταπιέζει** 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι μας καταπιέζει, μας κάνει να μη νιώθουμε άνετα: *Με καταπιέζουν οι μικροί και σκοτεινοί χώροι.*

καταπίνω (κατάπια), **καταπίνομαι** ΡΗΜ.:

1. όταν καταπίνουμε κάτι, καταβγαίνει από το στόμα στο στομάχι μας: *Πνίγηκε επειδή κατάπιε λαίμαργα μια μπουκιά ψωμί. (= τρώω) / Να καταπιείς μια γουλιά νερό πριν πάρεις το χάπι. (= πίνω)*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) λέμε ότι κάποιος καταπίνει κάτι όταν πιστεύει με ευκολία ότι είναι αλήθεια (= χάφτω): *Ό,τι φέμα και να του πεις το καταπίνει.*

3. (ΑΝΕΠΙΣ.) λέμε ότι κάποιος καταπίνει κάτι άσχημο όταν το δέχεται χωρίς να παραπονιέται (= ανέχομαι): *Κατάπие υπομονετικά τις προσβολές του χωρίς να πει κουβέντα.*

ΕΚΦΡ. άνοιξε η γη και τον κατάπие, να ανοίξει η γη να με καταπиеί

καταπληκτικά ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι γίνεται καταπληκτικά, γίνεται πολύ ωραία ή πολύ καλά (= εξαιρετικά, έξοχα, θαυμάσια): *Θα μπορούσα να τον ακούω ώρες να παίζει βιολί. Παίζει καταπληκτικά!*

2. όταν λέμε καταπληκτικά, εννοούμε πάρα πολύ (= εκπληκτικά): *Θυμίζει καταπληκτικά τη μητέρα της.*

ο **καταπληκτικός**, η **καταπληκτική**, το **καταπληκτικό** ΕΠΙΘ.: καταπληκτικό λέμε κάποιον ή κάτι που μας αρέσει πάρα πολύ (= εξαιρετικός,

έξοχος, θαυμάσιος): *Αξίζει να το διαβάσεις, είναι καταπληκτικό βιβλίο.*

ο **κατάπληκτος**, η **κατάπληκτη**, το **κατάπληκτο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος μένει κατάπληκτος, νιώθει πολύ μεγάλη έκπληξη (= εμβρόντητος, αποσβολωμένος): *Μένω κατάπληκτος με τα ψέματα που διέδωσε για μένα.*

η **καταπολέμηση** (της καταπολέμησης) ΟΥΣ.: η καταπολέμηση μιας δυσάρεστης κατάστασης ή γεγονότος είναι η προσπάθεια που γίνεται για να σταματήσει να υπάρχει: *Η κυβέρνηση λαμβάνει μέτρα για την καταπολέμηση της ανεργίας.*

⚠ Η λέξη καταπολέμηση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **κατάρρα** (της κατάρρας) ΟΥΣ.: κατάρρα είναι τα λόγια που λέμε σε κάποιον όταν θέλουμε να πάθει κάτι κακό (≠ ευχή): *Βαριές κατάρρες ακούστηκαν για το φονιά από τους συγγενείς του θύματος.*

⚠ Η λέξη κατάρρα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ΕΚΦΡ. γυρίζω σαν την άδικη κατάρρα

καταργώ (κατάργησα και κατήργησα), **καταργούμαι** (καταργήθηκα, καταργημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν καταργούν ένα νόμο, δηλώνουν ότι είναι άκυρος και δεν τον εφαρμόζουν (= ακυρώνω): *Ψηφίστηκε νέος νόμος και ο παλιός καταργήθηκε.*

2. καταργώ κάτι όταν το σταματάω: *Για να αδυνατίσω, κατάργησε το βραδινό φαγητό. / Καταργήθηκαν τα νυχτερινά δρομολόγια στα τρένα.*

3. όταν καταργούν κάποιον από μια θέση, τον βγάζουν από τη θέση αυτή: *Τον κατάργησαν από διευθυντή.*

ο **καταρράκτης** (του καταρράκτη, των καταρράκτων) ΟΥΣ.:

1. ο καταρράκτης είναι το μέρος όπου τα νερά ενός ποταμού πέφτουν με δύναμη από μεγάλο ύψος: *Ένα από τα μεγαλύτερα φυσικά θαύματα του κόσμου είναι οι καταρράκτες του Νιαγάρα.*

2. (ΙΑΤΡ.) ο καταρράκτης είναι μια αρρώστια, κατά την οποία θολώνουν τα μάτια και δε βλέπουμε καλά: *Ο παππούς έκανε εγχείριση καταρράκτη.*

ο **καταρράχτης** (του καταρράχτη, των καταρράχτων) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς ο καταρράκτης: *Πήγαμε στους καταρράχτες της Έδεσσας.*

το **κατάρτι** (του καταρτιού, των καταρτιών) ΟΥΣ.: το κατάρτι ενός πλοίου είναι ένα ψηλό κοντάρι πάνω στο οποίο στηρίζονται τα πανιά του: *Ένα πλοίο με τρία κατάρτια πλησιάζει στο λιμάνι.*

κατασκευάζω (κατασκεύασα), **κατασκευάζομαι** (κατασκευάστηκα, κατασκευασμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κατασκευάζουμε κάτι, το φτιάχνουμε, με ένα ή περισσότερα υλικά και με τη βοήθεια εργαλείων, μηχανών κτλ.: *Κατασκεύασαν το νέο αεροδρόμιο έξω από την πόλη. (= χτίζω)*

/ Το αυτοκίνητό του κατασκευάστηκε στη Γερμανία. (= παράγω)

2. λέμε ότι κατασκευάζουμε μια ιστορία ή κάτι άλλο όταν τη δημιουργούμε με τη φαντασία μας (= πλάθω, επινοώ): *Κατασκεύασε όλη αυτή την ιστορία για να μας βάλει να τσακωθούμε.*

η **κατασκευή** (της κατασκευής, των κατασκευών) ΟΥΣ.:

1. κατασκευή είναι το να κατασκευάζουμε κτίρια, μηχανήματα, έπιπλα κτλ.: *Η κατασκευή της εθνικής οδού θα ολοκληρωθεί σε δύο μήνες.*

2. η κατασκευή είναι καθετί που έχει κατασκευαστεί: *Το νέο Μουσείο Μπενάκη στην Αθήνα είναι μια υπέροχη κατασκευή από μπετόν και γυαλί. (= κτίσμα)*

η **κατασκήνωση** (της κατασκήνωσης, των κατασκήνώσεων) ΟΥΣ.:

1. κατασκήνωση είναι το να στήνουμε τη σκηνή μας στην εξοχή για να μείνουμε: *Οι ορειβάτες έστησαν την κατασκήνωση στους πρόποδες του βουνού.*

2. η κατασκήνωση είναι ένας χώρος με σκηνές ή κτίρια στην εξοχή, όπου πηγαίνουν τα παιδιά για να περάσουν τις διακοπές τους, κάνοντας αθλήματα, παίζοντας παιχνίδια κ.ά.: *Το καλοκαίρι θα πάμε δεκαπέντε μέρες κατασκήνωση.*

3. η κατασκήνωση είναι το σύνολο των ανθρώπων που μένουν σε μια κατασκήνωση: *Όλη η κατασκήνωση θα πάμε εκδρομή στην αρχαία Ολυμπία.*

ο **κατάσκοπος**, η **κατάσκοπος** (του/της κατασκόπου και των κατασκόπων) ΟΥΣ.: μια χώρα ή ένας οργανισμός πληρώνει έναν κατάσκοπο για να συγκεντρώσει μυστικές πληροφορίες για μια άλλη χώρα ή άλλον οργανισμό (= μυστικός πράκτορας): *Ήταν κατάσκοπος των Γερμανών στο Β' Παγκόσμιο πόλεμο.*

ο **κάτασπρος**, η **κάτασπρη**, το **κάτασπρο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι κάτασπρο, είναι εντελώς άσπρο (= κατάλευκος, ολόλευκος): *Τα σπιτάκια του νησιού ήταν κάτασπρα σαν το χιόνι.*

2. όταν κάποιος είναι κάτασπρος, είναι πολύ χλωμός (= κατάχλωμος): *Έγινε κάτασπρος από την τρομάρα του.*

η **κατάσταση** (της κατάστασης, των καταστάσεων) ΟΥΣ.: χρησιμοποιούμε τη λέξη κατάσταση για να αναφερθούμε στο πώς είναι κάτι ή κάποιος μια ορισμένη χρονική στιγμή: *Οι τοίχοι είναι σε κακή κατάσταση και θέλουν βάψιμο. / Η κατάσταση της υγείας του είναι πολύ καλή μετά από την εγχείριση.*

το **κατάστημα** (του καταστήματος, των καταστημάτων) ΟΥΣ.:

1. κατάστημα είναι η επιχείρηση που πουλάει διάφορα προϊόντα (= μαγαζί): *Το χειμερινό ωράριο των καταστημάτων ισχύει μέχρι 31 Μαρτίου.*

2. κατάσταση είναι το κτίριο στο οποίο βρίσκεται αυτή η επιχείρηση: *Πυρκαγιά ξέσπασε σε κατάσταση αθλητικών ειδών.*

καταστρέφω (κατέστρεψα και κατάστρεψα), **καταστρέφομαι** (καταστράφηκα, κατεστραμμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν καταστρέφω κάτι, του προκαλώ μεγάλη ζημιά: *Οι σεισμοί κατέστρεψαν ολόκληρες πόλεις. (= αφανίζω, εξαφανίζω, κατεδαφίζω) / Τα κατέστρεψε τα παπούτιά του από το πολύ περπάτημα. (= χαλάω)*

2. λέμε ότι καταστρέφω κάποιον ή κάτι όταν τον οδηγώ στην αποτυχία: *Η ζήλια του κατέστρεψε το γάμο τους. (= διαλύω) / Τον κατέστρεψαν οι κακές παρέες. (= χαλάω)*

η **καταστροφή** (της καταστροφής, των καταστροφών) ΟΥΣ.:

1. καταστροφή είναι το να γίνεται πολύ μεγάλη ζημιά (= εξαφάνιση, αφανισμός): *Η πυρκαγιά προκάλεσε μεγάλη καταστροφή στο δάσος.*

2. καταστροφή λέμε καθετί που κάνει μεγάλο κακό σε ανθρώπους ή πράγματα: *Αυτό το χαλάζι ήταν καταστροφή για τις καλλιέργειες.*

ΕΚΦΡ. φέρνω την καταστροφή

το **κατάστρωμα** (του καταστρώματος, των καταστρωμάτων) ΟΥΣ.:

1. το κατάστρωμα είναι ο ανοιχτός χώρος του πλοίου, πάνω στον οποίο μπορούμε να περπατήσουμε: *Ανέβηκε στο κατάστρωμα για να πάρει καθαρό αέρα.*

2. όταν ταξιδεύουμε κατάστρωμα, ταξιδεύουμε στη φτηνή θέση στο πλοίο: *Οι τουρίστες έβγαλαν εισιτήριο για κατάστρωμα.*

καταφέρνω (κάταφερα) ΡΗΜ.:

1. όταν καταφέρνουμε κάτι, το πετυχαίνουμε με κόπο και προσπάθεια (= κατορθώνω): *Κάταφερε να περάσει την τάξη με πολύ διάβασμα. / Έπαιξαν καλά αλλά δεν κατάφεραν να τους νικήσουν.*

2. όταν καταφέρνουμε κάποιον να κάνει κάτι, τον πείθουμε να κάνει αυτό που θέλουμε εμείς: *Τον κατάφερα να μου αγοράσει καινούριο αυτοκίνητο.*

3. (ΑΝΕΠΙΣ.) λέμε ότι κάποιος καταφέρνει ένα φαγητό όταν μπορεί και τρώει πάρα πολύ από αυτό σε ένα γεύμα: *Κατάφερε μόνος του ένα ολόκληρο αρνί!*

ΕΚΦΡ. τα καταφέρνω

το **καταφύγιο** (του καταφυγίου, των καταφυγίων) ΟΥΣ.:

1. το καταφύγιο είναι το μέρος στο οποίο πηγαίνουμε για να προστατευτούμε από τον άσχημο καιρό ή από κάποιον κίνδυνο: *Όταν έπιασε βροχή, βρήκαμε καταφύγιο σε μια σπηλιά.*

2. το καταφύγιο είναι ένα μικρό σπίτι στην εξοχή ή στο βουνό, στο οποίο μένουν οι άνθρωποι όταν πηγαίνουν για κυνήγι, ορειβασία ή εκδρομή: *Το βράδυ κάποιοι κοιμήθηκαν στο καταφύγιο και άλλοι σε σκηνές.*

η **καταχνιά** (της καταχνιάς) ΟΥΣ.: η καταχνιά είναι η αραιή ομίχλη: *Έχασαν το δρόμο από την πυκνή καταχνιά.*

⚠ Η λέξη καταχνιά δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **κατάψυξη** (της κατάψυξης, των καταψύξεων) ΟΥΣ.: η κατάψυξη είναι το μέρος του ψυγείου μέσα στο οποίο βάζουμε τα τρόφιμα για να παγώσουν και να διατηρηθούν φρέσκα για πολύ καιρό: *Βάλε το παγωτό στην κατάψυξη για να μη λιώσει. / Έβγαλε το κρέας από την κατάψυξη για να ξεπαγώσει.*

κατεβάζω (κατέβασα, κατεβασμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κατεβάζουμε κάτι σε κάποιο μέρος, το φέρνουμε από ένα ψηλό σημείο σε ένα πιο χαμηλό ($\neq$ ανεβάζω): *Κατέβασε τα σκουπίδια στο δρόμο. / Κατέβαστε τα χέρια! ($\neq$ σηκώνω)*

2. λέμε ότι κατεβάζουμε κάτι όταν το κάνουμε να γίνει μικρότερο σε τιμή, μέγεθος, αξία κτλ. (= μειώνω, ρίχνω $\neq$ αυξάνω): *Η ασπιρίνη τής κατέβασε τον πυρετό. / Άρχισαν οι εκπώσεις και οι έμποροι κατέβασαν τις τιμές.*

3. λέμε ότι κατεβάζουμε την ένταση ενός ήχου όταν την κάνουμε να ακούγεται πιο χαμηλά (= χαμηλώνω $\neq$ δυναμώνω): *Κατέβασε την ένταση της φωνής του για να μην τον ξυπνήσει.*

4. όταν μας κατεβάζουν από ένα μέσο συγκοινωνίας, μας αφήνουν ή μας βοηθούν να βγούμε από αυτό (= αποβιβάζω $\neq$ επιβιβάζω): *Ζήτησε από τον οδηγό να την κατεβάσει στην επόμενη στάση.*

5. όταν κατεβάζουμε κάτι, το κάνουμε να χάσει την αξία του ή την ποιότητά του (= υποβιβάζω): *Με αυτά που λες κατεβάζεις το επίπεδο της συζήτησης.*

6. λέμε ότι κατεβάζουμε μία νέα πρόταση ή ιδέα όταν την παρουσιάζουμε (= προτείνω, υποβάλλω): *Οι συνδικαλιστές κατέβασαν πρόταση για απεργία.*

7. (ΑΝΕΠΙΣ.) λέμε ότι κατεβάζουμε ένα φαγητό ή ένα ποτό όταν τρώμε πολύ από αυτό: *Κατέβασε μόνος του ένα ταψί κανταΐφι. (= καταβροχθίζω)*

ΕΚΦΡ. κατεβάζω ιδέες, κατεβάζω τα μούτρα, ό,τι βρέξει ας κατεβάσει

κατεβάζω ιδέες ΕΚΦΡ.: το λέμε για κάποιον που το μυαλό του δουλεύει και σκέφτεται καινούρια πράγματα: *Είναι πολύ κουρασμένος και δεν μπορεί να κατεβάσει ιδέες.*

κατεβάζω τα μούτρα ΕΚΦΡ.: το λέμε όταν κάποιος δείχνει ότι δεν είναι ευχαριστημένος με κάτι: *Του είπαμε "όχι" και κατέβασε μούτρα!*

κατεβαίνω (κατέβηκα, κατεβασμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κατεβαίνουμε μια σκάλα, μια κατηφόρα κτλ., προχωράμε από ένα πιο ψηλό σημείο σε ένα πιο χαμηλό ($\neq$ ανεβαίνω): *Κατέβηκε στο υπόγειο για να κλείσει το καλοριφέρ. / Χρειάστηκαν τρεις ώρες για να κατέβουν το βουνό.*

2. όταν κατεβαίνουμε από ένα μέσο συγκοινωνίας, βγαίνουμε από αυτό (= αποβιβάζομαι $\neq$ επιβιβάζομαι, ανεβαίνω): *Κατέβηκαν όλοι οι επιβάτες από το λεωφορείο.*

3. όταν κάποιος κατεβαίνει σε εκλογές, είναι υποψήφιος για να εκλεγεί σε κάποιο αξίωμα (= βάζω): *Κατέβηκε για δήμαρχος στις δημοτικές εκλογές.*

4. κατεβαίνει 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι κατεβαίνει, γίνεται μικρότερο (= πέφτει, μειώνεται ≠ αυξάνεται): *Πήρε ασπιδίνη και της κατέβηκε ο πυρετός. / Κατέβηκαν οι τιμές των ηλεκτρονικών υπολογιστών.*

5. κατεβαίνει 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι κατεβαίνει, πηγαίνει πιο χαμηλά (= χαμηλώνει ≠ ανεβαίνει): *Σταμάτησε ο αέρας και ο χαρταετός άρχισε να κατεβαίνει.*

6. κατεβαίνει 3^ο ΠΡ.: όταν ένα θεατρικό έργο κατεβαίνει, σταματάει να παρουσιάζεται στο κοινό (≠ ανεβαίνει): *Το έργο δεν είχε επιτυχία και κατέβηκε ύστερα από είκοσι παραστάσεις.*

7. μου κατέβηκε: λέμε ότι μας κατέβηκε κάτι όταν έχουμε μια ιδέα ξαφνικά (= μου ήρθε): *Πώς σου κατέβηκε να πάμε εκδρομή με τόσο άσχημο καιρό;*

το **κατέβασμα** (του κατεβάσματος, των κατεβασμάτων) ΟΥΣ.:

1. το κατέβασμα είναι όταν κατεβαίνει κάποιος από κάπου (= κατάρβαση, κάθοδος ≠ ανάβαση, ανέβασμα): *Γλίστρησε στο κατέβασμα από το βουνό.*

2. το κατέβασμα είναι όταν κατεβάζουμε κάτι από κάπου (≠ ανέβασμα): *Χρειάστηκε βοήθεια στο κατέβασμα των βιβλίων από τη βιβλιοθήκη.*

3. το κατέβασμα είναι η κίνηση από πάνω προς τα κάτω (= χαμύλωμα): *Το κατέβασμα του κεφαλιού δηλώνει ντροπή.*

4. κατέβασμα σημαίνει ότι κάτι γίνεται πιο λίγο ή πιο φτηνό (= μείωση ≠ αύξηση): *Το κατέβασμα της θερμοκρασίας θα επηρεάσει τις καλλιέργειες.*

κατεδαφίζω (κατεδάφισα), **κατεδαφίζομαι** (κατεδαφίστηκα, κατεδαφισμένος) ΡΗΜ.: κατεδαφίζουμε ένα κτίριο όταν το καταστρέφουμε, συνήθως με τη βοήθεια μηχανημάτων (= γκρεμίζω): *Κατεδάφισαν με μπουλντόζες τα αυθαίρετα σπίτια.*

ο **κατεργάρης** (του κατεργάρη, των κατεργαράων), η **κατεργάρα** (της κατεργάρας) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. ο κατεργάρης είναι αυτός που προσπαθεί με διάφορα κόλπα και πονηριές να πετύχει το σκοπό του (= άτιμος, πονηρός): *Θα τον βρω τον κατεργάρη που με ξεγέλασε!*

2. κατεργάρη λέμε κάποιον άνθρωπο που συμπαθούμε, γιατί με έξυπνο τρόπο καταφέρνει αυτά που θέλει (= μπαγάσας): *Αυτός ο κατεργάρης ο αδερφός σου πάλι έφυγε χωρίς να πληρώσει!*

⚠ Η λέξη κατεργάρης έχει πληθυντικό «κατεργάρηδες» και «κατεργαίοι».

ΕΚΦΡ. κάθε κατεργάρης στον πάγκο του

η **κατεύθυνση** (της κατεύθυνσης, των κατευθύνσεων) ΟΥΣ.:

1. κατεύθυνση είναι η πλευρά ή το μέρος προς το οποίο κινείται κάποιος ή κάτι για να φτάσει κάπου: *Το τρένο κινείται με κατεύθυνση προς το νότο.*

2. κατεύθυνση είναι ο γενικός τρόπος με τον οποίο πετυχαίνουμε κάποιο σκοπό: *Τα μέτρα για την καταπολέμηση της ανεργίας δεν κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση.*

3. κατευθύνσεις ΠΛΗΘ.: κατευθύνσεις είναι οι οδηγίες που μας λένε τι να κάνουμε ή πώς να το κάνουμε: *Οι γονείς του έδωσαν τις σωστές κατευθύνσεις.*

κατευθύνω (κατεύθυνα και κατηύθυνα), **κατευθύνομαι** (κατευθύνθηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν κατευθύνουμε κάτι, το οδηγούμε προς ένα ορισμένο σημείο, προς ένα πρόσωπο ή προς μια κατεύθυνση: *Ο πιλότος κατάρφερε να κατευθύνει το αεροπλάνο προς το αεροδρόμιο. / Η κυβέρνηση κατευθύνει τις προσπάθειές της προς τη βελτίωση της υγείας των πολιτών.*

2. όταν κατευθύνουμε κάποιον, του δίνουμε οδηγίες για το τι πρέπει να κάνει ή για το πώς πρέπει να το κάνει (= καθοδηγώ): *Οι καθηγητές πρέπει να τους κατευθύνουν στην επιλογή του σωστού επαγγέλματος.*

3. κατευθύνομαι ΠΑΘ.: όταν κάποιος ή κάτι κατευθύνεται προς ένα ορισμένο σημείο, πηγαίνει εκεί (= τραβάω): *Έκλεισε την πόρτα και κατευθύνθηκε προς το ασανσέρ.*

ο **κατεψυγμένος**, η **κατεψυγμένη**, το **κατεψυγμένο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν τα τρόφιμα είναι κατεψυγμένα, διατηρούνται για πολύ καιρό, γιατί τα βάζουμε στην κατάψυξη (≠ νωπός): *Τα φρέσκα ψάρια είναι πιο νόστιμα από τα κατεψυγμένα.*

2. λέμε για κάτι ότι έγινε κατεψυγμένο όταν είναι πάρα πολύ παγωμένο: *Έπιασα το χιόνι χωρίς γάντια, και τα χέρια μου έγιναν κατεψυγμένα!*

η **κατηγορία** (της κατηγορίας, των κατηγοριών) ΟΥΣ.:

1. κατηγορία είναι το να λέμε για κάποιον ότι έκανε κάτι άσχημο: *Ακούγονται εναντίον του κατηγορίες ότι είναι χαρτοπαίκτης.*

2. η κατηγορία εναντίον κάποιου είναι το να κατηγορείται για παράνομη πράξη: *Οδηγήθηκε στο δικαστήριο με την κατηγορία του φόνου.*

3. όταν χωρίζουμε άτομα, πράγματα κτλ. σε κατηγορίες, τα χωρίζουμε σε ομάδες με βάση τα κοινά τους χαρακτηριστικά: *Υπάρχουν πολλές κατηγορίες βιβλίων: επιστημονικά, αστυνομικά, παιδικά κτλ. / Μείναμε σε ξενοδοχείο τρίτης κατηγορίας.*

κατηγορώ (κατηγόρησα), **κατηγορούμαι** (κατηγορήθηκα, κατηγορημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κατηγορούμε κάποιον, λέμε ότι έκανε κάτι άσχημο (= κατακρίνω): *Τον κατηγορούν ότι δεν είναι καλός πατέρας.*

2. όταν κατηγορούμε κάποιον, ενημερώνουμε την αστυνομία ή το δικαστήριο ότι είναι υπεύθυνος για παράνομη πράξη (= καταγγέλλω): *Κατηγορείται για συμμετοχή σε δύο ληστείες τραπεζών.*

η **κατηφόρα** (της κατηφόρας) ουσ.: κατηφόρα λέμε τον κατήφορο (≠ ανηφόρα): *Τα παιδιά κατέβηκαν τρέχοντας την κατηφόρα.*

⚠ Η λέξη κατηφόρα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

η **κατηφοριά** (της κατηφοριάς, των κατηφοριών) ουσ. (ΑΝΕΠΙΣ.): η κατηφοριά είναι ό,τι και η κατηφόρα (≠ ανηφοριά): *Πώς να κατέβω με τα τακούνια την κατηφοριά;*

κατηφορίζω (κατηφόρισα) ΡΗΜ.:

1. όταν κατηφορίζουμε, προχωράμε σε κατήφορο (≠ ανηφορίζω): *Κατηφορίσαμε την πλαγιά του βουνού και βρεθήκαμε στο χωριό.*

2. κατηφορίζει 3^ο ΠΡ.: όταν ένας δρόμος κατηφορίζει, είναι κατήφορος (≠ ανηφορίζει): *Για να βγεις στην παραλία, πάρε το δρόμο που κατηφορίζει.*

κατηφορικά ΕΠΙΡΡ.: όταν προχωράμε κατηφορικά, κατηφορίζουμε και προχωράμε προς τα κάτω (≠ ανηφορικά): *Ο διάδρομος του κάστρου συνέχιζε κατηφορικά, όλο και πιο βαθιά στο έδαφος.*

ο **κατηφορικός**, η **κατηφορική**, το **κατηφορικό** ΕΠΙΘ.: όταν ένας δρόμος είναι κατηφορικός, κατηφορίζει και μας οδηγεί προς τα κάτω (≠ ανηφορικός): *Λίγο έξω από το χωριό ξεκινάει το κατηφορικό μονοπάτι προς την παραλία.*

ο **κατήφορος** (του κατήφορου, των κατήφορων) ουσ.: ο κατήφορος είναι το έδαφος που έχει κλίση προς τα κάτω (= κατηφόρα ≠ ανήφορος): *Γλίστρησε στον κατήφορο κι άρχισε να κατρακυλάει.*

το **κατηχητικό** (του κατηχητικού, των κατηχητικών) ουσ. (ΘΡΗΣΚ.): στην ορθόδοξη χριστιανική θρησκεία, το κατηχητικό είναι οι συχνές συνημισησεις παιδιών ή νέων με ανθρώπους της εκκλησίας για να τους διδάξουν το χριστιανισμό: *Τις Κυριακές μετά τη λειτουργία πηγαίνει πάντα στο κατηχητικό.*

κάτι ΑΝΤΩΝ.:

1. το χρησιμοποιούμε όταν αναφερόμαστε σε ένα πράγμα ή σε ένα γεγονός για το οποίο δεν μπορούμε να μιλήσουμε με ακρίβεια: *Κάτι μου έτυχε και δε θα έρθω αύριο στη δουλειά.*

2. όταν λέμε κάτι άνθρωποι, εννοούμε κάποιους άνθρωποι: *Είδα κάτι παιδιά να κυνηγιούνται. / Έφτιαξε κάτι κουραμπιέδες, θαύμα!*

⚠ Η λέξη κάτι δεν κλίνεται.

η **κατοικία** (της κατοικίας, των κατοικιών) ουσ.: η κατοικία είναι το κτίριο όπου κατοικεί κάποιος (= σπίτι, οικία): *Χτίζουν μια διώροφη κατοικία δίπλα στη θάλασσα.*

το **κατοικίδιο** (του κατοικίδιου, των κατοικίδιων) ουσ.: κατοικίδιο λέμε το ζώο που ζει κοντά

στον άνθρωπο: *Απαγορεύονται τα κατοικίδια στο διαμέρισμα.*

ο **κάτοικος**, η **κάτοικος** (του/της κατοίκου, των κατοίκων) ουσ.: οι κάτοικοι μιας χώρας, μιας πόλης, κτλ. είναι οι άνθρωποι που ζουν ή μένουν σε αυτή: *Η Κίνα έχει περίπου ένα δισεκατομμύριο κατοίκους. / Είναι μόνιμος κάτοικος Θεσσαλονίκης.*

κατοικώ (κατοίκησα), **κατοικούμαι** (κατοικήθηκα, κατοικημένος) ΡΗΜ.:

1. κατοικώ σημαίνει ότι είμαι κάτοικος μιας χώρας, πόλης, περιοχής κτλ. (= ζω, μένω, κάθομαι): *Επέστρεψε από τη Γαλλία και τώρα κατοικεί στην Αθήνα.*

2. κατοικείται ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: ένα μέρος κατοικείται όταν μένουν ή μπορούν να μείνουν άνθρωποι εκεί: *Πολλά νησιά του Αιγαίου δεν κατοικούνται. / Το σπίτι του καταστράφηκε από το σεισμό και δεν κατοικείται πια.*

το **κατόρθωμα** (του κατόρθωματος, των κατόρθωμάτων) ουσ.:

1. το κατόρθωμα είναι κάτι σπουδαίο που πέτυχε κάποιος με κόπο και προσπάθεια (= άθλος, επιτυχία): *Ήταν μεγάλο κατόρθωμα η νίκη του σε έναν τόσο δύσκολο αγώνα.*

2. κατόρθωματα ΠΛΗΘ.: τα κατόρθωματα κάποιου στρατιώτη είναι οι γενναίες πράξεις του στον πόλεμο: *Διδάσκονται τα ηρωικά κατόρθωματα των προγόνων τους.*

3. κατόρθωματα ΠΛΗΘ.: λέμε κατόρθωματα τις ανόητες και απερίσκεπτες πράξεις: *Τα έμαθες τα κατόρθωματα της κόρης σου;*

κατορθώνω (κατόρθωσα) ΡΗΜ.: κατορθώνουμε να κάνουμε κάτι όταν το πετυχαίνουμε (= καταφέρνω ≠ αποτυχαίνω): *Κατόρθωσε να κερδίσει το πρώτο βραβείο. / Δεν κατόρθωσε να ξυπνήσει νωρίς.*

κατουράω/κατουρώ (κατούρησα), **κατουριέμαι** (κατουρήθηκα, κατουρημένος) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. όταν κάποιος κατουράει, αφήνει τα ούρα να βγουν από το σώμα του (= ουρώ): *Ήπιε πολύ νερό και θέλει να κατουρήσει.*

2. κατουριέμαι ΠΑΘ.: όταν κατουριέμαι, θέλω πολύ να κατουρήσω: *Βιάζομαι να πάω στην τουαλέτα, γιατί κατουριέμαι!*

3. κατουριέμαι ΠΑΘ.: όταν κάποιος κατουριέται, του φεύγουν τα ούρα του πάνω στα ρούχα του, χωρίς να το θέλει (= βρέχομαι): *Το μωρό ακόμα κατουριέται τα βράδια.*

4. κατουριέμαι ΠΑΘ.: λέμε ότι κατουριέμαι από το φόβο ή από τα γέλια όταν φοβάμαι ή γελάω πάρα πολύ: *Κατουρήθηκε από τη χαρά του όταν έμαθε τα νέα.*

κατρακυλάω/κατρακυλώ (κατρακύλησα) ΡΗΜ.:

1. όταν κάποιος ή κάτι κατρακυλάει, πέφτει και κυλάει με δύναμη προς τα κάτω (= κουτρουβαλάω): *Ένα λεωφορείο κατρακύλησε στον γκρεμό. / Κατρακύλησε στη σκάλα κι έσπασε το πόδι του.*

2. όταν κατακυλάμε κάτι, το κάνουμε να κυλήσει γρήγορα προς τα κάτω: *Τα παιδιά κατακυλούσαν τις ρόδες στην κατηφόρα.*

3. **κατακυλάει** 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι κατακυλάει όταν μειώνεται συνεχώς: *Κατακυλούσαν οι τιμές των μετοχών στο χρηματιστήριο.*

το **κατσαβίδι** (του κατσαβιδιού, των κατσαβιδιών) ΟΥΣ.: το κατσαβίδι είναι το εργαλείο που χρησιμοποιούμε για να γυρνάμε τις βίδες: *Κατσαβίδι σου ζήτησα για να βιδώσω τη βίδα και όχι σφυρί για να καρφώσω το καρφί.*

κατσαδιάζω (κατσαδιάσα) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.): κατσαδιάζουμε κάποιον όταν τον μαλώνουμε με δυνατές φωνές (= επιπλήττω, τα ψέλνω): *Τον κατσαδιάσε ο καθηγητής επειδή ήταν πάλι αδιάβαστος.*

η **κατσαρίδα** (της κατσαρίδας, των κατσαριδών) ΟΥΣ.: η κατσαρίδα είναι ένα μεγάλο έντομο με καφέ χρώμα, που τρέχει γρήγορα και το βρίσκουμε σε σπίτια, σε αυλές και γενικά σε χώρους όπου υπάρχουν τρόφιμα: *Ψεκάστε όλα τα ντουλάπια της κουζίνας με κατσαριδοκτόνο, γιατί έχει γεμίσει το σπίτι κατσαρίδες.*

το **κατσαριδάκι** ΟΥΣ.:

1. το κατσαριδάκι είναι η μικρή κατσαρίδα: *Πίσω από τον πάγκο της κουζίνας κρύβονται τα κατσαριδάκια.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) έτσι ονόμασαν ένα παλιό μοντέλο μικρού αυτοκινήτου που είχε το σχήμα της κατσαρίδας: *Η Φολκσβάγκεν κυκλοφόρησε το κατσαριδάκι στη δεκαετία του 1960.*

η **κατσαρόλα** (της κατσαρόλας) ΟΥΣ.:

1. η κατσαρόλα είναι ένα βαθύ σκεύος από μέταλλο, με δύο χερούλια και καπάκι, μέσα στο οποίο βράζουμε το φαγητό: *Αφήστε το ρύζι να βράσει στην κατσαρόλα με κλειστό το καπάκι.*

2. μια κατσαρόλα φαγητό είναι τόσο φαγητό, όσο χωράει σε μια κατσαρόλα: *Έφαγε μόνος του μια κατσαρόλα μελιτζάνες!*

⚠ Η λέξη κατσαρόλα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο **κατσαρός**, η **κατσαρή**, το **κατσαρό** ΕΠΙΘ.: όταν τα μαλλιά μας είναι κατσαρά, δεν είναι ίσια, αλλά σχηματίζουν μπούκλες (= σγουρός ≠ ίσιος): *Οι Αφρικανοί έχουν πολύ κατσαρά μαλλιά.*

η **κατσίκਾ** (της κατσίκας) ΟΥΣ.:

1. η κατσίκα είναι ένα τετράποδο ζώο με κέρατα και μακριές τριχές στο σαγόνι, που το μεγαλύτεροι άνθρωποι για το γάλα, το κρέας και το δέρμα του: *Οι κατσίκες τρώνε πουρνάρι.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) λέμε κατσίκα μια γυναίκα όταν δεν τη συμπαθούμε: *Με πρόσβαλε, η κατσίκα, μπροστά σε τόσο κόσμο!*

⚠ Η λέξη κατσίκα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **κατσίκι** (του κατσικιού, των κατσικιών) ΟΥΣ.:

1. το κατσίκι είναι η κατσίκα ή το μικρό της κατσίκας: *Τα κατσίκια σκαρφάλωναν στα βράχια.*

2. το κατσίκι είναι το κρέας του κατσικιού, που το μαγειρεύουμε και το τρώμε: *Το μεσημέρι φάγαμε κατσίκι στο φούρνο με πατάτες.*

3. κατσίκι λέμε τον άνθρωπο που κινείται εύκολα και γρήγορα: *Ο παππούς, παρ' όλα τα χρόνια του, ανέβαινε σαν κατσίκι τα βουνά και τα μονοπάτια.*

ΕΚΦΡ. θα γελάσει και το παρδαλό κατσίκι

ο **κατσικίσιος**, η **κατσικίσια**, το **κατσικίσιο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι κατσικίσιο, έχει σχέση με την κατσίκα ή προέρχεται από την κατσίκα: *Το κατσικίσιο γάλα είναι πολύ θρεπτικό.*

ο **κατσούφης**, η **κατσούφα**, το **κατσούφικο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι κατσούφης, το πρόσωπό του είναι στενοχωρημένο και αγέλαστο (= σκυθρωπός): *Οι περαστικοί περπατούσαν σκυφτοί και κατσούφηδες.*

κατσουφιάζω (κατσουφιάσα) ΡΗΜ.: κατσουφιάζουμε όταν το πρόσωπό μας δείχνει στενοχωρημένο ή αγέλαστο (= σκυθρωπιάζω): *Κατσουφιάσε όταν άκουσε ότι δε θα πάμε διακοπές.*

κάτω ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι βρίσκεται κάτω, βρίσκεται κάπου χαμηλά (≠ επάνω): *Το υπόγειο είναι κάτω. / Από το λόφο βλέπαμε κάτω όλη την πόλη.*

2. όταν κάτι βρίσκεται κάτω, βρίσκεται στο έδαφος ή στο πάτωμα (= καταγής, χάρμω): *Το νερό χύθηκε κάτω. / Μην κάθεσαι κάτω, θα κρυώσεις.*

3. όταν κάτι βρίσκεται κάτω από κάτι άλλο, βρίσκεται χαμηλότερα από αυτό (≠ επάνω, πάνω): *Ψωνίζουμε στο μαγαζί που είναι κάτω από το σπίτι μας. / Έκρυψε τα παπούτσια του κάτω από το κρεβάτι.*

4. όταν λέμε κάτω από ένα μέγεθος ή έναν αριθμό, εννοούμε λιγότερο από αυτό (≠ πάνω): *Φαίνεται πολύ νέα, πρέπει να είναι κάτω από τριάντα.*

ΕΚΦΡ. βάζω κάτω, δεν το βάζω κάτω, παίρνω την κάτω βόλτα

ο **κατώτατος**, η **κατώτατη**, το **κατώτατο** ΕΠΙΘ.: λέμε για κάτι ότι είναι κατώτατο για να δηλώσουμε ότι κάτι έχει τη χαμηλότερη θέση, τιμή, αξία, σημασία κτλ. από όλα τα άλλα (≠ ανώτατος): *Όταν διορίστηκε για πρώτη φορά, έπαιρνε τον κατώτατο μισθό.*

ο **κατώτερος**, η **κατώτερη**, το **κατώτερο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι κατώτερο από κάτι άλλο, έχει μικρότερη αξία, σημασία κτλ. από αυτό (≠ ανώτερος): *Το μετάξι αυτό δεν κοστίζει ακριβά, γιατί είναι κατώτερης ποιότητας.*

2. όταν κάποιος είναι κατώτερος από κάποιον άλλο, έχει μικρότερο βαθμό ή αξίωμα από αυτόν (≠ ανώτερος): *Ο αξιωματικός δεν κάνει παρέα με κατώτερους στρατιωτικούς και απλούς φαντάρους.*

το **κατώφλι** (του κατωφλιού, των κατωφλιών) ΟΥΣ.: το κατώφλι ενός σπιτιού είναι το κάτω μέ-

ρος της πόρτας, που βρίσκεται στο ίδιο ύψος με το πάτωμα: Άνοιξε την πόρτα της και στάθηκε στο κατώφλι.

το **καυσαέριο** (του καυσαερίου, των καυσαερίων) ουσ.: το καυσαέριο είναι ο βρόμικος αέρας που βγαίνει από μηχανές που καίνε βενζίνη, πετρέλαιο κτλ.: *Η μόλυνση του περιβάλλοντος οφείλεται και στα καυσαέρια των αυτοκινήτων και των εργοστασίων.*

το **καύσιμο** (του καυσίμου, των καυσίμων) ουσ.: τα καύσιμα είναι το πετρέλαιο, η βενζίνη ή το κάρβουνο, που καίνε διάφορες μηχανές για να παραχθεί θερμότητα: *Πήρε φωτιά ένα φορτηγό που μετέφερε καύσιμα. / Ανακοινώθηκαν νέες αυξήσεις στα καύσιμα.*

⚠ Η λέξη καύσιμο χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

ο **καύσωνας** (του καύσωνα, των καυσώνων) ουσ.: καύσωνας είναι η πολύ μεγάλη ζέστη που κάνει ορισμένες μέρες του καλοκαιριού: *Έκανε καύσωνα και η θερμοκρασία ανέβηκε στους 43 βαθμούς.*

ο **καυτός**, η **καυτή**, το **καυτό** επιθ.:

1. όταν κάτι είναι καυτό, είναι πάρα πολύ ζεστό (= ζεματιστός): *Τα βαμβακερά δεν καίγονται εύκολα και μπορούν να σιδερωθούν με καυτό σίδερο.*

2. λέμε ότι ένα θέμα είναι καυτό όταν μας απασχολεί σοβαρά ή άμεσα: *Υπάρχουν καυτά ζητήματα που αφορούν την παιδεία στην Ελλάδα.*

ο **καυχησιάρης**, η **καυχησιάρα**, το **καυχησιάρικο** επιθ.: όταν κάποιος είναι καυχησιάρης, του αρέσει να μιλάει για τον εαυτό του και για τα κατορθώματά του (≠ μετριόφων, ταπεινός): *Άκου τον καυχησιάρη, μιλάει συνέχεια για τα πολλά λεφτά που βγάζει!*

το **καφάσι** (του καφασιού, των καφασιών) ουσ.:

1. το καφάσι είναι ένα μικρό ξύλινο κιβώτιο, ανοιχτό από πάνω, που το χρησιμοποιούμε για να μεταφέρουμε φρούτα, αναψυκτικά κτλ. (= τελάρο): *Στοίβαξε τα καφάσια με τις μπίρες στο πίσω μέρος της αποθήκης.*

2. ένα καφάσι φρούτα είναι τόσα φρούτα, όσα χωράει ένα καφάσι: *Πήρε ένα καφάσι μήλα.*

ΕΚΦΡ. μου φεύγει το καφάσι

ο **καφέ**, η **καφέ**, το **καφέ** επιθ.: όταν κάτι είναι καφέ, έχει το χρώμα του καφέ (= καφετής): *Φορούσε μια καφέ φούστα και μια άσπρη μπλούζα.*

⚠ Η λέξη καφέ δεν κλίνεται.

το **καφέ** ουσ.: το καφέ είναι το χρώμα του καφέ (= καφετί): *Το καφέ ταιριάζει πολύ με το κίτρινο.*

⚠ Η λέξη καφέ δεν κλίνεται.

το **καφενείο** (του καφενείου, των καφενείων) ουσ.: το καφενείο είναι το κατάστημα που σερβίρει καφέ και στο οποίο συχνάζουν κυρίως οι άντρες: *Οι συνταξιούχοι κάθονται στα καφενεία και παίζουν τάβλι.*

ο **καφές** (του καφέ, των καφέδων) ουσ.:

1. ο καφές είναι ένα ρόφημα με πικρή γεύση, που γίνεται με τους αλεσμένους σπόρους ενός δέντρου που λέγεται καφεόδεντρο: *Πίνει ένα ζεστό καφέ με γάλα κάθε πρωί.*

2. ο καφές είναι το δέντρο που από τους σπόρους του φτιάχνουμε τον καφέ (= καφεόδεντρο): *Στη Βραζιλία υπάρχουν μεγάλες φυτείες καφέ.*

3. ο καφές είναι οι αλεσμένοι ή ψημένοι σπόροι αυτού του δέντρου: *Αγόρασε ένα κιλό καφέ.*

η **καφετέρια** (της καφετέριας, των καφετεριών) ουσ.: η καφετέρια είναι το κατάστημα στο οποίο συχνάζουν οι νέοι για να πιουν καφέ και να περάσουν ευχάριστα: *Στο κέντρο της πόλης ανοίγουν συνέχεια καινούριες καφετέριες και μπαρ.*

ο **καφετζής** (του καφετζή, των καφετζήδων) ουσ.: ο καφετζής είναι ο ιδιοκτήτης καφενείου που εργάζεται σε αυτό, φτιάχνει τους καφέδες, τους σερβίρει κτλ.: *Παραγγείλαμε έναν μέτριο καφέ και μια πορτοκαλάδα στον καφετζή.*

η **καφετζού** (της καφετζούς, των καφετζούδων) ουσ.:

1. η καφετζού είναι η γυναίκα του καφετζή ή η γυναίκα που σερβίρει καφέ σε καφενείο: *Τα μεσημέρια, το καφενείο το κρατούσε η καφετζού.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) η καφετζού είναι η γυναίκα που κάποιοι άνθρωποι πιστεύουν ότι μπορεί να μαντέψει το μέλλον, διαβάζοντας τα σχήματα που αφήνει πάνω στο φλιτζάνι ο ελληνικός καφές: *Δεν έχει καθόλου μυαλό. Τρέχει σε καφετζούδες για να της πουν αν θα παντρευτεί!*

ο **καφετής**, η **καφετί**, το **καφετί** επιθ.: όταν κάτι είναι καφετί, έχει το χρώμα του καφέ, της γης ή του ξύλου: *Το φθινόπωρο τα φύλλα των δέντρων γίνονται καφετιά και πέφτουν.*

το **καφετί** ουσ.: καφετί λέμε αλλιώς το καφέ χρώμα: *Το καφετί πηγαίνει πολύ στις καστανές.*

⚠ Η λέξη καφετί δεν κλίνεται.

η **καφετιέρα** (της καφετιέρας) ουσ.: η καφετιέρα είναι μια ηλεκτρική συσκευή που φτιάχνει καφέ, ο οποίος περνάει από φίλτρο και χύνεται σε ένα γυάλινο δοχείο: *Στην καφετιέρα έχει ζεστό καφέ.*

⚠ Η λέξη καφετιέρα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

η **κάψα** (της κάψας) ουσ.: η κάψα είναι η πολύ μεγάλη ζέστη (= καύσωνας, λιοπύρι): *Μην ποτίζεις τα λουλούδια μέσα στην κάψα του μεσημεριού.*

⚠ Η λέξη κάψα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **κάψιμο** (του καψίματος, των καψιμάτων) ουσ.:

1. το κάψιμο είναι αυτό που κάνουμε όταν καίμε κάτι: *Αποφύγετε το κάψιμο σκουπιδιών κοντά σε δάσος.*

2. το κάψιμο είναι κάτι δυσάρεστο που νιώθουμε όταν κάτι πάρα πολύ ζεστό ακουμπήσει το δέρμα μας: *Ένωσε ένα δυνατό κάψιμο όταν χύθηκε πάνω της το βραστό νερό.*

3. το κάψιμο είναι το σημάδι που μένει στο δέρμα μας όταν το έχει ακουμπήσει κάτι πάρα πολύ ζεστό (= έγκαυμα): *Το κάψιμο στο χέρι του είναι από τσιγάρο.*

ΚΕΙ ΕΠΙΡΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): είναι ό,τι και το εκεί: *Τριγυρίζει από δω και από κει χωρίς λόγο.*

το **ΚΕΪΚ** ΟΥΣ.: το κέικ είναι γλυκό που φτιάχνεται με αλεύρι, αυγά, ζάχαρη και βούτυρο και ψήνεται στο φούρνο: *Μοσχομύρισε το σπίτι από το κέικ σοκολάτας που πίνεται.*

⚠ Η λέξη κέικ δεν κλίνεται.

το **ΚΕΪΜΕΝΟ** (του κειμένου, των κειμένων) ΟΥΣ.: το κείμενο είναι κάθε σύνολο από λέξεις και προτάσεις που είναι γραμμένο κάπου και αναφέρεται σε ένα θέμα: *Δημοσιεύτηκε το πλήρες κείμενο της ανακοίνωσης. / Διαβάσαμε λογοτεχνικά κείμενα του Παπαδιαμάντη.*

το **ΚΕΙΜΗΛΙΟ** (του κειμήλιου, των κειμηλίων) ΟΥΣ.: κειμήλιο είναι κάθε παλιό αντικείμενο που το θεωρούμε πολύτιμο και το φυλάμε ως ενθύμιο, γιατί μας θυμίζει κάποιον ή κάτι σημαντικό: *Σημαντικά ιστορικά κειμήλια από τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο φυλάσσονται στο μουσείο. / Το χρυσό ρολόι του παππού αποτελεί οικογενειακό κειμήλιο.*

ΚΕΛΑΗΔΑΨ/ΚΕΛΑΗΔΨ (κελάηδησα) ΡΗΜ.:

1. **κελαηδάει** 3^ο ΠΡ.: όταν ένα πουλί κελαηδάει, βγάζει ωραίους ήχους που μοιάζουν με τραγούδι: *Το καναρίνι, μέσα από το κλουβί του, μας άκουγε και κελαηδούσε ευχαριστημένο.*

2. λέμε για έναν άνθρωπο ότι κελαηδάει όταν μιλάει συνέχεια, χωρίς όμως να γίνεται ενοχλητικός: *Ήταν πολύ καλά ενημερωμένη και κελαηδούσε στη συνάντησή.*

το **ΚΕΛΑΡΙ** (του κελαριού, των κελαριών) ΟΥΣ.: το κελάρι είναι η αποθήκη που βρίσκεται συνήθως στο υπόγειο ενός σπιτιού και τη χρησιμοποιούν οι άνθρωποι για να φυλάνε τρόφιμα ή ποτά: *Το κελάρι είναι γεμάτο από βερέλια κρασί.*

το **ΚΕΛΙ** (του κελιού, των κελιών) ΟΥΣ.:

1. στις φυλακές, κελί είναι καθένα από τα μικρά δωμάτια όπου κλειδώνουν τους φυλακισμένους: *Έμεινε είκοσι χρόνια στη φυλακή, κλεισμένος σε ένα ανήλιαγο κελί.*

2. στα μοναστήρια, κελί είναι το μικρό δωμάτιο όπου μένουν οι καλόγεροι και οι καλόγριες: *Μετά το φαγητό οι μοναχοί πήγαν στα κελιά τους για να προσευχηθούν.*

το **ΚΕΝΟ** (του κενού, των κενών) ΟΥΣ.:

1. το κενό είναι ο τεράστιος, άδειος χώρος: *Έπεσε με το αλεξίπτωτο στο κενό.*

2. κενό είναι η θέση εργασίας που δεν έχει συμπληρωθεί: *Υπάρχουν πολλά κενά που πρέπει να συμπληρωθούν στο λογιστήριο.*

3. σε ένα κείμενο, κενό λέμε το χώρο που αφήνουμε ανάμεσα στις λέξεις, στις γραμμές

ή στις παραγράφους: *Στην παρακάτω πρόταση συμπληρώστε τα κενά με λέξεις που αρχίζουν από το γράμμα "κ".*

4. το κενό είναι το δυσάρεστο συναίσθημα που νιώθουμε όταν χάνουμε κάποιον ή κάτι: *Ο θάνατος του πολιτικού άφησε ένα τεράστιο κενό στον τόπο.*

5. (ΑΝΕΠΙΣ.) όταν έχουμε κενό στο σχολείο, δεν έχουμε μάθημα: *Έχουμε κενό τη δεύτερη ώρα, γιατί η φιλόλογος αρρώστησε.*

ΕΚΦΡ. πέφτει στο κενό

ο **ΚΕΝΟΣ**, η **ΚΕΝΗ**, το **ΚΕΝΟ** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι κενό, δεν έχει τίποτα μέσα του (= άδειος ≠ γεμάτος): *Πέταξε τα κενά μπουκάλια στα σκουπίδια.*

2. όταν κάτι, όπως ένας χώρος ή ένα κάθισμα, είναι κενό, δεν το χρησιμοποιεί κάποιος άλλος αυτή τη στιγμή (= ελεύθερος): *Δεν υπάρχουν κενά δωμάτια στο ξενοδοχείο μας.*

3. όταν μια θέση εργασίας είναι κενή, δεν εργάζεται κανένας σε αυτή: *Υπάρχει μια κενή θέση παιδιάτρου στο νοσοκομείο της πόλης.*

4. λέμε ότι έχουμε κάποιες κενές ώρες όταν δεν έχουμε κανονίσει να κάνουμε κάτι μέσα σε αυτές: *Έχω άλλες δύο ώρες κενές μέχρι να πάω για δουλειά.*

ΚΕΝΤΑΨ/ΚΕΝΤΨ (κέντησα), **ΚΕΝΤΙΕΜΑΙ** (κεντήθηκα, κεντημένος) ΡΗΜ.:

1. κεντάμε κάτι όταν φτιάχνουμε σχέδια πάνω σε ύφασμα με βελόνα και κλωστές: *Της αρέσει να πλέκει και να κεντάει. / Το τραπεζομάντιλο έχει κεντηθεί στο χέρι.*

2. κεντάμε κάτι όταν το τρυπάμε με κάτι μυτερό (= τσιμπάω): *Κεντάνε τα μαστιχόδεντρα για να πάρουν τη μαστίχα.*

3. (ΑΝΕΠΙΣ.) λέμε ότι κάποιος κεντάει όταν δείχνει μεγάλη ικανότητα σε αυτό που κάνει: *Κέντησε ο κιθαρίστας στη σκηνή και το κοινό ενθουσιάστηκε.*

το **ΚΕΝΤΗΜΑ** (του κεντήματος, των κεντημάτων) ΟΥΣ.:

1. κέντημα είναι το να φτιάχνουμε με βελόνα και κλωστές σχέδια πάνω σε ένα ύφασμα: *Παλιότερα τα κορίτσια μάθαιναν ράψιμο και κέντημα.*

2. κέντημα λέμε τα σχέδια που φτιάχνουμε όταν κεντάμε: *Το φόρεμά της είχε δαντέλα και κεντήματα στα μανίκια.*

3. κέντημα λέμε και το ύφασμα πάνω στο οποίο έχουμε ράψει σχέδια: *Τους τοίχους του σπιτιού στόλιζαν χειροποίητα κεντήματα και υφαντά.*

το **ΚΕΝΤΡΙ** (του κεντριού, των κεντριών) ΟΥΣ.: το κεντρί είναι το μυτερό όργανο ορισμένων εντόμων, με το οποίο μας τσιμπάνε και χύνουν μέσα δηλητήριο: *Η μέλισσα χύνει το δηλητηριό της αφήνοντας το κεντρί μέσα στο δέρμα, η σφήκα όμως όχι.*

ο **ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ**, η **ΚΕΝΤΡΙΚΗ**, το **ΚΕΝΤΡΙΚΟ** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι κεντρικό, βρίσκεται στη μέση ή περίπου στη μέση μιας περιοχής ή ενός χώ-

ρου: *Η Θεσσαλία βρίσκεται στην Κεντρική Ελλάδα.*

2. όταν ένα κτίριο ή ένα σημείο είναι κεντρικό, βρίσκεται στο κέντρο ή κοντά στο κέντρο της πόλης και περνούν πολλοί άνθρωποι από εκεί ($\neq$ απόκεντρος, απόμερος): *Δώσαμε ραντεβού σε κεντρικό ξενοδοχείο της πόλης.*

3. όταν κάτι, όπως ένας οργανισμός, μια υπηρεσία ή μια επιχείρηση, είναι κεντρικό, διευθύνει τα υπόλοιπα μέρη και παίρνει τις σημαντικές αποφάσεις ($\neq$ περιφερειακός): *Πρέπει να τηλεφωνήσουμε στο κεντρικό κατάστημα της τράπεζας.*

4. το κεντρικό πρόσωπο ή πράγμα σε μια ορισμένη κατάσταση είναι το πιο σημαντικό (= βασικός, κύριος): *Ο κεντρικός ήρωας σκοτώνεται στο τέλος της ταινίας. / Να βρείτε την κεντρική ιδέα του κειμένου.*

το **κέντρο** (του κέντρου, των κέντρων) ουσ.:

1. το κέντρο είναι η μέση ενός χώρου ή ενός πράγματος (= μέσο): *Στο κέντρο του δωματίου υπήρχε ένα τραπέζι με έξι καρέκλες. / Έβαλε τα κεράκια στο κέντρο της τούρτας.*

2. το κέντρο είναι η περιοχή της πόλης όπου βρίσκονται τα περισσότερα καταστήματα, εστιατόρια κτλ.: *Το απόγευμα θα κατέβω για ψώνια στο κέντρο. / Το γραφείο του βρίσκεται στο κέντρο της Θεσσαλονίκης.*

3. το κέντρο είναι μαγαζί όπου πηγαίνουν οι άνθρωποι συνήθως το βράδυ για να διασκεδάσουν: *Τραγουδάει σε ένα νυχτερινό κέντρο στην παραλία.*

4. το κέντρο είναι το βασικό θέμα κάποιου πράγματος: *Είναι πολύ ντροπαλή και δε θέλει να γίνεται το κέντρο της προσοχής.*

το **κέντρο υγείας** ουσ.: το κέντρο υγείας είναι το μέρος στο οποίο πηγαίνουν οι άνθρωποι για ιατρικές εξετάσεις συνήθως στις μικρές πόλεις, όπου δεν υπάρχουν νοσοκομεία: *Το παιδί είχε υψηλό πυρετό και το μετέφεραν στο κέντρο υγείας.*

η **κεραία** (της κεραίας, των κεραίων) ουσ.:

1. κεραία είναι η συσκευή της τηλεόρασης, του ραδιοφώνου κτλ. που στέλνει και λαμβάνει τα σήματα ήχου και εικόνας: *Χάλασε η κεραία της τηλεόρασης και δεν πιάνουμε κανένα κανάλι.*

2. **κεραίες** πλ.ο.: κεραίες λέμε τα δύο λεπτά και μακριά όργανα που έχουν στο κεφάλι τους ορισμένα έντομα ή ζώα, για να νιώθουν τι γίνεται γύρω τους: *Η πεταλούδα κουνούσε τις κεραίες της.*

το **κεραμίδι** (του κεραμιδιού, των κεραμιδιών) ουσ.:

1. το κεραμίδι είναι μια πλάκα από ψημένο πηλό, που τη χρησιμοποιούμε για να σκεπάζουμε τις στέγες των σπιτιών: *Στο χωριό όλες οι στέγες είναι φτιαγμένες με κεραμίδια.*

2. **κεραμίδια** πλ.ο.: κεραμίδια λέμε τη στέγη των σπιτιών που είναι φτιαγμένη από κεραμίδια: *Η γάτα του ανέβηκε στα κεραμίδια και δεν μπορούσε να τη βρει.*

το **κεραμικό** (του κεραμικού, των κεραμικών) ουσ.: τα κεραμικά είναι αντικείμενα από πηλό, όπως βάζα, πιάτα, κανάτες κτλ.: *Πουλάει χειροποίητα κεραμικά και αντικείμενα από γυαλί.*

το **κεράσι** (του κερασίου, των κερασιών) ουσ.: το κεράσι είναι ο κόκκινος σφαιρικός καρπός της κερασιάς, που έχει λεία και γυαλιστερή φλούδα: *Περιμένει πώς και πώς την άνοιξη για να φάει κεράσια και φράουλες.*

η **κερασιά** (της κερασιάς, των κερασιών) ουσ.:

1. η κερασιά είναι δέντρο με άσπρα λουλούδια από το οποίο βγαίνει το κεράσι: *Στην Ιαπωνία, την άνοιξη, ο κόσμος γιορτάζει κάτω από τις ανθισμένες κερασιές.*

2. κερασιά είναι το ξύλο του δέντρου κερασιά, που το χρησιμοποιούμε για να φτιάχνουμε έπιπλα: *Αγοράσαμε για το σαλόνι ένα τραπεζάκι από κερασιά.*

το **κέρασμα** (του κέρασματος, των κερασμάτων) ουσ.:

1. κέρασμα είναι το ποτό ή το γλυκό που μας προσφέρει κάποιος όταν πηγαίνουμε σπίτι του, συνήθως σε γιορτή, γενέθλια κτλ.: *Αγόρασε σοκολατάκια για να τα έχει για κέρασμα.*

2. κέρασμα είναι το φαγητό ή το ποτό που παίρνουμε σε ένα εστιατόριο, σε ένα μπαρ κτλ. όταν μας το κερνάει κάποιος: *Τα ποτά είναι κέρασμα από το νεαρό που έχει τη γιορτή του.*

το **κέρατο** (του κέρατου, των κέρατων) ουσ.:

1. τα κέρατα είναι τα δύο σκληρά και μυτερά μέρη που βγαίνουν στο κεφάλι ορισμένων ζώων: *Ο ταύρος αγρίεψε και χτύπησε τον ταυρομάχο με τα κέρατά του.*

2. κέρατο λέμε καθετί που προεξέχει και μας ενοχλεί όταν το βλέπουμε: *Χτενίσου, γιατί τα μαλλιά σου πετάνε σαν κέρατα. / Τι είναι αυτό το κέρατο που βγαίνει από τον τοίχο;*

ο **κεραυνός** (του κεραυνού, των κεραυνών) ουσ.:

1. ο κεραυνός είναι η λάμψη και ο δυνατός θόρυβος που βλέπουμε και ακούμε στον ουρανό όταν έχει καταιγίδα: *Όταν ένας κεραυνός φτάσει στο έδαφος, μπορεί να χτυπήσει ανθρώπους ή να προκαλέσει πυρκαγιάς.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) λέμε κεραυνό ένα ξαφνικό, δυσάρεστο γεγονός: *Η είδηση του πολέμου έπεσε σαν κεραυνός στη χώρα.*

κερδίζω (κέρδισα), **κερδίζομαι** (κερδήθηκα, κερδισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κερδίζουμε χρήματα, τα αποκτάμε από τη δουλειά μας (= βγάζω): *Πόσα κερδίζει ένας ιδιωτικός υπάλληλος το μήνα;*

2. όταν κερδίζουμε χρήματα, βραβείο ή κάτι άλλο, τα αποκτάμε επειδή είμαστε οι καλύτεροι σε κάτι ή πιο τυχεροί ($\neq$ χάνω): *Κέρδισε τον πρώτο αριθμό του λαχείου. / Κέρδισε χρυσό μετάλλιο στο ακόντιο.*

3. όταν κερδίζουμε κάτι, το καταφέρνουμε με κόπο ή προσπάθεια (= κατακτάω): *Κέρδισε την εμπιστοσύνη των μαθητών του. / Κέρδισαν με αγώνες την ελευθερία τους.*

4. όταν κερδίζουμε κάποιον σε παιχνίδι, πόλεμο κτλ., είμαστε καλύτεροι από αυτόν (= νικάω ≠ χάνω): *Κυβέρνηση γίνεται το κόμμα που κερδίζει στις εκλογές. / Πάλι με κέρδισε στα χαρτιά.*

5. λέμε ότι κερδίζουμε όταν έχουμε κάποιο όφελος από κάτι (= ωφελούμαι): *Θα κερδίσεις πολλά αν ακούσεις τη συμβουλή μου.*

ΕΚΦΡ. κερδίζω έδαφος, κερδίζω το ψωμί μου
κερδίζω έδαφος ΕΚΦΡ.: όταν κάποιος ή κάτι κερδίζει έδαφος, γίνεται όλο και πιο δυνατό σε σχέση με τους αντιπάλους του (≠ χάνω έδαφος): *Τα τελευταία χρόνια η βιολογική γεωργία κερδίζει συνεχώς έδαφος.*

κερδίζω το ψωμί μου ΕΚΦΡ.: όταν κάποιος κερδίζει το ψωμί του κάνοντας μια ορισμένη δουλειά, κερδίζει χρήματα από αυτή για να ζήσει: *Κερδίζει το ψωμί του κάνοντας το φωτογράφο.*

το **κέρδος** (του κέρδους, των κερδών) ΟΥΣ.:

1. το κέρδος είναι τα χρήματα που κερδίζουμε από την επιχείρησή μας, κυρίως τα χρήματα που μας μένουν αφού έχουμε πληρώσει όλα τα έξοδα (≠ ζημιά): *Τα κέρδη της εταιρείας έφτασαν τις εκατό χιλιάδες ευρώ.*

2. το κέρδος είναι καθετί ωφέλιμο ή χρήσιμο (= όφελος, ωφέλεια): *Αν ακούσεις τη συμβουλή μου, θα έχεις μεγάλο κέρδος.*

η **κηρήθρα** ΟΥΣ. → **κηρήθρα**

το **κερί** (του κεριού, των κεριών) ΟΥΣ.:

1. το κερί είναι μια μαλακή, φυσική ή τεχνητή ουσία, που γίνεται υγρή όταν ζεσταίνεται, την οποία τη χρησιμοποιούμε για να φτιάχνουμε λαμπάδες ή για να γυαλίζουμε διάφορες επιφάνειες: *Τα φτερά του Ίκαρου ήταν κολλημένα με κερί μέλισσας, γι' αυτό έλιωσαν όταν έφθασε πολύ κοντά στον ήλιο. / Γυαλίσαμε τα ξύλινα έπιπλα με κερί.*

2. το κερί είναι το στενόμακρο αντικείμενο που φτιάχνουμε από κερί, το οποίο στη μέση έχει ένα κορδόνι που το ανάβουμε για να φωτίζει: *Κόπηκε το ρεύμα και ανάψαμε κεριά για να βλέπουμε. / Θα σβήσει τα κεριά της τούρτας στα γενέθλιά του.*

το **κέρμα** (του κέρματος, των κερμάτων) ΟΥΣ.: το κέρμα είναι κάθε νόμισμα από μέταλλο που έχει μικρή αξία: *Το μηχάνημα με τα αναψυκτικά λειτουργεί μόνο με κέρματα.*

κερνάω/κερνώ (κέρασα), **κερνιέμαι** (κεράστηκα, κερασμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κερνάμε κάποιον κάτι, του προσφέρουμε κάποιο ποτό ή γλυκό, συνήθως σε γιορτή, γενέθλια κτλ.: *Είχε γενέθλια και μας κέρασε σοκολατάκια.*

2. σε ένα εστιατόριο, σε ένα μπαρ κτλ., όταν κερνάμε κάποιον, του πληρώνουμε το φαγητό ή το ποτό που πίνει: *Μας πήγε σε ένα όμορφο εστιατόριο, για να μας κεράσει για την καινούρια του δουλειά.*

το **κεφαλαίο γράμμα** και το **κεφαλαίο** ΟΥΣ.: κεφαλαίο γράμμα λέμε το μεγάλο γράμμα, όπως για παράδειγμα το "Α" ή το "Β", με το οποίο αρχίζει ένα κύριο όνομα ή μια πρόταση μετά από τελεία (≠ μικρό γράμμα): *Η λέξη Τούρκος γράφεται με κεφαλαίο Τ και όχι με μικρό.*

το **κεφάλι** (του κεφαλιού, των κεφαλιών) ΟΥΣ.:

1. το κεφάλι είναι το πάνω μέρος του σώματος των ανθρώπων και των ζώων, στο οποίο βρίσκονται τα μάτια, η μύτη και το στόμα: *Κούνησε το κεφάλι του για να μου δείξει ότι συμφωνεί. / Πονάει πολύ το κεφάλι μου.*

2. όταν λέμε ότι κάποιος είναι ένα κεφάλι πιο ψηλός από εμάς, εννοούμε ότι μας περνάει στο ύψος τόσο, όσο περίπου είναι το ύψος ενός κεφαλιού: *Η αδελφή μου ψήλωσε και με πέρασε ένα κεφάλι.*

3. λέμε κεφάλι ότι μοιάζει με το σχήμα του κεφαλιού μας: *Αγόρασα στο σουπερμάρκετ ένα κεφάλι γραβιέρα.*

4. λέμε κεφάλι το στρογγυλό και πλατύ μέρος κάποιων μυτερών αντικειμένων, όπως είναι η πινέζα ή η καρφίτσα: *Το κεφάλι του καρφιού.*

ΕΚΦΡ. γίνεται το κεφάλι μου καζάνι, γυρίζει το κεφάλι μου, δε σηκώνω κεφάλι, έχω το κεφάλι μου ήσυχο, κάνω το κεφάλι καζάνι, κάνω το κεφαλιού μου, κόβω το κεφάλι μου, μου ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι, σπάω το κεφάλι μου, τρώω το κεφάλι μου, χτυπάω το κεφάλι μου

το **κεφαλοτύρι** (του κεφαλοτυριού, των κεφαλοτυριών) ΟΥΣ.: το κεφαλοτύρι είναι ένα σκληρό και αλμυρό τυρί, που το τρώμε συνήθως σκέτο ή τριμμένο πάνω σε ζυμαρικά: *Έτριψε κεφαλοτύρι στα μακαρόνια.*

ο **κεφάτος**, η **κεφάτη**, το **κεφάτο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι κεφάτος, είναι χαρούμενος, έχει πολύ καλή διάθεση (= καλοδιάθετος ≠ άκεφος, κακόκεφος): *Μια κεφάτη παρέα νεαρών ξεσήκωσε τη γειτονιά με τα τραγούδια της.*

2. όταν κάτι είναι κεφάτο, δείχνει καλή διάθεση ή μας κάνει να έχουμε καλή διάθεση (= εύθυμος): *Τα παιδιά έφτιαξαν μια πολύ κεφάτη παράσταση.*

το **κέφι** (του κεφιού, των κεφιών) ΟΥΣ.:

1. όταν έχουμε κέφι, έχουμε πολύ καλή διάθεση (≠ ακεφιά): *Τι τον στενοχώρησε και έχει χάσει το κέφι του;*

2. όταν έχουμε κέφι για κάτι, έχουμε διάθεση να το κάνουμε (= όρεξη): *Του αρέσει η δουλειά του και την κάνει με κέφι. / Δεν κάνω κέφι για σινεμά απόψε.*

ΕΚΦΡ. είμαι στα κέφια μου, έχω κέφια

ο **κεφτές** (του κεφτέ, των κεφτέδων) ΟΥΣ.: κεφτέδες είναι το φαγητό που γίνεται με μικρές μπάλες από κιμά, λάδι, ψωμί και άλλα υλικά, που τις τηγανίζουμε σε λάδι: *Ζύμωσε τα υλικά όλα μαζί για να πλάσει τους κεφτέδες.*

η **κηδεία** (της κηδείας, των κηδειών) ΟΥΣ.: η κηδεία είναι η τελετή που γίνεται όταν θάβουμε ή

καίμε το σώμα ενός νεκρού: *Η κηδεία του θα γίνει αύριο στο νεκροταφείο.*

ο **κήπος** (του κήπου, των κήπων) ουσ.: ο κήπος είναι ο χώρος με λουλουδία, δέντρα ή γρασίδι που βρίσκεται μπροστά, πίσω ή γύρω γύρω από ένα κτίριο: *Σου έφερα λίγα τριαντάφυλλα που τα έκοψα από τον κήπο μου.*

ο **κηπουρός**, η **κηπουρός** (του/της κηπουρού, των κηπουρών) ουσ.: ο κηπουρός είναι αυτός που το επάγγελμά του είναι να φροντίζει και να περιποιείται τα φυτά και τα δέντρα στους κήπους: *Ο κηπουρός κλάδεψε τις τριανταφυλλίες.*

η **κηρήθρα** (της κηρήθρας, των κηρηθρών) και η **κερήθρα** ουσ.: η κηρήθρα είναι μια ειδική κατασκευή από κερί με πολλές μικρές θήκες, που τη φτιάχνουν οι μέλισσες για να αφήνουν το μέλι τους: *Ο μελισσοκόμος μάζεψε το μέλι από την κηρήθρα.*

το **κιάλι** (του κιαλιού, των κιαλιών) ουσ.: τα κιάλια είναι μια κατασκευή από δύο φακούς, που είναι ενωμένοι και τους χρησιμοποιούμε για να βλέπουμε αντικείμενα που βρίσκονται πολύ μακριά: *Τον κοίταξα με τα κιάλια που ψάρεψε μακριά στη θάλασσα.*

⚠ Η λέξη κιάλι χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

το **κιβώτιο** (του κιβωτίου, των κιβωτίων) ουσ.:

1. το κιβώτιο είναι μεγάλο κουτί, μέσα στο οποίο βάζουμε διάφορα αντικείμενα για να τα φυλάμε ή για να τα μεταφέρουμε: *Έβαλα τα βιβλία μου σε χάρτινα κιβώτια για να τα μεταφέρω στο καινούριο σπίτι.*

2. ένα κιβώτιο πράγματα είναι όσα πράγματα χωράνε μέσα σε αυτό: *Αγόρασε για το πάρτι ένα κιβώτιο αναψυκτικά.*

η **κιθάρα** (της κιθάρας, των κιθαρών) ουσ.: η κιθάρα είναι ένα μουσικό όργανο με έξι χορδές και μακρύ λαιμό, που παίζεται με τα δάχτυλα: *Παίζει με την κιθάρα του μελωδίες από διαφορετικά στιλ μουσικής.*

ο **κιθαρίστας** (του κιθαρίστα, των κιθαριστών), η **κιθαρίστρια** (της κιθαρίστριας, των κιθαριστριών) ουσ.: ο κιθαρίστας είναι ο μουσικός που παίζει κιθάρα: *Ο Τζίμι Χέντριξ θεωρείται ένας από τους μεγαλύτερους κιθαρίστες της ροκ μουσικής.*

το **κιλό** (του κιλού, των κιλών) ουσ.: το κιλό είναι μονάδα για να μετράμε το βάρος, που είναι ίση με χίλια γραμμάρια: *Για τα σουβλάκια χρειάζεσαι δύο κιλά αλεύρι. / Πάχυνε δύο κιλά από πέρσι.*

η **κιλότα** (της κιλότας) ουσ.: η κιλότα είναι το εσώρουχο που φοράνε οι γυναίκες στο κάτω μέρος του σώματός τους, το οποίο έχει δύο ανοίγματα για τα πόδια και λάστιχο που το κρατάει σταθερό στη μέση (= βρακί): *Αγόρασε κιλότες και καλσόν από το κατάστημα εσωρούχων.*

⚠ Η λέξη κιλότα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο **κιμάς** (του κιμά, των κιμάδων) ουσ.: κιμάς είναι το κρέας που έχει κοπεί με ειδική μηχανή σε πάρα πολύ μικρά κομματάκια: *Ζύμωσε τον κιμά για να φτιάξει μπιφτέκια.*

η **κιμωλία** (της κιμωλίας, των κιμωλιών) ουσ.: η κιμωλία είναι το μικρό κομμάτι από ειδική πέτρα, που το χρησιμοποιούμε συνήθως στο σχολείο όταν γράφουμε στον πίνακα: *Σχεδίασε έναν κύκλο με κιμωλία στο πεζοδρόμιο για να παίξουν βόλους.*

κινδυνεύω (κινδύνεψα) ΡΗΜ.:

1. όταν κάποιος ή κάτι κινδυνεύει, βρίσκεται σε κίνδυνο να πάθει κάτι: *Κινδυνεύει η υγεία σου από το κάπνισμα. / Κινδύνεψε το σπίτι τους από την πυρκαγιά.*

2. όταν κινδυνεύουμε να πάθουμε κάτι, βρισκόμαστε πολύ κοντά στο να το πάθουμε (= κοντεύω): *Αν δε διαβάσεις, κινδυνεύεις να μείνεις στην ίδια τάξη.*

ο **κίνδυνος** (του κινδύνου, των κινδύνων) ουσ.:

1. υπάρχει κίνδυνος όταν είναι πιθανό να γίνει κάτι κακό: *Μην πετάτε αναμμένα τσιγάρα στο δάσος, υπάρχει κίνδυνος πυρκαγιάς.*

2. κίνδυνος είναι καθετί που μπορεί να μας κάνει κακό (= απειλή): *Ο δρόμος κρύβει πολλούς κινδύνους.*

ΕΚΦΡ. εκτός κινδύνου, κίνδυνος θάνατος

κίνδυνος θάνατος ΕΚΦΡ.: όταν λέμε για κάτι ότι είναι κίνδυνος θάνατος, εννοούμε ότι είναι πάρα πολύ επικίνδυνο για την υγεία μας: *Το αλάτι είναι κίνδυνος θάνατος για όσους έχουν πρόβλημα με την καρδιά τους.*

τα **κινεζικά** (των κινεζικών) ουσ.: τα κινεζικά είναι η κινεζική γλώσσα: *Τα κινεζικά είναι μία από τις πιο δύσκολες γλώσσες.*

τα **κινέζικα** (των κινέζικων) ουσ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. έτσι λέμε αλλιώς τα κινεζικά

2. λέμε ότι αυτά που λέει ή γράφει κάποιος μας φαίνονται κινέζικα όταν δεν καταλαβαίνουμε τίποτα (= αλαμπουρνέζικα): *Ο δικηγόρος προσπάθησε να μου εξηγήσει το νόμο, αλλά για μένα ήταν κινέζικα!*

ο **κινεζικός**, η **κινεζική**, το **κινεζικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι κινεζικό, έχει σχέση με την Κίνα ή με τους Κινέζους: *Εργάζεται ως μεταφραστής στην κινεζική πρεσβεία.*

ο **κινέζικος**, η **κινέζικη**, το **κινέζικο** ΕΠΙΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς ο κινεζικός: *Χτες το βράδυ φάγαμε σε ένα κινέζικο εστιατόριο.*

ο **Κινέζος** (του Κινέζου, των Κινέζων), η **Κινέζα** (της Κινέζας) ουσ.+ΕΠΙΘ.: Κινέζος είναι αυτός που ανήκει στο έθνος της Κίνας ή είναι πολίτης του κράτους της Κίνας: *Οι Κινέζοι υπήρξαν ανέκαθεν σπουδαίοι αστρονόμοι και επιδέξιοι τεχνίτες. / Ο Μάο Τσε Τουνγκ ήταν από τους πιο γνωστούς Κινέζους πολιτικούς.*

ο **κινηματογραφικός**, η **κινηματογραφική**, το **κινηματογραφικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι κινηματογραφικό, έχει σχέση με τον κινηματογράφο: *Τα φώτα στην κινηματογραφική αίθουσα έσβησαν για να αρχίσει η προβολή της ταινίας.*

ο **κινηματογράφος** (του κινηματογράφου, των κινηματογράφων) ΟΥΣ.:

1. ο κινηματογράφος είναι η τέχνη του να φτιάχνονται ταινίες που προβάλλονται σε μεγάλη οθόνη (= σινεμά): *Στη Θεσσαλονίκη διοργανώνεται κάθε χρόνο το διεθνές φεστιβάλ κινηματογράφου.*

2. ο κινηματογράφος είναι ο κλειστός ή ανοιχτός χώρος όπου πηγαίνουν οι άνθρωποι για να δουν κινηματογραφικές ταινίες (= σινεμά): *Σε ποιον κινηματογράφο παίζεται η ταινία που θέλεις να δεις;*

3. κινηματογράφο λέμε τους ανθρώπους που παρακολουθούν όλοι μαζί μία ορισμένη ταινία: *Όλος ο κινηματογράφος ξέσπασε σε γέλια.*

η **κίνηση** (της κίνησης, των κινήσεων) ΟΥΣ.:

1. η κίνηση είναι το να αλλάζει κάποιος ή κάτι θέση, να μη μένει στο ίδιο σημείο (≠ ακινησία): *Η κίνηση των πλανητών ακολουθεί την κίνηση του Ήλιου.*

2. η κίνηση είναι ο τρόπος με τον οποίο κάποιος ή κάτι αλλάζει θέση: *Με μια γρήγορη κίνηση του χεριού του έπιασε την μπάλα. (= κούνημα) / Παρατηρούσαμε τις κινήσεις των χορευτών.*

3. κίνηση είναι το να πηγαίνουν διάφοροι άνθρωποι, αυτοκίνητα κτλ. από ένα μέρος σε άλλο (= κυκλοφορία): *Δεν υπήρχε μεγάλη κίνηση στους δρόμους.*

4. η κίνηση είναι καθετί που κάνει κάποιος (= ενέργεια, πράξη): *Η αστυνομία παρακολουθεί όλες τις κινήσεις του.*

5. κίνηση λέμε μια ομάδα ανθρώπων που έχουν τον ίδιο σκοπό και αγωνίζονται όλοι μαζί για να τον πετύχουν: *Έχουν δημιουργηθεί κινήσεις πολιτών για την προστασία του περιβάλλοντος.*

η **κινητή γιορτή** ΟΥΣ.: η κινητή γιορτή είναι μια θρησκευτική γιορτή που δε γιορτάζεται κάθε χρόνο την ίδια ημερομηνία (≠ ακίνητη γιορτή): *Το Πάσχα και η Πεντηκοστή είναι κινητές γιορτές.*

το **κινητό τηλέφωνο** και το **κινητό** ΟΥΣ.: το κινητό είναι φορητό τηλέφωνο που λειτουργεί με μπαταρία, χωρίς καλώδιο και μπορούμε να το μεταφέρουμε παντού μαζί μας (≠ σταθερό τηλέφωνο): *Αν δε με βρεις στο σπίτι, πάρε με στο κινητό.*

το **κίνητρο** (του κινήτρου, των κινήτρων) ΟΥΣ.: το κίνητρο για να κάνουμε κάτι είναι ο λόγος για τον οποίο το κάνουμε: *Τα κίνητρα του εγκλήματος παραμένουν άγνωστα. (= αίτιο) / Δίνει κίνητρα στους μαθητές για να διαβάζουν περισσότερο. (= ερέθισμα)*

τα **κινούμενα σχέδια** ΟΥΣ.: τα κινούμενα σχέδια είναι μία ταινία, που αποτελείται από μια σειρά σχεδίων που παρουσιάζονται γρήγορα το ένα μετά το άλλο, ώστε να δίνουν την εντύπωση ότι κινούνται: *Η αγαπημένη εκπομπή των παιδιών είναι τα κινούμενα σχέδια.*

κινώ (κίνησα), **κινούμαι** (κινήθηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν κινούμε κάτι, το παίρνουμε από μια θέση και το βάζουμε σε άλλη ή το κάνουμε να αλλάξει θέση: *Προσπάθησε να κινήσει την πολυθρόνα προς το παράθυρο. (= μετακινώ) / Δεν μπορούσε να κινήσει το χέρι του από τον πόνο. (= κουνάω)*

2. κάποιος ή κάτι κινεί το ενδιαφέρον, την περιέργειά μας κτλ. όταν μας κάνει να δείξουμε ενδιαφέρον, προσοχή κτλ. για κάτι (= προκαλώ): *Ο τίτλος του βιβλίου τού κίνησε το ενδιαφέρον, και το αγόρασε.*

3. (ΕΠΙΣ.) κάποιος κινεί κάτι όταν αρχίζει μια διαδικασία για να το κάνει: *Κίνησε αγωγή εναντίον της εταιρείας.*

4. **κινούμαι** ΠΑΘ.: όταν αλλάζουμε θέση ή πηγαίνουμε σε κάποιο μέρος, χρησιμοποιούμε το "κινούμαι" (= προχωρώ, κατευθύνομαι): *Σηκώθηκε και κινήθηκε προς την πόρτα.*

5. **κινείται** ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: ένα μέσο συγκοινωνίας κινείται με ορισμένη ταχύτητα (= τρέχει): *Με πόσα χιλιόμετρα την ώρα κινείται το καινούριό σου τζιπ;*

6. **κινείται** ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: ένα ουράνιο σώμα κινείται γύρω από άλλο όταν γυρίζει γύρω από αυτό (= περιστρέφεται): *Η Γη κινείται γύρω από τον Ήλιο.*

7. **κινείται** ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι κινείται όταν χρησιμοποιεί καύσιμα για να λειτουργήσει: *Τα ταξί κινούνται με πετρέλαιο.*

ΕΚΦΡ. κινώ γη και ουρανό

κινώ γη και ουρανό ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κινούμε γη και ουρανό κάτι όταν κάνουμε τα πάντα για να πετύχουμε κάτι: *Θα κινήσω γη και ουρανό, αλλά θα σε βρω όπου και να πας.*

κιάλας ΕΠΙΡΡ.:

1. λέμε ότι κάτι έχει κιάλας γίνει όταν έχει γίνει πιο νωρίς απ' όση περιμέναμε (= ήδη): *Δεν πρόλαβες, τα παιδιά έχουν κιάλας κοιμηθεί.*

2. χρησιμοποιούμε τη λέξη "κιάλας" για να προσθέσουμε κάτι αρνητικό σε μια άσχημη κατάσταση που περιγράψαμε πιο πριν (= αποπάνω): *Δε φτάνει που είναι μεθυσμένος, θέλει να οδηγήσει κιάλας!*

ο **κισσός** (του κισσού, των κισσών) ΟΥΣ.: ο κισσός είναι ένα φυτό με σκούρα πράσινα φύλλα, που ανεβαίνει σε τοίχους, κορμούς δέντρων κτλ.: *Όλοι οι τοίχοι της αυλής ήταν καλυμμένοι με φύλλα κισσού.*

κιτρινίζω (κιτρίνισα, κιτρινισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κάποιος κιτρινίζει, γίνεται χλωμός (= χλωμιάζω): *Κιτρίνισε από το φόβο του.*

2. κάποιος ή κάτι κιτρινίζει κάτι άλλο όταν το κάνει να αποκτήσει κιτρινό χρώμα: *Η νικοτίνη κιτρινίζει τους τοίχους.*

3. κιτρινίζει 3^ο πρ.: όταν κάτι κιτρινίζει, αποκτάει κίτρινο χρώμα: *Μην απλώνετε τα άσπρα ρούχα στον ήλιο, γιατί θα κιτρινίσουν.*

το **κίτρινο** (του κίτρινου, των κίτρινων) ουσ.: κίτρινο λέμε το κίτρινο χρώμα, το χρώμα του ώριμου λεμονιού: *Είναι χλωμή και δεν της πάει το κίτρινο.*

ο **κίτρινος**, η **κίτρινη**, το **κίτρινο** επιθ.:

1. όταν κάτι είναι κίτρινο, έχει το χρώμα του ώριμου λεμονιού: *Ο αέρας παρασέρνει τα ξερά και κίτρινα φύλλα των δένδρων.*

2. λέμε ότι κάποιος είναι κίτρινος όταν είναι χλωμός: *Κίτρινος από το φόβο του, άρχισε να τρέμει.*

ο **κιτρινωπός**, η **κιτρινωπή**, το **κιτρινωπό** επιθ.: όταν κάτι είναι κιτρινωπό, το χρώμα του πλησιάζει προς το κίτρινο: *Μια κιτρινωπή κουρτίνα κάνει το δωμάτιο πιο φωτεινό.*

κλαδεύω (κλάδεψα), **κλαδεύομαι** (κλαδεύτηκα, κλαδεμένος) ρημ.: όταν κλαδεύουμε ένα δέντρο ή ένα φυτό, κόβουμε μερικά κλαδιά του για να το βοηθήσουμε να μεγαλώσει: *Ο κηπουρός κλάδεψε τις τριανταφυλλίες.*

το **κλαδί** (του κλαδιού, των κλαδιών) ουσ.: το κλαδί είναι το στενόμακρο μέρος ενός δέντρου που βγαίνει από τον κορμό και έχει πάνω του φύλλα, λουλούδια ή καρπούς: *Τα δωμάτια διακοσμούνται με κλαδιά από πεύκα και με κόκκινα λουλούδια.*

κλαίω (έκλαψα), **κλαίγομαι** (κλαύτηκα, κλαμένος) ρημ.:

1. όταν κλαίμε, τρέχουν δάκρυα από τα μάτια μας, από λύπη, πόνο, ή από χαρά (≠ γελάω): *Το μωρό κλαίει, γιατί πεινάει. / Έκλαιγαν από χαρά για την επιτυχία της ομάδας. / Γύρισε κλαμένος από το σχολείο.*

2. λέμε ότι κλαίμε κάποιον που πέθανε όταν στενοχωριόμαστε πολύ για το θάνατό του (= θρηνώ, μοιρολογώ): *Χρόνια έκλαιγε το γιο της που σκοτώθηκε.*

3. λέμε ότι κλαίμε κάτι ή για κάτι όταν μετανιώνουμε για αυτό: *Ακόμα κλαίει τα λεφτά που έχασε στο καζίνο.*

4. κλαίγομαι παθ. (ανεπισ.): λέμε ότι κάποιος κλαίγεται όταν παραπονιέται συνέχεια για κάτι (= κλαψουρίζω): *Έχω βαρεθεί να τον ακούω να κλαίγεται ότι δεν έχει δουλειά. / Κλαύτηκε στον αστυνομικό, και αυτός του χάρισε την κλήση.*

ΕΚΦΡ. κλαίω τη μοίρα μου

κλαίω τη μοίρα μου εκφρ.: όταν κλαίω τη μοίρα μου, παραπονιέμαι για την κακή μου τύχη χωρίς να κάνω τίποτα για να την αλλάξω: *Αντί να κάθεται όλη μέρα και να κλαίει τη μοίρα σου, δεν πας να ψάξεις για καμιά δουλειά!*

το **κλάμα** (του κλάματος, των κλαμάτων) ουσ.: το κλάμα είναι αυτό που κάνουμε όταν κλαίμε (≠ γέλιο): *Ξύπνησα τη νύχτα από το κλάμα του μωρού. / Τρόμαξε πολύ και έβαλε τα κλάματα.*

ΕΚΦΡ. είμαι για κλάματα

το **κλαρί** (του κλαριού, των κλαριών) ουσ. (ανεπισ.): έτσι λέμε αλλιώς το κλαδί: *Μάζεψε τα ξερά κλαριά από τον κήπο.*

ΕΚΦΡ. δεν αφήνω σε χλωρό κλαρί

ο **κλαρινετίστας** (του κλαρινετίστα, των κλαρινετιστών), η **κλαρινετίστρια** (της κλαρινετίστριας, των κλαρινετιστριών) ουσ.: ο κλαρινετίστας είναι ο μουσικός που παίζει κλαρινέτο: *Είναι κλαρινετίστας στη συμφωνική ορχήστρα της Βιέννης.*

το **κλαρινέτο** (του κλαρινέτου, των κλαρινέτων) ουσ.: το κλαρινέτο είναι ένα μουσικό όργανο της κλασικής ορχήστρας, που μοιάζει με το κλαρίνο και τη φλογέρα: *Έχει γράψει μουσικά έργα για κλαρινέτο και βιολί.*

το **κλαρίνο** (του κλαρίνου, των κλαρίνων) ουσ.: το κλαρίνο είναι ένα μακρόστενο λαϊκό μουσικό όργανο, που βγάζει ήχο όταν φυσάμε στη μια άκρη του και σκεπάζουμε και ξεσκεπάζουμε τις τρύπες του με τα δάχτυλά μας: *Είναι λαϊκός μουσικός και παίζει κλαρίνο στα πανηγύρια.*

ο **κλαριντζής** (του κλαριντζή, των κλαριντζήδων) ουσ.: ο κλαριντζής παίζει λαϊκή μουσική με κλαρίνο σε γάμους, πανηγύρια κτλ.: *Στα γεύματα των πανηγυριών ο κλαριντζής και ο βιολιτζής παίζουν μουσική.*

το **κλάσμα** (του κλάσματος, των κλασμάτων) ουσ. (μαθημ.): στα μαθηματικά, το κλάσμα είναι είδος αριθμού που δηλώνει ένα ή περισσότερα από τα ίσα μέρη στα οποία έχει διαιρεθεί ένας μεγαλύτερος αριθμός: *Το 1/3 και τα 2/6 είναι ισοδύναμα κλάσματα.*

ΕΚΦΡ. σε κλάσματα δευτερολέπτου

ο **κλαψιάρης**, η **κλαψιέρα**, το **κλαψιάρικο** επιθ.: όταν κάποιος είναι κλαψιάρης, κλαίει εύκολα ή κλαίγεται συνεχώς: *Είναι κλαψιάρικο παιδί, όλο γκρινιάζει και παραπονιέται.*

κλέβω (έκλεψα), **κλέβομαι** (κλάπηκα, κλεμμένος) ρημ.:

1. όταν κλέβουμε κάτι από κάποιον, το παίρνουμε από αυτόν με βίαιο τρόπο ή με πονηριά (= αρπάζω, βουτάω, σουφρώνω): *Της έκλεψαν την τσάντα. / Κλάπηκαν δύο αυτοκίνητα στη γειτονιά μας.*

2. όταν κλέβουμε κάποιον, τον αρπάζουμε χωρίς τη θέλησή του και τον κρατάμε με τη βία σε ένα κρυφό μέρος (= απαγωγή): *Έκλεψαν το παιδί γνωστού επιχειρηματία.*

3. όταν κλέβουμε τις ιδέες κάποιου, τις παρουσιάζουμε σαν να είναι δικές μας (= παίρνω): *Τον κατηγορεί ότι του έκλεψε την ιδέα της ταινίας.*

4. αυτός που κλέβει σε ένα παιχνίδι ξεγελάει τους άλλους για να τους κερδίσει (= κάνω ζαβολιές): *Μην παίζεις μαζί του χαρτιά, γιατί κλέβει.*

5. κλέβομαι, κλέφτηκα παθ.: λέμε ότι κλέβονται δύο ερωτευμένοι όταν φεύγουν κρυφά από τα σπίτια τους για να παντρευτούν: *Οι γονείς τους*

δεν τους άφηναν να παντρευτούν, και αυτοί κλέφτηκαν.

ΕΚΦΡ. κλέβω την καρδιά, κλέβω την παράστασή

κλέβω την καρδιά ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κάποιος ή κάτι μας κλέβει την καρδιά όταν μας εντυπωσιάζει και μας γοητεύει: *Από όλα τα αθλήματα η κολύμβηση μου έκλεψε την καρδιά.*

κλέβω την παράσταση ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κάποιος κλέβει την παράσταση όταν καταφέρνει να μας κάνει να προσέξουμε αυτόν περισσότερο από τους άλλους: *Τα μαγικά πόδια του Ζιντάν έκλεψαν την παράσταση στον αγώνα.*

ο **κλειδαράς** (του κλειδαρά, των κλειδαράδων) ογσ.: ο κλειδαράς είναι αυτός που φτιάχνει κλειδιά ή διορθώνει τις βλάβες στις κλειδαριές: *Ξέχασε τα κλειδιά του και φώναξε τον κλειδαρά να του ανοίξει την πόρτα.*

η **κλειδαριά** (της κλειδαριάς, των κλειδαριών) ογσ.: η κλειδαριά είναι ο μεταλλικός μηχανισμός στον οποίο μπαίνει το κλειδί για να κλειδώσει ή να ξεκλειδώσει μία πόρτα, ένα συρτάρι κτλ. (= κλειδωνιά): *Έβαλαν κλειδαριά ασφαλείας στην εξώπορτα του σπιτιού.*

η **κλειδαρότρυπα** (της κλειδαρότρυπας) ογσ.: κλειδαρότρυπα λέμε την τρύπα στην κλειδαριά μέσα στην οποία μπαίνει το κλειδί: *Κρυφοκοιτούσε μέσα από την κλειδαρότρυπα.*

⚠ Η λέξη κλειδαρότρυπα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **κλειδί** (του κλειδιού, των κλειδιών) ογσ.:

1. το κλειδί είναι ένα μικρό μεταλλικό αντικείμενο, που το χρησιμοποιούμε για να ανοίξουμε ή να κλείσουμε μια πόρτα ή για να λειτουργήσει η μηχανή του αυτοκινήτου: *Τον άκουσα που έβαλε το κλειδί στην πόρτα.*

2. στα μουσικά όργανα που έχουν χορδές, το κλειδί είναι το μέρος όπου είναι τυλιγμένες οι χορδές και που χρησιμεύει για να τα κουρδίζουμε: *Έσφιξε τα κλειδιά του βιολιού για να το κουρδίσει.*

3. το κλειδί είναι εργαλείο με το οποίο βιδώνουμε ή ξεβιδώνουμε κάτι: *Ο υδραυλικός έσφιξε με το κλειδί τη βρύση που έσταζε.*

4. κλειδί λέμε το πρόσωπο ή το πράγμα που μας βοηθάει περισσότερο να πετύχουμε κάτι: *Ο προγραμματισμός είναι το κλειδί της επιτυχίας.*

η **κλειδοθήκη** (της κλειδοθήκης, των κλειδοθηκών) ογσ.: η κλειδοθήκη είναι μια δερμάτινη θήκη σαν μικρό πορτοφόλι, όπου φυλάμε τα κλειδιά: *Τον αγόρασε δώρο μια κλειδοθήκη για να βρίσκει εύκολα τα κλειδιά του.*

κλειδώνω (κλειδώσα), **κλειδώνομαι** (κλειδώθηκα, κλειδωμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κλειδώνουμε κάτι ή όταν κάτι κλειδώνει, κλείνει με κλειδί (≠ ξεκλειδώνω): *Κλείδωσες την πόρτα του αυτοκινήτου; / Κλείδωσε την εξώπορτα και έφυγε από το σπίτι. / Το συρτάρι δεν κλειδώνει, γιατί χάλασε η κλειδαριά.*

2. κλειδώνουμε κάτι όταν το βάζουμε σε σίγουρο μέρος, για να μη μας το πάρουν: *Κλειδώνει τα κοσμήματα στο χρηματοκιβώτιο.*

3. κλειδώνουμε κάποιον όταν τον βάζουμε σε ένα χώρο και κλείνουμε την πόρτα με κλειδί, για να μην μπορεί να φύγει (= περιορίζω): *Τον κλείδωσε στην αποθήκη για τιμωρία.*

4. κλειδώνομαι ΠΑΘ.: κλειδώνομαι σε ένα χώρο σημαίνει ότι δε θέλω ή δεν μπορώ να βγω από εκεί: *Ο διαρρήκτης κλειδώθηκε στην ντουλάπα. / Κλειδώθηκε στην τουαλέτα και φώναξε για να τη βγάλουν.*

κλείνει η φωνή μου ΕΚΦΡ.: όταν κλείνει η φωνή μας, δεν μπορούμε να μιλήσουμε (= κλείνει ο λαιμός μου): *Έκλεισε η φωνή της και δεν μπορεί να τραγουδήσει.*

κλείνομαι στο καβούκι μου ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κάποιος κλείνεται στο καβούκι του όταν προτιμά να ζει μόνος και να μην έχει επικοινωνία με τους άλλους (= κλείνομαι στον εαυτό μου, μαζεύομαι στο καβούκι μου): *Μετά το θάνατο των γονιών της, κλείστηκε στο καβούκι της και δε μιλούσε με κανένα.*

κλείνω (έκλεισα), **κλείνομαι** (κλείστηκα, κλεισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κλείνουμε κάτι ή όταν κάτι κλείνει, μετακινείται, έτσι ώστε να σκεπάζει μια τρύπα ή άλλο άνοιγμα (≠ ανοίγω): *Κλείσε καλά την πόρτα πριν φύγεις. / Έκλεισα λίγο τα μάτια μου για να ξεκουραστώ. / Το παράθυρο έκλεισε μόνο του από τον αέρα.*

2. όταν κλείνουμε ή όταν κλείνει μια ηλεκτρική συσκευή, το φως κτλ., σταματάει να λειτουργεί (= σβήνω ≠ ανοίγω, ανάβω): *Έκλεισε το φως και πήγε για ύπνο.*

3. λέμε ότι κλείνουμε τα είκοσι χρόνια ή άλλη ηλικία όταν γινόμαστε είκοσι χρονών ή κάτι άλλο (= συμπληρώνω): *Έχει γενέθλια και κλείνει τα τριάντα. / Σήμερα κλείνουν είκοσι πέντε χρόνια παντρεμένοι.*

4. κλείνουμε ένα δρόμο, την είσοδο σε ένα χώρο κτλ. για να εμποδίσουμε κάποιον να περάσει (= αποκλείω): *Οι αστυνομικοί έκλεισαν τους δρόμους για να μην πλησιάσουν οι διαδηλωτές.*

5. όταν κλείνουμε εισιτήριο, δωμάτιο σε ξενοδοχείο κτλ., ζητάμε να μας το κρατήσουν για να το χρησιμοποιήσουμε αργότερα (= κρατάω): *Έκλεισε τρία εισιτήρια για το θέατρο. / Δε βρήκαμε δωμάτιο στο ξενοδοχείο, γιατί ήταν όλα κλεισμένα.*

6. κλείνει ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: όταν κλείνει ένα κατάστημα ή μια επιχείρηση, σταματάει να λειτουργεί για λίγο ή για πάντα (≠ ανοίγει): *Τι ώρα κλείνουν τα μαγαζιά σήμερα; / Πολλά εργοστάσια έκλεισαν τον τελευταίο χρόνο στην περιοχή μας.*

7. κλείνει ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι κλείνει όταν φτάνει στο τέλος του (= τελειώνει, λήγει): *Η έκθεση βιβλίου θα κλείσει αύριο.*

8. κλείνει ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι μια πληγή κλείνει όταν γίνεται καλά: Έκλεισε το τραύμα και δεν τρέχει πια αίμα.

9. κλείνομαι ΠΑΘ.: όταν κάποιος κλείνεται κάπου, δε θέλει ή δεν μπορεί να βγει από ένα χώρο: Κλείνεται στο δωμάτιό του όταν παίζει κιθάρα. / Κλείστηκε στο ασανσέρ και φώναζε για βοήθεια.

ΕΚΦΡ. δεν κλείνω μάτι, κλείνει η φωνή μου, κλείνομαι στο καβούκι μου, κλείνω μέσα, κλείνω τ' αυτιά μου, κλείνω το μάτι, κλείνω το στόμα

κλείνω μέσα ΕΚΦΡ.: όταν κλείνουμε κάποιον μέσα, τον βάζουμε στη φυλακή (= φυλακίζω): Τον έκλεισαν μέσα για χρέη στην εφορία.

κλείνω τ' αυτιά μου ΕΚΦΡ.: το λέμε όταν δε δίνουμε σημασία σε αυτά που λέγονται: Κλείσε τ' αυτιά σου στα κουτσομπολιά.

κλείνω το μάτι ΕΚΦΡ.: όταν κλείνουμε το μάτι σε κάποιον, του κάνουμε νόημα: Συμφωνήσαμε να μου κλείσει το μάτι όταν θα ήταν η ώρα να φύγουμε.

κλείνω το στόμα ΕΚΦΡ.: όταν κλείνουμε το στόμα κάποιου, τον φοβίζουμε ή τον πληρώνουμε για να μη μιλήσει: Του έκλεισαν το στόμα για να μην αποκαλύψει στην αστυνομία ό,τι ήξερε.

το **κλείσιμο** (του κλεισίματος, των κλεισμάτων) ΟΥΣ.:

1. το κλείσιμο είναι αυτό που γίνεται όταν κλείνουμε ή όταν κλείνει παράθυρο, πόρτα, τρύπα κτλ. (≠ άνοιγμα): Ειδικά λαμπάκια σάς ειδοποιούν για το κλείσιμο της πόρτας του αυτοκινήτου.

2. το κλείσιμο είναι αυτό που γίνεται όταν κλείνουμε ή όταν κλείνει μια ηλεκτρική συσκευή, βρύση κτλ. (≠ άνοιγμα): Πατήστε τον ειδικό διακόπτη για το κλείσιμο της λάμπας. (= σβήσιμο)

3. το κλείσιμο είναι αυτό που γίνεται όταν κλείνουμε εισιτήριο, δωμάτιο σε ξενοδοχείο κτλ. (= κράτηση): Το ταξιδιωτικό πρακτορείο ανέλαβε το κλείσιμο των αεροπορικών εισιτηρίων.

4. το κλείσιμο είναι αυτό που γίνεται όταν κλείνουμε ένα δρόμο ή κάτι άλλο (= αποκλεισμός): Το κλείσιμο της εθνικής οδού από τους αγρότες κράτησε δύο μέρες.

5. το κλείσιμο είναι το κομμάτι με το οποίο κλείνει μια εκδήλωση, μια ομιλία κτλ. (= τέλος): Με εντυπωσίασε το κλείσιμο της ομιλίας του.

ο **κλειστός**, η **κλειστή**, το **κλειστό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν το παράθυρο, η πόρτα, το καπάκι ή κάτι άλλο είναι κλειστό, βρίσκεται σε τέτοια θέση, ώστε να σκεπάζει μια τρύπα ή ένα άνοιγμα (≠ ανοιχτός): Τα παντζούρια ήταν κλειστά και δεν μπορούσε να δει μέσα στο σπίτι.

2. όταν το ντουλάπι, το κουτί ή κάτι άλλο είναι κλειστό, το έχουμε κλείσει ή μπορεί να κλείνει ώστε να μην μπορεί τίποτε να μπει σε αυτό ή να βγει από αυτό (≠ ανοιχτός): Τα ντουλάπια

ήταν όλα κλειστά και κλειδωμένα. / Τα τρόφιμα διατηρούνται καλύτερα μέσα σε κλειστά δοχεία.

3. όταν ένας χώρος είναι κλειστός, είναι σκεπασμένος ή περιφραγμένος (≠ ανοιχτός): Το χειμώνα, οι αγώνες γίνονται στο κλειστό κολυμβητήριο της πόλης μας.

4. όταν μια ηλεκτρική συσκευή, μια βρύση ή κάτι άλλο είναι κλειστό, δε δουλεύει (≠ ανοιχτός): Πριν φύγεις, βεβαιώσου ότι ο θερμοσίφωνας είναι κλειστός. (= σβηστός ≠ αναμμένος)

5. όταν ένα κατάσταση, μουσείο ή κάτι άλλο είναι κλειστό, δε λειτουργεί και δε δέχεται κόσμο (≠ ανοιχτός): Τα σχολεία της Ξάνθης έμειναν κλειστά λόγω του χιονιού.

6. όταν κάτι, όπως βιβλίο, ομπρέλα κτλ., είναι κλειστό, έχει τα μέρη του διπλωμένα ή μαζεμένα (≠ ανοιχτός): Το πουλί καθόταν πάνω στο σύρμα με κλειστά φτερά.

7. όταν ένας άνθρωπος είναι κλειστός, δεν έχει πολλές παρέες και δε λέει σε πολλούς ανθρώπους αυτά που νιώθει (= εσωστρεφής ≠ κοινωνικός): Είναι πολύ κλειστός και δεν εκμυστηρεύεται τα προσωπικά του ούτε στα αδέρφια του.

8. όταν μια ομάδα ανθρώπων είναι κλειστή, δε θέλει ή δεν μπορεί να αποκτήσει νέα μέλη ή έχει ορισμένα μόνο μέλη: Η κοινωνία του χωριού είναι πολύ κλειστή και δεν καλοδέχεται τους ξένους.

9. όταν ένα γεγονός είναι κλειστό, είναι μόνο για λίγους ανθρώπους (≠ ανοιχτός): Η εκδήλωση θα είναι κλειστή και η είσοδος επιτρέπεται μόνο στους εμπόρους.

ΕΚΦΡ. βρίσκω τις πόρτες κλειστές, κρατάω το στόμα μου κλειστό, με κλειστά μάτια

ο **κλέφτης** (του κλέφτη, των κλεφτών), η **κλέφτρα** (της κλέφτρας, των κλεφτρών) ΟΥΣ.:

1. ο κλέφτης είναι αυτός που κλέβει κάτι: Μπήκαν κλέφτες στο σπίτι και πήραν όλα τα κοσμήματα και τα χρήματα που είχαμε.

2. λέμε κλέφτη αυτόν που ξεγελάει κάποιον για να κερδίσει περισσότερα χρήματα (= απατεώνας): Τον κλέφτη το μανάβη, πάλι πιο ακριβά μου τις πούλησε τις ντομάτες!

3. κλέφτης ΑΡΣ. (ΙΣΤΟΡ.): κατά την περίοδο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, οι κλέφτες ήταν οι Έλληνες πολεμιστές που ζούσαν πάνω στα βουνά και έκαναν επιδρομές και ληστείες εναντίον των Τούρκων: Αρματολοί και κλέφτες.

το **κλήμα** (του κλήματος, των κλημάτων) ΟΥΣ.:

1. κλήμα λέμε αλλιώς το αμπέλι: Το κλήμα που φυτέψαμε βγάζει μαύρο σταφύλι.

2. κλήμα λέμε το κλαδί του αμπελιού (= κληματοβέργα, κληματίδα): Έκοψε ξερά κλήματα από το αμπέλι του.

η **κληματαριά** (της κληματαριάς, των κληματαριών) ΟΥΣ.: η κληματαριά είναι το κλήμα που το έχουν κλαδέψει έτσι ώστε τα κλαδιά του να σκαρφαλώνουν σε μεγάλο ύψος και να απλώ-

νονται πάνω σε μια κατασκευή για να δημιουργείται ίσκιος: *Κάθονται στην αυλή του σπιτιού κάτω από τον ίσκιο της κληματαριάς.*

η **κληματόβεργα** (της κληματόβεργας) ουσ.: η κληματόβεργα είναι το κλαδί του αμπελιού (= κλήμα, κληματίδα): *Έψησαν το αρνί πάνω σε κληματόβεργες.*

⚠ Η λέξη κληματόβεργα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το **κληματόφυλλο** (του κληματόφυλλου, των κληματόφυλλων) ουσ.: το κληματόφυλλο είναι το φύλλο του αμπελιού (= αμπελόφυλλο): *Τύλιξε τους ντολμάδες με κληματόφυλλα.*

ο **κληρικός** (του κληρικού, των κληρικών) ουσ. (ΘΡΗΣΚ.): ο κληρικός είναι ο παπάς στην ορθόδοξη χριστιανική εκκλησία (= ιερέας, ιερωμένος): *Οι κληρικοί στη χριστιανική θρησκεία φοράνε μαύρο ράσο.*

η **κληρονομιά** (της κληρονομιάς, των κληρονομιών) ουσ.:

1. η κληρονομιά είναι τα χρήματα ή η περιουσία που μας αφήνει κάποιος όταν πεθαίνει: *Αυτό το σπίτι είναι κληρονομιά από τη γιαγιά μου.*

2. η κληρονομιά ενός λαού είναι τα έργα, οι παραδόσεις, η ιστορία κτλ. των προγόνων του, που διατηρούνται και στις επόμενες γενιές: *Τα ιστορικά κτίρια μιας χώρας είναι κομμάτια της κληρονομιάς της.*

ο **κληρονομικός**, η **κληρονομική**, το **κληρονομικό** ΕΠΙΘ.:

1. κληρονομικό είναι κάτι που έχει σχέση με την κληρονομιά που μας αφήνει κάποιος: *Μετά το θάνατο του πατέρα τα δύο αδέρφια είχαν κληρονομικές διαφορές.*

2. όταν ένα αξίωμα είναι κληρονομικό, περνάει σαν δικαίωμα από τους γονείς στα παιδιά: *Ο τίτλος του πρίγκιπα είναι κληρονομικός.*

3. όταν ένα χαρακτηριστικό ή κάτι άλλο είναι κληρονομικό, έχει σχέση με την κληρονομικότητα και περνάει από τους γονείς στα παιδιά: *Η φαλάκρα στους άντρες είναι κληρονομική.*

η **κληρονομικότητα** (της κληρονομικότητας, των κληρονομικότητων) ουσ.: η κληρονομικότητα είναι το να παίρνουν τα παιδιά από τους γονείς τους σωματικά, πνευματικά και άλλα χαρακτηριστικά που έχουν αυτοί: *Η γενετική εξηγεί τους νόμους της κληρονομικότητας.*

ο **κληρονόμος**, η **κληρονόμος** (του/της κληρονόμου, των κληρονόμων) ουσ.: ο κληρονόμος κάποιου είναι αυτός που παίρνει την περιουσία του μετά το θάνατό του: *Δεν είχε δικά του παιδιά και όρισε κληρονόμο του την ανιψιά του.*

κληρονομώ (κληρονόμησα), **κληρονομούμαι** (κληρονομήθηκα, κληρονομημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κληρονομώμε κάτι από κάποιον, παίρνουμε τα χρήματα ή την περιουσία του όταν πεθαίνει (≠ κληροδοτώ): *Κληρονόμησε το διαμέρισμα από τη θεία του.*

2. όταν κληρονομώμε κάποιο χαρακτηριστικό από τους γονείς μας, γεννιόμαστε με αυτό το

χαρακτηριστικό (= παίρνω): *Κληρονόμησε το χαρακτήρα του πατέρα της και την ομορφιά της μητέρας της.*

ο **κλήρος** (του κλήρου, των κλήρων) ουσ.:

1. ο κλήρος είναι ένα χαρτάκι πάνω στο οποίο είναι γραμμένος ένας αριθμός ή ένα όνομα, που κερδίζει κάτι όταν το διαλέξουμε στην τύχη ανάμεσα σε άλλα (= λαχνός): *Τράβηξε έναν κλήρο και κέρδισε ένα βιβλίο.*

2. (ΘΡΗΣΚ.) ο κλήρος είναι το σύνολο των ιερέων σε διάφορες θρησκείες: *Πραγματοποιήθηκε συνάντηση των εκπροσώπων του μουσουλμανικού και του ορθόδοξου κλήρου.*

η **κλήση** (της κλήσης, των κλήσεων) ουσ.:

1. κλήση λέμε το έγγραφο που δίνει μία δημόσια υπηρεσία σε κάποιον πολίτη, με το οποίο τον καλεί να περάσει από τα γραφεία της: *Πήρα κλήση από την τροχαία για παράνομο παρκάρισμα.*

2. κλήση λέμε αλλιώς το τηλεφώνημα: *Σου έκανα μία κλήση στο κινητό, αλλά δεν απάντησες.*

ο **κλητήρας**, η **κλητήρας** (του/της κλητήρα, των κλητήρων) ουσ.: ο κλητήρας είναι ο κατώτερος υπάλληλος σε μια υπηρεσία, που κάνει μικρές δουλειές: *Ο κλητήρας μεταφέρει την αλληλογραφία του υπουργείου στο ταχυδρομείο.*

η **κλητική** (της κλητικής, των κλητικών) ουσ. (ΓΡΑΜΜ.): στη γραμματική, η κλητική είναι μία από τις τέσσερις πτώσεις, που τη χρησιμοποιούμε για να καλέσουμε, να φωνάξουμε ή να χαιρετήσουμε κάποιον: *Γιώργο, έλα γρήγορα, κάποιος σε ζητάει στο τηλέφωνο!*

ο **κλιβανος** (του κλιβάνου, των κλιβάνων) ουσ.: ο κλιβανος είναι ένα ειδικό μηχανήμα μέσα στο οποίο υπάρχει πολύ μεγάλη θερμοκρασία: *Στα νοσοκομεία, τα σεντόνια των ασθενών μπαίνουν στον κλιβανο για να απολυμανθούν από τα μικρόβια.*

το **κλίμα** (του κλίματος, των κλιμάτων) ουσ.:

1. το κλίμα μιας περιοχής είναι το είδος του καιρού που έχει: *Το κλίμα της Ελλάδας είναι μεσογειακό: υγροί χειμώνες και θερμά καλοκαίρια.*

2. κλίμα λέμε την κατάσταση που επικρατεί κάπου μια ορισμένη στιγμή: *Η συζήτηση έγινε σε ευχάριστο κλίμα. (= ατμόσφαιρα) / Η τρομοκρατία έχει δημιουργήσει ένα κλίμα φόβου στους πολίτες.*

το **κλιμακοστάσιο** (του κλιμακοστασίου, των κλιμακοστασίων) ουσ.: το κλιμακοστάσιο είναι ο χώρος όπου βρίσκεται η κεντρική σκάλα ενός κτιρίου: *Η είσοδος και το κλιμακοστάσιο της πολυκατοικίας έχουν μάρμαρο.*

ο **κλιματισμός** (του κλιματισμού) ουσ.: ο κλιματισμός είναι ένα σύνολο από μηχανήματα με τα οποία πετυχαίνουμε τη θερμοκρασία που θέλουμε σε έναν κλειστό χώρο, για παράδειγμα ζεστή το χειμώνα και δροσιά το καλοκαίρι (=

ερκοντίσιον): *Η αίθουσα λειτουργεί και το καλοκαίρι, γιατί έχει σύστημα κλιματισμού.*

Δ Η λέξη κλιματισμός δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το **κλιματιστικό** (του κλιματιστικού, των κλιματιστικών) ουσ.: κλιματιστικό λέμε το μηχάνημα με το οποίο πετυχαίνουμε τη θερμοκρασία που θέλουμε σε έναν κλειστό χώρο, για παράδειγμα ζέστη το χειμώνα και δροσιά το καλοκαίρι (= ερκοντίσιον): *Άναψαν το κλιματιστικό για να δροσίσει το δωμάτιο.*

η **κλινική** (της κλινικής, των κλινικών) ουσ.:

1. κλινική λέμε το τμήμα του νοσοκομείου που έχει σχέση με μια ορισμένη ειδικότητα: *Πήγαν το παιδί για εξετάσεις στην παιδιατρική κλινική του νοσοκομείου.*

2. κλινική λέμε ένα μικρό ιδιωτικό νοσοκομείο: *Γέννησε και τα δυο της παιδιά σε κλινική.*

κλίνω (έκλινα), **κλινόμαι** (κλίθηκα) ρημ.:

1. όταν κάποιος ή κάτι κλίνει, βρίσκεται ή έρχεται σε πλάγια θέση (= γέρνω): *Η βελόνα της ζυγαριάς έκλινε προς τα δεξιά.*

2. όταν θέλουμε κάτι πιο πολύ από κάτι άλλο, λέμε ότι κλίνουμε προς αυτό: *Κλίνω προς την πρόταση της Μαρίας.*

3. (ΓΡΑΜΜ.) στη γραμματική, όταν κλίνουμε μια λέξη, λέμε ή γράφουμε με τη σειρά όλες τις διαφορετικές μορφές που παίρνει όταν αλλάζει χρόνο, πτώση, γένος, αριθμό κτλ.: *Να κλίνεις τον αόριστο του ρήματος "οδηγώ". / Να κλιθούν όλα τα ουσιαστικά και τα επίθετα του κειμένου.*

4. **κλίνεται** ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ. (ΓΡΑΜΜ.): λέμε ότι μια λέξη κλίνεται και εννοούμε ότι σχηματίζει διαφορετικές μορφές όταν αλλάζει χρόνο, πτώση, γένος, αριθμό κτλ.: *Η λέξη «πουρμπουάρ» δεν κλίνεται, γιατί είναι ξένη λέξη.*

η **κλίση** (της κλίσης, των κλίσεων) ουσ.:

1. όταν κάτι έχει κλίση, η μία πλευρά του βρίσκεται πιο ψηλά από την άλλη: *Ο δρόμος έχει μεγάλη κλίση και το αυτοκίνητο δυσκολεύεται να τον ανέβει.*

2. κλίση λέμε το ενδιαφέρον που δείχνει κάποιος για κάτι, στο οποίο μάλιστα τα καταφέρνει πολύ καλά (= έφεση, ροπή): *Από μικρός είχε κλίση στη μουσική.*

3. (ΓΡΑΜΜ.) στη γραμματική, κλίση λέμε τον τρόπο με τον οποίο κλίνεται ένα ουσιαστικό, ένα επίθετο, ένα ρήμα ή μια αντωνυμία: *Μαθαίνουμε την κλίση των αρσενικών ουσιαστικών σε "-ος", π.χ. "δρόμος".*

ο **κλιτικός**, η **κλιτική**, το **κλιτικό** ΕΠΙΘ. (ΓΡΑΜΜ.): στη γραμματική, κάτι είναι κλιτικό όταν έχει σχέση με την κλίση των λέξεων: *Ο "καφές" είναι ξένη λέξη, αλλά ακολουθεί το κλιτικό σύστημα της νέας ελληνικής.*

ο **κλιτός**, η **κλιτή**, το **κλιτό** ΕΠΙΘ. (ΓΡΑΜΜ.): στη γραμματική, μια λέξη είναι κλιτή όταν κλίνεται, όταν δηλαδή παίρνει διαφορετικές μορφές όταν αλλάζει χρόνο, πτώση, γένος, αριθμό κτλ. (≠ άκλιτος): *Το επίθετο είναι κλιτό μέρος του λόγου.*

το **κλόουν** ουσ.: ο κλόουν είναι ο καλλιτέχνης του τσίρκου, που με τα παράξενα ρούχα που φοράει, το έντονο βάψιμο στο πρόσωπό του και τις αστείες κινήσεις του κάνει τον κόσμο να γελάει (= παλιάτσος): *Οι κλόουν με τις γκριμάτσες τους κάνουν τους μικρούς μας φίλους να ξεκαρδίζονται στα γέλια.*

Δ Η λέξη κλόουν δεν κλίνεται.

η **κλοπή** (της κλοπής, των κλοπών) ουσ.: η κλοπή είναι το να παίρνει κάποιος κρυφά, με τη βία ή με πονηριά κάτι που δεν του ανήκει (= κλέψιμο): *Τον συνέλαβαν για κλοπή σε κατάστημα ρούχων.*

τα **κλοπιμαία** (των κλοπιμαίων) ουσ. (ΕΠΙΣ.): τα κλοπιμαία είναι τα πράγματα ή τα χρήματα που έχει αποκτήσει κανείς με κλοπή: *Η αστυνομία βρήκε στο σπίτι του χρήματα, ρολόγια και άλλα κλοπιμαία.*

κλοτσάω/κλοτσώ (κλότσησα) ρημ.:

1. όταν κλοτσάμε κάποιον ή κάτι, του δίνουμε κλοτσιά: *Τον έριξε στο πάτωμα κι άρχισε να τον κλοτσάει. / Κλότσησε την πόρτα για να ανοίξει.*

2. όταν κλοτσάμε την μπάλα ή άλλο αντικείμενο, το χτυπάμε με το πόδι μας και το κάνουμε να κινηθεί στον αέρα: *Κλότσησε δυνατά την μπάλα κι έβαλε γκολ.*

3. (ΑΝΕΠΙΣ.) όταν κλοτσάμε κάτι, αδιαφορούμε για αυτό (= περιφρονώ): *Μην κλοτσάς την τύχη σου, δε θα ξαναβρεις τέτοια δουλειά!*

η **κλοτσιά** (της κλοτσιάς, των κλοτσιών) ουσ.:

1. όταν κάποιος μας δίνει κλοτσιά, μας χτυπάει με το κάτω μέρος του ποδιού του: *Μου έδωσε μια δυνατή κλοτσιά στο καλάμι.*

2. κλοτσιά είναι το δυνατό χτύπημα της μπάλας: *Με μια δυνατή κλοτσιά έστειλε την μπάλα στα δίχτυα.*

το **κλουβί** (του κλουβιού, των κλουβιών) ουσ.:

1. το κλουβί είναι μια κατασκευή με ξύλινα ή μεταλλικά κάγκελα, μέσα στην οποία οι άνθρωποι κλείνουν πουλιά ή άλλα ζώα: *Έριξε τροφή στο καναρίνι που ήταν μέσα στο κλουβί.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) κλουβί λέμε έναν πάρα πολύ μικρό χώρο: *Πώς μπορείτε και μένετε τόσα άτομα σε αυτό κλουβί;*

ο **κλούβιος**, η **κλούβια**, το **κλούβιο** ΕΠΙΘ.:

1. κλούβιο είναι το αυγό που είναι πολύ μπαγιάτικο ή χαλασμένο και δεν τρώγεται: *Εδώ μέσα κάτι μυρίζει χειρότερα και από κλούβιο αυγό!*

2. λέμε ότι κάποιος έχει κλούβιο κεφάλι όταν είναι άμυαλος: *Για όλες σου τις ανοησίες, φταίει το κεφάλι σου το κλούβιο!*

το **κλωνάρι** (του κλωναριού, των κλωναριών) ουσ.: κλωνάρι λέμε το μικρό και τρυφερό κλαδί, που μπορούμε να το κόψουμε εύκολα: *Έκοψε ένα κλωνάρι δυόσμου για να το βάλει στο φαγητό.*

η **κλώσα** (της κλώσας, των κλωσών) ουσ.:

1. η κλώσα είναι η κότα που κλωσάει τα αυγά της: *Η κλώσα δεν αφήνει στιγμή τα αυγά της.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) κλώσα λέμε την ανόητη ή φλύαρη γυναίκα: *Μας τρέλανε η κλώσα με την πολυλογία της!*

κλωσάει (κλώσησε) ΡΗΜ.: οι κότες κλωσάνε τα αυγά που γέννησαν όταν κάθονται πάνω τους, για να τα ζεστάνουν μέχρι να βγουν τα μικρά πουλιά: *Η θηλυκιά πάπια γέννησε, κλώσησε και τώρα έχουμε δώδεκα παπάκια.*

το **κλωσόπουλο** (του κλωσόπουλου, των κλωσόπουλων) ουσ.: το κλωσόπουλο είναι το μικρό πουλάκι, που έχει μόλις βγει από το αυγό της κότας (= κοτοπουλάκι): *Τα κλωσόπουλα μέχρι να μεγαλώσουν ακολουθούν την κλώσα.*

η **κλωστή** (της κλωστής, των κλωστών) ουσ.: κλωστή λέμε το μακρύ και πολύ λεπτό κομμάτι από βαμβάκι, μαλλί, μετάξι κτλ., που το χρησιμοποιούμε για να ράψουμε κάτι: *Πήρε βελόνη και κλωστή για να ράψει το κουμπί.*

ΕΚΦΡ. κρέμομαι από μια κλωστή

η **κνήμη** (της κνήμης, των κνημών) ουσ. (ΙΑΤΡ.): κνήμη λέμε το μπροστινό μέρος του ποδιού μας, που βρίσκεται ανάμεσα στο γόνατο και στον αστράγαλο (= καλάμι): *Έπαθε κάταγμα στην κνήμη.*

κοάζει ΡΗΜ.: ο βάτραχος κοάζει όταν βγάζει μια φωνή που μοιάζει με τον ήχο “κοάξ κοάξ”: *Τα βατράχια κόαζαν στις καλαμιές δίπλα στο βάλτο.*

⚠ Η λέξη κοάζει έχει μόνο ενεστώτα και παρατατικό.

το **κοάλα** ουσ.: το κοάλα είναι ένα ζώο της Αυστραλίας, που έχει γκρίζο τρίχωμα και ζει πάνω στα δέντρα: *Τα κοάλα είναι φυτοφάγα ζώα.*

⚠ Η λέξη κοάλα δεν κλίνεται.

κόβει το μάτι μου ΕΚΦΡ.: το λέμε για κάποιον που είναι πολύ παρατηρητικός και προσέχει τις λεπτομέρειες: *Πώς τον διέκρινες μέσα σε τόσο κόσμο! Κόβει το μάτι σου!*

κόβει το μυαλό μου ΕΚΦΡ.: το λέμε για κάποιον που είναι πολύ έξυπνος: *Μπράβο, αμέσως κατάλαβες τι ήθελα να πω, κόβει το μυαλό σου!*

κόβω (έκοψα), **κόβομαι** (κόπηκα, κομμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κόβουμε κάτι, το χωρίζουμε σε κομμάτια με κάποιο εργαλείο: *Έκοψε το σύρμα με την πένσα. / Να κόψεις την τούρτα σε δέκα κομμάτια.*

2. όταν κόβουμε κάτι, το τραβάμε από κάπου ή το χωρίζουμε από αυτό: *Έκοψε τη σελίδα από το βιβλίο. / Κόψαμε κεράσια από τα δέντρα για να τα φάμε.*

3. όταν κόβουμε το δάχτυλο, το χέρι κτλ. ή όταν κοβόμαστε, παθαίνουμε κάποια πληγή από κοφτερό εργαλείο: *Κόπηκα στο ξύρισμα. / Έκοψε κατά λάθος το δάχτυλο με το μαχαίρι.*

4. όταν κόβουμε κάτι, το κάνουμε πιο μικρό (= κουρεύω): *Έκοψε τα μαλλιά της πολύ κοντά. / Ο κηπουρός έκοψε το γκαζόν.*

5. όταν σταματάμε μια συνήθεια ή κάτι που κάνουμε, λέμε ότι το κόβουμε: *Έκοψε τοτσιγάρο.*

6. λέμε ότι κόβουμε εισιτήριο όταν το πληρώνουμε και το αγοράζουμε: *Μπορείς να κόψεις εισιτήριο και μέσα στο λεωφορείο.*

7. όταν μας κόβουν ή κοβόμαστε, δε μας θεωρούν αρκετά καλούς για να περάσουμε στις εξετάσεις (= αφήνω, απορρίπτω): *Έκοψε τους μισούς μαθητές στα αρχαία ελληνικά. / Κόπηκα σε τρία μαθήματα.*

8. όταν μας κόβουν το ρεύμα ή όταν το ρεύμα κόβεται, σταματάει να υπάρχει: *Δεν πληρώσαμε το λογαριασμό και μας έκοψαν το νερό.*

9. κόβει 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι ένα εργαλείο κόβει όταν είναι κοφτερό: *Δεν κόβει καλά το ψαλίδι.*

10. κόβει 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κόβει κάτι όταν γίνεται μικρότερο ή λιγότερο (= ελαττώνεται, μειώνεται): *Περίμενε να κόψει η βροχή και μετά φεύγεις. / Έχουν κόψει οι δουλειές στο μαγαζί.*

ΕΚΦΡ. κόβει το μάτι μου, κόβει το μυαλό μου, κόβω βόλτες, κόβω δρόμο, κόβω τα φτερά, κόβω τη φόρα, κόβω τις φλέβες μου, κόβω το βήχα, κόβω το δρόμο, κόβω το κεφάλι μου, κόβω το λαιμό μου, κόβω τον αέρα, κομμένος και ραμμένος, με κόβει λόρδα, με κόβει πείνα, μου κόβεται η ανάσα, μου κόβεται η όρεξη, μου κόβεται η χολή, μου κόβονται τα γόνατα

κόβω βόλτες ΕΚΦΡ.: όταν κόβουμε βόλτες, κάνουμε βόλτες πάνω κάτω: *Ποιος είναι αυτός που κόβει βόλτες κάτω από το παράθυρό σου;*

κόβω δρόμο ΕΚΦΡ.: όταν κόβουμε δρόμο, πηγαίνουμε από πιο σύντομο δρόμο: *Κόψαμε δρόμο μέσα από τα χωράφια και φτάσαμε πριν από τους άλλους.*

κόβω τα φτερά ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κάποιος ή κάτι μας κόβει τα φτερά όταν μας κάνει να χάσουμε το θάρρος και τις ελπίδες μας: *Είχε όνειρα για το μέλλον αλλά ο πόλεμος του έκοψε τα φτερά!*

κόβω τη φόρα ΕΚΦΡ.: όταν θέλουμε να κάνουμε κάτι και κάποιος ή κάτι μας κόβει τη φόρα, δε μας αφήνει να το πραγματοποιήσουμε: *Ετοιμαζόμουν να αγοράσω μηχανή, αλλά οι γονείς μου μου έκοψαν τη φόρα.*

κόβω τις φλέβες μου ΕΚΦΡ.:

1. όταν κάποιος κόβει τις φλέβες του, προσπαθεί να βάλει τέλος στη ζωή του: *Πήγε να αυτοκτονήσει κόβοντας τις φλέβες της.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) το λέμε όταν βρισκόμαστε σε μεγάλη απελπισία: *Τι βαρετή ταινία, θα κόψω τις φλέβες μου!*

κόβω το βήχα ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): όταν κόβουμε το βήχα κάποιον, τον κάνουμε να περιορίσει το θράσος του ή τον ενθουσιασμό του (= κόβω τον αέρα): *Ο προπονητής έκοψε από την πρώτη μέρα το βήχα στους νέους παίκτες.*

κόβω το δρόμο ΕΚΦΡ.: όταν κόβουμε το δρόμο σε κάποιον, τον εμποδίζουμε να προχωρή-

σει: Προσπάθησε να περάσει την πύλη, αλλά ο φρουρός του έκοψε το δρόμο.

κόβω το κεφάλι μου και κόβω το λαιμό μου

ΕΚΦΡ.: το λέμε όταν είμαστε απόλυτα σίγουροι για αυτό που λέμε: *Κόβω το κεφάλι μου ότι αυτή τη στιγμή παίζει αντί να διαβάζει.*

κόβω το λαιμό μου ΕΚΦΡ.:

1. το λέμε όταν κάνουμε ό,τι μπορούμε για να βρούμε λύση σε ένα πρόβλημα: *Θα κόψω το λαιμό μου και θα τα 'χεις μέχρι αύριο τα χρήματά σου!*

2. το λέμε όταν είμαστε πολύ σίγουροι για κάτι (= βάζω το χέρι μου στη φωτιά): *Κόβω το λαιμό μου ότι σε έχει ερωτευτεί.*

κόβω τον αέρα ΕΚΦΡ.: όταν κόβουμε τον αέρα κάποιου, τον κάνουμε να γίνει πιο σεμνός (= κόβω το βήχα ≠ παίρνω τον αέρα): *Μας κάνει όλο τον έξυπνο και κάποιος πρέπει να του κόψει τον αέρα.*

η κοιλάδα (της κοιλάδας, των κοιλάδων) ΟΥΣ.: η κοιλάδα είναι το επίπεδο κομμάτι γης που έχει γύρω γύρω βουνά και μέσα από το οποίο περνάει συνήθως ποτάμι: *Η Κοιλάδα του Αξιού στη Μακεδονία.*

η κοιλιά (της κοιλιάς, των κοιλιών) ΟΥΣ.: η κοιλιά είναι το μέρος του σώματός μας που βρίσκεται κάτω από το στήθος και το στομάχι: *Ακούμπησε τα χέρια πάνω στη φουσκωμένη κοιλιά του. / Έφαγα πολύ και με πονάει η κοιλιά μου.*

ΕΚΦΡ. κάνω κοιλιά

η κοιλότητα (της κοιλότητας, των κοιλοτήτων) ΟΥΣ.:

1. κοιλότητα λέμε το μέρος μιας επιφάνειας που είναι πιο μέσα από τα γύρω μέρη: *Η σπηλιά σχηματίζει μια κοιλότητα μέσα στο βράχο.*

2. (ΙΑΤΡ.) κοιλότητα λέμε το χώρο του σώματος όπου μέσα του βρίσκονται διάφορα όργανα: *Από ένα χαλασμένο δόντι, έπαθε μόλυνση στη στοματική κοιλότητα.*

κοιμάμαι (κοιμήθηκα, κοιμισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κοιμάμαι, ξεκουράζω το σώμα και το μυαλό μου, συνήθως το βράδυ όταν ξαπλώνω στο κρεβάτι με τα μάτια κλειστά (≠ ξυπνάω): *Χτες το βράδυ κοιμήθηκα αργά. / Κοιμήθηκες καλά; / Πάω να κοιμηθώ.*

2. λέμε ότι κάποιος κοιμάται όταν δε δείχνει το ενδιαφέρον ή την προσοχή που πρέπει: *Πλημμύρισαν πάλι οι δρόμοι! Μα τι κάνει ο δήμαρχος, κοιμάται;*

ΕΚΦΡ. κοιμάμαι με τις κότες, κοιμάμαι όρθιος, κοιμάμαι σαν πουλάκι, κοιμάμαι του καλού καιρού, κοιμάται σαν βόδι

κοιμάμαι με τις κότες ΕΚΦΡ.: το λέμε για κάποιον που πηγαίνει πολύ νωρίς για ύπνο: *Μην τους παίρνεις τηλέφωνο, είναι αργά και αυτοί κοιμούνται με τις κότες.*

κοιμάμαι όρθιος ΕΚΦΡ.:

1. όταν κάποιος κοιμάται όρθιος, νυστάζει πάρα πολύ: *Πρέπει να γυρίσω στο σπίτι, γιατί είναι πολύ αργά και κοιμάμαι όρθιος.*

2. το λέμε για κάποιον που είναι χαζός ή πολύ αργός: *Χρειαζόμαστε έναν υπάλληλο γρήγορο κι έξυπνο, όχι κάποιον που να κοιμάται όρθιος.*

κοιμάμαι σαν βόδι ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): λέμε ότι κάποιος κοιμάται σαν βόδι όταν κοιμάται πολύ και βαριά: *Ήρθε κουρασμένος από τη δουλειά και κοιμήθηκε σαν βόδι.*

κοιμάμαι σαν πουλάκι ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κάποιος κοιμάται σαν πουλάκι όταν κάνει ήρεμο και ευχάριστο ύπνο: *Αν φας ελαφρά, θα κοιμηθείς σαν πουλάκι.*

κοιμάμαι του καλού καιρού ΕΚΦΡ.:

1. λέμε ότι κάποιος κοιμάται του καλού καιρού όταν κοιμάται πολύ βαθιά: *Εγώ ξαγρύπνησα όλο το βράδυ από τους πόνους κι αυτός κοιμόταν δίπλα μου του καλού καιρού.*

2. λέμε ότι κάποιος κοιμάται του καλού καιρού όταν δεν καταλαβαίνει τι γίνεται γύρω του: *Οι πολίτες διαμαρτύρονται και η κυβέρνηση κοιμάται του καλού καιρού.*

το **κοιμητήριο** (του κοιμητηρίου, των κοιμητηρίων) ΟΥΣ. (ΘΡΗΣΚ.): έτσι λέγεται αλλιώς το νεκροταφείο: *Τον έθαψαν στο Κοιμητήριο Χολαργού.*

κοιμίζω (κοίμισα, κοιμισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κοιμίζουμε κάποιον, τον κάνουμε να κοιμηθεί (= αποκοιμίζω ≠ ξυπνάω): *Η μητέρα κοίμισε το μωρό με νουυρίσματα.*

2. λέμε ότι κάποιος ή κάτι κοιμίζει όταν με κάνει να βαρεθώ: *Ήταν πολύ βαρετή ταινία και με κοίμισε.*

ο **κοιμισμένος**, η **κοιμισμένη**, το **κοιμισμένο** ΕΠΙΘ. (ΜΕΙΣΤ.): κοιμισμένο λέμε κάποιον όταν είναι αργός στις κινήσεις του ή στη σκέψη του (= νωθρός): *Ξεκίνα, βρε κοιμισμένε, άναψε το πράσινο!*

τα **κοινά** (των κοινών) ΟΥΣ.: κοινά λέμε τα θέματα και τα προβλήματα που απασχολούν την κοινωνία και με τα οποία ασχολείται η πολιτική: *Θέλει να γίνει βουλευτής και ν' ασχοληθεί με τα κοινά.*

η **κοινή γνώμη** ΟΥΣ.: η κοινή γνώμη είναι η άποψη που έχουν οι περισσότεροι άνθρωποι μιας κοινωνίας για ένα συγκεκριμένο θέμα: *Η παγκόσμια κοινή γνώμη είναι κατά του πολέμου.*

⚠ Η κοινή γνώμη δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **κοινή λογική** ΟΥΣ.: κοινή λογική λέμε την ικανότητα ενός ανθρώπου να κρίνει σωστά και να παίρνει λογικές αποφάσεις (= κοινός νους): *Για να λύσεις το αίνιγμα, δε χρειάζεται εξυπνάδα αλλά κοινή λογική.*

⚠ Η κοινή λογική δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το **κοινό** (του κοινού, των κοινών) ΟΥΣ.:

1. κοινό λέμε τους ανθρώπους γενικά (= κόσμος): *Το μουσείο είναι ανοιχτό για το κοινό κάθε Τρίτη και Παρασκευή.*

2. κοινό λέμε τους ανθρώπους που παρακολουθούν μια παράσταση ή μια εκπομπή, έναν

αγώνα, μια συναυλία κτλ.: *Μίλησε μπροστά σε ένα ακροατήριο πεντακοσίων δασκάλων.*

3. το κοινό ενός καλλιτέχνη είναι οι άνθρωποι που θαυμάζουν τα έργα του: *Το κοινό του συγγραφέα είναι κυρίως νέοι.*

4. κοινό λέμε το χαρακτηριστικό που έχουν δύο ή περισσότερα άνθρωποι: *Δεν έχουν τίποτα κοινό μεταξύ τους.*

ο κοινοβουλευτικός, η κοινοβουλευτική, το κοινοβουλευτικό ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι κοινοβουλευτικό, έχει σχέση με το κοινοβούλιο: *Το πολίτευμα της Ελλάδας είναι κοινοβουλευτική δημοκρατία.*

το κοινοβούλιο (του κοινοβουλίου, των κοινοβουλίων) ΟΥΣ.:

1. το κοινοβούλιο μιας χώρας είναι το σύνολο των βουλευτών της (= βουλή): *Το κοινοβούλιο ψήφισε τον καινούριο νόμο για την εκπαίδευση.*

2. **κοινοβούλιο** ΕΝΙΚ.: το Κοινοβούλιο είναι το κτίριο όπου συγκεντρώνονται και συζητάνε οι βουλευτές: *Οι εκπρόσωποι των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνεδριάζουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.*

κοινοποιώ (κοινοποίηση), **κοινοποιούμαι** (κοινοποιήθηκα, κοινοποιημένος) ΡΗΜ. (ΕΠΙΣ.): κοινοποιούμε κάτι όταν το κάνουμε γνωστό με επίσημο τρόπο σε πολλούς ανθρώπους (= γνωστοποιώ, ανακοινώνω): *Κοινοποίησε στην εταιρεία την απόφασή του να παραιτηθεί.*

ο κοινός, η κοινή, το κοινό ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι κοινό, ανήκει ή αναφέρεται σε πολλούς ανθρώπους: *Περνάμε καλά μαζί γιατί έχουμε πολλά κοινά σημεία. / Μητέρα και κόρη έχουν κοινό λογαριασμό στην τράπεζα. (≠ προσωπικός, ξεχωριστός)*

2. όταν κάτι είναι κοινό, γίνεται συγχρόνως από πολλούς ανθρώπους (= συλλογικός): *Χρειάζεται κοινή προσπάθεια για την προστασία του περιβάλλοντος.*

3. κοινό λέμε κάποιον ή κάτι που δεν έχει κάτι το ιδιαίτερο ή κάτι το ξεχωριστό (= απλός, συνηθισμένος ≠ ιδιαίτερος): *Φορούσε ένα πολύ κοινό φόρεμα.*

η κοινότητα (της κοινότητας, των κοινοτήτων) ΟΥΣ.:

1. κοινότητα λέμε μια ομάδα ανθρώπων που ζουν σε μια ξένη χώρα και έχουν την ίδια γλώσσα, θρησκεία κτλ.: *Είναι πολύ μεγάλη η κοινότητα των Ελλήνων στην Αυστραλία.*

2. κοινότητα λέμε το χωριό που έχει από 500 έως 10.000 κατοίκους: *Με βάση το πρόγραμμα "Καποδίστριας" οι περισσότερες κοινότητες ενώθηκαν και έγιναν δήμοι.*

ο κοινοτικός, η κοινοτική, το κοινοτικό ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι κοινοτικό, έχει σχέση με την κοινότητα: *Το χωριό τους έχει μια κοινοτική βιβλιοθήκη με αρκετά βιβλία.*

τα κοινόχρηστα (των κοινοχρήστων) ΟΥΣ.: τα κοινόχρηστα είναι το χρηματικό ποσό που

πληρώνουν κάθε μήνα οι ένοικοι μιας πολυκατοικίας για τα κοινά έξοδα: *Πληρώνουμε τα κοινόχρηστα στο διαχειριστή της πολυκατοικίας.*

ο κοινόχρηστος, η κοινόχρηστη, το κοινόχρηστο ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι κοινόχρηστο, μπορούν να το χρησιμοποιούν πολλοί άνθρωποι (≠ ιδιωτικός): *Κατασκευάστηκε πάρκιγκ σε κοινόχρηστο χώρο του δήμου.*

κοινωνάω/κοινωνώ (κοινωνήσα) ΡΗΜ. (ΟΡΗΣΚ., ΑΝΕΠΙΣ.): ένας χριστιανός κοινωνάει όταν πηγαίνει στην εκκλησία για να πάρει τη θεία κοινωνία (= μεταλαβαίνω): *Νήστεψε σαράντα μέρες για να μπορέσει να κοινωνήσει.*

η κοινωνία (της κοινωνίας, των κοινωνιών) ΟΥΣ.:

1. κοινωνία λέμε όλους τους ανθρώπους που ζουν σε έναν τόπο την ίδια χρονική περίοδο και έχουν κοινές συνήθειες, αντιλήψεις κτλ. (= κόσμος): *Ζει στη μικρή κοινωνία του χωριού του. / Πώς δέχεται η ελληνική κοινωνία τους μετανάστες;*

2. στη βιολογία, κοινωνία λέμε όλα τα ζώα ή όλα τα έντομα του ίδιου είδους που ζουν σε ομάδες: *Η κοινωνία των μελισσών θεωρείται μια από τις πιο οργανωμένες κοινωνίες στο ζωικό βασίλειο.*

τα κοινωνικά (των κοινωνικών) ΟΥΣ.: κοινωνικά λέμε την ειδική στήλη της εφημερίδας που αναφέρεται σε διάφορα κοινωνικά γεγονότα, όπως γεννήσεις, γάμους, κηδείες κτλ.: *Διαβάζει πάντα τα κοινωνικά στην εφημερίδα.*

ο κοινωνικός, η κοινωνική, το κοινωνικό ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι κοινωνικό, έχει σχέση με την κοινωνία και με τους ανθρώπους που ζουν σε αυτή: *Η ανεργία είναι ένα από τα μεγαλύτερα κοινωνικά προβλήματα. / Η κυβέρνηση δίνει έμφαση στην κοινωνική της πολιτική.*

2. όταν κάτι είναι κοινωνικό, έχει σχέση με τις τάξεις της κοινωνίας: *Οι φτωχότερες τάξεις κάνουν κοινωνικούς αγώνες για να βελτιώσουν τις συνθήκες ζωής τους.*

3. όταν κάτι είναι κοινωνικό, έχει σχέση με τις σχέσεις των ανθρώπων που ζουν σε μία κοινωνία: *Η δουλειά του δεν του αφήνει πολύ χρόνο για κοινωνικές επαφές.*

4. όταν κάποιος είναι κοινωνικός, του αρέσει να κάνει γνωριμίες και παρέες με άλλους ανθρώπους (= ανοιχτός, εξωστρεφής ≠ κλειστός, αντικοινωνικός, ακοινωνήτος): *Είναι πολύ κοινωνικός και έκανε αμέσως φίλους στο καινούριο σχολείο.*

ο κοινωνικός λειτουργός, η κοινωνική λειτουργός ΟΥΣ.: ο κοινωνικός λειτουργός είναι αυτός που το επάγγελμά του είναι να βοηθάει και να συμβουλεύει τους ανθρώπους που αντιμετωπίζουν κοινωνικά προβλήματα, όπως τα ορφανά παιδιά, τους φυλακισμένους, τους ναρκομανείς κτλ.: *Είναι κοινωνική λειτουργός και εργάζεται σε ορφανοτροφείο.*

η **κοινωνικότητα** (της κοινωνικότητας) ουσ.: η κοινωνικότητα είναι η ικανότητα του ανθρώπου να ζει μαζί με άλλους ανθρώπους: *Το παιχνίδι βοηθάει στην κοινωνικότητα των μικρών παιδιών.*

Δ Η λέξη κοινωνικότητα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **κοινωνιολογία** (της κοινωνιολογίας) ουσ.:

1. η κοινωνιολογία είναι η επιστήμη που μελετάει την κοινωνία και τις ανθρώπινες σχέσεις μέσα σε αυτή: *Ο ρατσισμός είναι θέμα που εξετάζει η κοινωνιολογία.*

2. κοινωνιολογία λέμε το μάθημα του σχολείου με το ίδιο θέμα: *Έγραψα πολύ καλά στην κοινωνιολογία.*

Δ Η λέξη κοινωνιολογία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **κοινωνιολόγος**, η **κοινωνιολόγος** (του/της κοινωνιολόγου, των κοινωνιολόγων) ουσ.: ο κοινωνιολόγος είναι ο επιστήμονας που ασχολείται με την κοινωνιολογία: *Οι κοινωνιολόγοι μελετούν τις αιτίες των κοινωνικών προβλημάτων όπως είναι η ανεργία, τα ναρκωτικά και η εγκληματικότητα.*

ο **κοινωφελής**, η **κοινωφελής**, το **κοινωφελές** επιθ.: όταν κάτι είναι κοινωφελές, υπάρχει ή γίνεται για το κοινό καλό: *Το ορφανοτροφείο είναι ένα κοινωφελές ίδρυμα.*

το **κοίταγμα** (του κοιτάγματος, των κοιταγμάτων) ουσ.: το κοίταγμα είναι το να κοιτάζει κανείς κάτι (= βλέμμα, ματιά): *Έριξε ένα τελευταίο κοίταγμα στο βιβλίο της ιστορίας πριν από το διαγώνισμα.*

κοιτάζω και **κοιτάω/κοιτώ** (κοιτάξα), **κοιτάζομαι** και **κοιτιέμαι** (κοιτάχτηκα) ρημ.:

1. κοιτάζουμε κάποιον ή κάτι όταν γυρίζουμε τα μάτια μας προς το μέρος του (= παρατηρώ): *"Είναι ώρα να φύγω" είπε, κοιτάζοντας το ρολόι του. / Καθόταν ακίνητος και με κοιτούσε.*

2. κοιτάζω κάποιον όταν δείχνω ενδιαφέρον για αυτόν (≠ αδιαφορώ): *Μην ανησυχείς, θα τα κοιτάξω εγώ τα παιδιά το πρωί. (= φροντίζω) / Κοίτα τον εαυτό σου και άσε τους άλλους. (= ενδιαφέρομαι)*

3. κοιτάζουμε κάτι όταν το εξετάζουμε με προσοχή (= ελέγχω): *Μην υπογράψεις το συμβόλαιο αν δεν το κοιτάξει πρώτα ο δικηγόρος.*

4. ο γιατρός μάς κοιτάζει για να δει αν έχουμε κάποιο πρόβλημα, αν είμαστε άρρωστοι κτλ. (= εξετάζω, βλέπω): *Πήγε στο γιατρό για να κοιτάξει τη μέση του.*

5. **κοιτάζει** ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: ένα κτίριο κοιτάζει σε κάποιο μέρος όταν έχει θέα προς αυτό (= βλέπει): *Το δωμάτιό του κοιτάζει προς το πάρκο.*

6. **κοιτάζομαι** ΠΑΘ.: κοιταζόμαστε όταν παρατηρούμε τον εαυτό μας στον καθρέφτη (= γυαλίζομαι): *Κοιτάχτηκε στον καθρέφτη για να φτιάξει τη γραβάτα του.*

7. **κοιτάζομαι** ΠΑΘ.: όταν κοιτάζομαι με κάποιον, κοιτάζουμε ο ένας τον άλλο: *Οι δύο φίλοι κοιτάχτηκαν μεταξύ τους και άρχισαν να γελάνε.* ΕΚΦΡ. κοιτάζω από την κορυφή ως τα νύχια, κοιτάζω απ' υψηλού, κοιτάζω με μισό μάτι,

κοιτάζω στα μάτια, κοιτάζω τη δουλειά μου, κοιτάζω το συμφέρον μου

κοιτάζω από την κορυφή ως τα νύχια ΕΚΦΡ.: κοιτάζουμε κάποιον από την κορυφή ως τα νύχια όταν τον παρατηρούμε πάρα πολύ προσεκτικά: *Την πρώτη φορά που συναντηθήκαμε με κοιτάξε από την κορυφή ως τα νύχια.*

κοιτάζω απ' υψηλού ΕΚΦΡ.: όταν κοιτάζουμε κάποιον απ' υψηλού, τον θεωρούμε κατώτερο: *Τώρα που έκανε λεφτά, μας κοιτάζει απ' υψηλού.*

κοιτάζω με μισό μάτι ΕΚΦΡ.: όταν κάποιος μας κοιτάζει με μισό μάτι, φαίνεται ότι δε μας συμπαθεί: *Η πεθερά της την κοιτούσε με μισό μάτι.*

κοιτάζω στα μάτια ΕΚΦΡ.:

1. το λέμε για κάποιον που τον αγαπάμε πολύ και τον φροντίζουμε: *Είναι τρελά ερωτευμένος μαζί της και την κοιτάζει στα μάτια.*

2. όταν κοιτάζω κάποιον στα μάτια, δε φοβάμαι ή δεν ντρέπομαι να τον αντιμετωπίσω: *Μετά από όσα της έκανε, δεν τολμούσε να την κοιτάξει στα μάτια.*

κοιτάζω τη δουλειά μου ΕΚΦΡ.: το λέμε για να δείξουμε ότι δεν ασχολούμαστε με ξένες υποθέσεις: *Κοίτα τη δουλειά σου και μη σε νοιάζει τι κάνουν οι άλλοι!*

κοιτάζω το συμφέρον μου ΕΚΦΡ.: το λέμε για κάποιον που ενδιαφέρεται για το προσωπικό συμφέρον του: *Κάποιοι υπάλληλοι κοιτάζουν μόνο το συμφέρον τους και όχι το συμφέρον της εταιρείας.*

κοιτάω/κοιτώ ΡΗΜ. ⇒ **κοιτάζω**

η **κόκα κόλα** ουσ.: η κόκα κόλα είναι αναψυκτικό με ανθρακικό, που έχει σκούρο χρώμα και γλυκιά γεύση: *Ήπие μια παγωμένη κόκα κόλα για να ξεδιψάσει.*

το **κοκαλάκι** ουσ.:

1. το κοκαλάκι είναι το μικρό κόκαλο: *Μου στάθηκε ένα κοκαλάκι στο λαιμό και πνίγηκα.*

2. κοκαλάκι λέμε το μικρό αντικείμενο από μέταλλο ή πλαστικό που χρησιμοποιούν οι γυναικες για να μαζεύουν τα μαλλιά τους: *Όταν ήταν μικρή, φορούσε πολύχρωμα κοκαλάκια.*

Δ Η λέξη κοκαλάκι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

ο **κοκαλιάρης**, η **κοκαλιάρα**, το **κοκαλιάρικο** επιθ. (ΜΕΙΩΤ.): όταν κάποιος είναι κοκαλιάρης, είναι περισσότερο αδύνατος από όσο πρέπει (= αδύνατος): *Θυμάστε την Όλιβ, την κοκαλιάρα αρραβωνιαστικιά του Ποπάι;*

το **κόκαλο** (του κόκαλου, των κόκαλων) ουσ.: κόκαλο είναι καθένα από τα σκληρά μέρη που βρίσκονται μέσα στο σώμα των ανθρώπων και των ζώων και αποτελούν το σκελετό τους: *Έσπασε το κόκαλο του δεξιού χεριού του. (= οστό) / Για τη σούπα, βράζετε το κοτόπουλο μαζί με τα κόκαλα.*

ΕΚΦΡ. πετσί και κόκαλο

κοκαλώνω (κοκάλωσα, κοκαλωμένος) ΡΗΜ.:

1. κοκαλώνουμε όταν μένουμε ακίνητοι από έκπληξη, φόβο κτλ. (= μαρμαρώνω, παράλυω): *Κοκάλωσε στη θέση του από την έκπληξη και δεν μπορούσε να μιλήσει.*

2. λέμε ότι κοκαλώνουμε όταν κρύνουμε πάρα πολύ (= ξεπαγιάζω, ξυλιάζω): *Κοκάλωσαν τα πόδια μου από το κρύο.*

3. κοκαλώνουμε το αυτοκίνητο ή κάτι άλλο όταν πατάμε απότομα φρένο για να σταματήσει: *Ο οδηγός κοκάλωσε το λεωφορείο στο κόκκινο φανάρι.*

ο **κοκίτης** (του κοκίτη) ΟΥΣ.: όταν ένα παιδί έχει κοκίτη, έχει πυρετό και έντονο βήχα: *Υπάρχει ειδικό εμβόλιο για την προστασία των παιδιών από τον κοκίτη.*

⚠ Η λέξη κοκίτης δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

κοκκινίζω (κοκκίνισα, κοκκινισμένος) ΡΗΜ.:

1. κοκκινίζουμε κάτι όταν το κάνουμε να αποκτήσει κόκκινο χρώμα: *Το παιδί κοκκίνισε τις παπαρούνες που ζωγράφισε. / Κοκκίνισε την πόρτα με κόκκινη μπογιά.*

2. λέμε ότι κοκκινίζουμε όταν το πρόσωπο ή κάτι στο σώμα μας γίνεται κόκκινο: *Κοκκίνισε η πλάτη της από τον ήλιο. / Κοκκίνισε από ντροπή. / Τα μάτια της κοκκίνισαν από το κλάμα.*

3. **κοκκινίζει** 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι κοκκινίζει, αποκτά κόκκινο χρώμα: *Τα κάγκελα κοκκίνισαν από τη σκουριά. / Κοκκίνισε η μπλουζά του από το αίμα. (= ματώνει)*

η **κοκκινίλα** (της κοκκινίλας) ΟΥΣ.: κοκκινίλα λέμε το κόκκινο σημάδι που εμφανίζεται στο δέρμα: *Έπαθε αλλεργία και το σώμα της γέμισε κοκκινίλες.*

⚠ Η λέξη κοκκινίλα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **κοκκινιστό** (του κοκκινιστού, των κοκκινιστών) ΟΥΣ.: κοκκινιστό λέμε το κρέας που είναι μαγειρεμένο με σάλτσα ντομάτας: *Έφτιαξε κοκκινιστό με πατάτες.*

το **κόκκινο** (του κόκκινου, των κόκκινων) ΟΥΣ.:

1. κόκκινο λέμε το κόκκινο χρώμα, το χρώμα του αίματος: *Το σκούρο κόκκινο είναι το χρώμα που της αρέσει.*

2. το κόκκινο είναι το φανάρι της τροχαίας που δείχνει ότι πρέπει να σταματήσουμε (≠ πράσινο): *Το αυτοκίνητο πέρασε με κόκκινο και παρέσυρε έναν πεζό.*

κόκκινο πανί ΕΚΦΡ.: το λέμε για κάποιον ή για κάτι που προκαλεί την έντονη αντίδραση και το θυμό των άλλων: *Πήρε προαγωγή και έγινε το κόκκινο πανί για τους συναδέλφους της.*

το **κοκκινογούλι** (του κοκκινογουλιού, των κοκκινογουλιών) ΟΥΣ.: το κοκκινογούλι είναι η κόκκινη στρογγυλή ρίζα του παντζαριού, που τη βράζουμε και την τρώμε ως σαλάτα: *Βάλε κόμμη λίγο ξίδι στα κοκκινογούλια για να γίνουν πιο νόστιμα.*

ο **κοκκινομάλλης**, η **κοκκινομάλλα**, το **κοκκινομάλλικο** ΕΠΙΘ.: κοκκινομάλλη λέμε κάποιον

που έχει κοκκινωπά μαλλιά (= κοκκινотρίχης): *Ένα κοκκινομάλλικο αγοράκι κλότσησε την μπάλα.*

ο **κόκκινος**, η **κόκκινη**, το **κόκκινο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι κόκκινο, έχει το χρώμα του αίματος: *Ο κήπος της ήταν γεμάτος με κόκκινα τριαντάφυλλα. / Έφαγα μακαρόνια με κόκκινη σάλτσα. / Η μύτη του έγινε κόκκινη από το κρύο.*

ΕΚΦΡ. κόκκινος σαν παντζάρι

κόκκινος σαν παντζάρι ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κάποιος γίνεται κόκκινος σαν παντζάρι όταν κοκκινίζει, συνήθως από ντροπή: *Τον μάλωσε, κι αυτός έγινε κόκκινος σαν παντζάρι από την ντροπή του.*

ο **κοκκινωπός**, η **κοκκινωπή**, το **κοκκινωπό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι κοκκινωπό, το χρώμα του πλησιάζει προς το κόκκινο: *Τα μάγουλά σου είναι κοκκινωπά από το κρύο.*

ο **κόκκος** (του κόκκου, των κόκκων) ΟΥΣ.:

1. κόκκο λέμε τον πολύ μικρό καρπό: *Μάζεψε τους κόκκους ρυζιού που έπεσαν στο πάτωμα.*

2. κόκκο λέμε το πολύ μικρό κομμάτι άμμου, αλατιού, σκόνης κτλ.: *Περπάτησε στην παραλία και στα πόδια του κόλλησαν κόκκοι άμμου.*

ο **κόκορας** (του κόκορα, των κοκόρων) ΟΥΣ.: ο κόκορας είναι το πουλί που είναι το αρσενικό της κότας, έχει κόκκινο λειρί και πολύχρωμα φτερά (= πετεινός): *Έφυγε πριν ξημερώσει, πριν ακόμα λαλήσει ο κόκορας.*

ΕΚΦΡ. τα φορτώνω στον κόκορα

το **κοκόρι** (του κοκοριού, των κοκοριών) ΟΥΣ.: κοκόρια λέμε αλλιώς τους κόκορες: *Χάραζε και τα κοκόρια άρχισαν να λαλούν.*

⚠ Η λέξη κοκόρι χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

ΕΚΦΡ. ξυπνάω με τα κοκόρια, τρώγονται σαν τα κοκόρια

το **κολάζ** ΟΥΣ.: το κολάζ είναι μια εικόνα φτιαγμένη από πολλά διαφορετικά κομμάτια χαρτιού, υφάσματος κτλ., κομμένα και κολλημένα πάνω σε χαρτί: *Έφτιαξα ένα κολάζ από παλιές ασπρόμαυρες φωτογραφίες.*

⚠ Η λέξη κολάζ δεν κλίνεται.

η **κόλαση** (της κόλασης) ΟΥΣ.:

1. σε ορισμένες θρησκείες, η κόλαση είναι ο τόπος όπου πηγαίνουν οι ψυχές των κακών ανθρώπων όταν πεθαίνουν, για να τιμωρηθούν (≠ παράδεισος)

2. (ΜΕΙΩΤ.) κόλαση λέμε μια πολύ άσχημη ή δυσάρεστη κατάσταση: *Είναι κόλαση να ζεις με έναν τόσο δύσκολο άνθρωπο.*

⚠ Η λέξη κόλαση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το **κολατσιό** (του κολατσιού, των κολατσιών) ΟΥΣ.: το κολατσιό είναι το πρόχειρο φαγητό που τρώμε συνήθως ανάμεσα στο πρωινό και στο μεσημεριανό γεύμα: *Για κολατσιό τρώει μια τυρόπιτα.*

το **κολέγιο** (του κολεγίου, των κολεγίων) ΟΥΣ.:

1. το κολέγιο είναι ένα ιδιωτικό σχολείο: *Στέλνουν το παιδί τους στο κολέγιο.*

2. στην Αμερική και στις χώρες της δυτικής Ευρώπης, το κολέγιο είναι ένα πανεπιστήμιο: *Σπουδάζει σε αγγλικό κολέγιο.*

το **κολιέ** ουσ.: το κολιέ είναι το κόσμημα που φοράνε οι γυναίκες γύρω από το λαιμό τους (= περιδέραιο): *Της έκανε δώρο ένα διαμαντένιο κολιέ.*

⚠ Η λέξη κολιέ δεν κλίνεται.

η **κόλλα** (της κόλλας) ουσ.:

1. η κόλλα είναι μια ουσία που τη χρησιμοποιούμε για να κολλάμε δύο ή περισσότερα πράγματα μεταξύ τους: *Έκλεισε το φάκελο με λίγη κόλλα.*

2. κόλλα λέμε το φύλλο χαρτιού πάνω στο οποίο γράφουμε: *Πήρε μια λευκή κόλλα για να γράψει την αναφορά του.*

⚠ Η λέξη κόλλα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

κολλάω/κολλώ (κόλλησα), **κολλιέμαι** (κολλήθηκα, κολλημένος) ρημ.:

1. όταν ενώνουμε δύο ή περισσότερα πράγματα μεταξύ τους με κόλλα, τα κολλάμε (≠ ξεκολλάω): *Κόλλησε το γραμματόσημο στο φάκελο; / Κόλλησα τα κομμάτια του βάζου που έσπασε.*

2. όταν κολλάμε σε κάτι, πηγαίνουμε πολύ κοντά σε αυτό: *Κόλλησε πάνω μου από το φόβο της.*

3. όταν κολλάμε κάτι σε κάποιον ή όταν κάποιος κολλάει κάτι, παθαίνει ή έχει ό,τι και εμείς: *Με κόλλησε ανεμοβλογιά. (= μεταδίδω) / Κόλλησε γρίπη από τα παιδιά. (= αρπάξω)*

4. (ΑΝΕΠΙΣ.) όταν κάτι μας αρέσει και μας τραβάει την προσοχή, λέμε ότι κολλάμε με αυτό (≠ ξεκολλάω): *Έχει κολλήσει από το πρωί στην τηλεόραση. / Είναι κολλημένος με το ποδόσφαιρο.*

5. (ΑΝΕΠΙΣ.) όταν κολλάμε σε κάποιον, τον ενοχλούμε συνέχεια για κάτι: *Μου κόλλησε για να του βρω δουλειά.*

6. (ΑΝΕΠΙΣ.) λέμε ότι κολλάμε κάπου όταν συναντάμε εμπόδιο και δεν μπορούμε να προχωρήσουμε (= ακινητοποιούμαι, φρακάρω): *Κόλλησε στην κίνηση και άργησε στο ραντεβού.*

7. κολλάει ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι κολλάει, σταματάει να λειτουργεί (= μπλοκάρει): *Κόλλησε η κόρνα του αυτοκινήτου. / Κόλλησε το μυαλό μου και δεν μπορώ να σκεφτώ.*

8. μου κολλάει ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: όταν μας κολλάει κάτι, το σκεφτόμαστε συνέχεια (= μου μπαίνει): *Της κόλλησε ότι ήμασταν συμμαθητές.*

ΕΚΦΡ. δε μου κολλάει ύπνος, κολλάω σε λεπτομέρειες, κολλάω στον τοίχο, κόλλησε η βελόνα

κολλάω σε λεπτομέρειες ΕΚΦΡ.: όταν κάποιος κολλάει σε λεπτομέρειες, δίνει μεγαλύτερη σημασία από όση χρειάζεται σε ασήμαντα θέματα: *Εδώ βιαζόμαστε κι εσύ κολλάς σε λεπτομέρειες!*

κολλάω στον τοίχο ΕΚΦΡ.: όταν κολλάμε κάποιον στον τοίχο, με αυτά που του λέμε τον

φέρνουμε στη δύσκολη θέση να μην ξέρει τι να μας απαντήσει (= αποστομώνω): *Νόμιζε ότι θα μου κάνει τον έξυπνο, αλλά με τα επιχειρήματά μου τον κόλλησα στον τοίχο.*

το **κόλλημα** (του κολλήματος, των κολλημάτων) ουσ.:

1. το κόλλημα είναι αυτό που κάνουμε όταν κολλάμε δύο ή περισσότερα πράγματα μεταξύ τους: *Τα γυαλιά μου έσπασαν και θέλουν κόλλημα.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) όταν έχουμε κόλλημα με κάποιον ή κάτι, το σκεφτόμαστε ή ασχολούμαστε συνέχεια με αυτό: *Έχει μεγάλο κόλλημα με τη μουσική.*

3. (ΑΝΕΠΙΣ.) το κόλλημα είναι αυτό που κάνει κάποιος όταν μας ενοχλεί συνέχεια για κάτι: *Μου κάνει ένα κόλλημα για να τον πάρω στη δουλειά, τι να σου πω!*

κόλλησε η βελόνα ΕΚΦΡ.: το λέμε για κάποιον όταν λέει συνέχεια τα ίδια πράγματα, με αποτέλεσμα να γίνεται ενοχλητικός και βαρετός: *Μου λέει συνέχεια "Για όλα φταις εσύ" λες και κόλλησε η βελόνα.*

το **κολοκύθι** (του κολοκυθιού, των κολοκυθιών) ουσ.:

1. το κολοκύθι είναι ο καρπός της κολοκυθιάς, έχει κυλινδρικό σχήμα, είναι πρασινωπός απέξω και άσπρος από μέσα, και συνήθως τον μαγειρεύουμε και τον τρώμε: *Πήγε στον κήπο για να δει αν έχουν γίνει τα κολοκύθια.*

2. κολοκύθια ΠΛΗΘ.: κολοκύθια λέμε το φαγητό που φτιάχνεται με κολοκύθια: *Το μεσημέρι θα φάμε κολοκύθια γιαχνί.*

3. κολοκύθια ΠΛΗΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): κολοκύθια λέμε τα λόγια που είναι ανόητα και δεν έχουν καμία αξία: *Κολοκύθια, δεν πιστεύω πια τις υποσχέσεις σου!*

η **κολοκυθιά** (της κολοκυθιάς, των κολοκυθιών) ουσ.: η κολοκυθιά είναι ένα αναρριχητικό φυτό με μεγάλα κίτρινα λουλούδια, από το οποίο παίρνουμε το κολοκύθι: *Στον κήπο μας φυτέψαμε ντοματιές, κολοκυθιές και φασολιές.*

η **κολόνα** (της κολόνας, των κολόνων) ουσ.: η κολόνα είναι ένα ψηλό και μακρόστενο κομμάτι από μάρμαρο, ξύλο, πέτρα, τσιμέντο κτλ., πάνω στο οποίο στηρίζεται κάτι (= στύλος): *Στη Βενετία, τα σπιτία είναι χτισμένα πάνω σε κολόνες, μέσα στο νερό.*

ΕΚΦΡ. κολόνα του σπιτιού

κολόνα του σπιτιού ΕΚΦΡ.: όταν λέμε ότι κάποιος είναι κολόνα του σπιτιού, εννοούμε ότι φέρνει τα λεφτά στο σπίτι και στηρίζει την οικογένεια: *Από τότε που πέθανε ο πατέρας τους η μητέρα τους είναι η κολόνα του σπιτιού.*

η **κολόνια** (της κολόνιας) ουσ.: η κολόνια είναι το αρωματικό υγρό που βάζουμε στο σώμα μας για να μυρίζουμε ωραία: *Η κολόνια που φοράει αναδίδει παντού ένα ευχάριστο άρωμα λουλουδιών.*

⚠ Η λέξη κολόνια δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο **κολοσσιαίος**, η **κολοσσιαία**, το **κολοσσιαίο** επιρ.: όταν κάτι είναι κολοσσιαίο, είναι πάρα πολύ μεγάλο σε μέγεθος (= τεράστιος): *Το ξενοδοχείο που χτίστηκε στο κέντρο της πόλης είναι ένα κολοσσιαίο κτίριο.* / Κληρονόμησε μια κολοσσιαία περιουσία κι έγινε άμπλουτος.

το **κόλπο** (του κόλπου, των κόλπων) ουσ.:

1. το κόλπο είναι ένας έξυπνος και πονηρός τρόπος για να πετύχουμε κάτι (= τέχνασμα, πονηριά): *Θα σου μάθω ένα κόλπο για να γράφεις γρήγορα στον υπολογιστή.*

2. το κόλπο είναι κάτι που μοιάζει με μαγικό και το κάνουμε για να διασκεδάσουμε κάποιον (= τρικ): *Γνωρίζει κάποια εντυπωσιακά κόλπα με τραπουλόχαρτα.*

3. το κόλπο το σκέφτονται και το σχεδιάζουν όσοι θέλουν να εξαπατήσουν τους άλλους (= απάτη, κομπίνα): *Μαζί το σχεδίασαν το κόλπο με τα πλαστά διαβατήρια.*

ο **κόλπος** (του κόλπου, των κόλπων) ουσ.: ο κόλπος είναι η περιοχή όπου η θάλασσα μπαίνει βαθιά μέσα στην ξηρά: *Το λιμάνι βρίσκεται στο βάθος του κόλπου.* / Ο Στρυμόνας χύνει τα νερά του στο Θερμαϊκό κόλπο.

η **κολύμβηση** (της κολύμβησης) ουσ.:

1. κολύμβηση λέμε το να κινείται κάποιος μέσα στο νερό κάνοντας ειδικές κινήσεις με τα χέρια και τα πόδια (= κολύμπι): *Αν πονάει η μέση σου, η κολύμβηση θα σου κάνει καλό.*

2. η κολύμβηση είναι το άθλημα κατά το οποίο οι αθλητές αγωνίζονται για το ποιος κολυμπάει πιο γρήγορα: *Το πρόσθιο και το ύπτιο είναι διαφορετικά στιλ κολύμβησης.*

⚠ Η λέξη κολύμβηση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το **κολυμβητήριο** (του κολυμβητηρίου, των κολυμβητηρίων) ουσ.: το κολυμβητήριο είναι ένας ανοιχτός ή κλειστός χώρος με πισίνα, όπου γυμνάζονται όσοι ασχολούνται με την κολύμβηση: *Οι αγώνες κολύμβησης θα γίνουν στο κλειστό κολυμβητήριο της πόλης.*

ο **κολυμβητής** (του κολυμβητή, των κολυμβητών), η **κολυμβήτρια** (της κολυμβήτριας, των κολυμβητριών) ουσ.:

1. κολυμβητής είναι κάποιος που ξέρει να κολυμπάει: *Τον Ιανουάριο κολυμπούν μόνον οι χειμερινοί κολυμβητές.*

2. κολυμβητής είναι ο αθλητής που ασχολείται με την κολύμβηση: *Οι κολυμβητές πήραν θέσεις για να πέσουν στην πισίνα.*

κολυμπάω/κολυμπώ (κολύμπησα) ρημ.:

1. κολυμπάμε όταν κάνουμε κολύμπι: *Κολύμπησε από την παραλία μέχρι το λιμάνι.* / *Κολυμπάει δύο ώρες κάθε μέρα.*

2. **κολυμπάει** 3^ο πρ.: λέμε ότι κάτι κολυμπάει όταν έχει πιο πολύ νερό ή υγρό από όσο πρέπει: *Το κρέας κολυμπάει στη σάλτσα.*

ΕΚΦΡ. κολυμπάω στα βαθιά, κολυμπάω στα χρέη, κολυμπάω στο χρήμα, κολυμπάω στον ιδρώτα

κολυμπάω στα βαθιά ΕΚΦΡ.: το λέμε για κάποιον όταν κάνει για πρώτη φορά κάτι δύσκολο, κάτι που δεν έχει ξανακάνει: *Τώρα που πέθανε ο πατέρας του θα πρέπει να αναλάβει αυτός την εταιρεία και να κολυμπήσει στα βαθιά.*

κολυμπάω στα χρέη ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κάποιος κολυμπάει στα χρέη όταν έχει πάρα πολλά χρέη: *Πήρε τέσσερα δάνεια από την τράπεζα, έμεινε χωρίς δουλειά και τώρα κολυμπάει στα χρέη.*

κολυμπάω στο χρήμα ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κάποιος κολυμπάει στο χρήμα όταν έχει πάρα πολλά λεφτά, όταν είναι πολύ πλούσιος: *Ονειρεύτηκε ότι κέρδισε το λαχείο και ότι κολυμπούσε στο χρήμα.*

κολυμπάω στον ιδρώτα ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κολυμπάμε στον ιδρώτα όταν είμαστε πάρα πολύ ιδρωμένοι (= λούζομαι στον ιδρώτα): *Όταν πια έφτασε στην κορυφή του βουνού, κολυμπούσε στον ιδρώτα.*

η **κολυμπήθρα** (της κολυμπήθρας, των κολυμπηθρών) ουσ.: η κολυμπήθρα είναι ένα μεγάλο δοχείο με νερό, μέσα στο οποίο βουτάνε ένα παιδί όταν το βαφτίζουν στη χριστιανική εκκλησία: *Το μωρό άρχισε να κλαίει όταν ο παπάς το βούτηξε στην κολυμπήθρα.*

το **κολύμπι** ουσ.: κολύμπι κάνουμε όταν κινούμαστε μέσα στο νερό κάνοντας κινήσεις με τα χέρια και τα πόδια: *Ξέρει καλό κολύμπι.* (= μπάνιο) / *Με το κολύμπι γυμνάζεται όλο το σώμα.* (= κολύμβηση)

⚠ Η λέξη κολύμπι δεν έχει πληθυντικό αριθμό και γενική στον ενικό αριθμό.

ο **κόμβος** (του κόμβου, των κόμβων) ουσ.:

1. κόμβος είναι το σημείο όπου συναντιούνται ή διασταυρώνονται πολλοί δρόμοι ή πολλές σιδηροδρομικές γραμμές: *Ακολούθησε αυτόν το δρόμο και στον κόμβο στρίψε δεξιά.*

2. κόμβο λέμε και τη μονάδα με την οποία μετράμε την ταχύτητα των πλοίων: *Το πλοίο τρέχει με δέκα κόμβους την ώρα.*

ο **κομήτης** (του κομήτη, των κομητών) ουσ.: ο κομήτης είναι ένα ουράνιο σώμα με φωτεινή ουρά, που κινείται γύρω από τον Ήλιο και εμφανίζεται σπάνια: *Η φωτεινή ουρά του κομήτη αφήνει πίσω της μεγάλο σύννεφο σκόνης.*

το **κόμικ** και το **κόμικς** ουσ.:

1. κόμικ λέμε την ιστορία με εικόνες, που διαβάζουν συνήθως τα παιδιά: *Όταν ήταν μικρός, διάβαζε κόμικς με το Μίκυ Μάους.*

2. κόμικ λέμε το περιοδικό που έχει τέτοιες ιστορίες: *Αγόρασα δύο κόμικς με ιστορίες του Αρκά.*

⚠ Η λέξη κόμικ δεν κλίνεται.

το **κόμμα** (του κόμματος, των κομμάτων) ουσ.:

1. (ΓΡΑΜΜ.) στη γραμματική, το κόμμα (,) είναι το σημείο στίξης με το οποίο χωρίζουμε τις προτάσεις, τα μέρη των προτάσεων κτλ. και

δείχνουμε μικρό σταμάτημα της φωνής: *Με το κόμμα χωρίζουμε τις δευτερεύουσες προτάσεις από τις κύριες.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) στα μαθηματικά, κόμμα λέμε το σύμβολο (,) με το οποίο χωρίζουμε τα ακέραια από τα δεκαδικά ψηφία ενός αριθμού (= υποδιαστολή): *Ο αριθμός 82,5 διαβάζεται ογδόντα δύο κόμμα πέντε.*

3. κόμμα λέμε την οργανωμένη ομάδα ανθρώπων που έχουν τις ίδιες πολιτικές απόψεις και, όταν γίνονται εκλογές, προσπαθούν να πάρουν όσο το δυνατόν περισσότερες ψήφους (= παράταξη): *Ανήκει σε κόμμα της αντιπολίτευσης.*

το **κομμάτι** (του κομματιού, των κομματιών) ΟΥΣ.:

1. κομμάτι λέμε το μέρος, το τμήμα από κάτι που το έκοψαν, το χώρισαν, το έσκισαν, το έσπασαν κτλ.: *Έκοψε ένα κομμάτι μπακλαβά. / Έσκισε τη φωτογραφία σε δύο κομμάτια.*

2. το κομμάτι είναι το τμήμα ενός πράγματος που μαζί με άλλα κάνει ένα σύνολο: *Προσπαθούσε να ενώσει τα κομμάτια του παζλ.*

3. κομμάτι λέμε ένα μουσικό έργο: *Έπαιξε ένα κομμάτι του Μπετόβεν στο πιάνο.*

ΕΚΦΡ. για ένα κομμάτι ψωμί, γίνονται κομμάτια

κομματιάζω (κομματιάσα), **κομματιάζομαι** (κομματιάστηκα, κομματιασμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κομματιάζουμε κάτι, το κόβουμε σε κομμάτια (= τεμαχίζω): *Το γεράκι κομματιάσε και κατασπάραξε το πρόβατο. / Κομματιάσε το κοτόπουλο πριν το ψήσει.*

2. κομματιάζω κάτι όταν το καταστρέφω και το κάνω κομμάτια (= συντρίβω): *Μια σφαίρα κομματιάσε το τζάμι του αυτοκινήτου. / Το αεροπλάνο κομματιάστηκε πάνω στην κορυφή του βουνού.*

κορμένος και ραμμένος ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κάτι είναι κορμένο και ραμμένο για κάποιον όταν του ταιριάζει απόλυτα: *Αυτός ρόλος είναι κορμένος και ραμμένος για σένα.*

το **κομμωτήριο** (του κομμωτηρίου, των κομμωτηρίων) ΟΥΣ.: το κομμωτήριο είναι το μέρος όπου πηγαίνουν οι γυναίκες για να κόψουν, να χτενίσουν ή να βάψουν τα μαλλιά τους: *Κάθε Σάββατο πηγαίνει στο κομμωτήριο για να χτενιστεί.*

ο **κομμωτής** (του κομμωτή, των κομμωτών), η **κομμώτρια** (της κομμώτρια, των κομμωτριών) ΟΥΣ.: κομμωτή λέμε αυτόν που κουρεύει, χτενίζει, βάφει και περιποιείται τα μαλλιά των γυναικών: *Η κομμώτρια της έκανε ένα μοντέρνο κούρεμα.*

το **κομοδίνο** (του κομοδίνου, των κομοδίνων) ΟΥΣ.: κομοδίνο λέμε το μικρό ξύλινο έπιπλο που βρίσκεται δίπλα στο κρεβάτι μας: *Το ξυπνητήρι βρίσκεται πάνω στο κομοδίνο.*

κομπιάζω (κόμπιασα) ΡΗΜ.: όταν κομπιάζουμε, έχουμε δυσκολία στην ομιλία, διστάζουμε να πούμε αυτό που θέλουμε από τρακ, αγωνία κτλ.: *Κόμπιαζε ο γιατρός, δεν ήθελε να μας πει*

τι συμβαίνει! / Ο νεαρός φοβόταν και κόμπιασε να απαντήσει.

η **κομπίνα** (της κομπίνας) ΟΥΣ.: η κομπίνα είναι η απάτη που κάνει κάποιος για να κερδίσει χρήματα: *Ξεσκεπάστηκε κομπίνα με πλαστά χαρτονομίσματα.*

⚠ Η λέξη κομπίνα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **κομπιούτερ** ΟΥΣ. (ΠΛΗΡΟΦ.): κομπιούτερ λέμε αλλιώς τον ηλεκτρονικό υπολογιστή: *Χάλασε το κομπιούτερ μου.*

⚠ Η λέξη κομπιούτερ δεν κλίνεται.

το **κομπιουτεράκι** ΟΥΣ.: κομπιουτεράκι λέμε αλλιώς την αριθμομηχανή: *Απαγορεύεται να χρησιμοποιούν οι μαθητές κομπιουτεράκι στις εξετάσεις.*

⚠ Η λέξη κομπιουτεράκι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

το **κόμπλεξ** ΟΥΣ.: όταν κάποιος έχει κόμπλεξ, νιώθει ότι είναι κατώτερος από τους άλλους: *Το κόμπλεξ των όμορφων γυναικών είναι ότι θέλουν να τις αναγνωρίζουν και για το μυαλό τους.*

⚠ Η λέξη κόμπλεξ δεν κλίνεται.

το **κομπλιμέντο** (του κομπλιμέντου, των κομπλιμέντων) ΟΥΣ.: όταν κάνουμε ένα κομπλιμέντο σε κάποιον, τον επαινούμε με υπερβολικό τρόπο (= φιλοφρόνηση): *Όλοι λένε ότι είναι ο καλύτερος παίκτης της ομάδας κι αυτό είναι ένα υπέροχο κομπλιμέντο.*

το **κομπολόι** (του κομπολογιού, των κομπολογιών) ΟΥΣ.: το κομπολόι είναι πολλές χάντρες από κεχριμπάρι ή άλλο υλικό, που είναι περασμένες σε σκοινί ή αλυσίδα και τις οποίες τις γυρίζει κάποιος μία μία ή όλες μαζί με τα δαχτυλά του ενός χεριού για να περάσει η ώρα (= μεπγέλερι): *Ο παππούς μου καθόταν στο καφε-νείο και έπαιζε το κομπολόι του.*

ο **κόμπος** (του κόμπου, των κόμπων) ΟΥΣ.:

1. όταν δένουμε έναν κόμπο σε ένα σκοινί, σε μια κλωστή ή σε ένα ύφασμα, δένουμε μαζί τις δύο άκρες του και τις τραβάμε για να γίνουν πολύ σφιχτές: *Μπορείς να με βοηθήσεις να δέσω έναν κόμπο στο τέλος της κλωστής;*

2. κόμπο λέμε κάθε μικρό εξόγκωμα που μοιάζει με κόμπο: *Από τον κόμπο του βλαστού βγαίνουν τα φύλλα. (= ρόζος) / Πρέπει να ξεμπερδέψει τους κόμπους στα μαλλιά της.*

3. ο κόμπος είναι το δυσάρεστο αίσθημα ότι κάτι μας σφίγγει, που το νιώθουμε στο στομάχι ή στο λαιμό, συνήθως από φόβο ή ανησυχία: *Θυμάμαι όλα αυτά τα γεγονότα με έναν κόμπο στο λαιμό.*

ΕΚΦΡ. έφτασε ο κόμπος στο χτένι, το δένω κόμπο

η **κομπόστα** (της κομπόστας) ΟΥΣ.: η κομπόστα είναι το γλύκισμα που γίνεται από βρασμένα φρούτα με ζάχαρη: *Έφτιαξε κομπόστα ροδάκινο.*

△ Η λέξη κομπόστα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **κομφετί** ουσ.: το κομφετί είναι μικρά και στρογγυλά κομματάκια χαρτιού διαφόρων χρωμάτων, που τα πετάει ο ένας στον άλλο τις Απόκριες (= χαρτοπόλεμος): *Στο αποκριάτικο γλέντι έριχναν σερπαντίνες και κομφετί.*

△ Η λέξη κομφετί δεν κλίνεται.

ο **κομπός**, η **κομπή**, το **κομπό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι κομπός, ντύνεται όμορφα, με γούστο (≠ άκομπος): *Ήταν πολύ κομπός με το μπεζ κουστούμι που φορούσε.*

2. όταν κάτι είναι κομπό, είναι φτιαγμένο με γούστο (= καλόγουστος ≠ κακόγουστος): *Της αρέσει το κομπό και ακριβό ντύσιμο.*

3. κομπό λέμε κάτι που δείχνει ευγένεια και καλούς τρόπους (= ευγενικός): *Αρνήθηκε την πρότασή της με κομπό τρόπο, για να μην την προσβάλει.*

το **κονιάκ** ουσ.: το κονιάκ είναι δυνατό ποτό με πολύ οινόπνευμα και σκούρο πορτοκαλί χρώμα, που γίνεται από κρασί που μένει για αρκετό καιρό μέσα σε ξύλινα βαρέλια: *Ήπие ένα κονιάκ και ζαλιστηκε. / Ανακάτεψε τις φράουλες με το κονιάκ και τις έβαλε στο ψυγείο.*

△ Η λέξη κονιάκ δεν κλίνεται.

η **κονσέρβα** (της κονσέρβας, των κονσερβών) ουσ.:

1. κονσέρβα λέμε την τροφή που είναι πολύ καλά κλεισμένη σε μεταλλικό κουτί, για να διατηρείται πολύ καιρό σε καλή κατάσταση: *Στην εκδρομή θα φάμε ντολμαδάκια και φασόλια κονσέρβας.*

2. κονσέρβα είναι το μεταλλικό κουτί μέσα στο οποίο κλείνουμε μια τροφή για να διατηρείται σε καλή κατάσταση: *Θέλεις χυμό ντομάτα σε κονσέρβα ή σε χάρτινο κουτί;*

το **κονσέρτο** ουσ. ⇒ **κοντσέρτο**

κοντά ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι βρίσκεται κοντά, βρίσκεται σε μικρή απόσταση από το σημείο που βρισκόμαστε ή από κάτι άλλο (≠ μακριά): *Ζει σ' ένα σπίτι κοντά στη θάλασσα. / Μόνο αν τη δεις από κοντά μπορείς να καταλάβεις την ηλικία της.*

2. λέμε ότι κάτι είναι κοντά όταν θα γίνει σε λίγο καιρό: *Οι διακοπές είναι πια κοντά και σε λίγες μέρες κλείνουν τα σχολεία.*

3. το χρησιμοποιούμε όταν δεν μπορούμε να υπολογίσουμε κάτι με ακρίβεια (= σχεδόν): *Εί- ναι τεράστιος, έχει ύψος κοντά δύο μέτρα. / Όταν έφυγα, ήταν κοντά πέντε το απόγευμα.*

κονταίνω (κόντυνα) ΡΗΜ.:

1. όταν κονταίνουμε κάτι, το κάνουμε πιο κοντό απ' ό,τι είναι (≠ μακραίνω): *Θα πάω στη μοδίστρα να μου κοντύνει το παντελόνι.*

2. λέμε ότι κάποιος ή κάτι κονταίνει όταν γίνεται πιο κοντός ή πιο κοντό: *Όταν οι άνθρωποι γερνάνε, κονταίνουν. (≠ ψηλώνω) / Έπλυναν το πουλόβερ και κόντυνε. (= μαζεύει)*

3. **κονταίνει** 3^ο ΠΡ.: ένα ρούχο με κονταίνει όταν με δείχνει πιο κοντό (≠ ψηλώνει): *Την κονταίνουν οι μακριές φούστες.*

το **κοντάρι** (του κονταριού, των κονταριών) ουσ.:

1. κοντάρι λέμε το μακρύ, ίσιο και σκληρό ξύλο (= ιστός): *Ανέβασε τη σημαία πάνω στο κοντάρι.*

2. κοντάρι λέμε το όργανο πάνω στο οποίο στηρίζονται οι αθλητές στο άλμα επί κοντώ: *Στις μέρες μας, οι επικοντιστές χρησιμοποιούν πλαστικά κοντάρια.*

3. το κοντάρι είναι ένα μακρύ και σκληρό ξύλο με μυτερή άκρη από μέταλλο, που παλιότερα το χρησιμοποιούσαν σαν όπλο (= δόρυ, ακόντιο): *Στο Μεσαίωνα οι ιππότες πολεμούσαν με κοντάρια.*

κοντεύω (κόντεψα) ΡΗΜ.:

1. κοντεύουμε όταν είμαστε κοντά σε κάποιο σημείο (= πλησιάζω, φτάνω): *Περπάτησε πολύ αλλά κοντεύει στο σπίτι. / Κοντεύει τα τριάντα. / Κοντεύουν μεσάνυχτα και ακόμα να γυρίσει.*

2. χρησιμοποιούμε το "κοντεύω" για να πούμε ότι λίγο μένει ακόμα για να τελειώσει κάτι: *Ο πατέρας του κοντεύει να πάρει σύνταξη.*

3. λέμε ότι κάποιος κοντεύει να πάθει κάτι όταν υπάρχει κίνδυνος να το πάθει (= κινδυνεύω, πάω, παρά λίγο): *Κόντεψε να τρακάρει. / Κοντεύουμε να πνιγούμε από τις πολλές βροχές.*

ο **κοντινός**, η **κοντινή**, το **κοντινό** ΕΠΙΘ.:

1. κοντινό είναι κάτι που βρίσκεται κοντά, σε μικρή απόσταση από μας ή από κάτι άλλο (= διπλανός ≠ μακρινός): *Πετάχτηκε στο κοντινό σουπερμάρκετ να πάρει γάλα.*

2. ο πιο κοντινός δρόμος για κάπου είναι αυτός που οδηγεί εκεί σε μικρό χρονικό διάστημα (= σύντομος): *Θα σου δείξω τον πιο κοντινό δρόμο για να πας στην πλατεία.*

3. κοντινό είναι κάτι που έγινε πριν από λίγο καιρό ή που θα γίνει μετά από λίγο (= άμεσος): *Η υπόθεση θα εξεταστεί στο κοντινό μέλλον.*

4. κοντινό λέμε έναν άνθρωπο που ανήκει στη στενή οικογένειά μας ή στους φίλους μας: *Αποκάλυψε το φοβερό μυστικό μόνο στους πολύ κοντινούς του ανθρώπους.*

ο **κοντός**, η **κοντή**, το **κοντό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι κοντός, το ύψος του είναι μικρότερο από το κανονικό ή το συνηθισμένο (≠ ψηλός): *Είναι κοντός για να παίζει μπάσκετ.*

2. όταν κάτι είναι κοντό, έχει μικρό μήκος (≠ μακρύς): *Το καλοκαίρι φοράμε μπλουζες με κοντά μανίκια. / Έκοψε τα μαλλιά της πολύ κοντά, αγορίστικα.*

ΕΚΦΡ. κοντός ψαλμός αλληλουία, το μακρύ και το κοντό του

κοντός ψαλμός αλληλουία ΕΚΦΡ.: το λέμε για κάτι που θα τελειώσει σύντομα: *Τα αποτελέσματα των εξετάσεων βγαίνουν σε λίγες μέρες και θα δούμε πώς τα πήγες. Κοντός ψαλμός αλληλουία!*

ΚΟΝΤΟΣΤΕΚΟΜΑΙ (κοντοστάθηκα) ΡΗΜ.: όταν βαδίζουμε και σταματάμε απότομα για να περιμένουμε ή να σκεφτούμε κάτι, κοντοστεκόμαστε: *Κοντοστάθηκε και κοίταξε τον ουρανό. / Κοντοστάθηκε, σκέφτηκε λίγο και γύρισε πίσω.*

ΚΟΝΤΡΑ ΕΠΙΡΡ.: κάποιος ή κάτι πάει κόντρα όταν πάει αντίθετα σε κάποιον άλλο ή σε κάτι άλλο (= ενάντια): *Είναι πολύ κουραστικό να κάνεις ποδήλατο κόντρα στον άνεμο.*

ΕΚΦΡ. πάω κόντρα

ΤΟ ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΟ ΟΥΣ.: το κοντραμπάσο είναι ξύλινο μουσικό όργανο με τέσσερις χορδές, που μοιάζει με πολύ μεγάλο βιολί: *Το κοντραμπάσο μπορεί να το παίζει κανείς όρθιος ή καθισμένος σε μια ψηλή καρέκλα.*

Δ Η λέξη κοντραμπάσο δεν κλίνεται.

ΤΟ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ (του κοντσέρτου, των κοντσέρτων) και το **ΚΟΝΣΕΡΤΟ** ΟΥΣ.:

1. κοντσέρτο λέμε τη συναυλία κλασικής μουσικής: *Η ορχήστρα έδωσε πετυχημένα κοντσέρτα σε πολλές μεγάλες πόλεις.*

2. κοντσέρτο είναι το κομμάτι κλασικής μουσικής που είναι γραμμένο για ένα όργανο και την ορχήστρα: *Έπαιξαν ένα γνωστό κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα.*

ΤΟ ΚΟΠΑΔΙ (του κοπαδιού, των κοπαδιών) ΟΥΣ.:

1. το κοπάδι είναι μια μεγάλη ομάδα από ζώα του ίδιου είδους, που ζουν μαζί: *Ένα κοπάδι πρόβατα έβασκαν στο λιβάδι. (= αγέλη)*

2. (ΜΕΙΩΤ.) κοπάδι λέμε μια μεγάλη ομάδα ανθρώπων, που κινούνται όλοι μαζί ή που έχουν μαζευτεί κάπου: *Έφτασε στην παραλία ένα κοπάδι με τουρίστες. (= μπουλούκι)*

Η ΚΟΠΑΝΑ (της κοπάνας) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): όταν κάνουμε κοπάνα, φεύγουμε κρυφά από το σχολείο ή από τη δουλειά μας: *Δεν είχε διαβάσει και έκανε κοπάνα. (= σκασιαρχείο)*

Δ Η λέξη κοπάνα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ΚΟΠΑΝΑΨ/ΚΟΠΑΝΩ (κοπάνησα, κοπανισμένος) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. όταν κοπανάμε κάποιον, του δίνουμε ξύλο (= δέρνω): *Τον κοπάνησε επειδή του μίλησε άσχημα.*

2. όταν κοπανάμε ένα υλικό, το χτυπάμε με δύναμη για να το κάνουμε σκόνη: *Κοπανούσε τα αμύγδαλα στο γουδί.*

3. όταν κοπανάω κάτι, το χτυπάω δυνατά κάνοντας θόρυβο (= βροντάω, βαράω): *Κοπάνησε την πόρτα κι έφυγε από το σπίτι.*

4. όταν κοπανάμε σε κάποιον κάτι, του υπενθυμίζουμε συνέχεια κάποιο λάθος που έκανε (= χτυπάω): *Ένα λάθος έκανα και μου το κοπανάς δύο μήνες τώρα!*

ΕΚΦΡ. τα κοπανάω, την κοπανάω

Η ΚΟΠΕΛΑ (της κοπέλας) ΟΥΣ.:

1. κοπέλα λέμε τη νεαρή γυναίκα (= νέα): *Η μητέρα είχε μακριά μαλλιά όταν ήταν κοπέλα.*

2. η κοπέλα κάποιου είναι η νεαρή γυναίκα με την οποία έχει ερωτική σχέση (= κορίτσι):

Όλοι τον ζηλεύουν γιατί η κοπέλα του είναι πολύ όμορφη.

Δ Η λέξη κοπέλα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

Η ΚΟΠΕΛΙΑ (της κοπελιάς) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέμε αλλιώς την κοπέλα: *Συνάντησα δύο κοπελιές που μου έδειξαν το δρόμο.*

Δ Η λέξη κοπελιά δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ΚΟΠΙΑΪΩ (κόπιασα και κοπίασα) ΡΗΜ.:

1. όταν κοπιάζουμε για κάτι, προσπαθούμε πολύ για να το πετύχουμε (= μοχλώ, αγωνιζομαι): *Κόπιασε πολύ για να περάσει στο πανεπιστήμιο.*

2. κόπιασε: λέμε σε κάποιον "κόπιασε" όταν τον καλούμε να μας επισκεφτεί στο σπίτι μας: *Κοπιάστε από το σπίτι μας για φαγητό!*

Ο ΚΟΠΟΣ (του κόπου, των κόπων) ΟΥΣ.: ο κόπος είναι το να προσπαθούμε για κάτι και η κόυραση που νιώθουμε από αυτή την προσπάθεια (= μόχθος, ταλαιπωρία): *Μεγάλωσε με μεγάλο κόπο τα παιδιά της. / Τον κέρδισε χωρίς κόπο στο σκάκι. / Τελικά, ανταμείφθηκε για τον κόπο του. / Σας ευχαριστώ πολύ για τον κόπο σας.*

ΕΚΦΡ. άδικος κόπος, μπαίνω στον κόπο

Η ΚΟΠΡΙΑ (της κοπριάς, των κοπριών) ΟΥΣ.: η κοπριά είναι οι ακαθαρσίες ορισμένων ζώων, που χρησιμοποιούνται για λίπασμα: *Τα φυτά χρειάζονται κοπριά για να δυναμώσουν.*

Η ΚΟΡΑ (της κόρας) ΟΥΣ.: κόρα λέμε το εξωτερικό σκληρό μέρος του ψωμιού (≠ ψίχα): *Του αρέσει η γωνία του ψωμιού γιατί έχει περισσότερη κόρα.*

Δ Η λέξη κόρα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

Ο ΚΟΡΑΚΑΣ (του κόρακα, των κοράκων) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέμε αλλιώς το κοράκι

ΕΚΦΡ. άι στον κόρακα

ΤΟ ΚΟΡΑΚΙ (του κορακιού, των κορακιών) ΟΥΣ.:

1. κοράκι είναι το πουλί που έχει μαύρα φτερά, σκληρό ράμφος και τρέφεται συνήθως με ψόφια ζώα (= κόρακας): *Το κοράκι πετούσε χαμηλά γύρω από ένα πεθαμένο πουλί.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) κοράκι λέμε αλλιώς το νεκροθάφτη: *Σήμερα πέρασα έξω από το νεκροταφείο και είδα δύο κοράκια να σκάβουν έναν τάφο.*

ΤΑ ΚΟΡΑΚΙΣΤΙΚΑ (των κορακίστικων) ΟΥΣ.:

1. όταν τα παιδιά μιλάνε μεταξύ τους κορακίστικα, βρίσκουν έναν τρόπο να συνεννοούνται χωρίς να τους καταλαβαίνουν οι μεγάλοι, συνήθως βάζοντας ανάμεσα στις λέξεις τη συλλαβή "κε": *Μου είπε στα κορακίστικα ότι έκανε μια ζημιά.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) κορακίστικα λέμε τα λόγια που δεν τα καταλαβαίνουμε (= αλαμπουρνέζικα): *Δε βγάζω άκρη με αυτά τα κορακίστικα που μου λέει ο δικηγόρος.*

ο **κοραλλένιος**, η **κοραλλένια**, το **κοραλλένιο** ΕΠΙΘ.:

1. κοραλλένιο είναι κάτι που είναι φτιαγμένο από κοράλλι: *Φορούσε ένα όμορφο κοραλλένιο βραχιόλι.*

2. κοραλλένιο λέμε κάτι που έχει το χρώμα του κοραλλιού: *Το δέρμα της ήταν λευκό και τα χείλη της κοραλλένια.*

το **κοράλλι** (του κοραλλιού, των κοραλλιών)

ογσ.: το κοράλλι είναι οργανισμός της θάλασσας, που έχει τη μορφή δέντρου και βγάζει μια ουσία σε κόκκινο χρώμα που τη χρησιμοποιούμε για να φτιάχνουμε κοσμήματα: *Φορούσε στο λαιμό της ένα κολιέ από κόκκινα κοράλλια.*

το **Κοράνι** (του Κορανιού) και το **Κοράνιο** (του Κορανιού) ογσ.: το Κοράνι είναι το ιερό βιβλίο των μουσουλμάνων: *Οι μουσουλμάνοι πιστεύουν ότι το Κοράνι το έστειλε ο Θεός στο Μωάμεθ.*

Δ Η λέξη δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **κορδέλα** (της κορδέλας, των κορδελών) ογσ.: η κορδέλα είναι μια μακριά και λεπτή λουρίδα από ύφασμα, χαρτί κτλ., με την οποία δένουμε ή στολίζουμε κάτι: *Τύλιξε το δώρο και το έδεσε με μια χρωματιστή κορδέλα. / Φορούσε μια φαρδιά κορδέλα στα μαλλιά.*

το **κορδόνι** (του κορδονιού, των κορδονιών) ογσ.: κορδόνι λέμε το λεπτό σκοινί, που το χρησιμοποιούμε για να δέσουμε τα παπούτσια μας και για άλλες χρήσεις: *Δέσε τα κορδόνια των παπουτσιών για να μην πέσεις. / Έδεσε το δέμα μ' ένα κορδόνι.*

ΕΚΦΡ. το παίρνω σκοινί κορδόνι

κορδώνομαι (κορδώθηκα, κορδωμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κορδωνόμαστε, περπατάμε με το κορμί τεντωμένο και το κεφάλι ψηλά, συνήθως γιατί νιώθουμε ανώτεροι από τους άλλους (= τεντώνομαι): *Κοίταξέ τον πώς κορδώνεται όταν τραγουδάει!*

2. όταν κάποιος κορδώνεται, νιώθει περήφανος για κάτι που κατάφερε και το δείχνει με τη συμπεριφορά του (= περηφανεύομαι): *Κορδώνεται στους φίλους του ότι είναι ο καλύτερος μαθητής.*

η **κόρη** (της κόρης, των κορών) ογσ.:

1. η κόρη κάποιου είναι το θηλυκό παιδί του (= θυγατέρα): *Είναι στοργικές κόρες και φροντίζουν τους γέροντες τους.*

2. η κόρη του ματιού είναι το στρογγυλό άνοιγμα στο κέντρο του ματιού, που μοιάζει με μικρή τρύπα: *Όταν έχει δυνατό φως, η κόρη του ματιού μικραίνει.*

το **κορίτσι** (του κοριτσιού, των κοριτσιών) ογσ.:

1. το κορίτσι είναι το θηλυκό παιδί: *Στην τάξη μας έχουμε επτά κορίτσια και εννιά αγόρια.*

2. το κορίτσι κάποιου είναι η νεαρή γυναίκα με την οποία έχει ερωτική σχέση (= κοπέλα): *Έφερε να μας γνωρίσει το κορίτσι του.*

το **κορμάκι** ογσ.:

1. κορμάκι λέμε το σώμα του μικρού παιδιού: *Έβγαλε το μωρό από το μπάνιο και τύλιξε το κορμάκι του με την πετσέτα.*

2. το κορμάκι είναι ένα εφαρμοστό, ελαστικό ρούχο που καλύπτει μόνο τον κορμό και που το φοράνε οι γυναίκες συνήθως όταν κάνουν γυμναστική: *Η δασκάλα του μπαλέτου φοράει μαύρο κορμάκι.*

Δ Η λέξη κορμάκι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

το **κορμί** (του κορμιού, των κορμιών) ογσ.: το κορμί είναι το σώμα του ανθρώπου: *Δούλευε σκληρά όλη την ημέρα και τώρα τον πονάει το κορμί του.*

ΕΚΦΡ. χαμένο κορμί

ο **κορμός** (του κορμού, των κορμών) ογσ.:

1. ο κορμός είναι το χοντρό μέρος του δέντρου από το οποίο φυτρώνουν τα κλαδιά: *Όσο μεγαλύτερος είναι ο κορμός του δέντρου τόσο πιο γερές πρέπει να είναι οι ρίζες του.*

2. κορμό λέμε το τμήμα του σώματος του ανθρώπου χωρίς το κεφάλι, τα πόδια και τα χέρια: *Φορούσε μια μπλούζα που σκέπαζε μόνο τον κορμό.*

3. κορμό λέμε το βασικό κομμάτι ενός πράγματος: *Αν και έχω κάποιες αντιρρήσεις, συμφωνώ με τον κορμό της ομιλίας του.*

η **κόρνα** (της κόρνας) ογσ.: η κόρνα είναι το εξάρτημα του αυτοκινήτου, ποδηλάτου κτλ. που βγάζει ένα δυνατό ήχο όταν το πατάμε (= κλάξον): *Δε λειτουργεί η κόρνα του αυτοκινήτου. / Μην πατάς την κόρνα χωρίς λόγο.*

Δ Η λέξη κόρνα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

κορνάρω (κόρναρα και κορνάρισα) ΡΗΜ.: κορνάρουμε όταν πατάμε την κόρνα του αυτοκινήτου, ποδηλάτου κτλ., για να κάνουμε κάποιον άλλο οδηγό ή πεζό να μας προσέξει: *Ήταν και ένας βιαστικός οδηγός που κορνάρε για να περάσει πρώτος. / Της κορνάρε για να κατέβει από το σπίτι.*

η **κορνίζα** (της κορνίζας, των κορνιζών) ογσ.: κορνίζα λέμε το πλαίσιο από ξύλο, μέταλλο ή άλλο υλικό μέσα στο οποίο στερεώνουμε μια φωτογραφία, έναν πίνακα ζωγραφικής κτλ. (= κάδρο): *Έχει βάλει τις φωτογραφίες των παιδιών σε κορνίζα μέσα στο σαλόνι.*

τα **κορνφλέικς** ογσ.: κορνφλέικς λέμε τις νιφάδες του καλαμποκιού και άλλων δημητριακών που τρώγονται μέσα σε γάλα ή σε γιαούρτι: *Τα κορνφλέικς με γάλα είναι ένα υγιεινό πρωινό.*

Δ Η λέξη κορνφλέικς δεν κλίνεται.

κοροϊδεύω (κοροΐδεψα) ΡΗΜ.:

1. όταν κοροϊδεύουμε κάποιον, τον κάνουμε να νιώθει γελοίος για κάτι άσχημο που έχει ή που κάνει, για να γελάσουμε (= περιγελάω): *Τον κοροΐδευσαν επειδή δεν μπορούσε να προφέρει σωστά το "ρ".*

2. όταν κοροϊδεύουμε κάποιον, του λέμε ψέματα ή του κρύβουμε την αλήθεια (= εξαπατώ,

ξεγελάω, γελάω): Την κορόιδεψε ένας δικηγόρος και της έφαγε τα λεφτά.

το **κορόιδο** (του κοροΐδου, των κοροΐδων) ουσ.:

1. το κορόιδο είναι αυτός που οι άλλοι γελάνε μαζί του και τον κοροϊδεύουν: *Στενοχωριέται να είναι το κορόιδο της τάξης και όλα τα παιδιά να γελάνε μαζί του.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) κορόιδο είναι κάποιος που μπορούμε εύκολα να τον ξεγελάσουμε (= αφέλης, βλάκας ≠ ξύπνιος): *Δεν ήταν κορόιδο και κατάλαβε ότι του είχαν στήσει παγίδα.*

ΕΚΦΡ. κάνω το κορόιδο, πιάνω κορόιδο

η **κορομηλιά** (της κορομηλιάς, των κορομηλιών) ουσ.: η κορομηλιά είναι το δέντρο από το οποίο βγαίνει το κορόμηλο: *Το περιβόλι ήταν γεμάτο με ανθισμένες κερασιές, κορομηλιές και αχλαδιές.*

το **κορόμηλο** (του κορόμηλου, των κορόμηλων) ουσ.: το κορόμηλο είναι μικρός καρπός με σχήμα σφαιρικό, κιτρινοπράσινο χρώμα και σκληρό κουκούτσι: *Έφαγε άγουρα κορόμηλα και τον πόνεσε η κοιλιά του.*

ΕΚΦΡ. τρέχει το δάκρυ κορόμηλο

η **κορόνα** (της κορόνας, των κορονών) ουσ.:

1. η κορόνα είναι το στέμμα: *Η βασίλισσα φορούσε μια χρυσή κορόνα.*

2. κορόνα λέμε τη μία από τις δύο πλευρές ενός κέρματος, που έχει συνήθως την εικόνα ενός προσώπου: *Θες να το ρίξουμε κορόνα γράμματα για να δούμε ποιος θα βγάλει βόλτα το σκύλο σήμερα;*

ΕΚΦΡ. παίζω κορόνα γράμματα

ο **κορυδαλλός** (του κορυδαλλού, των κορυδαλλών) ουσ.: ο κορυδαλλός είναι μικρό πουλί που έχει καφετί ή γκριζό χρώμα και λοφίο στο κεφάλι: *Οι κορυδαλλοί κελαηδούσαν πάνω στα δέντρα.*

η **κορυφή** (της κορυφής, των κορυφών) ουσ.:

1. η κορυφή είναι το πιο ψηλό σημείο, μέρος ή τμήμα ενός πράγματος: *Κουράστηκε μέχρι να φτάσω στην κορυφή της σκάλας. / Το παιδί ανέβηκε στην κορυφή του δέντρου. / Μπορείς να δεις τις χιονισμένες κορυφές των βουνών.*

2. (ΜΑΘΗΜ.) η κορυφή είναι το σημείο ενός γεωμετρικού σχήματος ή ενός σώματος που απέχει περισσότερο από τη βάση του: *Η κορυφή του τριγώνου.*

3. η κορυφή είναι η πιο υψηλή θέση σε μια ομάδα, σε έναν οργανισμό κτλ.: *Ξεκίνησε από απλή γραμματέας και τώρα έφτασε στην κορυφή.*

4. (ΑΝΕΠΙΣ.) λέμε ότι κάποιος είναι κορυφή όταν είναι ο καλύτερος από όλους: *Είναι κορυφή στα μαθηματικά.*

ΕΚΦΡ. κοιτάζω από την κορυφή ως τα νύχια

η **κορφή** (της κορφής, των κορφών) ουσ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέμε αλλιώς την κορυφή: *Από την κορφή του λόφου έβλεπες την πόλη από ψηλά.*

κοσκινίζω (κοσκίνισα), **κοσκινίζομαι** (κοσκινίστηκα, κοσκινισμένος) ΡΗΜ.:

1. κοσκινίζουμε το αλεύρι ή κάτι άλλο όταν το βάζουμε στο κόσκινο και το κουνάμε, για να φύγουν οι πιο χοντροί κόκκοι: *Κοσκινίζετε το αλεύρι και χτυπάτε καλά τα αυγά με τη ζάχαρη.*

2. όταν κοσκινίζουμε κάτι, το εξετάζουμε με μεγάλη προσοχή και από όλες τις πλευρές (= λεπτολογώ): *Πάρε μια απόφαση και μην το κοσκινίζεις πολύ το ζήτημα.*

το **κόσκινο** (του κόσκινου, των κόσκινων) ουσ.:

1. το κόσκινο είναι ένα στρογγυλό σκεύος που στον πάτο του έχει ένα μεταλλικό δίχτυ με πολύ μικρές τρύπες και το χρησιμοποιούμε για να κοσκινίζουμε αλεύρι, σιτάρι κτλ.: *Πέρασε τον τραχανά από το κόσκινο για να τον τρίψει.*

2. κόσκινο λέμε καθετί που είναι γεμάτο τρύπες: *Ο δρόμος είχε γυαλιά και καρφιά και τα λάστιχα του αυτοκινήτου έγιναν κόσκινο.*

ο **κοσμάκης** (του κοσμάκη) ουσ.: κοσμάκη λέμε τους φτωχούς και απλούς ανθρώπους: *Κανένας δεν ενδιαφέρεται για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κοσμάκης.*

⚠ Η λέξη κοσμάκης δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το **κόσμημα** (του κοσμήματος, των κοσμημάτων) ουσ.:

1. κόσμημα είναι κάθε μικρό αντικείμενο που είναι φτιαγμένο με τέχνη, συνήθως από χρυσό, ασήμι, πετράδια ή άλλο υλικό, και που το φοράμε για να στολίσουμε τα χέρια μας, το λαιμό μας κτλ.: *Πολλές γυναίκες έχουν αδυναμία στα ακριβά κοσμήματα.*

2. κόσμημα λέμε καθετί ωραίο που στολίζει κάτι (= στολίδι): *Το νεοκλασικό κτίριο του θεάτρου είναι το κόσμημα της πόλης μας.*

η **κοσμηματοθήκη** (της κοσμηματοθήκης, των κοσμηματοθηκών) ουσ.: κοσμηματοθήκη λέμε το κουτί όπου φυλάμε τα κοσμήματα (= μπιζουτιέρα): *Βάζει τα δαχτυλίδια και τα σκουλαρίκια της στην κοσμηματοθήκη.*

το **κοσμηματοπωλείο** (του κοσμηματοπωλείου, των κοσμηματοπωλείων) ουσ.: το κοσμηματοπωλείο είναι το κατάστημα όπου πουλιούνται κοσμήματα: *Διέρρηξαν το κοσμηματοπωλείο στο κέντρο της πόλης.*

ο **κοσμηματοπώλης** (του κοσμηματοπώλη, των κοσμηματοπωλών), η **κοσμηματοπώλισσα** (της κοσμηματοπώλισσας) ουσ.: ο κοσμηματοπώλης είναι ο ιδιοκτήτης κοσμηματοπωλείου: *Ο κοσμηματοπώλης έδειξε στην κοπέλα τα ακριβότερα δαχτυλίδια και βραχιόλια του μαγαζιού.*

ο **κόσμος** (του κόσμου, των κόσμων) ουσ.:

1. ο κόσμος είναι όλα τα ουράνια σώματα (= σύμπαν, πλάση): *Ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο.*

2. ο κόσμος είναι ο πλανήτης που ζούμε (= γη, οικουμένη): *Θέλω να ταξιδέψω σε όλο τον*

κόσμο. / Με το σκάφος του έκανε το γύρο του κόσμου.

3. ο κόσμος είναι όλοι οι άνθρωποι που ζουν πάνω στη γη (= ανθρωπότητα): *Η εικόνα που μεταδόθηκε από την τηλεόραση προκάλεσε αγανάκτηση σε ολόκληρο τον κόσμο.*

4. κόσμο λέμε τους ανθρώπους γενικά (= κοινωνία, κοινό): *Δε με ενδιαφέρει τι λέει ο κόσμος, εγώ θα κάνω αυτό που πιστεύω.*

5. όταν υπάρχει κόσμος κάπου, υπάρχουν πολλοί άνθρωποι εκεί: *Μαζεύτηκε πολύς κόσμος στα εγκαίνια του μαγαζιού.*

ΕΚΦΡ. δε χάλασε ο κόσμος, έφαγα τον κόσμο, ο κόσμος να χαλάσει, φέρνω στον κόσμο, χαλάει κόσμο, χαλάω τον κόσμο

η **κοσμοσυρροή** (της κοσμοσυρροής) ουσ.: όταν υπάρχει κοσμοσυρροή, μαζεύονται πάρα πολλοί άνθρωποι σε ένα χώρο (= κοσμοπλημύμυρα): *Κοσμοσυρροή παρατηρήθηκε στην πρεμιέρα της παράστασης.*

Δ Η λέξη κοσμοσυρροή δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

κοστιάζει (κόστισε) ΡΗΜ.:

1. όταν κάτι κοστιάζει ένα ορισμένο ποσό, πρέπει να πληρώσουμε αυτό το ποσό για να το αγοράσουμε (= στοιχίζει): *Πόσο κοστιάζει το παντελόνι σου; / Το αυτοκίνητο μου κόστισε 10.000 ευρώ.*

2. λέμε ότι κάτι μου κοστιάζει όταν μου προκαλεί λύπη, πόνο κτλ.: *Του κόστισε πολύ ο θάνατος του καλύτερου του φίλου.*

το **κόστος** (του κόστους) ουσ.: το κόστος είναι το πόσα χρήματα κοστιάζει κάτι: *Το κόστος της κατασκευής της νέας εθνική οδού είναι τεράστιο.*

Δ Η λέξη κόστος δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το **κοστούμι** (του κοστουμιού, των κοστουμιών) και το **κουστούμι** ουσ.:

1. κοστούμι είναι το ανδρικό σακάκι και παντελόνι, μερικές φορές και το γιλέκο, που είναι φτιαγμένα από το ίδιο ύφασμα: *Ο γαμπρός φορούσε ένα ωραίο μπεζ κοστούμι.*

2. κοστούμι λέμε τα παράξενα ρούχα που φοράνε οι άνθρωποι συνήθως τις Απόκριες (= στολή): *Αποκριάτικα κοστούμια.*

3. κοστούμια ΠΛΗΘ.: κοστούμια λέμε τα ρούχα που φοράνε οι ηθοποιοί στις θεατρικές παραστάσεις, στις ταινίες κτλ.: *Σχεδίασε τα σκηνικά και τα κοστούμια της παράστασης.*

η **κότα** (της κότας) ουσ.:

1. η κότα είναι το θηλυκό πουλί που το μεγαλώνουν οι άνθρωποι για τα αυγά και το κρέας του: *Κάθε πρωί ταΐζει τις κότες στο κοτέτσι.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) κότα λέμε τη γυναίκα που είναι ανόητη ή φλύαρη: *Δεν αντέχω αυτές τις κότες στο γραφείο, όλο κουτσομπολεύουν.*

Δ Η λέξη κότα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ΕΚΦΡ. κοιμάμαι με τις κότες, να φάν' κι οι κότες, περνάω ζωή και κότα

το **κότερο** (του κότερου, των κότερων) ουσ.: το κότερο είναι ένα μικρό ιστιοφόρο, που χρησιμοποιείται κυρίως για ταξίδια αναψυχής (=

θαλαμηγός, γιοτ): *Έκαναν βόλτες στα κοντινά νησιά με το κότερο.*

το **κοτέτσι** (του κοτετσιού, των κοτετσιών) ουσ.:

1. κοτέτσι είναι ο χώρος στο οποίο ζουν και κοιμούνται οι κότες: *Μόλις σουρουπώσει, οι κότες μπαίνουν στο κοτέτσι για να κοιμηθούν.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) κοτέτσι λέμε το πολύ μικρό σπίτι: *Δεν ξέρω γιατί μένει σ' αυτό το κοτέτσι και δε νοικιάζει ένα πιο μεγάλο διαμέρισμα.*

το **κοτλέ** ουσ.:

1. κοτλέ είναι το ύφασμα σαν βελούδο που σχηματίζει ρίγες που εξέχουν: *Θα ράψω μια φούστα από χοντρό κοτλέ.*

2. κοτλέ λέμε το παντελόνι που είναι φτιαγμένο από κοτλέ ύφασμα: *Φορούσε ένα μαύρο κοτλέ που την κολάκευε πολύ.*

Δ Η λέξη κοτλέ δεν κλίνεται.

το **κοτόπουλο** (του κοτόπουλου, των κοτόπουλων) ουσ.:

1. κοτόπουλο λέμε την κότα ή τον κόκορα που είναι μικρής ηλικίας (= ορνίθι): *Τα κοτόπουλα που πουλάει είναι ελευθέρως βοσκής.*

2. κοτόπουλο λέμε το κρέας του κόκορα ή της κότας που είναι μικρής ηλικίας: *Παράγγειλε μια μερίδα κοτόπουλο σουβλάς.*

η **κοτρόνα** (της κοτρόνας) ουσ.: κοτρόνα είναι η μεγάλη πέτρα: *Οι κοτρόνες που κύλησαν από το βουνό έκλεισαν το δρόμο.*

Δ Η λέξη κοτρόνα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό

το **κοτρόνι** (του κοτρονιού, των κοτρονιών) ουσ.: έτσι λέμε αλλιώς την κοτρόνα: *Ήταν μια άγρια περιοχή γεμάτη κοτρόνια και γκρεμούς.*

το **κοτσάνι** (του κοτσανιού, των κοτσανιών) ουσ.: το κοτσάνι είναι το λεπτό, πράσινο μέρος των φυτών που ενώνει τα άνθη ή τους καρπούς με το βλαστό (= μίσχος): *Ψιλοκόβετε τα φύλλα του μαϊντανού χωρίς το κοτσάνι.*

η **κοτσιίδα** (της κοτσιίδας) ουσ.: η κοτσιίδα είναι το χτένισμα που φτιάχνουμε χωρίζοντας τα μαλλιά σε τρεις τούφες, που στη συνέχεια τις πλέκουμε μεταξύ τους (= πλεξούδα): *Η μακριά, ξανθιά κοτσιίδα της έφτανε μέχρι τη μέση της.*

Δ Η λέξη κοτσιίδα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο **κότσος** (του κότσου, των κότσων) ουσ.: ο κότσος είναι το χτένισμα που γίνεται όταν μαζεύουμε τα μακριά μαλλιά στο πίσω μέρος του κεφαλιού σε σχήμα στρογγυλό: *Χτενίζει τα μαλλιά της κότσος.*

ο **κότσυφας** (του κότσυφα, των κοτσύφων) ουσ.: ο κότσυφας είναι ένα μικρό πουλί που ζει στα δάση και κελαηδάει πολύ όμορφα: *Ο κότσυφας όπως και το χελιδόνι είναι αποδημητικό πουλί.*

το **κοτσούφι** (του κοτσουφιού, των κοτσουφιών) ουσ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέμε αλλιώς τον κότσυφα:

Ήταν άπιαστος κυνηγός, έπιανε περίπου σαράντα κοτσύφια και τσίχλες την ημέρα.

κουβαλάω/κουβαλώ (κουβάλησα), **κουβαλιέμαι** (κουβαλήθηκα, κουβαλημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κουβαλάμε κάτι, το μεταφέρουμε κρατώντας το στα χέρια: *Είναι βαριά η βαλίτσα και δεν μπορώ να την κουβαλήσω.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) όταν κουβαλάμε κάποιον κάπου, τον φέρνουμε μαζί μας εκεί: *Τι τον κουβάλησες αυτόν τον πολυλογά στο πάρτι;*

3. κουβαλιέμαι ΠΑΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): όταν κουβαλιόμαστε κάπου, πηγαίνουμε εκεί χωρίς να μας έχουν καλέσει: *Κουβαλήθηκαν όλοι του οι φίλοι στο σπίτι για να δουν τον αγώνα.*

το **κουβάρι** (του κουβαριού, των κουβαριών) ΟΥΣ.: το κουβάρι είναι το νήμα που είναι τυλιγμένο έτσι που να έχει σχήμα μικρής μπάλας: *Αγόρασε δυο κουβάρια μαλλί για να πλέξει πουλόβερ. / Ξετύλιξε το κουβάρι για να βρει την άκρη του.*

ΕΚΦΡ. γίνομαι μαλλιά κουβάρια

η **κουβαρίστρα** (της κουβαρίστρας) ΟΥΣ.: η κουβαρίστρα είναι ένας κύλινδρος από ξύλο ή από χαρτί, γύρω από τον οποίο τυλίγουμε την κλωστή για ράψιμο, κέντημα κτλ. (= καρούλι, μασούρι): *Ξετυλίχτηκε όλη η κλωστή από την κουβαρίστρα.*

⚠ Η λέξη κουβαρίστρα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο **κουβαρντάς** (του κουβαρντά, των κουβαρντάδων), η **κουβαρντού** (της κουβαρντούς) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): ο κουβαρντάς είναι ο γενναιόδωρος άνθρωπος (= ανοιχτοχέρης): *Ήταν κουβαρντάς και τους κέρασε όλους στο μαγαζί.*

ο **κουβάς** (του κουβά, των κουβάδων) ΟΥΣ.: ο κουβάς είναι ένα βαθύ δοχείο με χερούλι, που το χρησιμοποιούμε για να βγάζουμε ή για να μεταφέρουμε νερό: *Έβγαλε νερό από το πηγάδι με τον κουβά.*

η **κουβέντα** (της κουβέντας) ΟΥΣ.:

1. κουβέντα είναι το να συζητάμε φιλικά με κάποιον (= συζήτηση): *Πιάσαμε την κουβέντα και πέρασε η ώρα χωρίς να το καταλάβουμε.*

2. κουβέντα είναι καθετί που λέμε: *Πάνω στο θυμό του, είπε βαριές κουβέντες. (= λόγος) / Καθόταν σκεπτικός και δεν έλεγε κουβέντα. (= λέξη)*

⚠ Η λέξη κουβέντα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ΕΚΦΡ. αλλάζω κουβέντα, το φέρνει η κουβέντα

κουβεντιάζω (κουβεντιάσα), **κουβεντιάζομαι** (κουβεντιάστηκα, κουβεντιασμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κουβεντιάζουμε με κάποιον, μιλάμε φιλικά μαζί του για διάφορα θέματα (= συζητάω): *Θα κουβεντιάσω πρώτα μαζί του και μετά θα αποφασίσω τι θα κάνω. / Κουβεντιάζαν με τις ώρες στο γραφείο του.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) όταν κουβεντιάζουμε κάποιον, τον κουτσομπολεύουμε: *Τους κουβεντιάζει όλη η γειτονιά για τους καβγάδες τους.*

η **κουβέρτα** (της κουβέρτας, των κουβερτών) ΟΥΣ.: η κουβέρτα είναι ένα σκέπασμα από μαλλί ή βαμβάκι, που το χρησιμοποιούμε για να μας ζεσταίνει όταν κοιμόμαστε: *Όταν κάνει κρύο, σκεπάζομαι με δύο ολόμαλλες κουβέρτες.*

το **κουδούνι** (του κουδουνιού, των κουδουνιών) ΟΥΣ.:

1. το κουδούνι είναι ένα μεταλλικό αντικείμενο, που μοιάζει με μικρή καμπάνα και βγάζει ήχο όταν κουνιέται: *Ο βοσκός κρέμασε το κουδούνι γύρω από το λαιμό του προβάτου.*

2. το κουδούνι είναι μια μικρή ηλεκτρική συσκευή που, όταν πατάμε ένα κουμπί, βγάζει δυνατό ήχο: *Κάποιος χτύπησε το κουδούνι της εξώπορτας.*

3. το κουδούνι είναι ο ήχος του κουδουνιού (= κουδούνισμα): *Δεν ακούς το κουδούνι;*

ΕΚΦΡ. γίνομαι κουδούνι

η **κουζίνα** (της κουζίνας, των κουζινών) ΟΥΣ.:

1. κουζίνα είναι ο χώρος του σπιτιού όπου μαγειρεύουμε το φαγητό: *Όταν δεν έχουμε καλεσμένους, τρώμε στην κουζίνα. / Έβαλε τα πιάτα στο ντουλάπι της κουζίνας.*

2. η κουζίνα είναι ό,τι και η ηλεκτρική κουζίνα: *Άναψε το μάτι της κουζίνας για να ζεστάνει το φαγητό.*

η **κουκέτα** (της κουκέτας, των κουκέτων) ΟΥΣ.:

1. κουκέτα είναι κρεβάτι που βρίσκεται στην καμπίνα πλοίου ή τρένου: *Κλείσαμε κουκέτες για να κοιμηθούμε στο ταξίδι.*

2. κουκέτα λέμε δύο παιδικά κρεβάτια που είναι τοποθετημένα το ένα πάνω από το άλλο: *Τα δυο αγόρια έχουν ένα δωμάτιο και κοιμούνται σε κουκέτα.*

το **κουκί** (του κουκιού, των κουκιών) ΟΥΣ.: το κουκί είναι ένας καρπός με γκριζοπράσινο χρώμα που μοιάζει με μεγάλο φασόλι: *Μαγειρεύετε τα κουκιά σε βραστό, αλατισμένο νερό μέχρι να μαλακώσουν.*

η **κουκκίδα** (της κουκκίδας, των κουκκίδων) ΟΥΣ.: η κουκκίδα είναι ένα μικρό στρογγυλό σημάδι: *Το αεροπλάνο πέταγε τόσο ψηλά, που φαινόταν σαν κουκκίδα στον ουρανό.*

η **κούκλα** (της κούκλας) ΟΥΣ.:

1. η κούκλα είναι ένα παιχνίδι που μοιάζει με μωρό ή με άνθρωπο: *Τα κορίτσια παίζουν με τις κούκλες.*

2. η κούκλα είναι μια μεγάλη κούκλα στο μέγεθος του ανθρώπου που την ντύνουν και τη βάζουν στις βιτρίνες των καταστημάτων: *Θέλω να δοκιμάσω το φόρεμα που φοράει η κούκλα στη βιτρίνα.*

3. κούκλα λέμε την πολύ όμορφη γυναίκα: *Η αδερφή του είναι πολύ όμορφη, σκέτη κούκλα!*

⚠ Η λέξη κούκλα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **κουκλοθέατρο** (του κουκλοθέατρου, των κουκλοθεάτρων) ουσ.: το κουκλοθέατρο είναι ένα είδος θεάτρου με κούκλες που τις κινεί κάποιος, αντί για ηθοποιούς: *Τα παιδιά έφτιαξαν τις δικές τους κούκλες και έπαιξαν το δικό τους έργο στο κουκλοθέατρο.*

ο **κούκλος** (του κούκλου, των κούκλων) ουσ.:

1. έτσι λέμε την κούκλα που έχει τη μορφή άντρα ή αγοριού: *Ο Πινόκιο είναι ένας ξύλινος κούκλος.*

2. κούκλο λέμε τον πολύ ωραίο άντρα: *Από κοντά είναι ακόμη πιο κούκλος!*

ο **κούκος** (του κούκου, των κούκων) ουσ.: ο κούκος είναι πουλί που ζει στα δάση, έχει γκριζο χρώμα και γεννάει τα αυγά του στις φωλιές των άλλων πουλιών: *Ο κούκος είναι ένα ερμητικό πουλί που λέει το απλό του τραγούδι: Κούκου, κούκου, κούκου!*

ΕΚΦΡ. ο κούκος αηδόνι, σαν τον κούκο, τρεις κι ο κούκος

η **κουκουβάγια** (της κουκουβάγιας) ουσ.: η κουκουβάγια είναι ένα πουλί με μεγάλο κεφάλι και μεγάλα στρογγυλά μάτια, που βγαίνει από τη φωλιά της τη νύχτα: *Η κουκουβάγια είναι σύμβολο της σοφίας.*

⚠ Η λέξη κουκουβάγια δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

η **κουκούλα** (της κουκούλας) ουσ.:

1. η κουκούλα είναι κάλυμμα για το κεφάλι, που το προστατεύει από το κρύο, τη βροχή, τον αέρα κτλ.: *Πριν βγεις έξω ντύσου καλά και βάλε και την κουκούλα, γιατί φυσάει πολύ.*

2. η κουκούλα είναι το κάλυμμα που προστατεύει διάφορα αντικείμενα: *Έβαλε την κουκούλα στο αυτοκίνητό του, για να το προστατέψει από τον ήλιο.*

⚠ Η λέξη κουκούλα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **κουκούλι** (του κουκουλιού, των κουκουλιών) ουσ.: το κουκούλι είναι η θήκη μέσα στην οποία μεγαλώνουν ορισμένα έντομα, όπως ο μεταξοσκώληκας, η πεταλούδα κτλ.: *Από το κουκούλι του μεταξοσκώληκα φτιάχνουμε το μετάξι.*

κουκουλώνω (κουκούλωσα), **κουκουλώνομαι** (κουκουλώθηκα, κουκουλωμένος) ρημ.:

1. κουκουλώνω κάποιον ή κάτι σημαίνει ότι τον σκεπάζω εντελώς (= σκεπάζω, ξεσκεπάζω): *Κουκούλωσε το παιδί με μια μάλλινη κουβέρτα για να μην κρυώνει. / Κουκούλωσε όλα τα έπιπλα για να μη σκονιστούν.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) όταν κουκουλώνουμε κάτι παράνομο, δεν το αφήνουμε να γίνει γνωστό (= αποκρύπτω ≠ αποκαλύπτω): *Κουκούλωσαν το οικονομικό σκάνδαλο.*

3. **κουκουλώνομαι** παθ.: κουκουλώνομαι όταν φοράω πολλά και χοντρά ρούχα, έχοντας συνήθως καλυμμένο το κεφάλι: *Κουκουλώσου πριν βγεις, γιατί κάνει κρύο.*

το **κουκουνάρι** (του κουκουναριού, των κουκουναριών) ουσ.:

1. το κουκουνάρι είναι ο σκληρός καφετής καρπός διαφόρων δένδρων, όπως του πεύκου ή του έλατου, που έχει στρογγυλή βάση και μυτερή κορυφή (= κουκουνάρα): *Μαζεύαμε κουκουνάρια από τα πεύκα και τα πετάγαμε στην αντίπαλη ομάδα για να τα πιάσει.*

2. το κουκουνάρι είναι ο σπόρος αυτού του καρπού, που τρώγεται: *Στη γέμιση της γαλοπούλας βάζει συκωτάκια και κουκουνάρια.*

το **κουκούτσι** (του κουκουτσιού, των κουκουτσιών) ουσ.: το κουκούτσι είναι το σκληρό μέρος ενός καρπού μέσα στο οποίο βρίσκονται οι σπόροι του, ή ο σπόρος ορισμένων καρπών: *Τα κεράσια δεν τα τρώμε ποτέ με τα κουκούτσια. / Αυτή η ποικιλία σταφυλιού δεν έχει κουκούτσια.*

ο **κουλός**, η **κουλή**, το **κουλό** ΕΠΙΘ.:

1. κουλός είναι ο ανάπηρος που δεν έχει το ένα ή και τα δύο του τα χέρια: *Πιάσε το δέμα καλά, και με τα δυο σου χέρια, δεν είσαι κουλός!*

2. (ΜΕΙΩΤ.) κουλό λέμε κάποιον που κάνει ζημιές ή αδέξιες κινήσεις (= αδέξιος): *Καλά, πώς σου έπεσε η πιατέλα από τα χέρια; Κουλή είσαι;*

το **κουλουράκι** ουσ.: το κουλουράκι είναι ένα μικρό γλύκισμα σε διάφορα σχήματα, που μοιάζει με μπισκότο (= κουλούρι): *Το Πάσχα φτιάχνουν τσουρέκια και κουλουράκια.*

⚠ Η λέξη κουλουράκι δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο **κουλουράς** (του κουλουρά, των κουλουράδων) ουσ.: ο κουλουράς πουλάει κουλούρια, συνήθως στο δρόμο (= κουλουρτζής): *Αγόρασα στο δρόμο δύο κουλούρια από έναν κουλουρτζή.*

το **κουλούρι** (του κουλουριού, των κουλουριών) ουσ.:

1. το κουλούρι είναι ένα μικρό ψωμί με σουσάμι, που συνήθως είναι στρογγυλό και στη μέση έχει μια τρύπα: *Αγόρασε από το φούρνο ένα καρβέλι ψωμί και δύο κουλούρια για τα παιδιά.*

2. το κουλούρι είναι ένα μικρό γλύκισμα από ψημένη ζύμη σε διάφορα σχήματα (= κουλουράκι): *Πασχαλινά παραδοσιακά κουλούρια.*

κουλουριάζω (κουλούριασα), **κουλουριάζομαι** (κουλουριάστηκα, κουλουριασμένος) ρημ.:

1. όταν κουλουριάζουμε κάτι, το τυλίγουμε γύρω γύρω σε σειρές από κύκλους: *Η γάτα κουλούριασε την ουρά της. / Το σεντόνι κουλουριάστηκε γύρω από το σώμα του.*

2. **κουλουριάζομαι** παθ.: κάποιος κουλουριάζεται όταν λυγίζει το σώμα του ώστε να πάρει το σχήμα του κουλουριού (= μαζεύομαι): *Κουλουριάστηκε σε μια γωνιά όπως όταν ήταν παιδί και κοιμήθηκε.*

ο **κουλουρτζής** (του κουλουρτζή, των κουλουρτζήδων) ουσ. (ΑΝΕΠΙΣ.): κουλουρτζή λέμε αλλιώς τον κουλουρά

ο **κουμπαράς** (του κουμπαρά, των κουμπαράδων) ουσ.: ο κουμπαράς είναι ένα μικρό δοχείο από μέταλλο ή από πηλό που έχει ένα στενό άνοιγμα στο επάνω μέρος για να ρίχνουν μέσα τις οικονομίες τους τα παιδιά: *Με τα λεφτά του κουμπαρά αγόρασε ένα ποδήλατο.*

ο **κουμπάρος** (του κουμπάρου, των κουμπάρων), η **κουμπάρα** (της κουμπάρας) ουσ.:

1. ο κουμπάρος αλλάζει τα στέφανα στο θρησκευτικό γάμο ή είναι μάρτυρας στον πολιτικό γάμο ενός ζευγαριού: *Του ζήτησαν να γίνει κουμπάρος τους.*

2. ο κουμπάρος κάποιου είναι και αυτός που έχει βαφτίσει το παιδί του: *Περιμένουμε αύριο τον κουμπάρο, το νονό της κόρης μας.*

το **κουμπί** (του κουμπιού, των κουμπιών) ουσ.:

1. το κουμπί είναι ένα μικρό αντικείμενο από πλαστικό, μέταλλο, κόκαλο κτλ., που είναι ραμμένο πάνω σε ένα ρούχο για στολίδι ή για να κλείσει ένα άνοιγμα: *Ξηλώθηκε το κουμπί από το πουκάμισό σου.*

2. το κουμπί είναι ένα μικρό αντικείμενο πάνω σε μια μηχανή, συσκευή κτλ. που το πιέζουμε ή το γυρίζουμε για να αρχίσει ή για να σταματήσει να λειτουργεί: *Πάτησε το κουμπί του ραδιοφώνου για να το κλείσει.*

η **κουμπότρυπα** (της κουμπότρυνας) ουσ.: η κουμπότρυπα είναι το άνοιγμα στα ρούχα μέσα από το οποίο περνάει το κουμπί: *Για να περάσουμε το κουμπί από την κουμπότρυπα, πρέπει να χρησιμοποιήσουμε και τα δυο μας χέρια.*

⚠ Η λέξη κουμπότρυπα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

κουμπώνω (κούμπωσα), **κουμπώνομαι** (κουμπώθηκα, κουμπωμένος) ρημ.:

1. όταν κουμπώνω ένα ρούχο, το κλείνω με τα κουμπιά του ή με το φερμουάρ (≠ ξεκουμπώνω): *Κούμπωσα το σακάκι του κι ετοιμάστηκε να φύγει.*

2. **κουμπώνομαι** παθ.: κουμπώνομαι όταν κλείνω το ρούχο μου με τα κουμπιά ή με το φερμουάρ (≠ ξεκουμπώνομαι): *Κουμπώσου, έξω κάνει κρύο.*

κουνάω/κουνώ (κούνησα), **κουνιέμαι** (κουνήθηκα, κουνημένος) ρημ.:

1. κουνάμε κάτι όταν το κάνουμε να πάει μπρος πίσω ή πάνω κάτω με γρήγορες κινήσεις: *Κουνήστε το χυμό πριν τον πιείτε. (= ανακινώ) / Μας κουνούσε το μαντίλι για να μας αποχαιρετίσει. (= κινώ) / Κουνιόντουσαν τα φύλλα των δέντρων από το αεράκι.*

2. όταν κουνάμε κάτι, του αλλάζουμε θέση (= μετακινώ, μεταφέρω): *Να μην κουνήσεις τίποτα από τη θέση του! / Κούνησε μόνος του τη βιβλιοθήκη.*

3. **κουνάει** 3º πρ.: κάτι κουνάει όταν πηγαίνει μπρος πίσω ή πάνω κάτω (= ταλαντεύεται, κλυδωνίζεται): *Το πλοίο κουνούσε πολύ και ζαλιόθηκα.*

4. **κουνιέμαι** παθ.: όταν κουνιόμαστε, δε μένουμε στην ίδια θέση: *Μείνε εδώ και μην κουνηθείς καθόλου!*

ΕΚΦΡ. δεν κουνάω ούτε το μικρό μου δαχτυλάκι, δεν κουνιέται φύλλο, δεν το κουνάω ρούπι, κουνήσου από τη θέση σου!

το **κουνέλι** (του κουνελιού, των κουνελιών) ουσ.:

1. το κουνέλι είναι μικρό ζώο που μοιάζει με το λαγό, έχει μεγάλα αυτιά, γεννάει συχνά πολλά μικρά και το μεγαλώνουμε για το κρέας του: *Τάισε τα κουνέλια και καθάρισε το κλουβί τους.*

2. κουνέλι λέμε και το κρέας αυτού του ζώου: *Έφτιαξε κουνέλι σπιγάδο.*

κουνήσου από τη θέση σου! ΕΚΦΡ.: το λέμε σε κάποιον για να μην πει κάτι κακό που δε θέλουμε να γίνει (= δάγκωσε τη γλώσσα σου!): *Κουνήσου από τη θέση σου που θα ξαναγίνει σεισμός!*

η **κούνια** (της κούνιας) ουσ.:

1. η κούνια είναι το μικρό κρεβάτι όπου κοιμούνται τα μωρά, που μπορεί να κουνιέται ή να έχει κάγκελα γύρω γύρω: *Το μωρό κοιμόταν στην κούνια του.*

2. η κούνια είναι το κάθισμα που είναι κρεμασμένο με αλυσίδες ή με σκοινιά από ένα δένδρο ή από μια σιδερένια κατασκευή κτλ., πάνω στο οποίο κάθονται συνήθως τα παιδιά και κουνιούνται μπρος πίσω: *Κάνει κούνια στην αυλή του σπιτιού του. / Θέλεις να πάμε στις κούνιες;*

⚠ Η λέξη κούνια δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο **κουνιάδος** (του κουνιάδου, των κουνιάδων), η **κουνιάδα** (της κουνιάδας) ουσ.: ο κουνιάδος κάποιου είναι ο αδελφός της γυναίκας του: *Μένουν σε διπλανά διαμερίσματα με τον κουνιάδο του.*

ο **κουνιστός**, η **κουνιστή**, το **κουνιστό** επιθ.: όταν κάτι είναι κουνιστό, είναι φτιαγμένο έτσι ώστε μπορεί να κουνιέται: *Τα χειμωνιάτικα απογεύματα καθόταν στην κουνιστή καρέκλα της, δίπλα στη σόμπα.*

το **κουνούπι** (του κουνουπιού, των κουνουπιών) ουσ.: το κουνούπι είναι μικρό έντομο, που τσιμπάει τους ανθρώπους και τα ζώα και ρουφάει το αίμα τους για να τραφεί: *Τα κουνούπια λατρεύουν τα ακίνητα νερά και γι' αυτό γεννούν τα αυγά τους στα έλη.*

το **κουνουπίδι** (του κουνουπιδιού, των κουνουπιδιών) ουσ.: το κουνουπίδι είναι λαχανικό που μοιάζει με πολύ μεγάλο άσπρο άνθος, που αποτελείται από πολλά μικρότερα: *Φάγαμε κουνουπίδι βραστό για σαλάτα.*

η **κουνουπιέρα** (της κουνουπιέρας) ουσ.: η κουνουπιέρα είναι μια πολύ λεπτή κουρτίνα, που την τοποθετούμε γύρω γύρω από το κρεβάτι μας για να μας προστατεύει από τα κουνούπια:

Έβαλε κουνουπιέρα γύρω από την κούνια του μωρού.

⚠ Η λέξη κουνουπιέρα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

η **κούπα** (της κούπας) ουσ.:

1. η κούπα είναι ένα μεγάλο φλιτζάνι: *Το πρωί ήπια μια κούπα τσάι και έφαγε μερικά μπισκοτάκια.*

2. μία κούπα τσάι είναι τόσο τσάι, όσο χωράει σε μια κούπα: *Για να γίνει πιο νόστιμο το μπισκότο, βάλε και μισή κούπα λάδι μέσα στη ζύμη.*

⚠ Η λέξη κούπα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **κουπί** (του κουπιού, των κουπιών) ουσ.: το κουπί είναι ένα μακρύ ξύλο με πλατιά άκρη, που χρησιμεύει για να κινείται η βάρκα μέσα στο νερό: *Ήταν κωπηλάτης και ήξερε να κάνει κουπί.*

ΕΚΦΡ. τραβάω κουπί

το **κουπόνι** (του κουπονιού, των κουπονιών) ουσ.: το κουπόνι είναι ένα μικρό χαρτί που μας δίνει το δικαίωμα να αγοράσουμε κάτι φτηνότερα ή να κερδίσουμε κάτι: *Με το εκπτωτικό κουπόνι αγόρασε πιο φτηνά το βιβλίο. / Μαζεύει κουπόνια από τις εφημερίδες για να κερδίσει έναν υπολογιστή.*

το **κουράγιο** (του κουράγιου) ουσ.: το κουράγιο είναι το θάρρος και η δύναμη της ψυχής με την οποία αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα και τις δυσκολίες: *Κάνε κουράγιο, σε λίγο φτάνουμε. / Δεν έβρισκε το κουράγιο να τους πει την αλήθεια.*

⚠ Η λέξη κουράγιο δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

κουράζω (κούρασα), **κουράζομαι** (κουράστηκα, κουρασμένος) ρημ.:

1. όταν κάτι με κουράζει, με κάνει να νιώθω κούραση (= καταπονώ ≠ ξεκουράζω): *Την κούρασε η δουλειά στον κήπο. / Κουράζεις τα μάτια σου τόσες ώρες μπροστά στον υπολογιστή!*

2. όταν κάποιος ή κάτι μας κουράζει, μας κάνει να νιώσουμε δυσάρεστα (= ενοχλώ): *Με κούρασε με την γκρίνια του.*

3. **κουράζομαι** παθ.: όταν κουραζόμαστε, νιώθουμε κούραση ή ενόχληση (= εξαντλούμαι ≠ ξεκουράζομαι): *Όταν κουραστείς, πες μου να συνεχίσω εγώ το σιδέρωμα. / Κουράστηκα με τη φλυαρία σου.*

4. **κουράζομαι** παθ.: κουράζομαι να κάνω κάτι σημαίνει ότι προσπαθώ πολύ για να το καταφέρω (= κοπιάζω, μοχλώ): *Κουράστηκε πολύ για να αποκτήσει δικό του σπίτι.*

ο **κουραμπιές** (του κουραμπιέ, των κουραμπιέδων) ουσ.: ο κουραμπιές είναι ένα μικρό γλυκίσιμα που έχει πάνω του ζάχαρη άχνη: *Έφτιαξε κουραμπιέδες και μελομακάρονα για τις γιορτές των Χριστουγέννων.*

η **κούραση** (της κούρασης) ουσ.: όταν κάποιος νιώθει κούραση, νιώθει αδυναμία, συνήθως μετά από κουραστική εργασία (≠ ξεκούραση):

Πήγε νωρίς για ύπνο, επειδή ήταν ψόφιος από την κούραση.

⚠ Η λέξη κούραση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

κουρδίζω (κούρδισα), **κουρδίζομαι** (κουρδίστηκα, κουρδισμένος) ρημ.:

1. όταν κουρδίζω ένα ρολόι ή ένα παιχνίδι, γυρίζω το κλειδί ή το χερούλι του, για να το κάνω να δουλέψει (≠ ξεκουρδίζω): *Κούρδισε το αυτοκινητάκι και τώρα κινείται.*

2. όταν κουρδίζουμε ένα μουσικό όργανο με χορδές, τεντώνουμε τις χορδές του με ειδικό κλειδί, για να βγάλει το σωστό ήχο (≠ ξεκουρδίζω): *Ο μουσικός κούρδισε την κιθάρα του πριν από τη συναυλία.*

3. (ΑΝΕΠΙΣ.) λέμε ότι με κουρδίζει κάποιος όταν με πειράζει και με κάνει να θυμώσω (= εκνευρίζω, τσαντίζω): *Με κούρδισε πάλι πρωί πρωί, λέγοντάς μου ότι δεν τη βοηθάω στις δουλειές του σπιτιού.*

ο **κουρέας** (του κουρέα, των κουρέων) ουσ.: ο κουρέας είναι αυτός που το επάγγελμά του είναι να κόβει τα μαλλιά των αντρών και να τους ξυρίζει (= μπαρμπερίης): *Πήγε στον κουρέα να του κόψει τα μαλλιά.*

το **κουρείο** (του κουρείου, των κουρείων) ουσ.: κουρείο είναι το κατάστημα όπου πηγαίνουν οι άντρες για να κόψουν τα μαλλιά τους ή να ξυριστούν (= μπαρμπερίκο): *Κουρεύεται στο κουρείο της γειτονιάς του.*

το **κουρέλι** (του κουρελιού, των κουρελιών) ουσ.:

1. κουρέλι λέμε το κομμάτι από ύφασμα που συνήθως είναι παλιό και σκισμένο: *Αυτά τα κουρέλια δεν κάνουν ούτε για μπαλώματα.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) κουρέλι λέμε το ρούχο, το ύφασμα ή το χαρτί που είναι παλιό και φθαρμένο: *Ο ζητιάνος φορούσε κάτι κουρέλια. / Κουρέλι το έχεις κάνει το βιβλίο σου!*

3. κουρέλι λέμε κάποιον που είναι πολύ βασανισμένος (= ράκος): *Έμαθε ότι ο γιος του είναι στη φυλακή και έχει γίνει κουρέλι.*

το **κούρεμα** (του κουρέματος, των κουρεμάτων) ουσ.:

1. κούρεμα είναι το να κόβει κάποιος τα μαλλιά του ανθρώπου, τις τρίχες των ζώων ή τα χόρτα: *Το κούρεμα των προβάτων δεν είναι εύκολη δουλειά. / Πρέπει να πας για κούρεμα.*

2. κούρεμα είναι ο τρόπος με τον οποίο κουρεύεται κάποιος: *Το καινούριο σου κούρεμα είναι πολύ μοντέρνο. (= κόψιμο)*

κουρεύω (κούρεψα), **κουρεύομαι** (κουρεύτηκα, κουρεμένος) ρημ.:

1. χρησιμοποιούμε το “κουρεύω” όταν κόβουμε τα μαλλιά ανθρώπου ή τις τρίχες ζώου: *Αυτή τη φορά δε σε κούρεψε καλά η κομμώτρια. / Κουρεύουν τα πρόβατα στο τέλος της άνοιξης.*

2. όταν κουρεύουμε δέντρα ή φυτά, κόβουμε τις άκρες τους: *Αγόρασε ειδική μηχανή για να κουρεύει το γκαζόν.*

3. **κουρεύομαι** παθ.: όταν κουρεύομαι, ο κουρέας ή η κομμώτρια μου κόβει τα μαλλιά: *Έχω*

πολύ καιρό να κουρευτώ και μεγάλωσαν τα μαλλιά μου.

ΕΚΦΡ. σαν κουρεμένο γίδι

κουρνιάζω (κούρνιασα, κουρνιασμένος) ΡΗΜ.:

1. κουρνιάζει 3^ο ΠΡ.: κουρνιάζουν οι κότες ή άλλα πουλιά όταν πάνε μετά τη δύση του ήλιου στο κοτέτσι ή στις φωλιές τους για να κοιμηθούν: *Τα ψαροπούλια κούρνιαζαν στις άκρες των βράχων.*

2. λέμε ότι κάποιος κουρνιάζει όταν βρίσκεται μια ήσυχη γωνιά να ξεκουραστεί: *Τα κρύα βράδια του χειμώνα κούρνιαζαν δίπλα στο τζάκι.*

ο κουρνιαχτός (του κουρνιαχτού) ΟΥΣ.: κουρνιαχτό λέμε την πολλή σκόνη που σηκώνεται από το έδαφος στον αέρα: *Ο δυνατός αέρας σήκωσε κουρνιαχτό.*

Δ Η λέξη κουρνιαχτός δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η κούρσα (της κούρσας, των κούρσων) ΟΥΣ.:

1. (ΑΘΛΗΤ.) η κούρσα είναι ένας αγώνας ταχύτητας με ανθρώπους, αυτοκίνητα, άλογα κτλ.: *Ο γνωστός αθλητής ήρθε πρώτος στην κούρσα των 100μ. / Το άλογο με το νούμερο πέντε κέρδισε την κούρσα.*

2. η κούρσα είναι μια διαδρομή με ταξί: *Για μια σύντομη κούρσα ο ταξιτζής τού πήρε οκτώ ευρώ!*

3. (ΑΝΕΠΙΣ.) κούρσα λέμε το μεγάλο και πολυτελές αυτοκίνητο (= λιμουζίνα): *Αγόρασε μια ωραία και γρήγορη κούρσα.*

ο κουρσάρος (του κουρσάρου, των κουρσάρων) ΟΥΣ.: ο κουρσάρος είναι ο πειρατής: *Οι κουρσάροι κατέλαβαν το πλοίο με τα εμπορεύματά του.*

η κουρτίνα (της κουρτίνας, των κουρτινών) ΟΥΣ.: η κουρτίνα είναι ένα κομμάτι υφάσματος που το κρεμάμε μπροστά από παράθυρο ή πόρτα για να μην μπαίνει το φως ή για να μη μας βλέπουν απ' έξω: *Τράβα τις κουρτίνες να μπει το φως του ήλιου εδώ μέσα.*

το κουστούμι ΟΥΣ. ⇒ **κοστούμι**

το κουτάβι (του κουταβιού, των κουταβιών) ΟΥΣ.: το κουτάβι είναι το μικρό του σκύλου (= σκυλάκι): *Η σκύλα τους γέννησε τρία κουτάβια.*

η κουτάλα (της κουτάλας) ΟΥΣ.: η κουτάλα είναι ένα μεγάλο κουτάλι φτιαγμένο από ξύλο ή από μέταλλο, που το χρησιμοποιούμε όταν μαγειρεύουμε ή για να σερβίρουμε το φαγητό: *Ανακατεύει το φαγητό με μια ξύλινη κουτάλα. / Σέρβιρε τη σούπα στα πιάτα με την κουτάλα.*

Δ Η λέξη κουτάλα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το κουταλάκι ΟΥΣ.:

1. κουταλάκι είναι το μικρό κουτάλι, που το χρησιμοποιούμε κυρίως για να σερβίρουμε ζάχαρη ή καφέ, ή όταν τρώμε ένα γλυκό: *Δώσε μου ένα κουταλάκι για να φάω την πάστα.*

2. ένα κουταλάκι ζάχαρη είναι τόση ζάχαρη, όση χωράει σε ένα κουταλάκι: *Πίνει τον καφέ*

του μέτριο, με ένα κουταλάκι καφέ και μισό ζάχαρη.

Δ Η λέξη κουταλάκι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

το κουτάλι (του κουταλιού, των κουταλιών) ΟΥΣ.: το κουτάλι είναι ένα μικρό αντικείμενο με χερούλι, που στην άκρη γίνεται πλατύ και στρογγυλό και το χρησιμοποιούμε κυρίως για να τρώμε σούπα: *Φέρε κουτάλια για να φάμε τη φασολάδα.*

ΕΚΦΡ. τρώω με χρυσά κουτάλια

η κουταλιά (της κουταλιάς, των κουταλιών) ΟΥΣ.: η κουταλιά είναι η ποσότητα που χωράει σε ένα κουτάλι: *Ρίχνετε δύο γεμάτες κουταλιές αλεύρι μέσα στο μείγμα.*

ΕΚΦΡ. πνίγομαι σε μια κουταλιά νερό

η κουταμάρα (της κουταμάρας) ΟΥΣ.:

1. η κουταμάρα χαρακτηρίζει τον ανόητο άνθρωπο (= ανοησία, βλακεία ≠ εξυπνάδα): *Τον λυπήθηκε για την κουταμάρα του και του έδωσε μια συμβουλή.*

2. η κουταμάρα είναι κάτι ανόητο που λέει ή κάνει κάποιος (= ανοησία, βλακεία): *Τι κουταμάρα έκανες πάλι; / Λέει ό,τι κουταμάρα τού κατέβει στο κεφάλι.*

Δ Η λέξη κουταμάρα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το κούτελο (του κούτελου, των κούτελων) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): κούτελο λέμε αλλιώς το μέτωπο: *Ποτάμι έτρεχε ο ιδρώτας από το κούτελό του.*

το κουτί (του κουτιού, των κουτιών) ΟΥΣ.:

1. το κουτί είναι ένα κλειστό δοχείο, συνήθως τετράγωνο ή παραλληλόγραμμο, με σκληρές πλευρές και καπάκι: *Φυλάει τον καφέ μέσα σ' ένα μεταλλικό κουτί. / Άνοιξε το κουτί με τα σοκολατάκια.*

2. ένα κουτί μπισκότα ή κάτι άλλο είναι τόσα μπισκότα, όσα χωράνε σε ένα κουτί: *Προσθέτεις στο σιρόπι ένα κουτί ζελέ λεμόνι.*

3. (ΑΝΕΠΙΣ.) κουτί λέμε ένα χώρο που είναι μικρός και στενός: *Τα σπίατα στις πολυκατοικίες είναι κουτιά.*

ΕΚΦΡ. μου έρχεται κουτί, του κουτιού

ο κουτοπόνηρος, η κουτοπόνηρη, το κουτοπόνηρο ΕΠΙΘ.: κουτοπόνηρος είναι κάποιος που είναι κουτός και νομίζει ότι μπορεί να ξεγελάσει τους άλλους με την πονηριά του: *Ο κουτοπόνηρος μανάβης είχε κάτι κλούβια αυγά και αντί να τα πετάξει, τα πούλησε!*

ο κουτός, η κουτή, το κουτό ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι κουτός, δε σκέφτεται ή δε συμπεριφέρεται με έξυπνο τρόπο (= χαζός, ανόητος ≠ έξυπνος): *Το μικρό, κουτό κορίτσι κλαίει γιατί δεν το παίζουν τα άλλα παιδιά.*

2. όταν κάτι είναι κουτό, ταιριάζει σε άνθρωπο που δε σκέφτεται με έξυπνο τρόπο (= χαζός, ανόητος ≠ έξυπνος): *Σε προειδοποιώ ότι δεν απαντώ σε κουτές ερωτήσεις!*

3. λέμε για κάποιον ότι είναι κουτός όταν δεν είναι πονηρός (= αγαθός, αφελής): *Μην είσαι*

κουτός, αντί να τους το δώσεις, κράτησέ το για τον εαυτό σου.

κουτουλάω/κουτουλώ (κουτούλησα) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. όταν κουτουλάμε σε κάτι, χτυπάμε πάνω του με το μπροστινό μέρος του κεφαλιού μας: *Κουτούλησε στο τζάμι της πόρτας.*

2. λέμε ότι κουτουλάμε όταν νυστάζουμε πολύ: *Πήγαινε να κοιμηθείς, γιατί σε βλέπω ότι κουτουλάς.*

κουτρουβαλάω/κουτρουβαλώ (κουτρουβάλησα) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.): όταν κουτρουβαλάμε, κυλάμε γρήγορα με το κεφάλι προς τα κάτω από ψηλό μέρος (= κατρακυλάω): *Κουτρουβάλησε από τη σκάλα. / Κατέβηκε την πλαγιά κουτρουβαλώντας.*

κούτσα κούτσα ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κάποιος περπατάει κούτσα κούτσα όταν περπατάει κουτσαίνοντας: *Οι γριούλες που γύριζαν από τη λαϊκή ανέβαιναν κούτσα κούτσα το δρόμο.*

κουτσά στραβά ΕΚΦΡ.: όταν λέμε ότι κάτι έγινε κουτσά στραβά, εννοούμε ότι έγινε με δυσκολία: *Δεν ήταν καλή μαθήτρια, κουτσά στραβά τελείωσε το γυμνάσιο.*

κουτσαίνω (κούτσανα), **κουτσαίνομαι** (κουτσάθηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν κάποιος κουτσαίνει, περπατάει με δυσκολία, επειδή είναι κουτσός ή επειδή έχει χτυπήσει το πόδι του: *Μετά το χτύπημα κουτσαίνει ελαφρά από το δεξί του πόδι.*

2. **κουτσαίνομαι** ΠΑΘ.: κουτσαίνομαι όταν γίνωμαι κουτσός ή δεν μπορώ να περπατήσω καλά: *Κουτσάθηκε φορώντας τόσο στενά παπούτσια!*

το **κουτσό** (του κουτσού) ΟΥΣ.: το κουτσό είναι παιχνίδι που παίζουν τα παιδιά κάνοντας μικρά πηδημάτα με το ένα πόδι πάνω σε ένα σχέδιο που το έχουν ζωγραφίσει στο δάπεδο: *Τα κορίτσια παίζουν κουτσό στο προαύλιο του σχολείου.*

⚠ Η λέξη κουτσό δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

κουτσομπολεύω (κουτσομπόλεψα) ΡΗΜ.: όταν κουτσομπολεύουμε, συζητάμε με κακία για τη συμπεριφορά και τις πράξεις των άλλων: *Κάθονταν στο καφενείο, έπιναν καφέδες και κουτσομπολεύαν τους περαστικούς.*

ο **κουτσομπόλης** (του κουτσομπόλη, των κουτσομπόληδων), η **κουτσομπόλα** (της κουτσομπόλας) ΟΥΣ.: ο κουτσομπόλης είναι αυτός που του αρέσει να κουτσομπολεύει τους άλλους: *Μη σε πιάσει στο στόμα της αυτή η κουτσομπόλα!*

το **κουτσομπολιό** (του κουτσομπολιού, των κουτσομπολιών) ΟΥΣ.:

1. το κουτσομπολιό είναι η συζήτηση που κάνουμε όταν μιλάμε με κακία για τη συμπεριφορά και τις πράξεις των άλλων (= κουσκούς): *Κάθισε δίπλα μας και άρχισε το κουτσομπολιό.*

2. το κουτσομπολιό είναι και αυτό που λέμε για τους άλλους: *Το έμαθες το καινούριο κουτσομπολιό;*

ο **κουτσός**, η **κουτσή**, το **κουτσό** ΕΠΙΘ.:

1. κουτσό λέμε έναν άνθρωπο ή ένα ζώο που έχει κάποια αναπηρία στο ένα ή και στα δύο πόδια: *Ο σκύλος έμεινε κουτσός από το ένα πόδι όταν τον χτύπησε αυτοκίνητο.*

2. κουτσό λέμε ένα έπιπλο που στηρίζεται σε πόδια όταν κάποιο πόδι του λείπει ή είναι κοντό: *Πάρε μια άλλη καρέκλα, αυτή είναι κουτσή και θα πέσεις!*

κουτσουνάει (κουτσουνήσε) ΡΗΜ.: τα πουλιά κουτσουνάει όταν λερώνουν με τις ακαθαρσίες τους κάτι ή κάποιον: *Τα περιστέρια κουτσουνήσαν τα κάγκελα της βεράντας.*

η **κουτσουνιά** (της κουτσουνιάς, των κουτσουνιών) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. η κουτσουνιά είναι τα "κακά", οι ακαθαρσίες των πουλιών: *Καθάρισε το κλουβί από τις κουτσουνιές.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) κουτσουνιά λέμε κάτι όταν είναι πολύ μικρό: *Αν δεις το χάρτη, το νησί είναι μια κουτσουνιά.*

το **κούτσοуро** (του κούτσοуро, των κούτσοуроων) ΟΥΣ.:

1. το κούτσοуро είναι ένα μεγάλο κομμάτι από κορμό δέντρου, ο οποίος είναι κομμένος και έχει ξεραθεί (= ξύλο): *Διάλεξαν ένα μεγάλο κούτσοуро για να καίγεται στο τζάκι.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) κούτσοуро λέμε τον αγράμματο άνθρωπο: *Έμαθε καράτε, αλλά στα γράμματα είναι κούτσοуро!*

κουφαίνω (κούφανα), **κουφαίνομαι** (κουφάθηκα) ΡΗΜ.:

1. ένας ήχος με κουφαίνει όταν είναι πολύ δυνατός (= ξεκουφαίνω): *Το βούισμα του αέρα ήταν τόσο δυνατό, που σε κούφαινε.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) κάποιος ή κάτι με κουφαίνει όταν μου προκαλεί μεγάλη έκπληξη (= τρελαίνω, караφλιάζω): *Τι είναι αυτά που λες! Μας κούφανε!*

3. **κουφαίνομαι** ΠΑΘ.: κάποιος κουφάινεται όταν γίνεται κουφός: *Κουφάθηκε ο παππούς.*

η **κουφάλα** (της κουφάλας) ΟΥΣ.: η κουφάλα είναι μια βαθιά τρύπα στον κορμό ενός δέντρου: *Τα παιδιά κρύφτηκαν μέσα στην κουφάλα της γέρικης καστανιάς.*

⚠ Η λέξη κουφάλα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **κουφέτο** (του κουφέτου, των κουφέτων) ΟΥΣ.: το κουφέτο είναι ένα μικρό γλύκισμα που έχει ένα αμύγδαλο στο εσωτερικό του: *Στους γάμους και στα βαφτίσια προσφέρουν κουφέτα.*

ο **κούφιος**, η **κούφια**, το **κούφιο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι κούφιο, από μέσα είναι άδειο: *Η γάτα κρύφτηκε μέσα σ' έναν κούφιο κορμό δέντρου.*

2. κούφιο λέμε κάτι όταν από μέσα είναι χαλασμένο: *Τα περισσότερα καρύδια που άνοιξε ήταν μέσα κούφια. / Είχε ένα κούφιο δόντι που τον πονούσε πολύ.*

ο **κουφός**, η **κουφή**, το **κουφό** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι κουφός, δεν ακούει καθόλου ή δεν ακούει καλά: *Η γιαγιά είναι κουφή, γι' αυτό μίλα της πιο δυνατά.*

ο **κοφτερός**, η **κοφτερή**, το **κοφτερό** ΕΠΙΘ.:

1. κοφτερό είναι ένα μαχαίρι, ένα πριόνι κτλ. που κόβει καλά (= αιχμηρός): *Πάρε ένα κοφτερό μαχαίρι για να κόψεις το κρέας.*

2. λέμε ότι κάποιος έχει κοφτερό μυαλό όταν είναι πολύ έξυπνος: *Τον θαυμάζω για το κοφτερό του μυαλό.*

το **κοχύλι** (του κοχυλιού, των κοχυλιών) ΟΥΣ.: το κοχύλι είναι το όστρακο που βρίσκεται γύρω από το σώμα ορισμένων ζώων που ζουν στη θάλασσα, όπως για παράδειγμα των στρειδιών, των μυδιών κτλ.: *Μάζεψε πολλά κοχύλια από την παραλία.*

το **κόψιμο** (του κοψίματος, των κοψιμάτων) ΟΥΣ.:

1. το κόψιμο είναι αυτό που κάνουμε όταν κόβουμε κάτι: *Τους έδειξε πώς γίνεται το σωστό κόψιμο του κρέατος. / Τα νύχια σου θέλουν κόψιμο.*

2. το κόψιμο είναι ο τρόπος με τον οποίο έχει κοπεί κάτι: *Το κόψιμο των μαλλιών σου είναι πολύ ωραίο. (= κούρεμα)*

3. το κόψιμο είναι η πληγή που έγινε από μαχαίρι, ξυράφι κτλ.: *Έχει ένα κόψιμο στο μάγουλο από το ξύρισμα.*

4. το κόψιμο είναι αυτό που κάνουμε όταν σταματάμε κάποια συνήθεια: *Δε με δυσκόλεψε καθόλου το κόψιμο του τσιγάρου.*

5. μας πιάνει κόψιμο όταν έχουμε διάρροια: *Τον πείραξε το φαγητό και τον έπιασε κόψιμο.*

το **κραγιόν** ΟΥΣ.: το κραγιόν είναι χρωματιστή ουσία που τη χρησιμοποιούν οι γυναίκες για να βάψουν τα χείλη τους: *Έβαψε τα χείλη της με κόκκινο κραγιόν.*

⚠ Η λέξη κραγιόν δεν κλίνεται.

το **κραγιόνι** (του κραγιονιού, των κραγιονιών) ΟΥΣ.: το κραγιόνι είναι μολύβι ζωγραφικής με χρώμα: *Τα τραπέζι ήταν γεμάτο μπογιές, μαρκαδόρους και κραγιόνια για να ζωγραφίζουν τα παιδιά.*

κράζω (έκραξα) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. **κράζει** 3^ο ΠΡ.: κράζει ο κόρακας και άλλα πουλιά όταν βγάζουν μια φωνή που μοιάζει με τον ήχο "κρα κρα" (= κρώζει): *Ο παπαγάλος έκραξε από ενθουσιασμό.*

2. **κράζουμε** όταν φωνάζουμε πολύ δυνατά (= κραυγάζω): *Μην κράξεις, γιατί με ξεκούφανες!*

3. **κράζουμε** κάποιον όταν τον μαλώνουμε για κάτι (= αποδοκιμάζω, επιπλήττω): *Έκραζαν τον τερματοφύλακα που δεν έπιασε την μπάλα. / Με κράζει ό,τι και να κάνω.*

το **κρανίο** (του κρανίου, των κρανίων) ΟΥΣ.: κρανίο λέμε τα κόκαλα του κεφαλιού: *Τραυματίστηκε σοβαρά κι έπαθε κάταγμα στο κρανίο.*

το **κράνος** (του κράνους, των κρανών) ΟΥΣ.: το κράνος είναι κάλυμμα για το κεφάλι, που το φοράνε οι στρατιώτες, οι οδηγοί μοτοσικλέτας κτλ. για προστασία: *Οι οδηγοί μοτοσικλέτας πρέπει οπωσδήποτε να φοράνε κράνος όταν οδηγούν.*

το **κρασί** (του κρασιού, των κρασιών) ΟΥΣ.: το κρασί είναι αλκοολούχο ποτό που φτιάχνεται από χυμό σταφυλιού (= οίνος): *Προτιμάει το άσπρο από το κόκκινο κρασί.*

κρατάω/κρατώ (κράτησα), **κρατιέμαι/κρατούμαι** (κρατήθηκα, κρατημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν έχουμε κάτι μέσα στο χέρι ή στα χέρια μας, το κρατάμε (= πιάνω): *Κρατούσε με το ένα χέρι την τσάντα και με το άλλο την ομπρέλα. / Κρατούσε μια ανθοδέσμη.*

2. όταν κρατάμε κάτι, το έχουμε πάνω μας ή μαζί μας (= μου βρίσκεται): *Μπορείς να πληρώσεις; Δεν κρατάω χρήματα πάνω μου.*

3. όταν συνεχίζουμε να έχουμε κάτι και δεν το πετάμε, μπορούμε να πούμε ότι το κρατάμε (= φυλάω): *Κράτησε το παλιό του αυτοκίνητο και δεν το πούλησε. / Κρατάει ακόμα τα σχολικά βιβλία.*

4. όταν προσέχουμε και φροντίζουμε κάποιον στη θέση κάποιου άλλου, λέμε ότι τον κρατάμε (= φυλάω): *Ποιος κρατάει τα παιδιά όταν λείπεις στη δουλειά;*

5. όταν κρατάμε τραπέζι, εισιτήριο κτλ., κανονίζουμε να το φυλάξουν για εμάς και να μην το δώσουν σε άλλον (= κλείνω): *Έχω κρατήσει τραπέζι για οκτώ άτομα.*

6. όταν κάνουμε αυτό που είπαμε ή υποσχεθήκαμε, τότε λέμε ότι το κρατάμε (= τηρώ ≠ αθετώ): *Το υποσχέθηκε, και πιστεύω ότι θα κρατήσει το λόγο του.*

7. όταν κάνουμε κάτι να μείνει σε ορισμένη θέση ή κατάσταση, λέμε ότι το κρατάμε σε αυτή τη θέση: *Έβαλε μια καρέκλα για να κρατήσει την πόρτα ανοιχτή. / Κρατήστε το κεφάλι όρθιο και τα χέρια τεντωμένα. / Μη με κρατάς σε αγωνία, πες μου το!*

8. όταν μπορούμε και κρατάμε τα συναισθήματά μας, δεν τα δείχνουμε (= συγκρατώ): *Μπορεί και κρατάει τα νεύρα του. / Δεν μπόρεσα να κρατήσω τα γέλια μου.*

9. **κρατάει** 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι κρατάει όταν συνεχίζει να βρίσκεται σε καλή κατάσταση (= διατηρείται, αντέχει ≠ χαλάει): *Το τυρί δεν κρατάει εκτός ψυγείου.*

10. **κρατάει** 3^ο ΠΡ.: κάτι που συνεχίζει να υπάρχει ή να γίνεται λέμε ότι κρατάει (= διαρκεί): *Η συζήτηση κράτησε δύο ώρες.*

11. **κρατιέμαι** ΠΑΘ.: όταν κρατιόμαστε από κάπου, πιανόμαστε από εκεί για να στηριχτούμε (= πιάνομαι): *Κρατήσου από το κάγκελο όταν κατεβαίνεις τη σκάλα.*

12. **κρατούμαι** ΠΑΘ.: όταν κάποιος κρατείται, βρίσκεται στη φυλακή ή αλλού και δεν τον αφήνουν να φύγει: *Συνελήφθησαν και κρατούνται στο αστυνομικό τμήμα.*

ΕΚΦΡ. από πού κρατάει η σκούφια του, κρατάω κακία, κρατάω μούτρα, κρατάω μυστικό, κρατάω σε απόσταση, κρατάω συντροφιά, κρατάω την αναπνοή μου, κρατάω το στόμα μου κλειστό, κρατάω χαρακτήρα

κρατάω κακία ΕΚΦΡ.: όταν κρατάμε κακία σε κάποιον, δεν ξεχνάμε το κακό που μας έκανε και θέλουμε να του το ανταποδώσουμε: Έλα, μη μου κρατάς κακία, ένα αστείο πήγα να κάνω!

κρατάω μούτρα ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κρατάμε μούτρα σε κάποιον όταν δεν του μιλάμε για να του δείξουμε ότι είμαστε θυμωμένοι μαζί του: Μου κρατάει μούτρα που δεν τον κάλεσα στο πάρτι μου.

κρατάω μυστικό ΕΚΦΡ.: όταν κρατάμε ένα μυστικό, δεν το φανερώνουμε, δεν το λέμε στους άλλους: Μην τον εμπιστεύεσαι, γιατί δεν κρατάει μυστικό.

κρατάω σε απόσταση ΕΚΦΡ.: όταν κρατάμε κάποιον σε απόσταση, δεν τον αφήνουμε να γίνει πολύ φίλος μας: Τον ξέρω χρόνια, αλλά πάντα με κρατάει σε απόσταση.

κρατάω συντροφιά ΕΚΦΡ.: όταν κάποιος μας κρατάει συντροφιά, μας κάνει να μη νιώθουμε μοναξιά (= κάνω παρέα): Κάθε βράδυ του κρατάει συντροφιά το ραδιόφωνο.

κρατάω την αναπνοή μου και κρατάω την ανάσα μου ΕΚΦΡ.:

1. το λέμε όταν σταματάμε για λίγο να αναπνέουμε: Μπορεί να κρατήσει την αναπνοή του πάνω από δύο λεπτά κάτω από το νερό.

2. το λέμε για κάποιον όταν περιμένει με αγωνία να ακούσει ή να δει κάτι σημαντικό: Οι θεατές κρατούσαν την αναπνοή τους όσο ο ακροβάτης περπατούσε στο τεντωμένο σχοινί.

κρατάω το στόμα μου κλειστό ΕΚΦΡ.: όταν κρατάμε το στόμα μας κλειστό, δεν αποκαλύπτουμε πράγματα που είναι μυστικά (≠ ανοίγω το στόμα μου): Μπορείς να τον εμπιστεύεσαι, ξέρει να κρατάει το στόμα του κλειστό.

κρατάω χαρακτήρα ΕΚΦΡ.: όταν κρατάμε χαρακτήρα, μένουμε σταθεροί στις αποφάσεις μας: Δε θα φάω γλυκό, κάνω δίαιτα και θα κρατήσω χαρακτήρα!

το **κράτημα** (του κρατήματος, των κρατημάτων) ΟΥΣ.:

1. το κράτημα είναι αυτό που κάνει κάποιος όταν κρατάει κάτι ή κάποιον (= πιάσιμο): Το κράτημα του μωρού σας από το χέρι.

2. όταν ένα αυτοκίνητο ή άλλο μέσο συγκοινωνίας έχει κράτημα, δε γλιστράει εύκολα στο δρόμο: Το λάστιχα αυτά προσφέρουν στο αυτοκίνητο πολύ καλό κράτημα.

ο **κρατήρας** (του κρατήρα, των κρατήρων) ΟΥΣ.:

1. ο κρατήρας είναι η στρογγυλή τρύπα στην κορυφή του φηαιστείου: Μετά την έκρηξη έβγαιναν καπνός και λάβα από τον κρατήρα.

2. ο κρατήρας είναι η στρογγυλή τρύπα που δημιουργείται στην επιφάνεια ενός πλανήτη

από κομμάτια βράχων που έχουν πέσει από το διάστημα: Εξωτερικά η Σελήνη είναι γεμάτη όρη, πεδιάδες και κρατήρες.

ο **κρατικός**, η **κρατική**, το **κρατικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι κρατικό, έχει σχέση με το κράτος (≠ ιδιωτικός): Σε όλες τις μεγάλες πόλεις υπάρχουν κρατικά νοσοκομεία.

το **κράτος** (του κράτους, των κρατών) ΟΥΣ.:

1. κράτος λέμε αλλιώς τη χώρα: Η Ιταλία είναι κράτος της Ευρώπης.

2. το κράτος είναι η κυβέρνηση μιας χώρας (= πολιτεία): Το κράτος επιβάλλει φόρους στους πολίτες.

ο **κρατούμενος** (του κρατουμένου, των κρατουμένων), η **κρατούμενη** (της κρατούμενης) ΟΥΣ.: ο κρατούμενος είναι ο φυλακισμένος: Τα κελιά των κρατουμένων είναι απομακρυσμένα το ένα από το άλλο.

κραυγάζω (κραύγασα) ΡΗΜ.: κραυγάζει ένας άνθρωπος ή ένα ζώο όταν φωνάζει δυνατά (= ουρλιάζω, ξεφωνίζω, κρίζω): "Γκολ!" κραύγασε ο παρουσιαστής. / Κραύγαζαν οι λύκοι μέσα στη νύχτα.

η **κραυγή** (της κραυγής, των κραυγών) ΟΥΣ.: η κραυγή είναι η πολύ δυνατή φωνή ανθρώπου ή ζώου (= ουρλιαχτό, ξεφωνητό ≠ ψίθυρος): Το κοινό ξέσπασε σε κραυγές και χειροκροτήματα. / Ακούγονταν από το βουνό οι κραυγές των άγριων ζώων.

το **κρέας** (του κρέατος, των κρεάτων) ΟΥΣ.:

1. το κρέας είναι η σάρκα του ζώου, που τη μαγειρεύουμε και την τρώμε: Μπορείς να βρεις ποικιλία κρεάτων στο κρεοπωλείο. / Φάγαμε βραστό κρέας.

2. το κρέας είναι η σάρκα του ανθρώπινου σώματος: Είναι πολύ αδύνατη, δεν έχει καθόλου κρέας πάνω της.

το **κρεβάτι** (του κρεβατιού, των κρεβατιών) ΟΥΣ.: το κρεβάτι είναι το έπιπλο όπου ξαπλώνουμε για να κοιμηθούμε ή να ξεκουραστούμε (= κλίνη): Είναι αργά, όλοι στα κρεβάτια σας και ύπνο!

ΕΚΦΡ. πέφτω στο κρεβάτι

η **κρεβατοκάμαρα** (της κρεβατοκάμαρας) ΟΥΣ.: η κρεβατοκάμαρα είναι το δωμάτιο όπου κοιμόμαστε (= υπνοδωμάτιο): Το διαμέρισμά τους έχει δύο κρεβατοκάμαρες.

⚠ Η λέξη κρεβατοκάμαρα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

η **κρέμα** (της κρέμας, των κρεμών) ΟΥΣ.:

1. η κρέμα είναι το παχύ κιτρινωπό υγρό που βγαίνει από το γάλα και το χρησιμοποιούμε σε φαγητά και σε γλυκά: Η μακαρονάδα καρμπονάρα θέλει μπόλικη κρέμα γάλακτος.

2. η κρέμα είναι ένα είδος γλυκού που το φτιάχνουμε με γάλα, ζάχαρη, αυγά και διάφορα άλλα υλικά: Έφτιαξε την κρέμα σοκολάτας που αρέσει πολύ στα παιδιά της.

3. η κρέμα είναι μια αλοιφή που τη βάζουμε στο δέρμα μας, συνήθως για προστασία: *Μη βγεις στον ήλιο χωρίς αντιηλιακή κρέμα.*

η **κρεμάλα** (της κρεμάλας) ουσ.:

1. η κρεμάλα είναι ένα ξύλινο πλαίσιο που το χρησιμοποιούσαν παλιότερα για να σκοτώνουν τους εγκληματίες, κρεμώντας τους από εκεί με ένα σκοινί γύρω από το λαιμό (= αγχόνη): *Τους δολοφόνους τούς εκτελούσαν στην κρεμάλα.*

2. η κρεμάλα είναι ένα παιχνίδι με λέξεις, κατά το οποίο ο ένας παίκτης έχει πολύ λίγες ευκαιρίες στη διάθεσή του για να μαντέψει τη λέξη του άλλου παίκτη

Δ Η λέξη κρεμάλα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

η **κρεμάστρα** (της κρεμάστρας, των κρεμαστών) ουσ.:

1. η κρεμάστρα είναι ένα αντικείμενο που το χρησιμοποιούμε για να κρεμάμε τα πουκάμισα, τα παντελόνια, τις φούστες κτλ. μέσα στην ντουλάπα μας: *Για να μη μένουν σημάδια από την κρεμάστρα στους ώμους των ρούχων σας, να βάξετε παλιές βάτες όταν τα κρεμάτε.*

2. η κρεμάστρα είναι ένα αντικείμενο που το στερεώνουμε στον τοίχο για να κρεμάμε τα μπουφάν, τα παλτά, τα καπέλα κτλ.: *Το παλτό σου είναι πάνω στην κρεμάστρα της εισόδου.*

κρεμάω/κρεμώ (κρέμασα), **κρεμιέμαι** (κρεμάστηκα, κρεμασμένος) ρημ.:

1. όταν κρεμάμε κάτι, το στερεώνουμε σε κάποιο ψηλό σημείο, έτσι ώστε το κάτω μέρος του να μην ακουμπάει στο έδαφος (≠ ξεκρεμάω): *Κρέμασε το σακάκι στην κρεμάστρα. / Κρέμασαν ένα μοντέρνο φωτιστικό στο σαλόνι.*

2. κρεμάνε κάποιον όταν τον σκοτώνουν, σφίγγοντας ένα σκοινί γύρω από το λαιμό του, ενώ τα πόδια του δεν πατάνε στο έδαφος: *Κρέμασαν το δικτάτορα για να τον τιμωρήσουν.*

3. κρεμιέμαι παθ.: όταν κρεμιέμαι από κάπου, κρατιέμαι από εκεί, έχοντας τα πόδια μου στον αέρα: *Έτρεξε στην αγκαλιά της και κρεμάστηκε από το λαιμό της.*

το **κρεμμύδι** (του κρεμμυδιού, των κρεμμυδιών) ουσ.:

1. το κρεμμύδι είναι ένα φυτό που έχει βολβό, έντονη μυρωδιά και μεγάλα πράσινα φύλλα που έχουν κυλινδρικό σχήμα: *Τα κρεμμύδια είναι μονοετή φυτά.*

2. κρεμμύδι λέμε και το βολβό του κρεμμυδιού, που το βάζουμε στα φαγητά ή στις σαλάτες και μας κάνει να κλαίμε όταν το καθαρίζουμε ή το κόβουμε: *Καθαρίζει και κόβει το κρεμμύδι για να το σιγαρίσει στην κατσαρόλα.*

κρέμομαι ρημ.:

1. κρέμεται 3^ο πρ.: κάτι κρέμεται όταν στηρίζεται με το πάνω μέρος του από κάπου (= αιωρούμαι): *Ένας πολυέλαιος κρέμονταν στο ταβάνι. / Τα σταφύλια κρέμονταν από την κληματαριά.*

2. κρεμόμαστε από κάποιον όταν δεν κάνουμε κάτι χωρίς τη βοήθειά του (= εξαρτώμαι): *Κρέμεται από τις αποφάσεις των άλλων.*

Δ Η λέξη κρέμομαι έχει μόνο ενεστώτα και παρατατικό.

ΕΚΦΡ. κρέμομαι από μια κλωστή, κρέμομαι από τα χείλη

κρέμομαι από μια κλωστή ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κάποιος ή κάτι κρέμεται από μια κλωστή όταν βρίσκεται σε κρίσιμη κατάσταση: *Μετά το ατύχημα η ζωή του κρέμεται από μια κλωστή.*

κρέμομαι από τα χείλη ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κρεμόμαστε από τα χείλη κάποιου όταν μας γοητεύει ο τρόπος που μιλάει και τον ακούμε με μεγάλη προσοχή: *Την ώρα που μιλούσε όλοι κρέμονταν απ' τα χείλη του!*

το **κρεοπωλείο** (του κρεοπωλείου, των κρεοπωλείων) ουσ.: το κρεοπωλείο είναι το κατάστημα που πουλάει κρέας: *Αγόρασε μπριζόλες από το κρεοπωλείο.*

ο **κρεοπώλης** (του κρεοπώλη, των κρεοπωλών), η **κρεοπώλισσα** (της κρεοπώλισσας) ουσ.: ο κρεοπώλης είναι ο ιδιοκτήτης κρεοπωλείου, που κόβει και πουλάει το κρέας: *Ζήτησε από τον κρεοπώλη να του κόψει ένα κιλό μοσχάρις κιμά.*

η **κρέπα** (της κρέπας, των κρεπών) ουσ.: η κρέπα είναι ένα είδος πολύ λεπτής ζύμης, που την ψήνουμε συνήθως στο τηγάνι και τη γεμίζουμε με διάφορα υλικά: *Έφτιαξε κρέπες με σοκολάτα.*

το **κριάρι** (του κριαριού, των κριαριών) ουσ.: το κριάρι είναι το αρσενικό πρόβατο, που έχει δυο κέρατα: *Τα κριάρια έχουν στριφογυριστά κέρατα.*

το **κριθαράκι** ουσ.: το κριθαράκι είναι είδος ζυμαρικού που το χρησιμοποιούμε σε σούπες ή σε άλλα φαγητά: *Φάγαμε μοςχάρι κοκκινιστό με κριθαράκι.*

Δ Η λέξη κριθαράκι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

το **κριθάρι** (του κριθαριού, των κριθαριών) ουσ.:

1. το κριθάρι είναι φυτό που μοιάζει με το σιτάρι και ανήκει στα δημητριακά: *Θέριζαν το κριθάρι με το δρεπάνι και το έδεναν σε μεγάλα δεμάτια.*

2. το κριθάρι είναι ο σπόρος του κριθαριού, από τον οποίο φτιάχνεται το αλεύρι, η μπίρα, το ούισκι κτλ.: *Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι παρασκεύαζαν την μπίρα από κριθάρι και πρόσθεταν χουρμάδες για να βελτιώσουν τη γεύση της.*

ο **κρίκος** (του κρίκου, των κρίκων) ουσ.:

1. ο κρίκος είναι ένα μικρό αντικείμενο από μέταλλο που το σχήμα του μοιάζει με δαχτυλίδι: *Πολλοί κρίκοι ενωμένοι μεταξύ τους κάνουν μια αλυσίδα.*

2. κρίκοι ΠΛΗΘ.: οι κρίκοι είναι τα σκουλαρίκια που έχουν το σχήμα κρίκου: *Φοράει ασημένιους κρίκους στα αυτιά.*

3. κρίκοι ΠΛΗΘ. (ΑΘΛΗΤ.): οι κρίκοι είναι όργανο γυμναστικής που αποτελείται από δύο κρίκους κρεμασμένους με σκοινί σε ένα ψηλό σημείο: *Ο αθλητής πιάνεται από τους κρίκους για να κάνει ασκήσεις.*

το **κρίμα** (του κρίματος, των κρίμάτων) ΟΥΣ.:

1. το κρίμα είναι κάτι κακό που κάνουμε (= αμαρτία): *Έκανε πολύ κακό σε άλλους και τώρα που γέρασε πληρώνει τα κρίματά του.*

2. κρίμα είναι καθετί που γίνεται άδικα ή από κακή τύχη: *Θα είναι κρίμα να χαλάσει η φιλία μας για μια παρεξήγηση.*

ΕΚΦΡ. είναι κρίμα

το **κρίνο** (του κρίνου, των κρίνων) ΟΥΣ.: ο κρίνος: *Στόλισε τα βάζα με άσπρα κρίνα.*

ο **κρίνος** (του κρίνου, των κρίνων) ΟΥΣ.:

1. ο κρίνος είναι ένα φυτό που καλλιεργείται για τα λουλούδια του, που μοιάζουν με καμπάνες: *Φύτεψε τους κρίνους στο γλαστράκι.*

2. ο κρίνος είναι το λουλούδι που βγάζει αυτό το φυτό: *Μου έφερε μία ανθοδέσμη με άσπρους κρίνους.*

κρίνω (έκρινα), **κρίνομαι** (κρίθηκα, κριμένος) ΡΗΜ.:

1. κρίνουμε κάτι όταν σχηματίζουμε μια γνώμη για αυτό: *Μην κρίνεις τους ανθρώπους από το ντύσιμό τους. / Ο γιατρός έκρινε ότι η κατάστασή του δεν είναι ανησυχητική. (= θεωρώ)*

2. κρίνουμε κάποιον σε διαγωνισμό ή σε δικαστήριο όταν αποφασίζουμε κάτι για αυτόν: *Το δικαστήριο τον έκρινε ένοχο για ληστεία. / Η επιτροπή τον έκρινε αυστηρά και τον απέριψε.*

3. κρίνει 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι κρίνει κάτι άλλο, το πρώτο επηρεάζει το δεύτερο (= καθορίζει): *Το τελευταίο γκολ έκρινε το αποτέλεσμα του αγώνα.*

ο **κρίσιμος**, η **κρίσιμη**, το **κρίσιμο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι κρίσιμο, έχει αποφασιστική σημασία για την εξέλιξη μιας κατάστασης: *Η σημερινή τους συνάντηση είναι κρίσιμη για το μέλλον της χώρας.*

2. όταν η κατάσταση της υγείας κάποιου είναι κρίσιμη, μας κάνει να ανησυχούμε ή να φοβόμαστε για τη ζωή του (= σοβαρός): *Ο ασθενής βρίσκεται στο νοσοκομείο σε κρίσιμη κατάσταση.*

το **κρισκράφτ** ΟΥΣ.: το κρισκράφτ είναι ένα μικρό σκάφος που κινείται με μεγάλη ταχύτητα: *Τους τουρίστες μεταφέρουν πλέον στις παραλίες γρήγορα κρισκράφτ και όχι οι παραδοσιακές βάρκες.*

Δ Η λέξη κρισκράφτ δεν κλίνεται.

η **κριτική** (της κριτικής, των κριτικών) ΟΥΣ.:

1. κριτική είναι το να λέμε τη γνώμη μας για κάποιον, σχολιάζοντας τα λάθη και τις αδυναμίες του: *Ο προπονητής έκανε κριτική στους παίκτες για τον τρόπο που έπαιζαν.*

2. η κριτική είναι ένα άρθρο στο οποίο κάποιος εκφράζει τη γνώμη του για ένα έργο, για μια

ταινία, για μια έκθεση κτλ.: *Για την ταινία γράφτηκαν πολύ καλές κριτικές σε όλα τα έντυπα.*

τα **κροκοδείλια δάκρυα** ΕΚΦΡ.: έτσι λέμε το ψεύτικο κλάμα: *Μην την πιστεύεις, κροκοδείλια δάκρυα είναι αυτά που ρίχνει.*

ο **κροκόδειλος** (του κροκόδελου, των κροκόδελων) ΟΥΣ.: ο κροκόδειλος είναι ένα μεγάλο ερπετό με μακριά ουρά, κοντά πόδια και μεγάλα σαγόνια, που ζει σε ποτάμια και λίμνες στις ζεστές χώρες: *Στον ποταμό Αμαζόνιο ζουν πολλοί κροκόδελι.*

ο **κρόκος** (του κρόκου, των κρόκων) ΟΥΣ.: ο κρόκος είναι το κίτρινο μέρος του αυγού (= κροκάδι, λέκιθος): *Ξεχώρισε τον κρόκο από το ασπράδι του αυγού για να φτιάξει το γλυκό.*

ο **κροταλίας** (του κροταλία, των κροταλιών) ΟΥΣ.: ο κροταλίας είναι δηλητηριώδες φίδι: *Η ουρά του κροταλία κάνει έναν χαρακτηριστικό θόρυβο όταν σέρνεται.*

ο **κρόταφος** (του κροτάφου, των κροτάφων) ΟΥΣ.: ο κρόταφος είναι το μέρος του κεφαλιού που βρίσκεται ανάμεσα στην άκρη του ματιού και στο αυτί και απλώνεται δεξιά και αριστερά από το μέτωπο: *Τον απειλούσε με το πιστόλι στον κρόταφο. / Τα μαλλιά του άσπρισαν στους κροτάφους.*

η **κροτίδα** (της κροτίδας, των κροτίδων) ΟΥΣ.: η κροτίδα είναι ένα μικρό πυροτεχνήμα που κάνει μεγάλο θόρυβο όταν σκάει (= βαρελόντο): *Έριχναν κροτίδες και πυροτεχνήματα για να γιορτάσουν τη νίκη της ομάδας τους.*

ο **κρότος** (του κρότου, των κρότων) ΟΥΣ.: ο κρότος είναι ο δυνατός θόρυβος που διαρκεί λίγο και μας ξαφνιάζει: *Τα βεγγαλικά έσκασαν με κρότο στον ουρανό.*

η **κρουαζιέρα** (της κρουαζιέρας, των κρουαζιερών) ΟΥΣ.: κρουαζιέρα λέμε το ταξίδι αναψυχής με μεγάλο πλοίο: *Πήγαν κρουαζιέρα στα νησιά του Αιγαίου.*

το **κρουασάν** ΟΥΣ.: το κρουασάν είναι είδος μικρού ψωμιού που είναι αφράτο, έχει σχήμα μισοφέγγαρου και έχει γλυκιά ή αλμυρή γεύση: *Πήγε στο φούρνο να πάρει ζεστά κρουασάν με γέμιση σοκολάτας.*

Δ Η λέξη κρουασάν δεν κλίνεται.

τα **κρουστά** (των κρουστών) ΟΥΣ.: τα κρουστά είναι μουσικά όργανα όπως τα τύμπανα, κύμβαλα κτλ., που βγάζουν ήχο όταν ο μουσικός τα χτυπάει με κάποιο ραβδί ή με το χέρι: *Το τουμπερλέκι ανήκει στα κρουστά.*

κρύβομαι πίσω από το δάχτυλό μου ΕΚΦΡ.: το λέμε για κάποιον όταν κάνει πως δε βλέπει κάτι που είναι φανερό σε όλους: *Όλοι κρύβονται πίσω από το δάχτυλό τους λες και δε γνωρίζουν τι συμβαίνει στα πανεπιστήμια σήμερα.*

κρύβω (έκρυψα), **κρύβομαι** (κρύφτηκα, κρυμμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν βάζουμε κάποιον ή κάτι σε κάποιο μέρος για να μην μπορούν να τους βρουν, τους κρύβουμε ($\neq$ εμφανίζω): *Έκρυψε τις φωτογραφίες μέσα στο συρτάρι. / Έκρυβε τον κατάδικο στο υπόγειο.*

2. όταν κρύβουμε κάτι, δεν αφήνουμε τους άλλους να μάθουν τι σκεφτόμαστε ή τι νιώθουμε (= αποσιωπώ, αποκρύπτω $\neq$ φανερώνω, εκδηλώνω, αποκαλύπτω): *Δεν έκρυψε την απογοήτευσή του. / Δε σου έκρυψα ποτέ την αλήθεια.*

3. **κρύβει** ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι κρύβει κάτι άλλο, το σκεπάζει και δεν το αφήνει να φαίνεται: *Τα σύννεφα έκρυβαν τον ήλιο. / Φορούσαν μάσκες για να κρύψουν τα πρόσωπά τους.*

4. **κρύβομαι** ΠΑΘ.: όταν κρυβόμαστε, πηγαίνουμε σε μυστικό μέρος, όπου δεν μπορεί κανένας να μας δει ή να μας βρει ($\neq$ εμφανίζομαι, φανερώνομαι): *Κρύφτηκε κάτω από το τραπέζι. / Κρυβόταν από την αστυνομία.*

ΕΚΦΡ. κρύβομαι πίσω από το δάχτυλό μου

το **κρύο** (του κρύου, των κρύων) ΟΥΣ.:

1. κρύο λέμε τον κρύο καιρό ή την πολύ χαμηλή θερμοκρασία (= ψύχρα $\neq$ ζέστη): *Ντύσου καλά γιατί κάνει κρύο.*

2. **κρύα** ΠΛΗΘ.: τα κρύα είναι οι μέρες που κάνει πολύ κρύο ($\neq$ ζέστες): *Στα μεγάλα κρύα, ανάβουμε και το τζάκι.*

το **κρουολόγημα** (του κρουολογήματος, των κρουολογήματων) ΟΥΣ.: το κρουολόγημα είναι μια συνηθισμένη αρρώστια, που την παθαίνει κανείς όταν κάνει κρύο και ο οργανισμός του είναι αδύναμος (= κρύωμα): *Όταν παθαίνεις κρουολόγημα, έχεις συνάχι, βήχα, πονοκέφαλο και πυρετό.*

το **κρουοπάγημα** (του κρουοπαγήματος, των κρουοπαγήματων) ΟΥΣ.: όταν κάποιος παθαίνει κρουοπαγήματα, παγώνουν τα χέρια ή τα πόδια του από το υπερβολικό κρύο: *Οι ορειβάτες περπατούσαν μέρες στα χιόνια και έπαθαν κρουοπαγήματα.*

ο **κρύος**, η **κρύα**, το **κρύο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι κρύο, η θερμοκρασία του είναι χαμηλή ή χαμηλότερη από το κανονικό (= ψυχρός $\neq$ ζεστός, θερμός): *Ένας κρύος αέρας πάγωσε όλη την κοιλάδα. / Τα χέρια μου είναι κρύα γιατί τα είχα στα νερά.*

2. κρύος είναι ένας άνθρωπος που δε δείχνει αυτά που νιώθει (= τυπικός $\neq$ εγκάρδιος): *Είναι ένας κρύος άνθρωπος που φαίνεται ότι δεν έχει αγαπήσει ποτέ στη ζωή του.*

3. λέμε ότι κάποιος είναι κρύος όταν αυτά που λέει ή κάνει δεν είναι ούτε έξυπνα ούτε αστεία (= ανόητος, σαχλός): *Κανείς δε γελοούσε με τα κρύα ανέκδοτα που έλεγε.*

ΕΚΦΡ. αφήνω στα κρύα του λουτρού, με λούζει κρύος ιδρώτας, μένω στα κρύα του λουτρού, σαν τα κρύα νερά

το **κρυπτόλεξο** (του κρυπτόλεξου, των κρυπτόλεξων) ΟΥΣ.: το κρυπτόλεξο είναι ένα παιχνίδι, κατά το οποίο πρέπει να βρούμε λέξεις που είναι κρυμμένες σε ένα μεγάλο τετράγωνο με πολλά κουτάκια: *Αναζητήστε τις κρυμμένες λέξεις στο κρυπτόλεξο.*

το **κρύσταλλο** (του κρυστάλλου, των κρυστάλλων) ΟΥΣ.:

1. το κρύσταλλο είναι ένα λαμπερό, καθαρό γυαλί από το οποίο φτιάχνονται ακριβά ποτήρια, βάζα κτλ.: *Χειροποίητο τραπέζι με επιφάνεια από κρύσταλλο.*

2. λέμε κρύσταλλο κάτι που είναι καθαρό και λαμπερό ή παγωμένο: *Το νερό με το ειδικό φίλτρο καθάρισε κι έγινε κρύσταλλο. / Το νερό της λίμνης ήταν παγωμένο σαν κρύσταλλο.*

κρυφά ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι κρυφά, το κάνουμε με τέτοιο τρόπο ώστε να μην το καταλάβουν οι άλλοι (= μυστικά $\neq$ φανερά): *Έφυγαν κρυφά μες στη νύχτα.*

ο **κρυφός**, η **κρυφή**, το **κρυφό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι κρυφό, δεν είναι γνωστό στους άλλους (= μυστικός $\neq$ φανερός): *Δεν ήθελε να φανερώσει σε κανέναν το μεγάλο κρυφό έρωτά του.*

το **κρυφτό** (του κρυφτού) ΟΥΣ.: το κρυφτό είναι παιδικό παιχνίδι, κατά το οποίο ένα παιδί κλείνει τα μάτια του, μετράει μέχρι να κρυφτούν τα άλλα και μετά ψάχνει να τα βρει: *Τα παιδιά παίζουν κρυφτό στην αυλή.*

⚠ Η λέξη κρυφτό δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **κρυψώνα** (της κρυψώνας, των κρυψώνων) ΟΥΣ.: η κρυψώνα είναι το μέρος όπου κάποιος κρύβει κάτι ή όπου κρύβεται ο ίδιος: *Βρήκε μια καλή κρυψώνα για να τρυπώνει όταν παίζουν κρυφτό.*

κρυώνω (κρύωσα, κρυωμένος) ΡΗΜ.:

1. κρυώνουμε όταν νιώθουμε κρύο ($\neq$ ζεσταίνομαι): *Κρύωσα χωρίς το μπουφάν.*

2. όταν κρυώνουμε, παθαίνουμε κρουολόγημα και αρρωσταίνουμε (= κρουολώ, πουντιάζω): *Έχει συνάχι γιατί κρύωσε.*

3. **κρυώνει** 3^ο ΠΡ.: κάτι κρυώνει όταν γίνεται κρύο ($\neq$ ζεσταίνομαι): *Έβαλε το νερό στο ψυγείο για να κρυώσει.*

4. **κρυώνει** 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι μας κρυώνει όταν δεν είναι πολύ φιλικό (= ψυχραίνει): *Τον κρύωσε η συμπεριφορά του φίλου του.*

ΕΚΦΡ. το φυσάω και δεν κρυώνει

το **κτήμα** (του κτήματος, των κτημάτων) ΟΥΣ.:

1. το κτήμα είναι ένα κομμάτι γης που ανήκει σε κάποιον και μπορεί να καλλιεργηθεί: *Έχει ένα κτήμα λίγο έξω από το χωριό, που το καλλιεργεί φυτεύοντας πατάτες.*

2. όταν κάποιος ή κάτι είναι κτήμα μας, μας ανήκει (= ιδιοκτησία): *Είσαι ελεύθερος, δεν είσαι κτήμα κανενός, γι' αυτό θα αποφασίσεις μόνος σου τι θα κάνεις.*

το **κτηνιατρείο** (του κτηνιατρείου, των κτηνιατρείων) ΟΥΣ.: το κτηνιατρείο είναι το ιατρείο

για τα ζώα: *Πήγε τον άρρωστο σκύλο του στο κτηνιατρείο.*

ο **κτηνίατρος**, η **κτηνίατρος** (του/της κτηνιάτρου, των κτηνιάτρων) ουσ.: ο κτηνίατρος είναι ο γιατρός που θεραπεύει τα άρρωστα ζώα: *Ο κτηνίατρος έκανε το εμβόλιο για λύσσα στο σκύλο.*

το **κτήνος** (του κτήνους, των κτηνών) ουσ.:

1. παλιότερα, κτήνος έλεγαν το ζώο: *Σε στάβλο δε ζουν οι άνθρωποι αλλά τα κτήνη.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) κτήνος λέμε τον απολίτιστο και βάρβαρο άνθρωπο: *Ποιο κτήνος έσκισε τον πίνακα ζωγραφικής;*

η **κτηνοτροφία** (της κτηνοτροφίας) ουσ.: η κτηνοτροφία είναι το να εκτρέφουν οι άνθρωποι αγελάδες, πρόβατα κτλ. για να τα πουλήσουν ή για να πουλήσουν τα προϊόντα τους: *Οι κάτοικοι της ορεινής Κρήτης ασχολούνται με την κτηνοτροφία.*

⚠ Η λέξη κτηνοτροφία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **κτηνοτρόφος**, η **κτηνοτρόφος** (του/της κτηνοτρόφου, των κτηνοτρόφων) ουσ.: ο κτηνοτρόφος είναι ο αγρότης που ασχολείται με την κτηνοτροφία: *Στα ορεινά μέρη της Ελλάδας πολλοί άνθρωποι είναι κτηνοτρόφοι.*

κτίζω (έκτισα), **κτιζομαι** (κτίστηκα, κτισμένος) ΡΗΜ. (ΕΠΙΣ.): έτσι λέμε αλλιώς το χτίζω

το **κτίριο** (του κτιρίου, των κτιρίων) ουσ.: το κτίριο είναι κάθε κατασκευή που έχει στέγη και τοίχους, όπως ένα σπίτι, ένα εργοστάσιο, ένας ναός κτλ. (= οικοδόμημα): *Μένουν σε ένα διώροφο κτίριο. / Το θέατρο είναι ένα από τα πιο παλιά κτίρια της πόλης.*

κυβερνάω/κυβερνώ (κυβέρνησα), **κυβερνιέμαι** (κυβερνήθηκα, κυβερνημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κάποιος κυβερνάει ένα κράτος, είναι υπεύθυνος για να φτιάχνει τους νόμους, να ελέγχει την οικονομία και να ελέγχει τις δημόσιες υπηρεσίες (= διοικώ): *Κυβέρνησε δημοκρατικά τη χώρα του όσο ήταν πρωθυπουργός.*

2. όταν κάποιος κυβερνάει ένα πλοίο, ένα αεροπλάνο κτλ., το οδηγεί: *Ποιος κυβερνούσε το πλοίο όταν ναυάγησε;*

3. λέμε ότι με κυβερνάει κάτι ή κάποιος όταν με επηρεάζει σε ό,τι κάνω (= εξουσιάζω): *Δυστυχώς, φαίνεται ότι το χρήμα κυβερνάει τη ζωή των ανθρώπων.*

η **κυβέρνηση** (της κυβέρνησης, των κυβερνήσεων) ουσ.: η κυβέρνηση είναι ο πρωθυπουργός και οι υπουργοί, που έχουν την εξουσία και αποφασίζουν για όλα τα σημαντικά θέματα μιας χώρας: *Αντέδρασε η κυβέρνηση στα σχόλια της αντιπολίτευσης.*

ο **κυβερνήτης** (του κυβερνήτη, των κυβερνητών) ουσ.:

1. κυβερνήτης είναι αυτός που οδηγεί ένα πλοίο ή ένα αεροπλάνο: *Ο κυβερνήτης του πλοίου οδήγησε το πλοίο στο λιμάνι. (= καπε-*

τάνιος) / Ο κυβερνήτης προσγείωσε το αεροσκάφος. (= πιλότος)

2. κυβερνήτης λέγεται ο αρχηγός ενός κράτους σε ορισμένες χώρες: *Ορκίστηκε κυβερνήτης της Νέας Υόρκης.*

ο **κυβερνητικός**, η **κυβερνητική**, το **κυβερνητικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι κυβερνητικό, έχει σχέση με την κυβέρνηση ενός κράτους: *Η αντιπολίτευση δε συμφωνεί με τις κυβερνητικές αποφάσεις στο θέμα της παιδείας.*

ο **κύβος** (του κύβου, των κύβων) ουσ.:

1. (ΜΑΘΗΜ.) ο κύβος είναι ένα γεωμετρικό σχήμα που έχει έξι τετράγωνα και ίσιες επιφάνειες: *Οι πλευρές του κύβου είναι ανά δύο παράλληλες.*

2. κύβο λέμε κάθε αντικείμενο που έχει αυτό το σχήμα: *Έβαλε στον καφέ του δύο κύβους ζάχαρης.*

3. (ΜΑΘΗΜ.) ο κύβος ενός αριθμού είναι ο αριθμός που παίρνουμε όταν τον πολλαπλασιάζουμε τρεις φορές με τον εαυτό του: *Ο κύβος του 3 είναι ο αριθμός 27.*

το **κυδώνι** (του κυδωνιού, των κυδωνιών) ουσ.: το κυδώνι είναι μεγάλος κίτρινος καρπός με στρογγυλό σχήμα και χνουδωτή φλούδα, που βγαίνει από το δέντρο κυδωνιά: *Φτιάχνει κομπόστα από κυδώνια.*

το **κυκλάμινο** (του κυκλάμινου, των κυκλάμινων) ουσ.:

1. το κυκλάμινο είναι ένα χαμηλό φυτό με πλατιά φύλλα και μοβ λουλούδια: *Τα κυκλάμινα φυτρώνουν στους αγρούς το φθινόπωρο.*

2. το κυκλάμινο είναι το λουλούδι που βγάζει αυτό το φυτό: *Μάζεψε μερικά κυκλάμινα.*

ο **κύκλος** (του κύκλου, των κύκλων) ουσ.:

1. (ΜΑΘΗΜ.) στα μαθηματικά, ο κύκλος είναι το σχήμα που αποτελείται από μια κλειστή γραμμή που το κάθε σημείο της έχει την ίδια απόσταση από το σημείο που ονομάζουμε κέντρο: *Σχεδίασε έναν κύκλο με το διαβήτη.*

2. κύκλος είναι καθετί που έχει το σχήμα του κύκλου: *Από την κούραση, έχει μαύρους κύκλους γύρω από τα μάτια του. / Σχημάτισαν έναν κύκλο γύρω από το δάσκαλό τους.*

3. κύκλο λέμε την κίνηση που κάνει κάποιος ή κάτι γύρω από ένα σημείο: *Το αεροπλάνο έκανε κύκλους στον αέρα μέχρι να προσγειωθεί στο αεροδρόμιο.*

4. κύκλο λέμε την ομάδα ανθρώπων που έχουν φιλικές, συγγενικές ή επαγγελματικές σχέσεις, ή ενδιαφέρονται για τα ίδια πράγματα: *Μάθαμε για την επιτυχία του από τον κύκλο των γνωστών του.*

η **κυκλοφορία** (της κυκλοφορίας) ουσ.:

1. η κυκλοφορία είναι το να μετακινούνται τα μέσα συγκοινωνίας και οι άνθρωποι από ένα μέρος σε άλλο (= μετακίνηση): *Η κυκλοφορία στη μικρή επαρχιακή πόλη γίνεται με ποδήλατα.*

2. η κυκλοφορία είναι τα μέσα συγκοινωνίας που κινούνται σε μια περιοχή μια ορισμένη

στιγμή (= κίνηση): *Το βράδυ δεν υπάρχει μεγάλη κυκλοφορία στους δρόμους.*

3. η κυκλοφορία είναι όταν ένα προϊόν υπάρχει και πουλιέται στην αγορά: *Το κοινό περιμένει με αγωνία την κυκλοφορία του νέου του βιβλίου.*

4. η κυκλοφορία είναι το πόσα φύλλα ή πόσα κομμάτια μιας εφημερίδας, ενός περιοδικού κτλ. πουλιούνται: *Έχει μειωθεί η κυκλοφορία των εφημερίδων.*

5. η κυκλοφορία είναι η κίνηση του αίματος από την καρδιά στα υπόλοιπα σημεία του σώματος: *Η γυμναστική βελτιώνει την κυκλοφορία του αίματος.*

⚠ Η λέξη κυκλοφορία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο κυκλοφοριακός, η κυκλοφοριακή, το κυκλοφοριακό ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι κυκλοφοριακό, έχει σχέση με την κυκλοφορία των μέσων συγκοινωνίας: *Λόγω του χιονιού δημιουργήθηκε κυκλοφοριακό πρόβλημα στους δρόμους της πόλης.*

κυκλοφορώ (κυκλοφόρησα) ΡΗΜ.:

1. όταν οι άνθρωποι ή τα μέσα συγκοινωνίας κυκλοφορούν, κινούνται στους δρόμους (= μετακινούνται): *Αργά το βράδυ, κυκλοφορούν λίγα αυτοκίνητα στο κέντρο της πόλης.*

2. κυκλοφορεί 3^ο ΠΡ.: το αίμα ή άλλο υγρό κυκλοφορεί όταν κινείται μέσα στον οργανισμό ή σε μια περιοχή: *Το κολύμπι βοηθάει το αίμα να κυκλοφορεί καλύτερα στους μυς. / Το νερό ζεσταίνεται και κυκλοφορεί μέσα στους σωλήνες του καλοριφέρ.*

3. κυκλοφορεί 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι ένα προϊόν κυκλοφορεί όταν υπάρχει στην αγορά και μπορούμε να το αγοράσουμε: *Κυκλοφόρησε ένα καινούριο περιοδικό για υπολογιστές.*

4. κυκλοφορεί 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι οι ειδήσεις ή τα νέα κυκλοφορούν όταν ο ένας τα λέει στον άλλο και τα μαθαίνουν πολλοί άνθρωποι (= διαδίδεται): *Κυκλοφορεί η φήμη ότι θα παραιτηθεί η κυβερνήση.*

ο κυκλώνας (του κυκλώνα, των κυκλώνων) ΟΥΣ.: ο κυκλώνας είναι η θύελλα με πολύ δυνατό άνεμο, που κινείται γύρω γύρω καθώς φυσάει: *Το μάτι του κυκλώνα είναι το κέντρο του κυκλώνα, όπου η δύναμη του αέρα είναι η πιο μεγάλη.*

κυκλώνω (κύκλωσα), **κυκλώνομαι** (κυκλώθηκα, κυκλωμένος) ΡΗΜ.:

1. κυκλώνουμε μια περιοχή όταν την περικυκλώνουμε: *Η αστυνομία κύκλωσε το κτίριο για να μην ξεφύγουν οι ληστές.*

2. κυκλώνουμε κάτι όταν σχηματίζουμε έναν κύκλο γύρω από αυτό: *Κυκλώστε τη σωστή απάντηση.*

ο κύκνος (του κύκνου, των κύκνων) ΟΥΣ.: ο κύκνος είναι μεγάλο άσπρο πουλί με λεπτό και μακρύ λαιμό, που μοιάζει με τη χήνα και ζει κοντά σε λίμνες: *Κάθε χρόνο ξεχειμνιάζουν στη λίμνη πλήθος υδρόβιων πουλιών, όπως κύκνοι, ερωδιοί και αγριόπαπιες.*

κυλάω/κυλώ (κύλησα), **κυλιέμαι** (κυλίστηκα, κυλισμένος) ΡΗΜ.:

1. κυλάμε κάτι ή κάτι κυλάει όταν κινείται προς τα εμπρός ή προς τα κάτω και γυρίζει πολλές φορές γύρω από τον εαυτό του: *Κύλησε το λάστιχο αυτοκινήτου μέχρι το γκαράζ. (= τσουλάω) / Μια χιονοστιβάδα κύλησε από την κορυφή του βουνού. (= κατακυλάω)*

2. κυλάει 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι ένα υγρό κυλάει όταν κινείται προς τα εμπρός ή προς τα κάτω (= ρέει, τρέχει): *Το νερό κυλούσε από τη βρύση και έμπαινε στο αυλάκι. / Δάκρυα κυλούσαν από τα μάτια της.*

3. κυλάει 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι κυλάει όταν γίνεται και τελειώνει (= φεύγει, περνάει): *Τα χρόνια κυλάνε και εμείς μεγαλώνουμε. / Κύλησε πολύ όμορφα η χτεσινή βραδιά.*

4. κυλιέμαι ΠΑΘ.: κυλιόμαστε όταν γυρίζουμε το σώμα μας από τη μια και από την άλλη πλευρά πάνω στο έδαφος (= σέρνομαι): *Τα παιδιά κυλούνται στο γρασίδι όταν παίζουν.*

το κυλικείο (του κυλικείου, των κυλικείων) ΟΥΣ.: το κυλικείο είναι μικρό κατάστημα με πρόχειρο φαγητό μέσα σε κτίρια, όπως σε σχολεία, σιδηροδρομικούς σταθμούς κτλ. (= καντίνα): *Στο διάλειμμα αγοράζουν αναψυκτικά και τυρόπιτες από το κυλικείο του σχολείου.*

ο κυλινδρικός, η κυλινδρική, το κυλινδρικό ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι κυλινδρικό, έχει το σχήμα του κυλίνδρου: *Το κουτάκι της μπίρας έχει σχήμα κυλινδρικό.*

ο κύλινδρος (του κυλίνδρου, των κυλίνδρων) ΟΥΣ. (ΜΑΘΗΜ.): ο κύλινδρος είναι γεωμετρικό σχήμα με δύο βάσεις σε σχήμα κύκλου και μακριές πλευρές: *Τα κουτάκια των αναψυκτικών έχουν το σχήμα του κυλίνδρου.*

οι κυλιόμενες σκάλες ΟΥΣ.: οι κυλιόμενες σκάλες είναι οι αυτόματες σκάλες, που μεταφέρουν ανθρώπους από τον ένα όροφο στον άλλο σε ένα μεγάλο κτίριο: *Μπορείτε να ανεβείτε στον τρίτο όροφο με το ασανσέρ ή με τις κυλιόμενες σκάλες.*

το κύμα (του κύματος, των κυμάτων) ΟΥΣ.:

1. το κύμα είναι η ποσότητα του νερού που ανασκώνεται πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας, μιας λίμνης ή ενός ποταμού, συνήθως όταν φυσάει: *Τα κύματα χτύπαγαν με δύναμη πάνω στα βράχια.*

2. κύμα λέμε κάτι που έχει μεγάλη δύναμη και μικρή διάρκεια: *Όταν άνοιξε την πόρτα, ένα κύμα κρύου αέρα πήγε στο δωμάτιο.*

3. κύμα λέμε το να μετακινούνται πολλοί άνθρωποι μαζί: *Στις αρχές του Ιουνίου ήρθε το πρώτο κύμα ξένων τουριστών στο νησί.*

ΕΚΦΡ. περνάω από σαράντα κύματα

το κύμινο (του κύμινου, των κύμινων) ΟΥΣ.:

1. το κύμινο είναι ένα αρωματικό φυτό: *Όλος ο λόφος μύριζε κύμινο και θυμάρι.*

2. κύμινο είναι ο καρπός αυτού του φυτού, που τον χρησιμοποιούμε σαν μπαχαρικό στα

φαγητά: Στα κεφτεδάκια που έφτιαξε έβαλε και λίγο κύμινο.

ΕΚΦΡ. μέχρι να πεις κύμινο

κυνηγάω/κυνηγώ (κυνηγήσα), **κυνηγιέμαι** (κυνηγήθηκα, κυνηγημένος) ΡΗΜ.:

1. αυτός που κυνηγάει ασχολείται με το κυνήγι ζώων: Δεν κυνηγάει ποτέ είδη πουλιών που κινδυνεύουν να εξαφανιστούν.

2. κυνηγάμε κάποιον όταν τρέχουμε πίσω του για να τον πιάσουμε ή να τον προφτάσουμε: Τον κυνηγούσε η αστυνομία για να τον συλλάβει. (= καταδιώκω) / Τα πιτσιρικά κυνηγούσαν τα μπαλόνια τους!

3. όταν κυνηγάμε κάτι, προσπαθούμε σκληρά για να το αποκτήσουμε ή να το πετύχουμε (= επιδιώκω, επιζητώ): Η ομάδα κυνηγάει την πρώτη θέση στο πρωτάθλημα.

4. κάποιος μας κυνηγάει για να μας βλάψει ή για να μας απομακρύνει από κάποιο μέρος: Τον κυνήγησαν από τη θέση του διευθυντή. / Είναι μετανάστες που κυνηγήθηκαν από τη χώρα τους.

το κυνηγητό (του κυνηγητού, των κυνηγητών) ΟΥΣ.:

1. κυνηγητό είναι το να τρέχει κάποιος πίσω από κάποιον άλλο για να τον προφτάσει ή να τον πιάσει: Ο δραπετής κρύφτηκε για να γλιτώσει από το κυνηγητό της αστυνομίας.

2. το κυνηγητό είναι ένα παιδικό παιχνίδι κατά το οποίο ένας ή περισσότεροι παίκτες τρέχουν πίσω από τους άλλους για να τους πιάσουν: Μην παίζετε κυνηγητό μέσα στο σπίτι, θα κάψετε καμιά ζημιά.

το κυνήγι (του κυνηγιού, των κυνηγιών) ΟΥΣ.:

1. το κυνήγι είναι το να σκοτώνει κάποιος ζώα ή πουλιά για το κρέας τους ή για χόμπι: Το κυνήγι του ελαφιού έχει απαγορευτεί στην Αγγλία. / Πήρε το σκύλο του και πήγε για κυνήγι.

2. το κυνήγι είναι το ζώο που έπιασε ή σκότωσε κάποιος στο κυνήγι (= θήραμα): Μαγείρεψε το κυνήγι με κρεμμυδάκια και κόκκινη σάλτσα.

3. κυνήγι λέμε το να προσπαθούμε επίμονα να αποκτήσουμε κάτι: Το κυνήγι του πλούτου κάνει τους ανθρώπους δυστυχισμένους.

4. όταν παίρνουμε κάποιον στο κυνήγι, τρέχουμε από πίσω του για να τον πιάσουμε: Μόλις πέρασε ο τρελός του χωριού, τα παιδιά τον πήραν στο κυνήγι.

ο κυνηγός (του κυνηγού, των κυνηγών) ΟΥΣ.:

1. ο κυνηγός είναι αυτός που κυνηγάει ζώα ή πουλιά για το κρέας τους ή για διασκέδαση (= θηρευτής): Ο κυνηγός ξεκίνησε με το σκύλο του να πάει να κυνηγήσει λαγούς.

2. κυνηγό λέμε κάποιον που προσπαθεί επίμονα να βρει κάτι: Παρ' όλο που έγινε πλούσιος, δε σταμάτησε να είναι κυνηγός του χρήματος. / Αυτός ο σκηνοθέτης είναι κυνηγός ταλέντων.

το κυπαρίσσι (του κυπαρισσιού, των κυπαρισσιών) ΟΥΣ.:

το κυπαρίσσι είναι δέντρο με ίσιο, ψηλό κορμό και πολύ μικρά και λεπτά φύλλα:

Το άλσος έξω από την πόλη είναι γεμάτο με πεύκα και κυπαρίσσια.

το κύπελλο (του κυπέλλου, των κυπέλλων) ΟΥΣ.:

1. το κύπελλο είναι ένα χαμηλό και φαρδύ ποτήρι με χερούλι, που είναι φτιαγμένο από πηλό, πορσελάνη ή μέταλλο: Περίμενε στην ουρά με το κύπελλό του για να πάρει λίγο τσάι.

2. ένα κύπελλο υγρό είναι τόσο υγρό, όσο χωράει σε ένα κύπελλο: Σ' αυτό το γλυκό βάζουμε και μισό κύπελλο γάλα.

3. το κύπελλο είναι ένα αντικείμενο από χρυσό, ασημί ή χαλκό, που δίνεται στο νικητή ενός αθλητικού αγώνα: Οι δύο ομάδες παίζουν απόψε για το χρυσό κύπελλο.

τα κυπριακά (των κυπριακών) ΟΥΣ.:

τα κυπριακά είναι η διάλεκτος της ελληνικής γλώσσας που μιλιέται στην Κύπρο: Άκουσα το δελτίο ειδήσεων στα κυπριακά.

ο κυπριακός, η κυπριακή, το κυπριακό ΕΠΙΘ.:

όταν κάτι είναι κυπριακό, έχει σχέση με την Κύπρο ή τους Κύπριους: Ο κυπριακός πολιτισμός γεννήθηκε στην αρχαιότητα.

ο Κύπριος (του Κυπρίου, των Κυπρίων), **η Κύπρια** (της Κύπριας) ΟΥΣ.+ΕΠΙΘ.:

Κύπριος είναι αυτός που έχει γεννηθεί στην Κύπρο ή είναι πολίτης του κυπριακού κράτους: Είναι Κύπρια στην καταγωγή, αλλά μένει στην Ελλάδα. / Την τουριστική μονάδα αγόρασε ένας Κύπριος επιχειρηματίας.

ο κυριακάτικος, η κυριακάτικη, το κυριακάτικο ΕΠΙΘ.:

όταν κάτι είναι κυριακάτικο, έχει σχέση με την Κυριακή: Διάβασα ένα ενδιαφέρον άρθρο στην κυριακάτικη εφημερίδα.

η Κυριακή (της Κυριακής, των Κυριακών) ΟΥΣ.:

η Κυριακή είναι η ημέρα της εβδομάδας μετά το Σάββατο και πριν τη Δευτέρα: Την Κυριακή τα σουπερμάρκετ είναι κλειστά.

κυριαρχώ (κυριάρχησα) ΡΗΜ.:

1. κάποιος κυριαρχεί όταν είναι πιο ισχυρός από τους άλλους (= επικρατώ): Οι πειρατές κυριαρχούσαν στη θάλασσα της Μεσογείου για αιώνες. / Ο Χίτλερ ήθελε να κυριαρχήσει σ' όλο τον κόσμο.

2. κυριαρχεί κάποιος όταν είναι μεγαλύτερος σε αριθμό από κάποιον άλλο: Οι γυναίκες κυριαρχούν στο επάγγελμα της νηπιαγωγού.

3. κυριαρχεί 3^ο ΠΡ.:

λέμε ότι κάτι κυριαρχεί όταν αυτό είναι το πιο σημαντικό μια ορισμένη στιγμή (= επικρατεί): Τελικά, κυριάρχησε η λογική.

κυριεύω (κυρίεψα και κυρίευσα), **κυριεύομαι** (κυριεύτηκα, κυριευμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κάποιος κυριεύει μια περιοχή, μια χώρα κτλ., την κατακτάει με βίαιο τρόπο (= κατακτώ, καταλαμβάνω): Οι Ρωμαίοι στρατιώτες κυρίεψαν και κατέστρεψαν την πόλη.

2. κυριεύει ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.:

λέμε ότι μας κυριεύει κάτι όταν το νιώθουμε πολύ έντονα ή το σκεφτόμαστε πολύ (= πιάνει, καταλαμβάνει): Την

κυρίευσε φόβος. / Τον κυρίεψε η περιέργεια να μάθει το μυστικό της.

η **κυριολεξία** (της κυριολεξίας, των κυριολεξιών) ουσ.: κυριολεξία λέμε τη βασική σημασία μιας λέξης, για να την ξεχωρίσουμε από τις υπόλοιπες σημασίες που δημιουργούνται με τη μεταφορά: Στην κυριολεξία της η λέξη "κορμός" σημαίνει το "χοντρό μέρος του δέντρου από το οποίο φυτρώνουν τα κλαδιά".

ΕΚΦΡ. στην κυριολεξία

ο **κύριος** (του κυρίου, των κυρίων), η **κυρία** (της κυρίας, των κυριών) ουσ.:

1. χρησιμοποιούμε τη λέξη "κύριος" πριν από το όνομα ή τον τίτλο κάποιου όταν θέλουμε να του μιλήσουμε ευγενικά: Διευθυντής του σχολείου είναι ο κύριος Παπαδόπουλος. / Κυρίες και κύριοι, καλησπέρα σας.

2. κύριο λέμε ευγενικά έναν άντρα όταν δεν ξέρουμε το όνομά του: Σε ζήτησε ένας κύριος στο τηλέφωνο.

3. "κύριος" είναι η λέξη που χρησιμοποιούν οι μαθητές για να μιλήσουν στο δάσκαλο ή στον καθηγητή τους: Κύριε, πότε θα γράψουμε διαγώνισμα στα μαθηματικά;

ο **κύριος**, η **κύρια**, το **κύριο** επιθ.: το κύριο στοιχείο σε κάτι είναι εκείνο που έχει τη μεγαλύτερη αξία ή σημασία (= βασικός, κεντρικός): Το κύριο χαρακτηριστικό της είναι η απλότητα της. / Μου ανέφερε τα κυριότερα σημεία της συζήτησης.

ο **Κύριος** ουσ.: Κύριο ονομάζουν οι χριστιανοί το Θεό τους: Μέγας είσαι, Κύριε, τι άλλο δυσάρεστο θα ακούσω σήμερα;

⚠ Η λέξη Κύριος δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

κυρίως επιρρ.: φανερώνει αυτό που θεωρούμε ότι είναι το πιο σημαντικό (= βασικά, προπα- ντός): Αυτό που τους ενδιαφέρει κυρίως είναι να μη χάσουν χρόνο. / Τρώει κυρίως λαχανικά και όσπρια και όχι κρέας.

ο **κυρτός**, η **κυρτή**, το **κυρτό** επιθ.: κυρτό είναι κάτι που στην επιφάνειά του έχει μια καμπύλη που προεξέχει προς τα έξω (≠ ίσιος): Έχει μεγάλη και κυρτή μύτη. (= γαμφός) / Η γριά είχε κυρτή πλάτη.

το **κύτταρο** (του κυττάρου, των κυττάρων) ουσ.:

1. το κύτταρο είναι το μικρότερο τμήμα ενός ζωντανού οργανισμού, που μπορεί να λειτουργήσει και ως ανεξάρτητη μονάδα: Οι ιοί αποτελούνται από ένα μόνον κύτταρο. / Μια νέα ιατρική μέθοδος καταστρέφει τα καρκινικά κύτταρα.

2. κύτταρο λέμε το βασικό στοιχείο ενός συνόλου: Η οικογένεια είναι το κύτταρο της κοινωνίας.

η **κυψέλη** (της κυψέλης, των κυψελών) ουσ.:

1. η κυψέλη είναι ο χώρος όπου μένουν οι μέλισσες και φτιάχνουν το μέλι: Οι μέλισσες μαζεύουν το νέκταρ από τα λουλούδια και το μεταφέρουν στις κυψέλες.

2. κυψέλη λέμε όλες τις μέλισσες που μένουν και φτιάχνουν το μέλι στον ίδιο χώρο: Η κάθε κυψέλη έχει μία βασίλισσα, τις εργάτριες και τους κηφήνες.

ο **κώλος** (του κώλου, των κώλων) ουσ. (ΑΝΕΠΙΣ.): κώλο λέμε αλλιώς τον πισινό (= ποπός): Γλί- στρησε στο χιόνι και έπεσε με τον κώλο.

η **κωλοτούμπα** (της κωλοτούμπας) ουσ. (ΑΝΕΠΙΣ.): η κωλοτούμπα είναι το να πέφτει κανείς με την πλάτη στο έδαφος και να γυρίζει προς τα πίσω βάζοντας τα πόδια πάνω από το κεφάλι: Ο ακροβάτης έκανε τέσσερις κωλοτούμπες τη μία μετά την άλλη.

⚠ Η λέξη κωλοτούμπα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο **κωμικός**, η **κωμική**, το **κωμικό** επιθ.:

1. όταν κάτι είναι κωμικό, έχει σχέση με την κωμωδία: Ο Σαρλό έπαιξε κυρίως κωμικούς ρόλους.

2. όταν κάτι είναι κωμικό, μας κάνει να γελάμε (= αστείος): Ο κλόουν έκανε κωμικές γκριμάτσες, και τα παιδιά ξέσπασαν σε γέλια.

η **κωμόπολη** (της κωμόπολης, των κωμοπόλεων) ουσ.: η κωμόπολη είναι ένα μέρος μεγαλύτερο από το χωριό και μικρότερο από την πόλη: Στην Ελλάδα μια κωμόπολη έχει περισσότερους από 1.000 και λιγότερους από 10.000 κατοίκους.

η **κωμωδία** (της κωμωδίας, των κωμωδιών) ουσ.:

1. η κωμωδία είναι ένα θεατρικό έργο ή μια ταινία που μας κάνει να γελάμε: Είδαμε μια παλιά καλή κωμωδία και γελάσαμε πολύ.

2. η κωμωδία είναι είδος θεατρικού έργου με ευχάριστο περιεχόμενο, που γεννήθηκε στην αρχαία Ελλάδα (≠ τραγωδία): Ο Αριστοφάνης έγραψε κωμωδίες.

ο **κώνος** (του κώνου, των κώνων) ουσ. (ΜΑΘΗΜ.): ο κώνος είναι το γεωμετρικό σχήμα που έχει βάση σε σχήμα κύκλου και μυτερή κορυφή: Το παγωτό πύραυλος έχει σχήμα κώνου.

η **κωπηλασία** (της κωπηλασίας, των κωπηλασιών) ουσ.: η κωπηλασία είναι άθλημα κατά το οποίο κάποιος κινεί ένα σκάφος στο νερό χρησιμοποιώντας τα κουπιά: Πήρε μέρος στους σχολικούς αγώνες κωπηλασίας.

κωπηλατώ (κωπηλάτησα) ρημ.: όταν κωπηλατούμε, κινούμε ένα σκάφος στο νερό χρησιμοποιώντας κουπιά: Κωπηλατούσε γρήγορα για να φτάσει πρώτος στο λιμάνι.

ο **κωφάλαλος**, η **κωφάλαλη**, το **κωφάλαλο** επιθ.: όταν κάποιος είναι κωφάλαλος, δεν έχει την ικανότητα να ακούει και να μιλάει, είναι κουφός και μουγγός: Οι κωφάλαλοι άνθρωποι συνεννοούνται στη νοηματική γλώσσα.